

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A DARK MAFIA ARRANGED MARRIAGE ROMANCE

TWISTED *Love*

USA Today Bestselling Author

V.T. BONDS

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Bükülmüş Yeminler

Vicious Mafia Kings Kitap 3

V.T. Bonds

Telif hakkı © 2025 V.T. Bonds Kapak

tasarımı GetCovers.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

V.T. Bonds'un kitaplarının tam listesi için <https://vtbonds.com> adresini ziyaret edin.

Yeni çıkan kitaplar, indirimler ve bonus sahneler için V.T. Bonds'un haber bültenine

<https://vtbonds.com/newslettersubscriber> adresinden abone olun.

Kaçırma, ön sevişmedir...

İÇİNDEKİLER

[Tanıtım](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20 Epilog](#)

[Acımasız Yeminler](#)

[\(Önizleme\) ULTIMATE](#)

[Elitleri](#)

[Bilinmeyen Omega \(Önizleme\)](#)

[Kurtarıldı ve Mahvoldu \(Önizleme\)](#)

[Knottiverse: Su Dünyasının Alfası Tanker](#)

[Tarafından Kacırılan \(Önizleme\)](#)

[Gölgeler ve Saftlar \(Önizleme\)](#)

[Kırmızıyı Kurtarmak](#)

[\(Önizleme\)](#)

[V.T. Bonds'u takip edin](#)

BLURB

"Şimdi söyleyecek misin, *mia caramellina*, yoksa baştan mı başlamalıyım?"

Emma Lanza

Teyzemin yardımıyla, San Francisco'nun en acımasız suç patronuyla görücü usulü evlilikten kaçtım ve yeni kimliğimi kullanarak hemşire oldum.

Birkaç yıl sonra kaçırıldığımda en kötüsünü bekliyorum, ama beni kaçıran kişi beklediğim soruları sormuyor, bu yüzden ona hiçbir şey söylemeyeceğime yemin ediyorum.

O, evlenmem gereken adamın küçük kardeşi... ve sırlarımı ortaya çıkarmak için her şeyi yapmaya hazır.

Fiero Capito

Ailemin seks kaçakçılığı çetesiyle ilişkilerini kesip, New York'un en güçlü mafya babasının danışmanı olmak için deli gibi çalışıyorum.

Onun sırtından bıçaklayan amcası kaçtığında, onu tedavi eden inatçı, seksi ve garip bir şekilde çekici acil servis hemşiresini kaçırdım. Ancak o görüldüğü gibi biri değil.

Onun sırları, benim kurduğum her şeyi tehlikeye atıyor, bu yüzden ondan gerçeği öğrenmek için ne gerekiyorsa yapacağım.

Twisted Vows (Vicious Mafia Kings Book 3), kıskanç/sahiplenici bir kahraman, güçlü ve yetkin bir kadın başrol ve lezzetli bir irade savaşı içeren, süper baharatlı, düşmanlardan aşıklara dönüşen, karanlık bir mafya görücü usulü evlilik romanı.

Bu hikaye 18 yaş üstü okuyucular için yazılmıştır ve grafik şiddet, küfür, cinsel saldırı ve diğer yetişkin temaları gibi yetişkinlere yönelik içerik barındırır.

Tek başına okunabilir. Mutlu son garantilidir.

BÖLÜM 1

Emma Lanza

Eğer bu pisliğin silahının namıusuna bakmak hayatımın en korkunç deneyimi olsaydı, kendimi şanslı bir kaltak sayardım, ama şu anda, bugün tarihinin en uzun süren kötü şans serisinin adrenalin dolu bir günü daha.

Buna şans demek yerine kader demek başlamalıyım. Kaderim, tehlikenin tam ortasında yaşamamı istiyor olmalı.

Bundan nefret ediyorum. Bu adam pahalı takım elbisesi ve narsisizmiyle nefret ettiğim her şeyi temsil ediyor, ama öfkeme kapılmamam gerektiğini biliyorum, bu yüzden derin bir nefes alıp öfkemi derimin altında çürümeye bırakıyorum, sakın tavrımın aksine öfkemi yakıt olarak kullanıyorum.

"Kızım, pantolonumun fermuarını açar mısın?"

Adam gençliğinde çekici birisi olabilir, ama jöle ile sertleştirilmiş dağınık saçları, yüzüne bulaşmış kan, ön kollarındaki solmuş dövmeleleri ortaya çıkarmak için sıyrılmış gömlek kolları ve gözlerindeki iğrenç parıltı ile uzun zamandır gördüğüm en çirkin hasta.

Bu adama yaklaşmaktansa, bir aydır duş almamış evsiz bir sarhoşla uğraşmayı tercih ederim, ama elindeki silah ve yaralarından akan kan seçeneklerimi sınırlıyor.

Eldivenlerimi giyip, odanın içine doğru ilerlerken Dr. Tyler'a muayene masasının başına doğru el sallıyorum. Yeni doktor benden birkaç yaş büyük olabilir, ama daha önce hiç acil serviste çalışmamış ve lisansını da birkaç hafta önce almış. Üstelik tavırları, ders çalışmak ve laboratuvar işleri dışında hayatında hiç zor bir gün yaşamadığını gösteriyor.

"Ben doktor değilim, sadece bir hemşireyim," diyorum, muhtemelen gerekenden daha alaycı bir şekilde, ama bu pislik, on sekiz saatlik vardiyamın sonunda içeri daldı, bu yüzden

sabırım zaten tükenmek üzere.

"Sanki umurumda mı? Pantolonumu çıkar, *puttana*."

Bana küfür ederken dilim acı bir tatla kaplanıyor. Kız kardeşimden başka birinin İtalyanca konuştuğunu duymayalı yıllar oldu, ama bir daha duymazsam da mutlu ölürüm. Ona yaklaşıırken kalbim sıkışıyor, ama hemşirelik yaptığım süre boyunca öğrendiğim klinik soğukkanlılıkla kemerini çözüp fermuarını aşağı çekiyorum.

"Kalçalarını kaldır," diye talimat veriyorum.

Tabancasını masaya bırakır, ellerini kullanarak kendini kaldırır ve bel bandını dizlerine kadar indirirken küfür eder. Namluyu şakağıma dayayıp tetiği geri çekerken, derin bir nefes alırım ve kolonyasının kokusundan neredeyse boğulurum. Ağır bakır kokulu kan tadı dilimi kaplar ve midemi bulandırır.

"Nazik olmaya çalış, kaltak. Tek bir yanlış hareket..."

"Ve polisler gelmeden kan kaybından öleceksin," diye sözünü kesiyorum. O kaşlarını çatıyor. Ben kaşlarımı kaldırıyorum.

"Lanet olsun, bir an önce beni tedavi et. O lanet olası *stronzo* bunun bedelini ödeyecek."

Onun küfürlerine cevap vererek haklı çıkarmıyorum ve dürüst olmak gerekirse, kimden bahsettiği umurumda bile değil. Merak kediye öldürdü, falan filan.

Hızlı bir gözden geçirme yaptıktan sonra, dolaplardan birkaç şey alıp tepsiyi yatağa yaklaştırdım.

"Sakin ol. Bu biraz acıtacak, ama mermiler çıkarılmalı," diyorum, kafama doğrultulmuş silahı hiç bahsetmeden.

Ölmek istemiyorum. Aslında, yaşamak için çaresizce çabalıyorum. Kız kardeşim için. Annem için. Teyzem için. Kendim için.

Özgür olduğum her gün, bir damızlık kısırak ya da seks bebeği olmaktan öte bir değerim olduğunu kanıtladığım bir gün daha.

Onun uyluğuna eğilip, uzun cımbızı en kötü yarasına doğru indiriyorum.

Bileğimi yakalayıp, "Önce uyuştur, seni değersiz fahişe," diye bağıyor.

Kendini işemeye hazır gibi görünen Dr. Tyler'a bir bakış attıktan sonra, o pisliğin bakışlarıyla karşılaşıyorum.

"Buna yetkim yok..."

Adamın küfürleri beni eğlendirmemeliydi, özellikle de böylesine tehlikeli bir durumda, ama çarpık bir zevk duygusu göğsümde kabarıyor.

"Tamam, çabuk ol. Uzun süre kalamam," diye hırlar.

Siktir. Adam avlanıyor. Pahalı bir takım elbise giymiş, vücudunda kurşun yaraları olan yaşlı bir İtalyan. O bir mafya.

Bu kötü. Gerçekten, *gerçekten* kötü.

Onu buradan mümkün olduğunca çabuk çıkarmalıyım, sonra ortadan kaybolmalıyım.

Silahı yanına koyup masanın kenarını tutuyor. Onu bir kez daha dikkatlice inceliyorum, sonra dikkatimi uyluğuna veriyorum.

Yarayı kazdığım da, parmak eklemleri beyazlaşıyor ve acı içinde çığlık atıyor. Şüphesiz işlediği suçlar için onu cezalandırmak için ne kadar can atıyor olsam da, ilk mermiyi bulup mümkün olduğunca çabuk çıkarıyorum.

Bu piç ya çok şanslı ya da onu vuran kişi onu öldürmek istememişti. Dış uyluk kısmında birbirine çok yakın üç kurşun olduğu için, femoral arteri sağlam olmasına rağmen kan fışkırıyor. Bu da, onu profesyonel tıbbi yardım alması için yaralamak istediklerini, ama ölmesini istemediklerini gösteriyor.

Mermiyi kontrol edip, parçaları geride bırakmadığımı emin olduktan sonra, tepsideki metal kaba atıyorum. Cımbızı tekrar yaraya sokup ikinci mermiyi çıkarıyorum.

Adam bayılıyor. Üçüncü mermiyi çıkarmak için tekrar dalıyorum. "Polisi aramalı mıyım?" diye soruyor Dr. Tyler. "Buna gerek yok, doktor."

Kapı eşiğine bir gölge düştüğünde ikimiz de kaskatı kesildik. Adrenalin vücudumu kapladı, ama mermiyi tepsiye koydum ve üç yaraya da kalın bir gazlı bez bastırarak kanamayı yavaşlatmak için baskı uyguladım.

Omzumun üzerinden baktığımda, gölgenin başka bir gangster olduğunu görüyorum, ama bu adam, benim derme çatma ameliyat masamda baygın yatan adamdan daha sert görünüyor. Ayrıca daha yaşlı. Kolları ve yüzü yara izleriyle dolu ve burnu en az iki kez kırılmış.

Masadaki adamdan fiziksel olarak daha büyük bir tehdit oluşturuyor, ama tecrübelerimden biliyorum ki o sadece bir uşak. Hastamın koruması.

"Buraya gel," diye emrediyorum, ona sabırsız bir bakış atarak.

Yeni gelen adam şaşkınlıkla gözlerini genişletir, ama ben ellerime doğru başımı sallarım. "Baskı yap. Diğer yaralarına bakmaya başlayabilirsem, buradan daha çabuk çıkarsın"

yaralarına bakmaya başlarsam buradan daha çabuk çıkarsın," diye açıklıyorum. Durumu değerlendirir ve tabancasını belinin arkasına sokar, sonra odaya ağır adımlarla girer. Kompresyon işini ona devrederim, bu iki adamı buradan çıkarmak enfeksiyon endişesinden

enfeksiyon konusunda endişelenmekten daha öncelikli. Masanın uzak tarafına geçiyorum.

Adamın pazı kemiğinde iki derin yara kanıyor, ama ben onun düğmeli gömleğini açıp yan tarafındaki sızan yarayı kontrol ediyorum. Yırtık etin çevresi yanıklarla kaplı. Bir başka kurşun yarası daha var, ama dikiş atmak için çok yüzeysel.

Uşak dikkatini başka yöne çevirince, omzumun üzerinden keskin bir bakış atıp, "Dr. Tyler, biraz antibiyotik lütfen," diyorum, umarım koridordan geçerken sessiz alarmı basmayı unutmaz.

O başını sallar ve kapıdan koşarak çıkar. Aptal herif tepki vermez.

Hastam yavaşça uyanır. Onu tekrar yatırıp kolunu omzuna kadar keserim. Kanın tüm olası kalıntıları temizlediğine karar verip, tepsiden iğne ve ipliği alıp, sabit ellerimle iki yarayı da dikerim.

"*Medigan* nereye gitti?" diye sorar patron.

Siktir. Dr. Tyler'ın burada olmadığını fark etti. Son ipliği bağlayıp ucunu kesiyorum. "Antibiyotik almaya. Size lazım olacak," diyorum ve başımı doğaçlama asistanıma başımı sallayarak, onun kirli ellerini işaret ettim.

"Beni öldürmeye mi çalışıyorsun, *trioa*? Bunu sen planladın, değil mi? Bırak beni."

Beni itiyor. Kanlı eldivenlerimi omuz hizasına kaldırıp birkaç adım geri çekiliyorum. Öfkeli hareketlerle koluna bandaj sarıyor ve bacağına bandaj sarmadan önce korumaya geri çekilmesini söylüyor.

Masadan dikkatlice kalkar ve pantolonunu çeker, sonra silahını alır ve bana doğru topallayarak yürür. Benim alanıma girip, vücut ısısı önüme sızacak kadar yaklaşırken, ne geri çekilirim ne de gözlerinden kaçırım. Adım rozetimi parmaklarıyla okşayıp, tabancasının namlusunu yüzümün yanına dayadığında içim tiksinti ile dolup taşar.

"Merak etme Mia Rivera, senin için geri geleceğim, o yüzden polislere söylediklerine dikkat et, *anladın mı*? Her kelimenin bedelini ödeyeceğine söz veriyorum," diye mırıldanır.

İçimde dolanan gerginliğe rağmen, o eğlenerek kıkırdayıp kapıya dönene kadar onun bakışlarına karşılık veriyorum. Mia benim gerçek adım olmasa da, onun ağzından çıkması bana çok ağır geliyor. Ondan uzaklaşmam lazım. Hemen.

Uşağı, beyinsiz bir aptal gibi onu takip ediyor. Uzun, bitmek bilmeyen birkaç dakika boyunca, sanki bir asırdır ilk kez yalnız kalıyorum.

Saat duvarda tik tak ediyor. Kan masanın köşesinden damlıyor ve yere sığıyor. Tavan lambaları vızıldıyor.

Dr. Tyler kapıda belirir ve beni transımdan çıkarır. İğrenç eldivenleri ellerimden çıkarır ve odayı temizlemeye başlarım.

"Polis yolda," diyor. Ona dönüyorum.

"Onlara zaman çizelgesini ve yaralanmaların özetini verin, ama fiziksel tanımlamalar veya kimlik bilgileri vermeyin."

Odayı incelerken dudaklarını büzüyor.

"Bu muhtemelen akıllıca, değil mi? Temizlik yapman doğru mu? Burası bir suç mahalli değil mi?" diye sorar.

Kafamı salladım.

"Onun gibi adamlarla uğraşmak istemezsiniz, Dr. Tyler. Polisler kanıtları alsa bile, hepsi ortadan kaybolur. Bir sonraki hastaya hazır olmayı tercih ederim," diyorum omuz silkerek.

Beni daha fazla rahatsız etmez, bunun yerine resepsiyona geri döner.

Yirmi dakika sonra polis geldiğinde, mümkün olduğunca tüm detayları atlayarak kısa bir ifade veriyorum. Bu bölgede bu tür çağrılar oldukça sık olduğu için polisler bana başka soru sormuyor.

New York City anonimlik için mükemmeldir, ancak güvenlik için değildir.

Vardiyamı bitirip, bir sonraki hemşire mesaiye başlar başlamaz çıkış yaparım. O, ön büroya yerleşmeden önce omzuma hafifçe dokunur.

Nöbet odasına gidip hızlıca duş alıp sivil kıyafetlerimi giydikten sonra, dumanlı sabah havasına çıkıyorum. Güneş, yüksek binaların üzerindeki gökyüzünü zar zor aydınlatıyor.

Yorgunluğuma rağmen, sokaklarda dolaşarak metro istasyonuna giderken çevreme dikkat ediyorum. Şehir asla uyumaz. Evsizler sabahın yoğun saatlerine hazırlanırken, havada enerji dolaşıyor.

Metro kartımı okutuyorum ve trenim istasyona girene kadar en parlak ışığın altında bekliyorum, sonra kapıya olabildiğince yakın bir yere oturuyorum. Birkaç durak sonra iniyorum ve dokuz-beşçilerin ilk dalgası tünele akın ederken merdivenleri çıkmaya devam ediyorum.

Sağlıklı bir paranoya ile, geçtiğim her pencerede yansımamı kontrol ediyorum ve kaldırım boşalana kadar bekledikten sonra binamın ön kapısını açıyorum. Bacaklarım ağrıyor, ama asansöre binip daireme çıkmadan önce üçüncü kata kadar merdivenleri kullanıyorum.

Bazı günler doğrudan asansöre biniyorum. Diğer günler ise asansörü kullanmadan önce daha yüksek bir kata çıkıyorum. Rastgele davranmak bu oyunun adı.

Koridorda oyalanmıyorum. Güvenlik ne kadar iyi olursa olsun, asansörden daireme geçişten nefret ediyorum, bu yüzden içeri girmeden önce çevremdeki durumu hızlıca kontrol ediyorum.

Çantamı yıpranmış laminat tezgahın üzerine bırakıp ayakkabılarımı ayakkabı düzenleyicisine atıyorum ve odanın diğer ucuna doğru sendeleyerek yürüyorum. Kız kardeşimin çantası solmuş kanepenin üzerinde duruyor ve kapısının altından yumuşak klasik müzik sızıyor, bu yüzden sabah derslerine hazırlanıyor olmalı. Ekranımın kilidini açıp alarmımı kontrol ettikten sonra telefonumu şarj etmeye takıp yatağımın yanındaki masaya bırakıyorum. Yatağıma düşüyorum.

Yorgunluk beni karanlık, rüyasız bir uykuya çekiyor.

Bir el omzuma konduğunda birden uyanıyorum.

"*Mia sorella*, kalk. İyi misin? Burnun kanıyor."

Otururken yüzüme sıcaklık yayılır. Küfürler savurur ve burnumun köprüsünü sıkıştırırım. Katherine yüzüme bir parça tuvalet kağıdı bastırır. Birkaç kez boşuna silindikten sonra bacağıma hafifçe vurur, banyoya koşar ve nemli bir bezle geri döner.

Yüzümdeki kanı temizledikten sonra ona teşekkür ederim ve ondan yeni bir tuvalet kağıdı alırım.

"Derse mi gidiyorsun?" diye soruyorum. Kafasını sallıyor.

"Hayır, yeni döndüm. Bugün sadece bir dersim vardı ve vardiyam bir saat sonra başlayacak, bu yüzden kitaplarımı bırakmak için eve geldim. Kapın açıktı. Mutfaktan kanı görebiliyordum. Ne oldu?"

O çok tatlı. Boğazım düğümleniyor ve ona gecemi anlatma isteği içimi kaplıyor, ama başımı sallıyorum, parmaklarımı burnumdan çekmemeye dikkat ederek, ve ona çarpık bir gülümseme sunuyorum.

"Ben iyiyim. Muhtemelen uzun saatler çalışmaktan dolayıdır. Bir sonraki vardiyada gündüz vardiyası almaya çalışacağım," diyorum.

Bunun yalan olduğunu biliyor. Çocukken, burun kanamalarımızı uyarı sistemi olarak adlandırırdık, sanki geleceğimizdeki alametleri önceden haber veriyorlardı, ama artık büyüdüğümüz için, bu konuda şaka yapmaya cesaret edemiyoruz. Bize çok fazla felaket olayını önceden haber verdiler.

"Gündüz vardiyasına geçsen ve fazla mesai yapmayı bıraksan iyi olur. Son zamanlarda seni nadiren görüyorum. Sensiz yaşayamayacağımı biliyorsun, değil mi?"

Bu sözleri şakacı bir şekilde söylese de, muhteşem yeşil gözlerinden samimiyet parıldıyor. Çarpıcı özellikleri ve pürüzsüz, simsiyah saçlarıyla mükemmel bir model adayı, ama spot ışıklarından nefret ediyor. Her zaman öyle oldu ve her zaman öyle olacak.

"Beni tanıyorsun, değil mi?" diye alay ediyorum. "Burun kanamasından ölecek kadar inatçı değilim, merak etme, hiçbir yere gitmiyorum. Benden kurtulamazsın."

Burnum tıkalı olduğu için sesim çok burunlu ve gülünç geliyor. Kız kardeşimin yüzündeki korku yerini eğlenceye bırakıyor.

Benden iki yaş küçük ama ona baktığımda gördüğüm tek şey, küçükken annemin eteğinin arkasına saklanan masum kız. Kimseye bizim gibi bir çocukluk yaşamasını dilemem ama onun gibi nazik bir ruha sahip biri için bu özellikle acımasızdı. Keşke zamanda geriye gidip onu ailemizden daha erken kurtarabilseydim.

Depresif düşüncelerime daha fazla kapılmak istemediğimden, telefonumda saati kontrol edip yüzümü buruşturuyorum.

"Sen tam bir yalancısın," diyor Katherine gülerek. "Ne?" diyorum.

"İş zamanı gelmedikçe senden kurtulamıyorum. Tabii ki her zaman iş zamanı, değil mi?" diye iç geçirir, ama şikayetinde öfke yoktur.

"Hayır, otuz dakika daha gitmem gerekmiyor," diyorum. O da öfkeyle ellerini havaya kaldırıyor.

"Harika, bu demek oluyor ki seni erken uyandırmışım! Ben *dünyanın* en kötü ablasıyım."

Tatlı sesi havada yankılanırken, odamdan çıkıp tezgahdan bir paket servis çantası alır ve yanımdaki yatağa bırakır. Ağzım sulanır ve midem guruldar. Sinüslerim kanla dolu olsa da, çantadan gelen lezzetli kokular açlığını uyandırır.

"Sanırım en *iyi* kız kardeş demek istedin," derim ve elimi paket servisi çantasına sokup bir avuç patates kızartmasını ağzıma atarım.

Bana göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle başını sallar.

"Hayır. En iyi kız kardeş unvanı sana ait. Ayrıca, uzun hafta sonu boyunca beni unutmaman için sana yağ çekiyorum."

Doğru. Üniversiteden arkadaşlarıyla seyahate çıkıyor.

Artık çocuk değiliz. O yirmi üç yaşında ve her zaman dikkatli davranır. Güvenliğini asla riske atmaz. Ona güveniyorum.

Kızgın olduğum şey, dünyanın geri kalanı.

Endişelerimi içime atıp, mutlu bir iniltiyle ağzıma bir avuç daha patates kızartması tıktırıyorum.

"Döndüğünde bana bir hamburger daha getireceğine söz ver, o zaman beni terk ettiğini affedeceğim," ağzım doluyken mırıldanıyorum.

Gülerek, sahte bir azarlama ile başını sallar ve dönüp oturma odasına doğru vals yapar gibi yürür.

"Anlaştık!" diye bağırır ve odasına girer.

Onun mutluluğu eski püskü daireyi doldurur ve bir an için her şey yolunda gibi gelir.

Dün geceki olayı hatırlayınca gülümsemem yavaşça kaybolur ve patates kızartmalarının tadı gider. O adamı bir daha görmesem bile, orada çalışmaya devam etmek çok tehlikeli.

O adam kesinlikle yerel mafyanın önemli bir figürüydü. Birisi onu takip ediyordu, bu da muhtemelen hastaneye de gelecekleri anlamına geliyor.

Yedi yıl önce mafya hayatından kaçtım. Geri dönmem mümkün değil. Asla.

İşe giriş yaptığım anda, tayinimi isteyeceğim. Beni nereye gönderirlerse göndersinler fark etmez. Her yer, şu anda bulunduğum yerden daha güvenli olacaktır.

Kız kardeşime de söyleyemem. Ne kadar az bilirse o kadar iyi. Sonunda mutlu bir rutine yerleşmiş durumda. Arkadaşları var, bir işi var ve hayatında ilk kez umut dolu bir gelecek hayal edebiliyor. Onun mutluluğunu bozamam.

Başlığıma yaslanıp, paket servisi kucağıma alıyorum.

Hiçbir burun kanaması kız kardeşimin hediyesinin tadını çıkarmamı engelleyemez ve hiçbir suçlu, çok uğraşarak kurduğum hayatımı mahvedemez.

Artık San Francisco'nun en acımasız mafya babasının kızı Emma Lanza değilim. Babam beni gezegendeki en zalim adamla evlenmeye zorlayamaz ve bir daha kız kardeşimin onun yüzünden korkarak yaşamasına şahit olmak zorunda kalmayacağım.

Benim adım Mia Rivera ve ben çok iyi bir hemşireyim. Herhangi bir hastane beni işe alırsa şanslı sayılır, bu yüzden transferim hızlı ve kolay olacak.

Umarım.

BÖLÜM 2

Fiero Capito

SIGARAMI sokak lambasının dibinde söndürüyorum ve çift kapıdan içeri giren hemşirenin kalçalarının sallanışını izliyorum. Parlak öğle güneşi çöp kutularının ve sokak tabelalarının üstünden yansıyor. Belirsiz bir tanıdıklık hissi beni rahatsız ediyor, ama onu daha önce nerede ve ne zaman gördüğümü hatırlayamıyorum. Bu tarafta hiç hastaneye gitmedim, özellikle de bu kadar küçük ve bakımsız bir hastaneye, bu yüzden onu tanımam pek olası değil. Saçları dağınık bir topuz halinde başının üstünde toplanmış, etkileyici bir "*kendi sorumluluğunda yaklaş*" tavrı ve bol kıvrımlarıyla, çözmek isteyeceğim bir meydan okuma, ama o yasak bölge.

Dün gece acil serviste çalışan iki sağlık personelinden biriydi, bu da Giorgio Vivaldi'ye saldırmaya cüret eden hain ve pislik Narciso Vivaldi'nin tedavisinde yardım etmiş olması gerektiği anlamına geliyor. Giorgio Vivaldi, hayatımın geri kalanında hizmet etmeye ve korumaya yemin ettiğim mafya babası. Narciso yalancı ve hain biridir, hatta Giorgio'nun yeni eşi Aurora ve sekiz yaşındaki kardeşi Tristan'ın gözü önünde saldırmaya kadar alçalmıştır.

Onu canlı canlı derisini yüzeceğim, ama önce Vivaldi ailesine yapılan siber saldırıların arkasındaki beyni bana götürmesini bekleyeceğim.

Bir takım elbiseli goril caddede ağır ağır yürürken, ben iç çekip sigara izmaritimi oluğa atıyorum. Goril, cam duvarların arkasından hemşirenin binanın derinliklerine doğru koşuşturmasını izliyor. Sadece iri cüssesini taşıyan tavrından, onun da Narciso Vivaldi'nin askerlerinin çoğu gibi beyinsiz bir ahmak olduğunu anlıyorum. Girişten birkaç adım uzaklıkta durup, hemşire gözden kaybolmadan önce son bir kez bakmak için boynunu uzatınca alaycı bir şekilde güldüm. Ortama uyum sağlamakta berbat.

Narciso bir pislik olabilir, ama akıllıdır. Matteo Vivaldi'den, Giorgio'nun babasından çaldığı adamlar, beyinlerinden çok kas gücüyle hareket ederler. Bu aptallar, ne yaparsa yapsın onu takip edip koruyacaklardır. Tek umursadıkları şey bir sonraki maaşlarıdır.

Bu da bu aptalın gizlice dolaşmasını daha da tehlikeli hale getiriyor. Çakmağımı açıp kapattıktan sonra cebime koyup sokak lambasından uzaklaştım, acıdan dişlerimi sıktım. Birkaç gün önce belimin alt kısmına bir kurşun isabet etmişti ve hasar şaşırtıcı derecede az olsa da, henüz iyileşecek zamanı olmamıştı. Dün Narciso ile çıkan çatışmada serseri kurşunun kolumun üst kısmına sıyırdığı yara da eklenince, tüm vücudumda sönük bir ağrı hissediyordum.

Narciso onu takip ettiğimi bilirse, izlerini örtmek için bu adamı göndermiş olabilir.

Kendi kanında yatan kıvrımlı hemşireyi hayal ederken dilimde ekşi bir tat hissediyorum. Böylesine lezzetli bir vücudu önce tatmadan boşa harcamak yazık olur. Tutkuyla inlerken sesi nasıl olur acaba? Düşük ve boğuk mu? Yüksek ve nefes nefese mi?

Eminim ikisini de yaptırabilirim. Aynı seansta.

Düşüncemi bir kenara bırakıp, dilimi dişlerimin üzerinde gezdirerek, penisimin yumuşaması için kendimi zorladım.

Kalabalığa ve güneş battıktan sonra karanlığa karışmak için siyah tişört, kot pantolon, tenis ayakkabısı ve sıradan siyah bir ceket giyiyorum. Hastanenin karşısındaki caddede dolaşırken, insanların benden kaçmak için eğilip zikzak çizmelerini izlemekten keyif alıyorum. Avlar içgüdüsel olarak avcıları kaçırır. Dükkânın vitrininde gorilin yüzünü görür ve öğle yemeği kalabalığıyla mücadele ederken sırtarak gülümserim. Halkın ikimize karşı tepkisindeki fark çok anlamlı.

O ölümcül ama aptal. Onu gözleyen yankesiciye sessizce harekete geçmesini işaret ediyorum, ama küçük hırsız daha kolay bir hedef buluyor.

Onu suçlamıyorum. Adamın yaraları güneş ışığında parıldıyor, ta ki acil servisin yanındaki kapalı geçide dönene kadar. O, aptallığın vücut bulmuş hali. Görünmemek için küçük bir kafeye girip bir kahve sipariş ediyorum ve köşedeki sandalyeye oturuyorum. Ön ve yan girişleri net bir şekilde görebildiğim bir yerden telefonumu çıkarıp kulaklıklarımı takıyorum, ama kimse bana yaklaşmasın diye açmıyorum. Birkaç saat o r a d a kalı y o r u m .

Uşak güvenlik tarafından kovulduğunda, gözlerimi devirip boş

kahve fincanımı çöpe atıyorum. İkinci fincan kahve sipariş edip aynı yere oturduğumda kimse itiraz etmiyor.

Birkaç dakika sonra, yolun birkaç dükkânını geçip içeride bekleyebileceğim bir yer buluyorum ve hastanenin yan kapısını odak noktam olarak belirliyorum.

Sonraki birkaç saat boyunca, acil servisin görüş alanından hiç çıkmadan rastgele dükkanları geziyorum. Goril hiç ayrılmıyor ve kalabalığı gizlice taramasına rağmen beni bir kez bile fark etmiyor. Akşam geceye dönerken, yüzündeki ifade kararmaya başlıyor. Zaman geçtikçe ve o beklemeye devam ettikçe endişem artıyor. Her saniye, onun dün Narciso'yu tedavi eden ikisini öldürmek için burada olduğuna olan inancımı pekiştiriyor.

Acil servise sürekli hasta akını var. Kıvrımlı vücutlu hemşire sık sık gözüme çarpıyor. Hiç tezgahın arkasına oturmaz. Hiç hemşire odasına mola için girmez. Kritik bir vaka kapıdan içeri girdiğinde hiç tereddüt etmez.

Floresan ışıkların arkasında, ambulans şoförüne veda ederek el salladıktan sonra çift cam kapıya doğru döndü. On sekiz saat boyunca ayakta çalıştıktan sonra, vardiyasına başladığı zamanki kadar dinç görünüyordu. Gece boyunca gelen hasta akını nihayet azaldığında, dört meslektaşı birlikte mesaiyi bitirip geçerken ona iyi geceler dilediler. O da omzunun üzerinden selamlarını karşılarken, birden sertleşti ve bana doğru baktı.

Işığı sönük bir tentenin altında tuğla binaya yaslanmış duruyorum, benim yüzümü göremediğini biliyorum, ama onun koyu kahverengi gözleri gölgeleri tararken kalbim uzun süre sıkışır.

Ailemi kınadığımdan beri ilk kez kendimden şüphe duydum. Onun tanıdık geldiğini düşünmüştüm, ama böylesine çekici bir kadını nasıl unutabilirdim? Zeytin rengi teni ve çarpıcı yüz hatlarıyla, o egzotik bir rüyanın vücut bulmuş hali. İlk tanışmamızın her ayrıntısını hatırlayacağıma eminim, bu yüzden tanıdık gelmesi bir tesadüf olmalı. Bakışlarındaki şiddetli ısıltı penisimi sertleştiriyor ve dolgun kıvrımları duyularımı keskinleştiriyor. Onun dolgun dudaklarını ve ince boynunu öpmek, ısırmak ve yalamak istiyorum.

Beyaz doktor önlüğü giymiş sırık gibi bir entelektüel, acil çıkış kapısından dışarı çıkıp ona sigara ikram eder ve onun dikkatini benden uzaklaştırır.

Saçma bir hayal kırıklığı dalgasını bastırıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuştururum.

Kulüp kıyafetleri giymiş ve ucuz kolonya kokan müstehcen bir grup erkek kaldırımda sendeleyerek yürürken görüşümü engelliyor, ama yana eğilip hemşirenin doktorun sigara teklifini reddettiğini görüyorum. Sıkı gülümsemesi

ve endişeli gözleri, kendini koruma içgüdüsünü ortaya koyuyor. Hastaneyi işaret ediyor ve doktora bir şeyler söylüyor, sonra tek başına içeri giriyor.

Serseri gölgelerin arasında sürünerek ilerler, gözlerini doktora diker ve sonra ileri atılır. Caddenin karşısına geçerim ve silahımın kabzasıyla onun şakağına vururum. O yere yığılır. Silahımı kılıfına geri koyar ve kimse görmeden onun ağır bedenini sokağın arkasındaki ara sokağa sürüklerim. Ceketimin iç cebinden koli bandı rulosunu çıkarırım, ama yüzünün alt kısmını sarmaya başladığımda, adam uyanır ve adrenalin vücudunu doldurup tamamen uyanana kadar, halsiz ve koordinasyonsuz hareketlerle bana saldırır. Ceketinin cebine uzanır, ama ben yumruğumu karnına indirip, silahını avucuna almadan önce göğsündeki kılıftan çekip çıkarırım. Birkaç pratik hareketle tabancasını parçalara ayırıyorum, parçaları yere saçarken metalin betona çarpma sesinin tadını çıkarıyorum.

Ceketimin önünü yumruklarken çıkardığı öfkeli homurtusu beni çok sinirlendirir, bu yüzden yumruğumu birkaç kez yüzüne indiririm, sonra kemerimden bıçağı çıkarır ve boğazına dayarım. Hareketsiz kalır. Yüzüne eğilirim.

"Beni tanıdın mı?" diye soruyorum.

Kaşlarını çatıp bantın içine mırıldanır. Gözlerindeki öfke, beni tam olarak tanıdığını gösteriyor.

"İyi," diye hırlıyorum ve bantın ucunda asılı duran ruloya uzanıyorum.

Gözleri büyüdü. Gülümsedim. Göz bebekleri korkudan küçüldü ve çöp kokusuna keskin bir sidik kokusu da eklendi. Bandı kafasının altına her sıkıştırdığımda boğazını kesiyordum, çenesinden şakağına kadar her tarafını kaplayana kadar bandı yüzüne yarım düzine kez daha sardım. Ön koluma tırnaklarını geçirdi ve yerde debelendi. Dizimi karnına bastırdım ve ağırlığımı yumuşak karnına verdim.

"Nefes alabiliyorsan başını salla," diyorum, nefes alamayacağını bilsem de. Başını sallar ve daha da sertçe direnir.

"Konuşmaya hazırsan başını salla."

Beni duymuyor. İç çekip alnını aşağı doğru bastırarak kafatasını yere sabitliyorum. Çaresizliği artıyor. Bıçağı ağzına götürüyorum.

"Konuşmaya hazırsan başını salla," diye fısıldarım.

Elimi kaldırdığımda, o da hafifçe başını sallar. Dudaklarının üzerindeki bandı keserim, ağzının köşesini keserim. Öksürür ve birkaç kez gürültülü nefes alır.

"Narciso nerede?" diye soruyorum.

Bu bir test. O *stronzo*'nun nerede saklandığını biliyorum.

Bana bir yığın kan tükürüyor. Ağırılığımı karnına daha fazla bastırıyorum ve boğazını tekrar kesiyorum.

"Yanlış cevap. Narciso nerede?"

Bir an boşuna direndikten sonra, küfürler savurur ve patronunu ele verir. *Tsk* diye *ses çıkarır*, bıçağımın ucunu ağzına sokar ve ucuyla dilini aşağı doğru bastırırım. Korkudan titrer.

"Bir sonraki soruma cevap vermeden önce *çok* iyi düşün. *Capisci?*"

Kolumu daha sıkı kavrar ve botlarının topuklarını betona dayar.

"Kiminle çalışıyor?"

Birkaç saniye bekleyip, bıçağımı dilinden çekmeden önce cevabını hazırlamasına izin veriyorum.

Daha konuşmadan, dudaklarının eğimi bana onun söyleyeceklerinden hoşlanmayacağımı söylüyor. Bu aptalın gereksiz bir gururu var ve sağduyusu yok.

"Dün gece o seksi hemşireyle iyi *çalışıyordu*." Tükürür ve iğrenç bir kahkaha atarak devam eder. "Patron ona dokunmamamı söyledi, ama o *puttana* yerini bilmeli. Onu öldürmeden önce sikip atacağım," der boğuk bir sesle.

Elimle ağzını kapatıp bıçağımı yan tarafına sapladım. O avucuma çılgık atarken, sıcak bir sıvı elime aktı.

Bu uzak bir ihtimaldi - Narciso önemli bilgileri basit bir uşakla paylaşmazdı - ama onun kaba sözleri beni öfkeliyor. Kıvrımlı, egzotik hemşireyi korumak için içgüdüsel bir dürtü beni sarıyor ve kendi kadınıma asla sahip olamayacak olsam da, onunla uzun, terli bir gece geçirmek istiyorum.

"Ona parmağını bile sürmeyeceksin, *pezzo di merda*, Narciso da öyle. Son bir sözün var mı?"

Ağzını açar, ama ben bıçağı çevirip çekip çıkarırım ve kaburgalarının arasına saplarım.

Sarsılır. Yanlarımı ve omuzlarımı tutar. Seğirir. Kendi kanını yutar.

Topukları betona vurur.

Bıçağımı çekip göğsünün daha yukarisına saplarım. Bıçağım kaburgalarının arasında tereyağı gibi kayar.

Ciğerleri kanla dolarken ve altında kırmızı bir su birikintisi büyürken, uzuvları yere düşer ve çöplerin üzerine sıçar.

Bir ses dikkatimi sokağın ağzına çeker. Kıvrımlı vücutlu hemşire kaldırımında durmaktadır.

Delici kahverengi gözleri benimkilerle buluşuyor. Loş ışıktaki parıldayan aralık dudakları - işten çıkmadan önce dudak parlatıcısı sürmüş olmalı - ve kalçalarını saran kot pantolonu ile seksin vücut bulmuş hali. Şoktan donakalmış bir şekilde bana bakıyor.

Goblin son bir kez gargara yapınca, kız trans halinden çıkar.

Çantasını göğsüne çekip hızla uzaklaşır.

Küfür ediyorum.

Kardeşim San Francisco'da seks ticaretini ele geçirme planlarını açıkladığında, elimden geldiğince tüm masum kadınları ve çocukları koruyacağıma yemin ettim, ama o beni ispiyonlarsa, Narciso'ya kim para sağladığını asla öğrenemeyeceğim.

Günahkar derecede güzel bir hemşireyi kaçırmak planlarım arasında yoktu, ama o çok şey gördü. Sokak neredeyse zifiri karanlık olsa da, riske giremem. Benimle gelmek zorunda.

Onunla ne yapacağımı bilmiyorum, ama *ona* ne yapmak istediğimi biliyorum.

Kendimi bu kadar aşağılık olduğum için nefret ediyorum ama Giorgio ve ailesini korumak için her şeyi yapmaya hazırım, onu belinden tutup kaldırıyorum.

Durumun vahameti rağmen, onu bir sonraki sokağa doğru sallarken penisim sertleşir. Onu binanın yan tarafına yapıştıramadan, bacaklarını kaldırır ve şaşırtıcı bir güçle bizi geriye doğru iter. Sendeleyerek, çenemden acı yayılırken, o başını geriye atar ve kafatasını çeneme çarparak, tıslar ve küfürler savururum.

Onu hafife aldım. Bir daha yapmayacağım.

Bu enerjik küçük kadında görüldüğünden daha fazlası var.

Onun her santimini keşfetmekten keyif alacağım.

BÖLÜM 3

Emma Lanza

NEDEN BENİM APTAL KANAYAN BURUNLARIM her zaman bu kadar lanet olasıca haklı çıkıyor?

Korku boğazımı tıkarken ve acı, onun acımasız çenesine kafamı vurmamdan dolayı kafatasımı delip geçerken, çöp konteynerinin köşesine tekme atıyorum, ayak parmaklarımı incitiyorum ama çok gürültü çıkarıyorum.

Derin bir nefes alıp ağzımı açarak çığlık attım.

Elini yüzümün alt kısmına kapatarak çığlığımı keser ve çöp konteynerinden uzaklaşır. Görüşüm bulanıklaşır. Çantamı kollarımla sıkıca sararım. Kendime gelemeden, beni iri cüssesiyle duvara sıkıştırır ve başımın arkasını göğsüne bastırır.

Elini ısırırım. Sertçe. Dilim kanla kaplanır. Kusmak isterim ama daha sert ısırırım.

Çantamla duvar arasından kolunu çekince, tuğla kolunu parçaladı. Burnumu sıkıştırarak nefes almamı engelledi.

Mücadele ediyorum, dizlerim ve dirseklerim binaya çarparak morarıyor, o yüzümü kavrayıp ağırlığıyla beni tuğlaya yapıştırırken boynum ve omurgam inciniyor.

Metalik bir sıvı boğazımın arkasına çarptı.

Isırmamı bırakıp kanını öksürerek çıkarırım. Midem bulanır, yetersiz akşam yemeğimi kusmak üzereyim.

Kanlı elini boğazıma doladı ve avucunu alnıma bastırarak kafatasımı göğüs kafesine sıkıştırdı.

O çok iri. Ben kısa boylu olabilirim, ama onun üzerimde yükselmesi korkutucu.

"Siktir, senin ağzın tehlikeli, değil mi, *mia caramellina*?"

Sesi omurgamdan aşağı titreme geçirir. Korkunç bir an için, onun sesini daha önce bir yerde duyduğumu sanırım, ama bu düşüncüyü kafamdan atar ve o eğildiğinde gözlerimi sıkıca kapatırım.

"Dur! Yüzünü görmedim. Kim olduğunu tanıyamıyorum. Bırak beni. Hiçbir şey söylemeyeceğim."

"Sessiz ol, *mia caramellina*. Sana zarar vermek istemiyorum," diye fısıldıyor, dudakları şakağıma değiyor.

"Ben senin küçük karamelin değilim ve yemin ederim, bu hiç olmamış gibi davranacağım. Lütfen, bırak beni."

"*Mio Dio*, çaresizken sesin çok güzel çıkıyor. Bana tekrar yalvar, *mia caramellina*."

Parmağını boğazıma doladığında karnımın alt kısmında bir sıcaklık hissettim. Sessizce asi bedenimi lanetledim ve ruhumda kaynayan öfkeyi yuttum.

Yedi yıl önce, bir adama beni bırakması için yalvardım. Bana zarar vermeyi bırakması için. Kız kardeşimi rahat bırakması için.

O yapmadı. Kendimi ve kız kardeşimi kurtardım ve o günden beri, bir daha asla bir erkeğe yalvarmayacağıma veya bir şey istemeyeceğime söz verdim.

Ama artık başkalarının oyunlarında bir piyon değilim. Eğer beni bırakırsa, özgür bir hayata geri dönebilirim. Hayatta kalma şansımın çok az olduğunu bilsem de, dişimi sıkıp ona istediğini veriyorum.

"Lütfen."

Bu, yalvarmaktan çok hırlama gibi geliyor, ama boğazımı sıkan elini gevşetiyor ve kulağımın kepeklerini yalarken sert bir sesle "Aferin kızım" diyor.

İçim eriyor.

Bundan nefret ediyorum. Kendimden tiksiniyorum.

"*Mia caramellina* lakabını sevmiyorsan, sana ne demeliyim? *Principessa* mı?"

Korkunç anılar yeniden su yüzüne çıkmak üzereyken, omurgamdan buz gibi bir ürperti geçer.

Bana daha önce sadece bir adam *principessa* demişti; durması için yalvardığım, ama bunun yerine beni morartana kadar dövüp, kötü adamlarla dolu bir odada kanayana kadar kırbaçlayan adam.

Seppi Capito. Dünyanın en iğrenç yarattığı ve San Francisco'nun önde gelen mafya babası.

Babamın benimle evlenmesini istediği adam.

Bir araba sokağın ağzından hızla geçer ve beni geri gerçekliğe çeker.

"Hiçbir şey. Beni aramayın. Bırakın gideyim." "Bunu yapamayacağımı biliyorsun, *bellezza*."

"Ama yapabilirsin. Lütfen, sadece..."

Komşu sokaktan bağırışlar yankılanır. Beni kaçıran adam küfürler savurur ve kulağımı ısırır, sonra parmak uçlarını şah damarıma batırır, nefes almamı engellemeden beynime giden kan akışını kısıtlar.

"Üzgünüm, *mia caramellina*," diye fısıldadı.

Mücadele etsem de, içimdeki tıpcı tarafı onun kontrolünü takdir ediyor. Birini boğazını sıkarak bayılttırmaktan çok öldürmek daha kolaydır, ama o benim duyularımı çalmak için yeterli basıncı uyguluyor.

Vücudum gevşerken ve zihnim karanlık bir örtüyle kaplanırken, kalbim kız kardeşime uzanır. Beni aramamasını dilerim. Kendini tehlikeye atmamalı. Kaybolmamın şüpheli olduğunu düşünürse, planladığımız gibi eşyalarını toplayıp ortadan kaybolmalıdır.

Ağrıyla uyanıyorum. Ağzım pamukla dolu. Çıkaramıyorum. Dizlerim ve dirseklerim acıyor, başım zonkluyor ve sert bir şey karnıma batıyor ve nefes almamı zorlaştırıyor.

Gözlerimi açamadığımda paniğe kapılıyorum, ama başımın etrafına bağlanmış kumaşın baskısı, boğucu olsa da, kör olmadığımı garanti ediyor. Kumaştan onun kokusu geliyor, koku o kadar güçlü ki, duyularımı bastırmak için gömleğini feda edip etmediğini merak ediyorum.

O beni omzundan ittiğinde, ağızımdaki bezle çığlık atıyorum. Düşerken midem bulanıyor. Yumuşak bir yüzeye düşüyorum ve zıplarken çırpınıyorum, ama bileklerim kelepçelenmiş ve ayak bileklerim iplerle bağlanmış. Güçlü eller ön kollarımı kavrayıp beni yatağın üzerine çekiyor.

Benim takip edemeyeceğim kadar hızlı hareketlerle, bir kelepçeyi açar, onu başlığın arkasından geçirir ve tekrar bileğime takar. Öfkem korkuyu öfkeye dönüştürür ve düşünmeden saldırırım, dizlerimi göğsüme çekerim ve ağızlığım küfürlerimi bastırırken iki ayağımla tekmelerim.

Ayakkabılarımın tabanları göğsüne çarptı, ama tüm vücudumu harekete geçirmeme rağmen, o kıpırdamadı. Kalın parmaklarını ayak bileklerime doladı, dizlerimi göğsüme doğru itti ve yatağa tırmandı. Onun ağırlığıyla yatak kayınca paniğe kapıldım, ama o beni kolaylıkla cenin pozisyonunda tuttu, dizlerini kalçama bastırarak ve her iki ayak bileğimi tek eliyle tutarak diz çöktü.

Çaresiz mücadelem sadece onun kavramasında kıvranmamla sonuçlanır, ama durduramam, ayakkabılarımı ayağımdan çekip aldığımda, yataktan kaybolduğunda ve ayak bileklerimi ayak ucuna doğru çekip, sırt üstü uzanıp kollarımı başımın üzerine koyana kadar beni yatak üzerinde kaydırduğunda bile durduramam.

ve bacaklarım o kadar sıkı çekilmiş ki dizlerimi bükemiyorum. Birkaç hızlı hareketle ayak bileklerimi ayak ucuna bağlar ve ortadan kaybolur. Anevrizma geçirmeden önce kendimi sakinleştirmeye zorluyorum. Kafama sıkıca bağlanan kumaş görüşümü engelliyor ve işitme duyumu köreltiyor, ağzımdaki tıkaç konuşmamı engelliyor ve bağlarım hareket etmemi engelliyor. Sert ve titreyerek yatıyorum, kendime bunun öfkeli olduğum ve korkudan aklımı kaçırmadığımı söylüyorum. Onun sesini duymak için kulaklarımı dikiyorum.

Duş çalışmaya başlar. Aramızda kapalı bir kapı yok. Kafamın etrafına sarılmış kumaştan başka, kulaklarımla duş arasında hiçbir engel yok.

Küvetten, duş perdesinden ve vücudundan sıçrayan suyun sesini dinlerken, manik bir ruh haline girmeyeyim diye fiziksel sağlığımı kontrol ediyorum.

Ayakkabılarım dışında, hala tüm kıyafetlerimi giyiyorum. Saatim bile hala bileğimde. Başımın arkası zonklıyor ve çenemi hafifçe eğdiğimde, ona kafa attığım yerde bir şişlik olduğunu görüyorum. Kendiliğinden iyileşecektir, ama bir ibuprofen mucizevi bir etki yapacaktır.

Bana ilaç vereceğini sanmıyorum. Beni kaçırıp yatağa bağladı. Benim rahatım onun öncelik listesinde üst sıralarda değil sanırım.

Dizlerimdeki ve dirseklerimdeki sıyrıklar kanıyor, ama bir saat içinde kabuk bağlayacaklar. Midem bulanıyor ve boynum ağrıyor, ama genel olarak iyiyim. Beyin sarsıntısı yok. Kalıcı yaralanma yok. Bilincim kapalıyken bana tacizde bulunmadı, ama davranışlarından anlaşıldığı kadarıyla, komada olan birine hızlıca sahip olmak istediği bir şey değil.

Titriyorum ve ağzımdaki tıkaçları ısıriyorum, onun kontrolünü hatırlayarak içimi saran sıcaklığı görmezden geliyorum. Onun sözleri. Onun gücü.

Lanet olsun benim mazoşist bedenime.

Bende bir sorun olmadığını biliyorum, ama utanç ruhumu zehirliyor. Belki sinir sistemim acıyı zevkle eşitlemiyor olsaydı, bu kadar acımasız erkekleri çekmezdim.

Bu düşünceyi kafamdan atıyorum ve zihnimde kalan şüpheyi silip atıyorum. Bu benim hatam değil.

Parmaklarımla kelepçelerimi arıyorum, ama zincir başlığın çubuğuna dolanmış ve ayaklarım ayak ucuna doğru gerilmişken, keşfedebileceğim pek bir şey yok. Bağlarım çok sıkı. Yatak çerçevesi çok sağlam. Kurtulmak için ne gücüm ne de kaldıracım var.

Duş kapanıyor. Kalbim gırtlığıma kadar çıkıyor. Bağlarımı denemeyi bırakıp, duştan çıkıp kendini kurularken dinliyorum.

Havluyula vücudu ovmanın çıkardığı hışırtı erotik olmamalı, ama endişem arttıkça damarlarımda dolaşan kanın sıcaklığı da artıyor. Beynim onun beni ne kadar kolay alt ettiğini tekrar tekrar oynatıyor.

Vücudum nasıl tepki verirse versin, bunu istemiyorum.

Oda sessizliğe bürünür. Vücudumdaki her hücre korkuyla gerilir.

Ani bir sesle irkilirim, ağır bir şey banyo tezgahına düşmüştür. Bir kutuyu karıştırır ve birkaç eşyayı kenara koyar. Kelepçelerimin zincirlerini yumruklarım ile sıkıca kavrarım, metal bileklerime batarken umursamam. Panik yükseldiğinde kendimi toplamak için acıyı kullanırım. Bana işkence etmeye hazırlanıyor olmalı.

Kafamda karışıklıkla kaşlarımı çatınca yüzüme bağlanan kumaş kayar. Tanıdık tıbbi bant açma sesi ve ardından makasın kesme sesi, onun kendine bandaj yaptığını düşündürür.

Elini ısırdığımı hatırlıyorum. Kanamıştı, ama yarasını kapatmak için makas veya tıbbi bant kullanmasına gerek yoktu. Bir parça gazlı bez ve elastik bandaj daha az yer kaplardı.

Gergin birkaç dakika sonra, musluğu birkaç saniye açıyor ve sonra beni tekrar sessizliğe gömüyor.

Yatağın ağırlığıyla yatak çökünce irkiliyorum, ama üzerime çıkmıyor. Bana doğru eğildiğini hissedince sinirlerim geriliyor. Parmaklarını çenemle yüzüme bağlanan kumaşın arasına sıkıştırıyor. Kaskatı kesiliyorum.

"Kıpırdama, *mia caramellina*. Yüzümü görmeni ve seni bırakmam için tek şansını mahvetmeni istemeyiz, değil mi?"

Benimle dalga geçiyor. Bundan nefret ediyorum.

Tıkaç, öfkeli tepkimi boğuyor.

Sıcak, nemli bir bezle boğazımın dibini siliyor. Boynumdaki kurumuş kanı temizlerken kaskatı kesiliyorum ve öfkemi bastırıyorum, sonra bezle burnuma doğru ilerlerken nefesimi tutarak bekliyorum. O, bez parçasını ağzımı tıkayan bezin ve çenemin üzerine hafifçe sürtüp tekrar yerine koyarken, damarlarımdaki istenmeyen şehvetin arasında bir parça umut belirir. O bez parçasını kaldırdığında, nasıl tepki vereceğimi bilemeden yutkunurum.

Katlanmış bezi kapüşonlu sweatshirtimin yakasının altına daldırdığında kaskatı kesildim, ama o sadece köprücük kemiğimdeki kanı sildi ve ortadan kayboldu.

O geri dönerken yatak tekrar sallanır. "Gözlerini kapalı tut.

Capisci?"

Yutkunup başımı salladım. Benimle oynuyor olsa bile, kaçma şansımı kendi isteğimle yok etmeye ya da kendimi öldürmeye niyetim yoktu.

Başımın arkasını avuçlayıp kaldırır. Kafatasımdan şimşek çakarken acı içinde tıslarım.

Şaşırtıcı bir şekilde, çürük oluşmasını önlemek için tutuşunu ayarlar, kafamdaki geçici kapüşonu çıkarır ve gözlerimin etrafına bir kumaş şeridi üç kez sarar, sonra burnumun köprüsüne bağlar, böylece görüşümü tamamen engeller ama kafamın arkasındaki düğümü önler.

Başımı nazikçe yatağa yatırır ve elini altımdan çıkarır.

Saçlarımı şakaklarımdan geriye doğru tararken ve parmağını yüzümün yanından aşağı doğru kaydırırken omurgam titrer. Ağız tıkaçının kayışını izleyip gergin dudaklarımı okşarken nefes almakta zorlanırım. Göğüs uçlarım sertleşir ve külotum ıslanır. Yüzümü ondan çeviririm.

Ayağa kalktı. Ağırlığı olmadan yatak eski haline döndü ve zincirlerim başlığa çarptı.

Yatağın yanına çekmek için sandalyeyi sürüklerken, sandalye zeminde sürtünür. Kalbim göğsümde çarparak, kelepçelerimin zincirlerini sıkıca tutarım.

O *tsk diye ses çıkarır* ve ön kolumu tutar.

"Gevşek tut, *mia caramellina*. Kendine zarar veriyorsun."

Kafamdan geçen ağrıya karşı başımı sallayıp tıslıyorum.

Onun alçak sesle ettiği küfür, damarlarımı donduran korkuya rağmen bacaklarımdan arasındaki ateşi körükledi.

Parmaklarımdan zincirden ayrılmasını sağlar, bir kelepçeyi açar, kollarımı önüme çeker ve diğer kelepçeyi çıkarmadan önce ön kollarımı bir ip ile sarar. Gerginleşiyorum ama o kolunu omuzlarımdan altına sokup beni oturur pozisyona kaldırdığında onun yönlendirmesine uyuyorum. Beklenmedik bir özenle, saçımı çekmeden ağızımdaki bez parçasını çıkarıyor. Çeneme bir tükürük damlası düşüyor. Nasırlı başparmağıyla onu siliyor.

"İç," diye emreder.

Soğuk ve sert bir şey dudaklarıma değdiğinde irkildim, ama sırtımı saran kolu uzaklaşmamı engelledi. Su şişesini eğdiğinde reddetmeyi düşündüm, ama bugün yapılacaklar listemde su işkencesi yoktu, bu yüzden ağzımı açıp yuttum. Boğazımdan aşağı akan soğuk sıvı, gözlerimi beklenmedik bir şekilde yaşlarla doldurdu.

Bir an için, tepkimi gizlediği için göz bağımlı için minnettar olmama izin veriyorum. Ailemden kaçtığımdan beri ağlamadım ve şimdi de ağlamayacağım, ama içimi kaplayan rahatlama bir çıkış yolu arıyor, bu yüzden

gözlerimin göz bağımlı ıslatmasına izin veriyorum ve kendime bunun ağlamak olmadığını söylüyorum. Ağlamıyorum. Bu sayılmaz.

Kanının bakır tadı ağızdan silinmiş ama susuzluğum hiç de giderilmemişken, şişeyi dudaklarımdan kaldırır. Birazı önüme damlar. O homurdanarak su şişesini yatak başı masasına koyarken ben kaskatı kesilirim. Sonra ne olacağını bilsem de, nefesimin kesilmesini ya da o damlayı parmaklarıyla çıplak köprücük kemiğimden silerken kalbimin sıkışmasını engelleyemiyorum. Orada durmuyor, göğsümdeki izi silmeye devam ediyor. Omuzlarımı kıvrıp yüzümü çeviriyorum, parmak eklemleri göğsümün altını okşadığında, ilk tepkimi zar zor bastırıyorum. Ona yumruk atmak bana sadece acı getirir.

Kocaman elini göğsümden yukarı doğru kaydırıyor, başımın yanını avuçlayıp yüzümü kendine doğru çekiyor. Gergin bir anın ardından yüzümü bırakıp komodine doğru eğiliyor.

Bir hap şişesi tıkırdar. İki tableti dudaklarıma bastırır. Dişlerimi sıkarım.

"İstedığımı elde etmek için sana ilaç vermeme gerek yok, *mia caramellina*. Ağızını aç," diye homurdanır.

İçim eriyor, ama kendimi zorluyorum.

"İster inan ister inanma, kadınları kaçırmak benim olağan işim değil. Bu ibuprofen. Al şunu," diye homurdanır.

Takım? Bir suçlu için ne tuhaf bir kelime.

Beni esir tutan canavarı kızdırmaktansa yoksunluk belirtileriyle başa çıkmayı tercih ederek, çenem paslı bir menteşe gibi hissedilirken dişlerimi ayırıp beklerim.

Hapları ağızıma atar ve tereddüt etmeden su şişesini dudaklarıma bastırır. İçerim.

"Aferin kızım," diye fısıldar.

Bu benim libidom için çok fazla. Karnımda bir cehennem alevleri yükselir, vücudumun her hassas noktasına sıcaklık yayılır.

Mahvoldum. Ne kadar korkmuş olursam olayım, beni kaçırdığı için bu adamdan ne kadar nefret edersem edeyim, vücudum onun övgüsüyle alev alıyor. Bundan nefret ediyorum.

Boğulurum ve ikimizin üzerine su kusarım, soğuk sıvı burun deliklerimi yakarken öksürürüm.

Öfkeme göre hareket edersem, beni asla bırakmayacağından eminim. Bir katilin merhametine kaldım.

Onun ise merhameti yok.

BÖLÜM 4

Fiero Capito

SU ŞİŞESİNİ YÜZÜNDEN ÇEKİYORUM ve o suyu kusarken onu öne doğru eğiyorum. Suçluluk, yabancı bir duygu, göğsüme yerleşiyor. İçeceği çok hızlı döktüm ve onu neredeyse boğuyordum.

Belirsizlik içimi kaplıyor, ama onu bir kenara itiyorum. Onu kaçırmaktan başka seçeneğim yoktu. Narciso Vivaldi'nin kiminle çalıştığını öğrenmek için tek şansımı mahvedebilirdi.

Belki de onun kıvrımları beni azgın gençlik yıllarıma geri götürmeseydi, bu kadar kirli hissetmezdim, ama düşüncelerim çarşafın üzerinde kalmayı reddediyor. Buraya gelmeyi kendi isteğiyle seçmediğini biliyorum, ama vücudu beni onu alıp yutmaya teşvik ediyor. Onun ateşli ruhu ve haklı öfkesi sadece arzusun artmasına neden oluyor.

Ayıyı kışkırtmak istiyorum. Sevimli, şehvetli, kıvrımlı ayıyı.

Sonunda öksürüğü durduğunda, daha fazla isteyip istemediğini soruyorum. Tereddüt ettikten sonra başını sallıyor. Bir an yüzünü inceliyorum, onu daha önce gördüğüme eminim, ama bu düşünceyi bir kenara itip, şişeyi dudaklarına götürüyorum.

Şişeyi boşaltıyor. Onu odanın köşesindeki çöp kutusuna atıyorum ve dağınıklığı inceliyorum. Onu ıslak giysilerle bırakmak için hava çok soğuk, ama sırf üzerimize tükürdü diye ısıtıcıyı açamam.

Kot pantolonu en kötü durumda. Bir su birikintisinin içinde oturuyor.

İç çekip ayaklarını ayaklıklarından çözdüm ama ayak bileklerini birbirine bağlı tuttum. Göğsüme yaslanıp benden uzaklaşmaya çalıştı ama bağlı ellerini itip onu kucağıma aldım.

"Ne yapıyorsun?"

Boğuk sesi, yarı sertleşmiş penisime doğru geliyor. Onu görmezden gelip, banyo kapısından yan dönerek onu ayakları üzerine indiriyorum.

"İslenmişsin, *mia caramellina*."

"Ne?"

Dehşete kapılmış sesi nefesimi keser ve beni neşeyle doldurur. Sözlerim havada asılı kalırken, ne kadar müstehcen olduklarını fark ederim. Onun tepkisi merakımı uyandırır. Bağlı ayak bilekleri dengesini bozduğunda kolumu arkasına dolayarak ona yaklaşıyorum ve bana vurmadan önce yumruklarını elimle yakalarım.

"Kot pantolonunu ıslattın, *mia caramellina*," diye şakaklarına fısıldıyorum. Bana karşı itiyor ve başını sallıyor.

"Bana öyle deme; ben senin küçük karamelinin ya da tatlımın değilim. Ve kot pantolonum gayet iyi. Bana dokunma."

Kıkırdayarak, arkasındaki kapıyı tekmeledim, onu ahşaba doğru ittim ve iple bağlanmış kollarını portmantoya astım.

"Kıkırdama, *mia caramellina*. Ben senin ayaklarının önünde diz çökmüşken göz bağının kaymasını istemeyiz," diye homurdanırım.

Ellerini yumruk yapar ve dişlerini sıkar. Onun hırçınlığı beni tahrik eder. Onunla oynamamalıyım, ama o benim en kötü yanlarımı ortaya çıkarıyor.

Ağzındaki tıkaçtan dolayı duyulamayan küfürlerini duymayı çok istiyorum, ama baştan aşağı titriyor olmasına rağmen, ben uzaklaştığımda kıkırdamıyor. Kolları başının üzerindeyken, kot pantolonuyla kapüşonlu sweatshirtinin alt kenarı arasında karnının bir kısmı görünüyor. Ağzım sulanıyor. Karnının yumuşak yuvarlaklığını ve geniş kalçalarını öpmek ve ısırma istiyorum.

Kendi sapkın düşüncelerim için sessizce kendimi lanetleyerek, tezgahın üzerine bıraktığım çantaya dönüp temiz bir eşofman bulana kadar karıştırıyorum. Yüzümü buruşturarak, bunun bağcığını kaybettiğim eşofman olduğunu fark ediyorum, ama elastik bel kısmı hala şeklini koruyor, bu yüzden omuz silkiyorum ve onu tezgahın kenarına koyuyorum.

Ona döndüğümde, resmen öfkeden köpürüyor. Eğer bir çizgi film karakteri olsaydı, kulaklarından duman çıkardı.

Fırsatını bulsa seve seve dişlerimi dökeceğini anlayınca, parmaklarımı boğazına doladım ve başparmağımla kulak memesini okşadım.

"Bana tekme veya diz atarsan, külotunu da alırım. *Anladın mı, mia caramellina?*"

Yutkundüğünde boğazı benim tutuşumda hareket ediyor. Başını sallaması yeterli değil.

"Kelimelerini kullan, *principessa*."

Son kez bu sevgi sözcüğünü kullandığımda olduğu gibi, tüm yüz ifadesi değişir. Karanlık sokakta emin olamamıştım, ama aynanın üzerindeki parlak ampuller onu aydınlattığı için, bu seferki tepkisini yanlış anlamak mümkün değildir.

Mia caramellina onu ateşli yaparken, *principessa* onu donduruyor.

Bu, onu ilk kez soyduğumda sergilemesini istediğim tavır *değil*, ama ek duygusal mesafe, sınırı aşmayacağıma garanti ediyor. Umarım.

"Anlıyorum," diye yanıtladı dişlerini sıkarak.

Sahte bir onaylamama ile homurdanıp boğazını daha sıkı kavrarım, parmaklarımın altında nabzının atışını keyifle hissederek elimi vücudunda aşağıya doğru kaydırırım. Parmak eklemlerimi göğüslerinin arasında ve karnının üzerinde gezdirirken, kemerinin üstündeki eti denemekten kendimi alamam. Parmak uçlarımı yan tarafına dokunduğumda kıvrılır. Çenesindeki kaslar seğirir. Öfkeyle dişlerini sıkar.

Kemerini çözüyorum, kot pantolonunun düğmelerini açıyorum ve fermuarını indiriyorum. Beyaz külotunun kumaşı açıklıktan görünce testislerim zonkluyor.

Bir parçam siyah ya da kırmızı gibi cesur bir renk bekliyordu, ama onun beyaz gibi masum bir renkte olduğunu düşünmek bile kontrolümü zorluyor. Gözlerimi kapatıp niyetimi sıkı sıkıya tutuyorum, bir sıçandan bilgi almak için işkence ederken girdiğim soğukkanlı kişiliğime yaslanıyorum.

Dövmeli parmaklarımı beline geçirip kot pantolonunu ayak bileklerine kadar indiriyorum. Çevik parmaklarımla düğümü çözüyorum ama bir elimi dizlerinin üzerine koyup bacaklarından ipi çıkarıyorum, böylece beni habersizce tekmelemesi engelleniyor.

Sol ayağından kot pantolonunu çıkardıktan sonra, çorabını düzeltip, elimi çıplak dizine götürdüm, sonra sağ ayağından da kot pantolonunu çıkardım.

Pantolonunu tezgahın üzerine attığımda, sağ ayağındaki çorap yere düşüyor. Uzun bir iç çekişle çorabı alıyorum, beni tekmelemesin diye ağırlığını taşıyan bacağıma kalçamı dayayıp çıplak ayağını yerden kaldırıyorum. Düzgün kesilmiş ve boyanmamış ayak tırnakları inkar edilemez bir şekilde kadınsı ve sevimli, ama ayağının geri kalanını kaplayan nasır ve kabarcıklar acı verici görünüyor.

"Diğer ayağı da bu kadar kötü mü?"

O kasılır ve ayağını çekmeye çalışır, ama ben topuğunu uyluğuma dayayıp, tek kelime etmeden çorabı tekrar giydiririm.

Sormak istememiştım, ama sorum havada asılı kalınca merakım çok fazla oluyor. Direnmiyor, ama ben diğer ayağını da kaldırmak için ayaklarını sürüklerken bana yardım da etmiyor.

Tırnakları kesilmiş. Genel olarak temiz. Kabarcıklarla kaplı.

Çaresiz bir öfke içimi kaplar. Elimi çekmeye çalışır. *Tsk diye ses çıkarır* ve çorabını yerine geçiririm, ayakkabılarını ayağından çıkardığımı hatırlayana kadar birkaç yararsız cevap vermeyi kendime engellerim.

Acımış olmalı, ama acıdan ağlamadı.

Ayakkabılar yeniydi.

Bu da kabarcıkları açıklıyor. Günleri çok uzun ve aktif geçiyor, ayaklarının bu kadar kötü durumda olması şaşırtıcı değil. Sözsüz öfke göğsümdeki baskısını gevşetiyor. Sürekli yaralı ayaklarla dolaşmadığını bilmek, ruhumda öfkelenen canavarı sakinleştirmeye yardımcı oluyor.

Çoraplı ayağını yere indirip bileğini kavradım. Eşofmanımı giyerken bana saldırmaması için onu uyarmak niyetiyle, baldırını okşayan, dizinin arkasını okşayan ve diğer uyluğunu kavradığım gibi kayan yaramaz elimi lanetledim.

Onun uyarılmasının kokusu ağzımı tükürükle doldurur. Başparmaklarımı yumuşak teninde ileri geri gezdiririm, gözlerimi onun uyluklarının birleştiği yerden ayıramam.

Tamamen kapatan beyaz pamuklu külotların bu kadar baştan çıkarıcı olabileceğini hiç düşünmemiştim, ama o külotu o kadar iyi dolduruyor ki, tüm düşüncelerim kafamdan uçup gidiyor ve omurgamın dibinde bir ihtiyaç hissediyorum. O, kullanışlı bir giysiyi pornografik bir malzemeye dönüştürüyor. Onu tatmak istiyorum. Kokusu çok tatlı.

Penisim çelik gibi sertleşiyor, eşofmanımın dikişlerini zorluyor.

Bu beni neredeyse öldürüyor, ama gözlerimi kapatıp ciğerlerimi onun kokusuyla dolduruyorum, öne eğilip giyinik amını ağzımla kapatmak yerine.

Yanağımın içini ısırıldığında, bana kafa attığı yerden oluşan çürüğü unutuyorum, keskin acı beni deliliğin eşliğinden uzaklaştırıyor.

Onu yalamak istemesine rağmen, tezgahtan eşofmanımı alıp önce bir bacağı, sonra diğer bacağı pantolonun içine sokuyorum ve beline kadar çekiyorum.

Kumaş kışına ve kalçalarına sıkıca oturuyor ama diğer yerlerde bol duruyor. Ceplerini düzeltirken dikkatimi yüzüne veriyorum, parmak uçlarım amına çok yakın ama istediğim yere hiç de yakın değil, sonra ipini ayak bileklerine sarıyorum, eşofmanımı onun narin tenini korumak için bir bariyer olarak tutmaya dikkat ediyorum.

Onu düzgünce giydirip bağladıktan sonra, geri çekilip manzarayı bir an için keyfini çıkardım.

Yanaklarındaki öfkeli, telaşlı kızarıklık içimdeki en kötü yanıma ortaya çıkarıyor.

"Hemşireler için çıplaklık büyük bir sorun değildir sanıyordum, ama sen elma kadar kızardın," diye alay ediyorum.

O sertleşince hatamı anlıyorum. Onu bütün gün takip ettiğimi ya da dün gece tedavi ettiği adamı aradığımı bilmiyor, bu yüzden onun hemşire olduğunu bilmemem gerekir. Onun gözünde ben, işten eve dönerken yakaladığı bir arka sokak katiliyim.

Onun dikkatini dağıtmam gerekiyor ve onun kibirli cevaplarına zaten bağımlı hale gelmiş durumdayım, öne adım atıyorum, bağlanmış ayak bileklerini bacağımla kapıya sıkıştırıyorum, dizimi bacaklarının arasına sıkıştırıyorum ve ön kollarımı kaldırılmış kollarının iki yanına dayayarak onu bedenimle hapsediyorum.

"Belki de sana *mia mela caramellata* demeli ve her kızardığında bir ısırık almalıyım. Çok tatlı görünüyorsun ve kokuyorsun, ama tadı nasıldır acaba?"

Öfkeli nefesleriyle göğüsleri göğsüme sürtünüyor ve kıvrandığında bacağım bacaklarının arasına daha da kayıyor. Ben yaklaşınca başını çevirip yüzünü koluna gömüyor.

"Bana dokunma," diye hırladı.

Dudaklarımı şakağına değdirip, göz bağının kenarını okşayarak, tatlı kokusunu içime çekiyorum.

O tamamen sinirlenmişken ve benim aletim tamamen sertleşmişken, göğüslerini göğsüme bastırarak onun göğüslerinin göğsüme yapışmasını zevkle izlerim ve bileklerini kapıdan çözerim. Onu kucağıma alıp yatak odasına taşıırken, sert davranışımı sert bir şekilde kabul eder.

Karnı gurulduyor. Onu yatağa yatırmak yerine, dairenin tek sandalyesine oturtuyorum, omzuna elimi koyarak onu sabitliyorum ve odayı geçip mutfığa gidiyorum.

"Herhangi bir gıda alerjin var mı?" diye soruyorum.

Bir ay önce bunu sormazdım, ama patronum, eski adıyla Aurora Achilles, şimdi Giorgio Vivaldi'nin karısı, bir kan hastalığı var. Gıda alerjisi olmasa da, yediği şeyler sağlığını ciddi şekilde etkileyebilir.

"Hayır, gıda alerjisi yok," diyor hemşire.

Bir paket hazır erişteyi açtım, su çizgisine kadar doldurdum, mikrodalgaya koydum ve mini buzdolabından bir şişe su aldım.

Tereddüt etmeden suyun yarısını içti ve bu sefer onu ıslatmamayı başardım.

Mikrodalga çalar. Şişenin kapağını kapatıp küçük masanın üzerine koyarım, sonra plastik çatal ve hazır erişteleri alırım.

En besleyici yemek değil, ama aç yatmaktan iyidir.

Yarın yoğun bir günüm var. Aslında, bu gece ipucu peşinde koşmam gerekirdi, ama onu burada yalnız bırakamam. Ayrıca, Narciso muhtemelen birkaç gün güvenli evinde saklanarak yaralarını saracaktır.

Bu çekici küçük hemşirenin tedavi ettiği yaralar.

Kalçamı masaya dayayıp buharlı erişteleri karıştırıp üflerken, kucağında yumruklarını sıkıp açan esirimi inceliyorum.

Çatalıma birkaç erişte alıp birkaç kez üfledikten sonra onun önüne çömeliyorum.

"Ağzını aç, *mia caramellina*. Dikkat et, sıcak. *Capisci?*"

Kaşlarını çatıyor. Dişlerini sıkıyor ve başını sallıyor, sonra ağzını açıyor.

Sadece birkaç erişte almış olmama rağmen, bir lokma ağzını doldurur. Çılgılık atar ve başını geriye doğru eğerek, körü körüne her şeyi kurtarmaya çalışır. Elimizi uzatır, çenesinden düşmeden önce kaçak bir erişteleri yakalar ve düşünmeden ağzıma atarım.

Sweatshirtimin içindeki penisim zonkluyor.

Gözleri bağlı olmasına rağmen şoktan donakalmış oturuyor, parmağımdaki suyu emdiğim sesinden ne yaptığımı anladığına şüphe yok. Tırnaklarını avuç içlerine batırıyor ve sanki bu yemeği bitirirse son birkaç saniyeyi unutabilecekmış gibi çiğnemeye başlıyor.

Kıkırdarak, şovu izlemek için çatalıma aynı miktarda makarna alıp bir lokma daha hazırlıyorum.

Beni hayal kırıklığına uğratmıyor. Onu kızdırıyorum, çatalı ağzına sadece yarısına kadar sokup, ısırmasını söylüyorum. Erişte çenesinden aşağı dökülüyor.

Öne eğilip dişlerim ve dilimle onları çalma isteği neredeyse galip geliyor, ama kendimi durduruyorum ve kaçan yiyecekleri çatalın kenarıyla ağzına taşıyorum.

Ona tartışma şansı vermeden, kupada sadece çorba ve birkaç sebze kalana kadar bir lokma bir lokma besliyorum. Çok sıcak olmadığından emin olmak için bir yudum denedikten sonra, strapor kupayı bağlı ellerinin arasına yerleştiriyorum.

"Bitir şunu, *mia caramellina*. Sana peçete getireyim. Her yerin kirlenmiş."

Onun kızarmasını zevkle izlerim ve banyodan temiz bir bez alırım, lavabodaki su ısınana kadar beklerim, sonra bezi ıslatıp sıkarım. Geri döndüğümde, hâlâ birkaç yudum kalmıştır, bu yüzden bitirmesini beklerim, sonra bardağı elinden alıp masaya koyarım. Yüzünü silerken kaçmaya çalışır

ama beni itmeden önce bileklerini yakalıyorum ve bezin üzerinden çenesini ve ağzını okşuyorum.

Dudakları benim sikimi sarmışken çok güzel görünürdü. Arzum uçumdan sızarak eşofmanımın üzerine ıslak bir leke oluşturur. Gözlerimi kapatıp yüzündeki havluyu çekerim, zihnimi pis düşüncelerden uzaklaştırmaya çalışırım.

Hayal kırıklığımla yutarak ve sertleşmemi görmezden gelerek odanın diğer ucuna geçiyorum, bezi durulayıp havlu askısına asıyorum. Ona doğru yürürken, gözlerinin bağlı olmasına seviniyorum, aksi takdirde ellerimi ondan uzak tutamazdım. Bana ne kadar etki ettiğini görseydi muhtemelen öfkelenirdi, bu da ikimizi de kesinlikle kontrolümüzden çıkarırdı.

Onu kollarımın arasına alıp yatağa taşıyorum, ama ben kalkmadan önce gömleğime tutunuyor.

"Tuvalete gitmem lazım."

Ses tonu, sormak zorunda kaldığı için öfkeli olduğunu gösteriyor, ama konudan kaçınmıyor. Banyoda yaşanan son olaydan sonra ona olan saygım artıyor.

Onu tekrar kucağıma alıp tuvalete götürdüm. Ağzının içini ısıtıyor, ama ben onu kolundan tutup çenesini avuçladığımda gitmemi istemiyor ya da direnmiyor.

İçimden garip bir açıklama yapma dürtüsü yükseliyor, ama düşüncelerimi ifade edecek kelimeler bulamıyorum, bu yüzden yanağını güven verici bir şekilde okşuyorum, sonra bakışlarımı başka yöne çevirip alt kısmındaki iki kat kumaşı çıkarıyorum, kumaşlar ayak bileklerine kadar kayıyor ve onu ön kollarını kullanarak tuvalete oturtuyorum. Rulodan bir parça tuvalet kağıdı koparıp avucuna koyuyorum, sonra uzaklaşıp ona olabildiğince saygı göstermeye çalışıyorum. Beni göremese de, sırtımı dönüp ayağa kalkmaya hazır olduğunu söyleyene kadar bekledikten sonra ayağa kalkmasına yardım ediyorum. Giysilerini düzeltiyorum ve tek kelime etmeden onu lavaboya götürüyorum. Ellerini yıkarken omuzları gergin kalıyor, parmaklarımız arasında kayan sabunun kayganlığı erotik, ama bakımımı klinik bir şekilde sürdürdüğümde, biraz utangaçlığını kaybediyor.

Ellerimizi yıkayıp kuruladıktan sonra, onu yatağa taşıyorum ve bileklerini başlığa bir parça ip ile bağlıyorum, ellerini başının üstünde değil, yastığın üzerinde tutacak kadar gevşek bırakıyorum.

Ben uzaklaştığımda kıpırdamadı. Ayaklarını da yatak başlığına bağlamayı düşündüm ama kol bağlamaları yeterli olduğuna karar verdim. Bir fincan daha hazır ramen aldım ve mikrodalgaya koydum. Pişerken, yerden çantasını aldım ve cüzdanını aramak için içindekileri karıştırdım.

Adını tanımıyorum ve son zamanlarda onun apartmanının çevresine pek uğramadım, bu yüzden onu başka biriyle karıştırmış olmalıyım. Onu daha önce görmüş olamam.

Mikrodalga bip sesi çıkarır, yemeğimi masaya götürürüm ve telefonumu arka köşeden ön kenara kaydırıp sandalyeye otururum. Çatalımı unuttuğumu fark edince, boş noodle kabından kullanılmış olanı alıp yemeğimi pişirme biterken karıştırırım.

Esirimin adı Mia Rivera.

Bu isim ona yakışmıyor. Nedenini bilmiyorum ama onu inceledikçe şüphelerim artıyor.

Telefonumu açıp, telefonumdaki tek grup sohbetine bir mesaj gönderiyorum. Üç dakikadan az bir süre sonra, Aurora istediğim bilgiyi göndererek cevap veriyor. Giorgio da araya girip her şeyin yolunda olup olmadığını soruyor. Karmaşıklıkları hallettiğimi söylüyorum ve ikisi de bana başka soru sormuyor.

Yemek yerken, gece için seçeneklerimi değerlendiriyorum. Beyefendi gibi davranıp yerde mi uyuyayım, yoksa Mia'nın yanına yatakta mı katılayım?

Hiçbir zaman centilmen olmaya çalışmadım ve şimdi de başlamayacağım. Son birkaç gün fiziksel olarak çok yorucuydu ve gelecekte daha da fazla kaos yaşanacağı kesin. Ayrıca, birkaç gün önce Aurora'nın amcası tarafından sırtıma açılan kurşun yarası henüz iyileşmedi. *Mia Caramellina'nın* kötü kafa vuruşundan kaynaklanan çenemdeki morluk ve Giorgio ile Narciso arasındaki çatışmada serseri kurşunun kolumda açtığı yara da eklenince, yatakta uyuma fırsatını kaçırmak aptallık olur.

Sadece kıvrımlı hemşirenin yanına uzanma düşüncesi bile sikimi sertleştiriyor. Çöpleri toplayıp çöp kutusuna atıyorum, sonra banyoda yüzüme soğuk su serpiyorum.

Islak yansımama bakarak, onun yanında uyuyabileceğimi kendime söylüyorum. Ne kadar çekici bir vücudu olursa olsun, ne kadar hoş tepkiler verse de ona dokunmayacağım.

Onunla ilk kez tanışalı sadece birkaç saat oldu, ama şimdiden ona bağımlı oldum.

Ve onu henüz tam anlamıyla tatmadım bile.

BÖLÜM 5

Emma Lanza

YATAK onun ağırlığıyla hareket edince kaskatı kesiliyorum. O bana uzanana kadar kalbim göğsümde deli gibi atıyor.

O uzanmıyor.

On dakika geçti. On beş. Yirmi.

"Rahatla, *mia caramellina*. Sana saldırmayacağım ve yanımda gerginlik yayarken uyuyamam, o yüzden endişelenmeyi bırak ve uyu. *Capisci?*"

Öfkeli cevabımı geri çekip yumruklarımı açıyorum.

Onun, iki katı büyüklüğünde biri yanında yatarken, bağlanmış ve savunmasız halde uykuya dalmasını görmek isterdim.

"Kollarım ağrıyor," diyorum.

Bu bir yalan değil, ama doğru da değil. İp dirseklerimi yanıma indirmemi engellediği için, omuzlarım üst vücudumun ağırlığını taşıyor ve bu da beni şikayet edecek kadar rahatsız ediyor. Ayrıca, başlığa bağlı olmasaydım, belki ayak bileklerimi kurtarabilir ve o uyurken buradan kaçabilirdim.

O iç geçirir, ipi çözer ve tek kelime etmeden tekrar uzanır. Kalbim göğsümde çarpıyor. Kaçmaya çalışabileceğimi fark etmemesi imkansız, ama sanki kaçmamın imkanı yokmuş gibi davranıyor.

Geleceğim üzerinde tam bir güce sahip, ama onu anlayamıyorum. Bir saniye öfkelenirici, bir saniye acımasız, sonra birdenbire tatlı ve şefkatli. Bir sonraki adımının ne olacağını bilmiyorum ve bu beni korkutuyor.

Şu anda bile, yanımda uzanmış halde, bana yaptıkları için ondan nefret etmem gerek, ve çoğunlukla da ediyorum, ama bir parçam bunu yapamıyor. Beni tecavüz etmek, dövmek ve kırmak için pek çok fırsatı vardı, ama yapmadı.

Onun iyi bir adam olduğuna kendimi inandıramam, ama sanırım kendi ahlak kuralları var. Bu sınırların nerede olduğu konusunda emin değilim, ama onu dün geceki iğrenç mafya adamıyla ya da babamın benimle evlenmesini istediği mafya babasıyla aynı kefeye koyamam.

Kaslarımı tek tek gevşetmeye zorluyorum.

Yaşadığım zorlu sınav ve beni kaçırmadan önce çalıştığım uzun mesai, kararlılığımı çaldı ve yorgunluktan uykuya daldım.

Sıcaklık beni sarıyor. Ona sokuluyorum, bağlı ellerim arkama uzanıp ısıtıcıyı yaklaştırmamı engellediği için sinirleniyorum, ama karanlık beni kaçırıyor ve sırtımı sıkan fırın gitmediği sürece umurumda değil. Çok iyi geliyor.

Yavaş yavaş uyanıyorum. Damarlarımda şehvet dolaşüyor. Gözlerim kumaşla örtülü. Yanımda ağır bir şey duruyor.

Meme ucumdan klitorisime kadar kıvılcımlar atıyor. Biraz daha sürtünme arayarak yer değiştiriyorum.

Birden uyanıyorum ve dehşet içinde donup kalıyorum.

Kaçıran kişi sırtımı kendine doğru bastırarak arkamdan sarılır, bir eliyle cinsel organımı okşarken diğer eliyle göğüslerimi yoğurur. Saçlarıma anlamsız sözler fısıldar ve kalçalarını kaldırır.

Her yeri kocaman. Uzun, kalın penisi belimin alt kısmına sürtünüyor. Kötü bir ilgi arzumu alevlendirirken, korkudan başım zonkluyor.

O kadar büyük bir penisi almak acı verici olurdu. Mazoşist bedenim kısa devre yapmaya yaklaşıyor. Porno izledim ve bir kadının onun sahip olduğundan daha fazlasını kabul edebileceğini biliyorum, ama ben porno yıldızı değilim. Ondan çok uzağım.

Parmak ucu bacaklarımdan arasına daha da girerken klitorisim zonkluyor. Çok yakın. Bir milimetre daha girerse yanacağım.

O, sert meme ucumu işaret parmağı ve başparmağıyla sıkıştırırken aşağılanma hissi içimi kaplıyor.

Mırıldanması ve şehvetli hareketleri normal koordinasyonundan yoksun ve onun hala uyuduğunu fark ettiğimde yumruklarımı çarşafına sıkıyorum.

Başka birini hayal ederken bana dokunuyor. Bu çok aşağılayıcı.

Sıvı bir arzu amımdan sızıyor ve külotumu ıslatıyor.

Çılgınlık içimi kaplıyor ve kalçalarımı kaldırıp elinin üzerine boşalmayı düşünüyorum ama onu büyük bir seks oyuncağı olarak kullanmak ona zarar vermez. Sadece onu cesaretlendirir.

Orgazm olmak istemiyorum. Onunla değil. Böyle değil.

"*Mia caramellina*. Çok tatlısın."

Onun düşük, boğuk sesi beni neredeyse uçurumun kenarına getiriyor, ama onun uyanmadığını fark ettiğimde, irademle bunu engelliyorum.

Beni mi düşünüyor, yoksa geçmişteki bir sevgilisini mi? Kaç tane kadına daha *mia caramellina* dedi?

Kıskançlık omurgamda bir düğüm oluşturur.

Uzun, ölçülü bir nefes alıyorum ve temiz kokusu burnumu doldururken tehlikeli bir şekilde orgazma yaklaşıyorum. Ağzım sulanıyor. Parmaklarını büküyor.

Elini bacaklarımın arasından çekip dizlerimi kaldırıyorum, ama diğer kolu gövdem altında olduğu için, bu hareket onun elini göğsümde sıkıştırıyor.

Farkına varınca kaskatı kesildi. Kalbim korku, hayal kırıklığı ve öfkenin karışımıyla çarpıyor. Yüzündeki değişim ürkütücü.

Acı verici bir yavaşlıkla elini açar ve göğsümü bırakır, ama dizlerim onun uzaklaşmasını engeller.

Kollarım yanarken, bileğini benden olabildiğince uzağa tutuyorum. Penisini sırtıma çarpıyor.

Derin bir nefes alır, göğsü genişlerken ikimizi de hareket ettirir ve uykudan boğuklaşmış sözlerinin dürüstlüğüyle beni şok eder.

"Özür dilerim, *mia caramellina*. Bırak beni. Dururum."

Yutkunup parmaklarımı bileğinden çekerim. Avucundaki bandaj koluma değdiğinde göğsümde hafif bir suçluluk hissi uyandırır, ama bunu görmezden gelirim. Sadece kendimi koruyordum. Bir saniye bile düşünmeden onu tekrar ısırırdım.

Kolunu altımdan çekip, hafif bir acı iniltiyle yataktan yuvarlanır. Dikkatim çekilir.

Benim dişlerimden daha fazla yaralanmış. Avucundaki basit kumaş bandaj için tıbbi bant veya makas gerekmezdi.

O banyoda lavaboyu açarken mesanem şikayet ediyor. Dişlerimi sıkıp, kıvrımlarımı kaplayan uyarılmayı görmezden geliyorum.

Beni tuvalete götürmeden önce kendi sabah rutinini hızlıca bitirir, tuvalete gitmemi istememe gerek kalmaz. Gururumu yutar ve ikinci bir tuvalet kağıdı isterim, uyarılmamı silmek zor.

Yorum yapmaz, sadece bana daha fazlasını uzatır.

Onu sokakta beni yakalayan canavarla bağdaştıramıyorum, ama belki sözünü tutar ve yüzünü hiç görmezsem beni bırakır.

Bana bir fincan daha hazır ramen yedirdikten sonra -bu sefer olay çıkmadan- bileklerimi geçen seferkinden daha sıkı bir şekilde başlığa bağlar ve odadan çıkar. Ayrılmaya hazırlandığını fark edince göğsümde bir korku hissedirim.

Aklım bir çıkış yolu bulmak için çalışıyor. Bütün gün burada yatamam. Delireceğim.

Kalbim sıkışır. Henüz kimse beni aramıyor. Katherine üniversiteden arkadaşlarıyla uzun bir hafta sonu gezisine çıktı ve ben de dört gün izinliyim.

"Hâlâ yüzünü görmedim. Beni bırakabilirsin."

Kesin bir tavırla çantasını kapatıp kapıya doğru yürüdü. "Bekle! Vardiyama gitmezsem, işim..."

"Programını kontrol ettim. Salı günü öğlene kadar işe gelmeyeceksin."

Ellerimi yumruk yapıp öfkeli cevabımı yutuyorum. Ona bunu nasıl bildiğini sormak istiyorum, ama cevaptan çok korkuyorum.

"Beni burada böyle bırakamazsın," diyorum.

"Birkaç saat sonra döneceğim."

"Hayır! *Porca puttana*, bırak beni gitsem! Kimseye söylemem. Hiçbir şey olmadı. İşten çıktım, eve gittim, yatağında uyudum ve her zamanki gibi dairemde tek başıma uyandım," diye ısrar ediyorum.

O, sessiz adımlarla odayı geçerken, tehditkar varlığı bana verdiği tek uyarıdır. Saçımı yüzümden geriye doğru çekince irkilirim.

"Öfkelendiğinde çok güzelsin, *mia caramellina*, ama henüz gitmen güvenli değil."

"Burada bağlı ve yalnız kalmam güvenli değil! Ya tuvalete gitmem gerekirse? Ya yangın çıkarsa? Ya hırsız girerse? Ya sen yaralanırsan ve geri gelemezsen?"

—"

Bandajlı elini ağzıma bastırarak, öfkeli sözlerimi keser. "*Mia caramellina* benim için endişeleniyor mu?"

Sesindeki karanlık neşe içimi burkuyor ve göğsümdeki öfkeyi körüklüyor. Elini kaldırdığında kendimi tutamıyorum.

"Tabii ki, seni lanet olası *stronzo*. Beni kaçırdın, bilinmeyen bir yere sürükledin ve şimdi de kendimi savunamayacak durumda bırakmak istiyorsun, tabii ki endişeleniyorum. Hayatta kalmak için sana güvenmemi zorluyorsun. Endişelenmemek aptallık olur."

"Öfken bir gün başına büyük bela açacak, Mia Rivera."

Korku omurgamı dikleştirir. Sırt üstü yatarken kollarım başımın üstünde olsa bile, ses tonu ve sahte ismimi kullanması beni gerginleştirir. Şüphe

içimde çalkalanıyor. Gerçek kimliğimi biliyor mu?

"Bugün dairenizi ziyaret etmeden önce bilmem gereken bir şey var mı?" Buz damarlarıma işliyor.

Az önce kız kardeşimi tehdit mi etti?

Ya bizim karşılaşmamız tesadüf değildiyse? Acil servis en güzel bölgede olmayabilir, ama çete faaliyetleri bazı mahallelerdeki kadar kötü değil. Ya benim ona rastlamamı istemişse?

Ya tedavi ettiğim mafya üyesi beni tanıdı ve babama söyledi? Ya da daha kötüsü, Seppi Capito'ya? Ya bu adamı beni San Francisco'ya geri götürmesi için gönderdiler ve o da beni geri götürmeden önce benimle oynuyor?

Bu mantıklı değil. Babamın ya da Seppi'nin adamlarından hiçbiri beni dövmekten ya da tecavüz etmekten çekinmezdi.

Kız kardeşim. O benim değil, kız kardeşimi arıyor. Boğazıma yükselen safrayı yutuyorum.

"Bir oda arkadaşım var, ama bu hafta sonu ailesini ziyarete gitti, yani dairem boş olmalı," diyorum.

"Bana yalnız yaşadığını söylemiştin." Kahretsin.

"Üniversiteye gidiyor ve part time çalışıyor. Nadiren görüşüyoruz. Eve gelmediğimi fark etmez."

Bu yalan değil. İkimiz de o kadar meşgulüz ki Katherine'i gördüğümünden çok özlüyorum, ama birlikte geçirdiğimiz zaman paha biçilemez.

Beni aramadığına göre, seyahate çıktığını biliyorum. Üniversiteden arkadaşlarıyla birlikte güvenli bir yerde.

"Cep telefonunun şifresi ne?"

Ona söylerken ellerim ve ayaklarım soğudu, telefonumda önemli bir bilgi olmadığını bilmeme rağmen. Hayatıma girmesini istemiyorum.

O uzaklaşıyor.

"Bekle!

Yapma..."

Elini kalçama koyup beni yatağa bastırduğında irkildim. Kocaman avucuyla yüzümün yanını kavradı.

"Seni terk etmiyorum, *mia caramellina*. Şimdi uslu bir kız ol ve beni sessizce bekle. *Capisci*?"

Onun kışkırtması işe yaradı. Ona bağırarak için ağzımı açtım ama o, dişlerimin arasına bir tıkaç sokup yüzüme bağladığında öfkeyle çığlık attım. Bacaklarımı kolaylıkla yakaladı, onu tekmeleme girişimimi engelledi ve ayak ucuna bağladı.

Boğuk küfürlerim beni daha da öfkeliendirir, ama onun veda sözleri kadar değil.

"Döndüğümde, bu sabah kaldığımız yerden devam edebiliriz, o zaman istediğin kadar gürültü yapabilirsin. *Capisci, principessa?*"

Bu sevgi dolu sözler damarlarıma buz gibi bir his yayıyor ve aramızda büyüyen güven bağını koparıyor. Gardımı düşürmekle aptallık ettim. Hiçbir nezaket ya da şefkat bunu telafi edemez.

Beni bağlayıp, uzun zamandır gömülü olan kabuslarımı uyandırdıktan sonra, beni onlardan uzaklaştıracak hiçbir şey olmadan o kapıdan çıkarsa, onu asla affetmeyeceğim. Önümde uzanan birkaç saat, aylar kadar uzun gelebilir.

Kapı arkasından kapandığında, hayatımın geri kalanında onu tüm varlığımla nefret edeceğime yemin ettim.

BÖLÜM 6

Fiero Capito

SESSİZ LANETLERİ beni koridora kadar takip ediyor, ama kapıyı kapattığımda odadan hiçbir ses çıkmıyor.

Onu alay etmek çok eğlenceli. İçimdeki sapkın taraf, onun bu kadar dayanılmaz bir şekilde yasak bölge olması nedeniyle bunu hak ettiğini söylüyor. Telefonlarımızı ceketimin cebine koyup koridorda ilerliyorum. Belimdeki bandajlar cildimi çekiyor, ama bu sabah odadan çıkmak için çok acelem vardı, bandajı değiştiremedim. Kontrolümü kaybetmeden önce, bu çekici küçük hemşireyle aramıza olabildiğince mesafe koymam gerekiyor. Ciddi bir cinsel gerginlik yaşıyorum.

Asansöre girdiğimde, aynadaki yansımam dikkatimi çekiyor. Dudaklarımda beliren aptalca gülümsemeyi düzeltiyorum.

Normal şartlar altında geçerli olsa da, onun endişelendiği şeyler gerçek bir sorun değil. Gerçekte, o şu anda şehirdeki en güvenli insanlardan biri. Patronum, stüdyo dairenin güvenliğini artırmak için on binlerce dolar harcadı. Yapısal güçlendirmeler, burayı herhangi bir doğal afete dayanabilecek gerçek bir bomba sığınağı haline getiriyor. Bina çökse bile, odanın içindeki insanlar zarar görmez. Yiyecek, su, para, silah, malzeme... Hayatta kalmak için ihtiyaç duyabileceği her şey o dairede, onunla birlikte.

Bu, Giorgio Vivaldi'nin New York şehrinde sahip olduğu beş gizli sığınaktan biri. Onun dikkatini çektikten sonra ona önerdiğim ilk projelerden biriydi. Çürümüş ailesinden kaçabilmesi için bir şehir evi zaten yapım aşamasındaydı, daireler ise onun zaten yapım aşamasında olan planını genişletti.

Ayrıca, onu çıkarmak konusunda ciddiye, ağzını gevşekçe bağladım, böylece kurtulabilirdi.

Ön kapıdan çıkarken binanın resmi güvenlik kamerasına bakıp Giorgio'nun özel kamerasının görünmez kaldığını kontrol ettim. Sabahın erken saatlerinde güneş tabelaya vursa bile gizli lensi göremedim.

Şehirde birini takip etmenin ne kadar kolay olduğunun farkında olarak, tüm endişelerimi bir kenara bırakıp çevreme odaklanıyorum ve en iyi takipçileri bile atlatmak için birkaç dolambaçlı yol kullanıyorum.

Dün gece gorili öldürdüğüm sokağı, sanki hiçbir şey umurumda değilmiş gibi geçiyorum. Kimse cesedi bulamayacak. Asla.

Hastaneyi yaklaşık bir saat gözlemledikten sonra, Narciso'nun izlerini örtbas etmek için başka kimseyi göndermediğine karar veriyorum, bu yüzden diğer tüm sabah geç saatlerdeki aptallar gibi kaldırımda yürüyor ve birkaç blok dolaşıp bir süre ortama karışıyorum.

Kimsenin beni takip etmediğini doğruladıktan sonra, Mia'nın apartman kompleksine paralel bir sokak seçiyorum ve son birkaç bloğu daha kararlı bir şekilde yürüyorum, son köşede binaların arasından geçmeyi bekliyorum.

Tartışan bir çiftin arkasına geçerek, güvenliği kolaylıkla atlatıp asansörle doğru kata çıkıyorum. Sanki oraya aitmişim gibi koridorda dolaşırken, kameraları fark ediyorum ve kot pantolonumun cebinden anahtarını çıkarıyorum.

Kapısından birkaç adım uzaklıkta, anahtarları düşürüp onları almaya çalışıyormuş gibi yapıyorum ve bu süreyi dairesinin içinden gelen sesleri dinlemek için kullanıyorum. Hiçbir şey duymayınca, kapıyı açıp arkamdan kapatıyorum.

Buzdolabı uğulduyor. Tezgahın üzerinde kirli bir kupa duruyor, ama bunun dışında mutfak ve oturma odası düzenli. Kanepenin arkasında, sanki biri kucağından atıp kapıdan çıkmış gibi bir battaniye asılı.

Duvarlarda fotoğraf yok. Süslü dekorasyonlar yok.

Yine de mekan rahatça yaşanmış gibi hissettiriyor. Kanepe, sehpa ve bar tabureleri eski ama temiz ve az kullanılmış. Oda temiz çarşaf ve limon kokuyor.

Ayağımı kaldırıp dairenin içine doğru adım atmak için hamle yapıyorum ama ön paspasın önünden ayrılmadan duruyorum. Duvarın yanında ortak bir ayakkabı rafı var. Rafta iki kadın terliği, çeşitli tenis ayakkabıları ve alçak topuklu ayakkabılar var.

Barbar gibi davranmamaya karar vererek, spor ayakkabılarımı çıkarıp paspasın üzerine bırakıyorum ve çoraplı ayaklarımla mutfığa giriyorum. Eski olmasına rağmen, mutfak aletleri iyi bakılmış ve temiz görünüyor. Dayanamayıp buzdolabını açıyorum.

Gözlerimi kırpyorum. Üst iki rafta dizili, özenle düzenlenmiş ve açıkça etiketlenmiş, ev yapımı yiyeceklerle dolu kaplar beni şaşırtıyor.

Mia Rivera gece vardiyasında çalışan bir hemşire. Evde geçirdiği zamandan daha fazla zamanını hastanede geçiriyor. Ne zaman yemek pişirmeye vakit buluyor acaba?

Bir kabı çıkarıp açtığımda, kokusu beni büyükannemin yemek masasına geri götürür ve neredeyse dizlerimin üzerine çöküyorum. Midem gurulduyor ve ağzım sulanıyor olsa da, kapağı kapatıp soğuk lazanya alla Bolognese'yi yemeden buzdolabına geri koyuyorum.

Şimdi *Mia Caramellina*'nın kıvrımları mantıklı geliyor. Her gün bu tür yemekler yiyebilseydim, bir milyon kilo alırdım.

Tezgahın üzerinde oda arkadaşının el yazısı ile yazılmış bir not var. *En iyi arkadaşına* hitaben yazılmış ve *sonsuz kadar senin olarak* imzalanmış notun kenarlarında sanatsal çizimler ve İngilizce mi yazılmış diye şüpheye düşmeme neden olacak kadar çok kısaltma var, ama ana fikri anlıyorum. Yazar, en son TV dizisinin son bölümünü Mia olmadan izlediğini itiraf ediyor ve özür dilemek için buzdolabındaki tüm yiyecekleri ona veriyor. Mia'ya dinlendirici bir hafta sonu diliyor ve Salı günü görüşmek için sabırsızlanıyor.

Notun arkasını kontrol ettikten sonra, bir anlığına ön yüzünü inceliyorum. Bu bir aşk mektubu mu?

Kıskançlık içimi kaplıyor ve notu buruşturup ateşe atma dürtüsü neredeyse galip geliyor, ama notu tezgahın üzerine geri koyup uzaklaşıyorum.

Mia Caramellina'yı başka bir sevgiliyle paylaşma düşüncesi bile, o kişi bir kadın olsa bile, kanımı kaynatıyor.

Koridorun ortasında durup, banyo aynasındaki yansımamı görmemek için ellerimle yüzümü ovuşturuyorum.

Neyim var benim? Onu bir günden az bir süredir tanıyorum ve mağara adamı gibi davranıyorum. Elbette, yüksek gerilimli durumlarda zorla yaklaşmak iki insan arasında bir bağ oluşturabilir, ama Mia Rivera benim değil. En önemli şeyden, yani Narciso'nun Vivaldi ailesine yönelik saldırılarını kimin finanse ettiğini bulmaktan, dikkatimi kaybedemem.

Oturma odasından en uzak yatak odası bir kibrit kutusu kadar küçük. O kadar küçük ki, tam boy yatak, tekerlekli elbise askısı ve komodinin için zar zor yer var. Yatağa diz çöküp perdeleri kenara çekiyorum. Kalın panjurlar da pencereyi kapatıyor. Dışarıya baktığımda diğer apartmanların pencerelerinin sıkıcı manzarası görünüyor, ama binalar kendi kaçış merdivenlerini gerektirecek kadar birbirinden uzak.

Panjurları ve perdeleri kapatıp saçlarımı elime alıyorum.

Burası *mia caramellina'nın* odası. Giysi askısında birkaç takım önlük asılı ve kapının arkasında bir yığın tıp kitabı saklı.

Merakıma yenik düşerek komodini araştırıyorum ve temiz, düzenli ve hayal kırıklığı yaratan bir şekilde seks oyuncaklarının olmadığını görüyorum. Yatağının altı da aynı titizlikle düzenlenmiş, iki valiz dolusu mevsim dışı giysiler, ekstra çarşafların bulunduğu bir plastik torba ve birkaç ıvır zıvır var. Geçmişine ait hiçbir şey yok. Fotoğraf yok. Hatıra eşyası yok. Eski elektronik aletler yok. Hiçbir şey yok.

Karnımda bir korku topu ve göğsümde bir belirsizlikle dairenin geri kalanını inceliyorum.

Banyo da mutfak ve oturma odası kadar tertemiz, ama dolap yerine ayaklı lavabo olduğu için, her şeye bir yer vermek için duvarlara geçici kancalar ve raflar kullanılmış. Rujlar, nemlendiriciler, kadın ürünleri... hepsi kapıdan görülebiliyor.

İkinci yatak odasına yöneliyorum ve tuhaf bir endişeyle kapıyı açıyorum.

Burası düşman bölgesi. Rakiplerim hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmeliyim.

Düşüncelerimin yönünü fark ettiğimde, onları kesip görevime odaklanıyorum. Oda arkadaşının sevgilisi olduğuna dair sağlam bir kanıtım yok ve Mia'yı benim olarak görmeye hakkım yok.

Bu oda diğerinden çok daha büyük ama yine de geniş sayılmaz. Renkli bir yorgan yatağı örtüyor ve duvarlar el yazısı şiirlerle ve eskizlerle kaplı. Giysiler, diğer yatak odasındakiyle aynı olan askıya sığmıyor ve pencereye en yakın köşede, küçük bir masa üstü şövale ve yüzeyine yöneltilmiş üç farklı lamba bulunan bir masa duruyor. Parlak perdeler ve dekoratif yastıklar yorganla uyumlu değil ama nedense genel olarak uyumlu bir düzen oluşturuyor.

Komodinin ve masayı inceliyorum. Her kağıt, sahibinin ilgi alanlarını gösteriyor: yemek kitapları, eskiz defterleri, sanat dergileri ve travma iyileşmesine odaklanan birkaç kişisel gelişim kitabı.

Başka kontrol edecek yer kalmadığından, ön kapının yanında durup cebimden onun telefonunu çıkarıyorum.

Hava durumu için bir tane ve takip ettiği tıbbi bloglardan iki tane olmak üzere üç push bildirimi dışında, tek bir arama veya mesaj almamış. E-posta gelen kutusunda bile sadece birkaç iş e-postası var.

Benim telefonum ise tam tersi. İç geçirip, onun cep telefonunu cebime koyup, ayakkabılarımı giyip, sokağa çıkana kadar bekledikten sonra patronuma mesaj attım.

Bir saatten az bir süre sonra, iki ağır çuval dolusu yiyecekle patronumun özel konağına giriyorum.

Birden fazla güvenlik katmanı ve dergilerden çıkmış gibi görünen mobilyalara rağmen, eve gelmiş gibi hissediyorum. Sanki sonsuza kadar sürmüş gibi hissettiğim bir süreden sonra ilk kez derin bir nefes alıyorum ve Aurora'nın sekiz yaşındaki kardeşi Tristan'ı selamlıyorum. Tristan merdivenlerden koşarak inip oturma odasından geçiyor. Bana yaklaşırken durmuyor, doğrudan bana doğru koşuyor ve kollarını belime doluyor.

Hiç umurumda değil. Bu küçük haylaz çok meraklı ve son derece zeki. En ufak nüansları bile yakalıyor ve güvenilir bir patron olacağına dair umut veriyor. Aslında, Giorgio Vivaldi ve Aurora Achilles'in vasisi olarak, iki mafya krallığını miras alacak.

Onu kendi çocuğumdan daha iyi koruyacağım. Kan bağı olmayabiliriz, ama o benim yeğenim. Benim ailem.

Yükü ağır kollarımı ona doladım ve onu sıkıca sarıp mutfağa götürdüm, bu sırada onun rastgele sorularını yanıtladım.

"Burger kokusu mu alıyorum?" Aurora evin arkasından seslenir.

Gülümseyerek yiyecekleri merdivenlerden yukarı, mutfağın etrafından geçerek üçüncü kata taşıyorum. Tristan beni ana yatak odasına götürüyor ve yol boyunca konuşup duruyor.

Odaya girdiğimde Aurora'nın parlak ifadesi kalbimi rahatlatıyor. Birkaç gün önce neredeyse kan kaybından ölecekken, sanki dünya başımıza yıkılmış gibi hissettim, ama Giorgio kraliçesine odaklanabilsin diye temizliği ben üstlendim.

Bu, kendime izin verebileceğim en yakın aileye sahip olma durumu. Damarlarımda akan kirli kanı nesle aktaramam.

"Kurye olmadığını söylüyordun, *consigliere*," Aurora, ilk çantayı sehpaye koyduğumda alaycı bir şekilde diyor.

Asla itiraf etmesem de, bizim bu eşsiz şakalaşma tarzımızı çok seviyorum. Onunla ilk tanıştığımda, bana cesaretimi toplayıp *consigliere* olmayı denememi söyledi, çünkü o bir eş adayı değildi, ama Giorgio ile evleneceğinden emindi.

Kırgınmış gibi davranarak kaşlarımı kaldırdım ve yiyecekleri alıp geldiğim yöne doğru yöneldim.

"Sakın benim yemeğimi alıp o kapıdan çıkmaya kalkışma!" Durmadığımda, sesini banyoya doğru yöneltti. "Giorgio!"

Patron, beline düşük asılı eşofman altı giymiş ve ıslak saçlarını havluyla kurularken dışarı çıktı.

"Sen başlattın, *mia topolina*," diye yataklara doğru yürüdü, kadından hızlıca bir öpücük çaldı, sonra omzunun üzerinden bana sıkıcı bir bakış atarak, "ama karımın yemeğini elinden almak bence çok fazla."

Homurdanarak kahve masasına geri dönerim ve yiyecekleri masaya koyarım. Giorgio, Aurora'nın en sevdiği yiyecekleri alır ve yatağa götürür.

"Artık gerçekten iyiyim. Kendi yemeğimi kendim alabilirim, biliyorsun," diye ısrar etti Aurora.

Giorgio sadece homurdanır ve onu kraliçe gibi tahtına oturtur, kucağına bir ziyafet hazırlar. İlk kurbanına uzanırken iç çeker.

Yiyecekler ne kadar lezzetli olsa da, normalde yediğimin yarısını bile yiyemiyorum.

Mia'nın buzdolabındaki lazanya alla Bolognese beni rahatsız ediyor.

"Lütfen bana yapacak bir şey getirdiğini söyle. Burada deliye dönmek üzereyim," diyor Aurora, bulaşıkları yıkarken.

"Eve geleli iki gün bile olmadı," diyorum.

"Bilgisayarım olmadan bu süre sonsuz gibi geliyor, ama *biri* bana hiçbir cihaz kullanmama izin vermiyor." Giorgio'ya sert bir bakış atıyor. "O da gitmediği sürece bana telefonumu bile vermiyor."

Giorgio'nun pişmanlık duymayan sırtışı beni güldürdü.

"Sana bir daha yatağımdan gizlice çıkma demiştim, *mia topolina*," diyor.

Kahkahamı bastırmak için öksürdüm ve Mia'nın telefonunu cebimden çıkardım.

Giorgio'ya uzatırken Aurora'ya sesleniyorum.

"Patronun internet erişiminizi kısıtlamasını suçlamıyorum. Sizi tanırıyorsa, dünyayı ele geçirip ona fethetmesi için hiçbir şey bırakmazsınız."

Kaşlarını kaldırıp ağzına etkileyici miktarda yemek tıkıştırdıktan sonra kollarını göğsünde kavuşturup geriye yaslandı ve sessizce intikam alacağına dair söz verdi, ancak bu gösterisine rağmen Giorgio telefonu uzattığında hemen elini uzattı.

"Ne arıyorum?" diye sorar, ağzını eliyle kapatarak çiğnemeye devam eder.

Omuz silkiyorum.

"Sadece temel şeyler, sanırım," diyorum.

Tristan, pastasından bir parça alabilir mi diye sorar. Aurora, önüme eğilip etrafıma bakınır ve onun ne kadar yediğini kontrol ettikten sonra başını sallar.

"Bu da karmaşıklığın bir parçası mı?" diye sorar

Giorgio. Başımı sallarım.

Gözleri ekrana kilitlenmiş olan Aurora, "Dün gece bilgi istediğin kişi, değil mi?" diyor.

"Evet," diye cevap veriyorum.

Bir an durur ve bana bir bakış atar.

"O...?"

"Güvenli bir yerde," derim.

Aurora yutkunur, bana hızlıca bir bakış atar, sonra başını sallar ve dikkatini tekrar telefona verir. Onun güveni hem ruhumu yatıştırır hem de suçluluk duygumu artırır. Birkaç dakika sonra iç çeker ve telefonu bana uzatır.

"Burada şüpheli bir şey yok ve sahibinin bilgileri dün gece gönderdiğinizle uyuyor. Endişelendiğiniz belirli bir şey mi var?"

Kafamı sallarım.

"Fiero."

Donup kalırım. Daha önce hiç bu kadar ciddi bir ses tonuyla adımı söylememiştir. "Teşekkür ederim."

Şaşkınlıkla ona bakıyorum.

"Şu anda rahatça uyuyabilmemizin tek nedeninin sen olduğunu biliyorum. Yaraların iyileşene kadar Dr. Karl'ı düzenli olarak gör. *Anladın mı?*"

Bu emir, onun endişesini kabul etmemi

kolaylaştırır. "Tabii ki, patron," derim.

Birkaç dakika sonra, konağı terk edip otobüse binerek Mia'nın dairesine geri dönüyorum. Ceketimin iç cebinden boş bir bez market çantası çıkarıp buzdolabından ev yapımı yemekleri alıyorum ve dikkatlice çantaya koyuyorum. Yemekleri hazırlayan kişi Mia'nın sevgilisi olsa da, bu lezzetler benim en büyük saygımı hak ediyor.

Dairenin ilk girdiğim zamanki gibi görüldüğünden emin olduktan sonra, metroya biniyorum, sonra birkaç blok güneyde dolaşıp binanın yan kapısından giriyorum.

Asansör beni hedefime yaklaştırırken kalbim göğsümde hızla atıyor. Enerjik, kıvrımlı hemşireme yeniden bir araya geleceğim düşüncesi bile nabzımı hızlandırıyor. Onun öfkeli ve kızarmış halini hayal ediyorum.

Bu da kapıyı açtığımda karşımda gördüğüm kanlı manzarayı daha da ürkütücü hale getiriyor.

"*Mio Dio*, ne oldu? Nereniz yaralandı?" Cevap vermiyor.

Arkamdaki kapıyı tekmelerek kapatıyorum, çantayı yere bırakıyorum ve odanın karşısındaki kanla kaplı yatağa koşuyorum.

Başının altında kan birikmiş, saçları kanla kaplanmış, kolları, yüzü ve omuzları kanla lekelenmiş, dizleri garip bir açıyla bükülmüş, bilekleri başlığa sıkışmış, ayak bilekleri üst üste binmiş, bacakları derisine sıkıca bağlanmış halde yan yatıyor. Omuzları ve kalçaları vücudunun ağırlığını taşıyor.

Gevşemiş ağzındaki tıkaçları yüzünden çekip, ellerimle vücudunu yoklayarak yaraları ararken, hiçbir şey bulamadım. Dilini ısırılmış mıydı? Deli, ama *o kadar da* deli değil. Değil mi?

Yüzünü ellerimle kavradığımda ıslak bir öksürük çıkarır.

"Ben iyiyim. Sadece burun kanaması," diye mırıldanır.

İçimde hissettiğim korku dinmek bilmiyor.

Bir serseriye bir ara sokakta öldürebilir, bir ispiyoncuğu günlerce işkence edebilir ve gözümü kırpmadan cesetleri ortadan kaldırabilirim, ama bu kadının yaralandığını veya acı çektiğini düşünmek beni panik sarmalına sürüklüyor.

Mahvoldum. Onu asla bırakamam. O benim.

Her adımda benimle mücadele edecek, ama onu Giorgio, Aurora ve Tristan'ı koruduğum kadar şiddetle koruyacağım.

Mia caramellina keskin pençelerini derimin altına sapladı ve onları çıkarmak düşüncesi beni umutsuzluğa sürüklüyor. Daha fazlasını istiyorum. Daha fazla acı. Daha fazla zevk. Daha fazla *onu*.

Mia Rivera benim. Onun kaçışı yok.

BÖLÜM 7

Emma Lanza

Kafa karıştırıcı bir boşluk hissi başımı rahatsız ediyor. Burun kanamasından ölmek mümkün olsa da, genellikle ölüm nedeni kan kaybı değil boğulmadır, bu yüzden ne kadar korkutucu ve iğrenç hissetsem de, kanama durduğu sürece iyi olacağımı kendime söylüyorum.

Bileklerim başlığa bağlı olduğu için kanamayı durdurmak için burnumu sıkıştırıyorum. Denedim. Yatakta daha yükseğe çıkmak için ipleri çekmekten ayak bileklerim zonkluyor ve yüzümü ellerime yaklaştıramasam da, kurumuş kan lekeleri parmaklarımı kaplıyor.

Sakin kalmaya çalıştım, ama gözlerim bağlı, ağzım yarı açık, burnumdan ve boğazımdan kan akarken, klostrofobiye dayanamadım. Burnumun kanamasıyla ilgili anılarım da eklenince, kendimi tutamadım. Asla itiraf etmem, ama panikledim ve ortalığı daha da batırdım.

O kadar uzun süre yoktu ki, her saniye ona lanet okudum, ama şimdi geri döndüğüne göre, enerjim kalmadı ve içimi korkunç bir rahatlama ve minnettarlık duygusu kapladı. Bu karmaşanın sebebi o olsa da, geri döndüğü için minnettarım.

"Hayır, iyi değilsin. Yüzyılın en büyük burun kanamasını geçirdin, ama hiçbir şey olmamış gibi davranmaya çalışıyorsun. *Dannazione, mia caramellina*, seninle ne yapacağım ben?"

Yaptıkları, sesindeki öfkeyle uyuşmuyor. Yatağın başucundaki masadan birkaç mendil alıyor ve nazıkçe burnumu sıkarken, bir yerden bir bıçak çıkarıp bileklerimdeki ipleri kesiyor. Ellerime kan dolaşımı geri dönerken, kollarımdan omuzlarıma doğru, sanki derimin altında karıncalar dolaşıyormuş gibi, iğnelenen bir acı hissediyorum.

Üst bedenimi kaldırıp arkamdaki yatağa yatırdıktan sonra başımın arkasını omzuna bastırdı. Alnımdaki elini itip öne eğilmeye çalıştım.

"Karşı koymayı bırak," diye homurdanır.

"Zaten yeterince kan yuttum. Kafamı geriye eğme. Her yere kusacağım," mide bulantısına rağmen diyorum.

O dinliyor ve burnumu sıkarken ikimizi de öne doğru eğiyor. Dilimin bakır tadı veren kan tadını gidermek için öksürüyorum, ama ellerim ağzımı silmek için çok kirli. Beni kaçırın kişi bir an beni itip kakıyor, sonra bana yorganın bir köşesini uzatıyor. Sanırım yorgan zaten mahvolmuş, o yüzden bir kutu mendil kullanmanın bir anlamı yok. Boğazımı temizleyip birkaç kez tükürdükten sonra ağzımı siliyorum ve günlerdir ilk kez derin bir nefes alıyorum.

Hareket edemeyecek kadar yorgunum, onun sıcak göğsüne yaslanıp nefes alıyorum, biraz dinlenmenin kafamdaki boşluğu ortadan kaldıracağını umuyorum.

"Durdu mu?" diye soruyor.

Derin sesiyle göğsü titrer ve beni uykumdan uyandırır. Bir an için kafamın garip hissettiğini nasıl anladığını merak ederim, ama sonra burnumun kanadığını kastettiğini anlarım.

"Sanırım," diye boğuk bir sesle cevap veriyorum.

Elini burnumdan çekip beni yana yatırarak yüzümü inceler. Göz bağımın kabuklu kenarları elmacık kemiklerime baskı yapar. Nefes alıp vererek kolumu yatağa dayarım. Parmak eklemlerim onun kalçasına değiyor.

"Sen pisliksin, *mia caramellina*."

Ses tonu beni kızdırmaya çalıştığını gösteriyor, ama ben buna enerji bulamıyorum. Derin bir nefes alıp yüzümü buruşturuyorum. Haklı. Görmesem de, hayal gücüm sahneyi tamamlıyor. Kan gölü içindeki bir yatakta oturuyoruz ve her tarafım kanla kaplı. Saçlarımdaki yapışkanlık beni iğrendiriyor.

Acil serviste daha kötüsünü gördüğümü söylemek isterdim, ama bundan şüpheliyim. Kalın, emici battaniyeler veya gerçek şilteler stoklamıyoruz ve kimsenin tedavi edilmeden bu kadar uzun süre kanamasını asla izin vermiyoruz.

Onun kışkırtmasına cevap vermediğimde, homurdanıyor, arkamdan kayboluyor ve bana bir şişe su uzatıyor. Ben içerken, odada dolaşılıyor, buzdolabına birkaç şey koyuyor, sonra banyoyu hazırlıyor ve duşu açıyor.

Benden boş su şişesini alır ve ayak bileklerimi çözer. Uzanmayı düşünürüm ama o, ayaklarımdaki kabarcıkları kaçınarak baldırlarımı masaj yaparken şoktan donakalıyorum. Beni kemiksiz bir yığın haline getirir, kocaman elleriyle bacaklarımdaki gerginliği giderir.

Beni yataktan kaldırıp göğsüne yatırdığında, gömleğini avuçlarımla kavradım.

Bileklerimde ipler olmadan ona ilk kez dokunuyorum. Beni saran yorgunluğa rağmen başımı omzuna yaslamaktan kendimi alıkoyuyorum.

Beni ayağa kaldırıyor - ayak bileklerim bağlı olmadan ayakta durmak garip geliyor - ve tuvalet kağıdının sağında olduğunu söyleyip uzaklaşıyor. Gözlerim bağlıyken tuvaleti kullanmaya çalışırken beceriksizce hareket ediyorum ve büyük beden pantolonumu belime çekince sallanıyorum. Beni birkaç adım ileri götürüyor ve dengemi sağladığından emin olduktan sonra kapüşonlu sweatshirtümü ve gömleğimi başımdan çıkarıyor.

Gözlerimin üzerindeki bandaja ne tür bir sihir uyguladığını bilmiyorum ama bandaj gözlerimin üzerinde sıkıca duruyor. Sadece onun pantolonu ve sütyenimle ayakta dururken omurgamdan bir titreme geçiyor. Bu, sahip olduğum en eski spor sütyenlerinden biri ve rahat ve destekleyici ama başka birinin göreceğini bilseydim giymeyi tercih etmeyeceğim bir sütyen.

Özellikle de beyaz kumaşın göğsüme yapışan kanla.

Utanmama rağmen kendimi örtmüyorum. Gözlerinin üzerimde dolaştığını hayal ederken tüylerim diken diken oluyor ve bacaklarımda arasında heyecan dalgaları yükseliyor. Parmaklarını sütyenimin lastiğine takıyor ve kaldırıyor.

Göğüslerim serbest kalır. Onun keskin nefes alışı, yorgunluk beni yere uzanıp uyumaya zorlasa da, şehvetimin alevlerini körükler. Sertleşmiş meme uçlarımla ve çıplak tenime değen sıcak havayı görmezden gelerek, kumaşı başımdan ve kollarımdan çıkarmama yardım etmesini sağlarım.

Göz bağım hala takılı, ama onu çıkarsa bile gözlerimi açmayacağım. Gerçekten özgür olabilmemin tek umudu, onun yüzünü hiç görmemek. Onu tanıyamazsam, beni öldürmek ya da tutmak için bir nedeni olmaz.

Bileklerimi tutup avuç içlerimi omuzlarına koyar ve eğilene kadar beni parmak uçlarımda durmaya zorlar. Bir dizimin arkasını kavrayıp kaldırdığında, dengemi sağlamak için omuzlarını kullanır ve dişlerimi sıkarım. O da çorabımı çıkarır ve ayağımdaki moleskin bandı titizlikle çıkarır. Aynı işlemi

işlemi diğer ayağımda da tekrarladıktan sonra, uzanıp parmaklarını belime soktu.

Tırnaklarımı omuzlarına geçiriyorum, bir yanım onun gömlek giymemiş olmasını diliyor ki etine delikler açabileyim, diğer yanım ise sadece pürüzsüz tenini takdir etmek istiyor.

Korkunç bir saniye boyunca, onun kan oyunlarından hoşlanıp hoşlanmadığını merak ediyorum. Burun kanamam onu tahrik mi etti? Kanla kaplı halimi görmek onu tahrik mi ediyor?

Mide bulantım on katına çıktı.

Kanla zevki ilişkilendirebilecek kadar çok araba kazası ve çete yaralanması gördüm.

"Sadece seni temizliyoruz, *mia caramellina*. Komik bir şey yapmayacağız, söz veriyorum. *Capisci*?"

Ona inanıp inanmamamın bir önemi yok. Uzuvlarım serbest olsa bile, o benden çok daha büyük ve güçlü, ve şu anda kendimi çok zayıf hissettiğim için, bana zarar verirse onu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yok.

Belimdeki kemeri çözdü ve ellerini yüzüme koydu.

"Ciddiyim, Mia. Burada ipin ucunda duruyorum, ama sen savaştık duruma gelene kadar sana dokunmayacağım."

Sesindeki çaresizlik içimdeki bir şeyi gevşetir ve nefesim düzensizleşir. Gözlerimi bağlayan bandın arkasında gözlerimi sıkıca kapatır ve omuzlarını sıkarım, şu anda kendimi toplamak için bu temasa ihtiyacım vardır. Birkaç derin nefes aldıktan sonra, yutkunur ve başımı sallar, bu kadar aptalca bir şey için ağlamayı reddederim.

Pantolonumu bacaklarımdan çıkarır ve beni duşa doğru yönlendirir. Küvetin kenarına adım attığımda, başım döner ve sendelerim, ama o beni omuzlarımdan yakalar ve dengemi bulana kadar bekler, sonra bırakır.

Dünya dönüyor. Bacaklarım titriyor. Elimi duvara dayadım ve o göz bağımın düğümünü çözmek için arkama uzandığında kaskatı kesildim. Ön koluna vurduğumda durakladı, ama gergin bir an düşündükten sonra, kumaşı çözmeye devam etti.

"Çıkarma," diyorum.

"Duşta görme yeteneğine ihtiyacın var, *bellezza*." Onun ikna edici sesi beni sadece aşağılıyor.

"Hayır. Açık bırak."

"Peki kendini nasıl yıkayacaksın?" diye soruyor, sokağın karanlık köşesinden gelen uğursuz sesiyle.

"Sen yıka."

Bir an için, sözlerimin ağırlığı omuzlarımıza çöktüğü için ikimiz de kıpırdamıyoruz.

"Hayır. Zaten temiz bir göz bağına ihtiyacın var. Sana sekiz dakika süre veriyorum, sonra banyoya dönmeden önce seslenirim."

"Neden, yüzünü görmem için beni kandırmak için mi? Ya da görmemiş olsam bile gördüğümü söylemem için mi?"

Sinirlenerek iç çeker ve yumruğunu sıkar.

Ani hareket beni sendeletir ve jöle gibi bacaklarımla dengemi kaybederim.

Kollarını belime doladı ve sırtımı göğsüne yapıştırarak düşmemi engelledi. Kalbim gırtlığımda, gururum paramparça halde, adrenalinimle ona bağıldım.

"Bak, ben de bunu istemiyorum, ama beni burada yalnız bırakırsan, göz bağımlı olmasa bile muhtemelen düşüp kendimi yaralayacağım. Hâlâ mide bulantım var, başım dönüyor ve dengesizim."

Ön kolları göğüslerimin alt kısmına değiyor, ama ellerini vücudumdan uzak tutuyor. Onun kollarında durup, cevabını beklerken akan suyun sesini dinliyorum.

Eğilip çenesini başımın üstüne koyarak konuşuyor.

"Bunu istemediğimi hiç söylemedim, *mia caramellina*. Ellerimi, dişlerimi, dilimi ve sikimi vücudunun her yerine koymak istiyorum, ama böyle değil."

Midem düğümlenir.

Ondan ne kadar nefret etsem de, vücudum onun müstehcen sözlerine tepki veriyor, meme uçlarım sertleşiyor ve klitorisim arzuyla zonkluyor, ama duştan çıkan buhar cildimde kurumuş kanı ortaya çıkarıyor.

"O zaman bu şekilde olmayacak," diyorum. "Sadece duş, değil mi?"

Onun sözlerini ona geri söylüyorum, cesaretini kaybetmesini bekliyorum.

O kadar uzun süre kıpırdamıyor ki, suyun soğuyacağından endişeleniyorum, ama o homurdanıp beni duşun altına ittiğinde, kavurucu sıcak su vücuduma yağmur gibi yağıyor.

Mükemmel.

Bileğimi kaldırıp avucumu duvara bastırıyor.

"Beni bekle, *mia caramellina*," diye homurdanır ve perdeyi kapatır.

Başımı eğip suyun kafamın arkasına çarpmasına izin veriyorum, basınçtan dolayı şişlik zonklasa bile kıpırdamıyorum.

Geri dönüyor ve çıplak göğsünü sırtıma bastırıyor, vücuduyla beni yağmurdan kısmen uzaklaştırıyor. Şortu sert penisinin kıcıma sürtünmesini engellediğinde içimi rahatlatma ve kızgınlık kaplıyor.

"Gözlerini kapat," diye mırıldanır.

Duşun sesini bastıracak kadar yüksek olmayan sesi, omurgamdan aşağı titreme geçiriyor.

"Tabii ki. Onları açmayacağım," diyorum.

Vücudum karışık sinyaller gönderse de, kararım değişmez. Bu adamla hiçbir şey yapmak istemiyorum. O bir suçlu. Asla o yaşam tarzına geri dönmeyeceğim.

Yine de, gözlerimdeki bağı çözüp gözlerimden çıkardığında, merakım içimi kaplıyor. Yüzü seksi sesine uygun mu acaba? Vücudu dövmelemlerle mi kaplı? Yoksa sıradan bir ofis çalışanı gibi mi görünüyor?

Sadece vücuduna bakarak sonuncusunun doğru olmadığını zaten biliyorum. Önemli değil. Gözlerimi açmayacağım.

Göz bağımlı duş zemine düşüyor. O yana eğilip suyu açarken ve saçlarımı yüzümden geriye doğru tararken titriyorum.

Saçımı şampuanlıyor ve şaşırtıcı bir naziklikle başımı masaj yapıyor. Başka bir aleme kayıyorum, zihnim ve bedenim paniklemeden çok yorgun, kaçırırım - erkeksi, güçlü bir katil - beni değerli bir oyuncak bebek gibi temizlerken ben şimdiki zamanda kalamıyorum.

Saçıma saç kremi sürdükten sonra, bir bez çıkarır ve beni omuzlarımdan tutup kendisine doğru çevirir. Ellerini sabunla köpürttükten sonra, yüzümü ılık suyla silerek en kötü kan lekelerini temizler. Tanıdık koku, birkaç yıl önce kullandığım ama fiyatları yükselince kullanmayı bıraktığım bir yüz temizleyicisine aittir. Geniş parmak uçlarıyla yüzümü ovuştururken, boy farkımız daha da belirginleşir. Ona kıyasla kendimi küçük ve narin hissediyorum.

Beni duşun altına eğip yüzümü ve saçımı duruladı.

Aramızda köpüklü bez tutarak boynumu, omuzlarımı ve kollarımı temizler, sonra uzun parmaklarını enseme dolamıştır.

"Kıpırdama. Capisci?"

Başımı sallıyorum.

Bezle göğsümün üst kısmını ovduktan sonra sternuma doğru aşağı doğru ilerliyor.

Göğüslerimi kumaşın üzerinden avuçladığında, meme uçlarımdan karnıma kadar bir yıldırım çakıyor. Nefesimi yutuyorum ve yanaklarımdaki kızarıklığın

kaygan bez, onun ellerinin dokunuşundan daha erotik olabilir.

O oyalanmaz, göğüslerimi hızlıca siler, sonra kollarımı kaldırıp koltuk altlarımı ve yanlarımı temizler. Beni döndürdüğünde kaskatı kesilirim. Sırtımdaki yara izlerinden utanmıyorum, ama onun farklı olumsuz tepkiler vereceğini düşününce midem bulanır. Kısa bir duraklamadan sonra sırtımı ve popomu ovar, sonra çömelip bacaklarımı hızlıca siler, sanki yara izlerim yokmuş gibi.

Elektrik sinir uçlarımda cızırdamaya başlar.

Bana el bezi uzatıyor ve uyluklarımın birleştiği yeri temizlememe izin veriyor, sonra el bezini durulayıp bizi yer değiştiriyor, böylece düşün tam altına duruyorum.

Duvara tutunup, o küvetin arka kısmında kendini temizlerken yağmurun tadını çıkarıyorum. O kadar iri ki, dirseği duvara çarpıyor ve birkaç kez küfrediyor. Bir neşe dalgası beni sarıyor, ama katilin önünde çıplak, ıslak ve körken gülemiyorum.

Çok seksi, kafa karıştırıcı bir katil.

Beni köşeye itti ve kendini yıkadıktan sonra beni tekrar düşün altına çekip vücudumdaki sabunun her parçasını yıkadığından emin oldu. İstem dışı bir titreme omurgamı sardı.

Duşu kapatır, perdeyi açar ve beni havluya sarar, sonra küvetten çıkarır. O kollarımı ve bacaklarımı ikinci bir havluyla kurularken, ben saçımdaki fazla suyu sıkarım.

Beni uyarı olmadan kaldırıp tezgahın üzerine koyduğunda boğazımdan utanç verici bir çığlık çıkar. O parmaklarını saçlarımda gezdirirken, ellerimle bir şeyler yapmaya ihtiyaç duyduğumdan havluya sıkıca tutunurum. Vücudunu her hareket ettirdiğinde uylukları dizlerime sürtünür ve bir şişenin kapağını açıp ellerini birbirine sürterek ıslak bir ses çıkardığında, saçlarıma bir ürün sürmeyi planladığını anlarım. Ne tür bir ürün olduğunu bilmiyorum ama meyveli kokuyor. Parmaklarını kafa derimde gezdirdiğinde ayak parmaklarım kıvrılıyor ama kabarcıklarım yanıyor, bu yüzden ayaklarımı zorla gevşetiyorum.

Bir an bir şeyle uğraştıktan sonra, saç kurutma makinesi çalışmaya başlayınca başarısını gösteren bir homurtu çıkarır. Saçımı kuruturken sessizce şaşkınlıkla otururum. Ensemdeki saçları kurutmak için bana doğru eğildiğinde göğsü omzuma sürtünür.

Saç kurutma makinesini kapattığında, sessizlikte kulaklarım çınlıyor.

Derin bir nefes alıp, gözlerime yeni bir göz bağı bağlarken nefesimi tutuyorum ve düğümü bağladığımda rahat bir nefesle nefesimi veriyorum.

Kollarımı büyük beden bir gömleğin kollarına sokar, başımdan geçirir ve kenarını havlunun üzerine indirir, göğüslerimi açığa çıkarmadan gövdemizi örter.

"Üzgünüm, *mia caramellina*, başka kıyafetim yok," der ve bacaklarıma spor şortu gibi bir şey geçirir.

Omuz silkiyorum. Beni tezgahıdan kaldırıyor. İçgüdüsel olarak omuzlarını tutuyorum. Havlu yere düşerken şortu kalçalarımın üzerine çekiyor. Benim asi libidomu hiper sürücüye geçiren ustaca hareketlerle, ipi bağlıyor ve beni kalçalarımın tezgaha doğru bastırıyor. Onun kocaman elleri kıvrımlarımın üzerinde gezerken kalbim bir an duruyor.

Onun sessiz emrini yerine getirerek, o banyoda dolaşırken ben tezgaha yaslanıyorum.

Omuzlarımı kavrayıp önündeki kapıdan geçirdiğinde, ayaklarımın altındaki soğuk zemine tıslarım. Ayaklarımdaki kabarcıklar zonkluyor ve bir parçam onun kollarının beni sarmamasını üzüyor. Beni ele geçirmesinin üzerinden iki gün bile geçmemiş olsa da, kendi başıma yürümek bana yabancı geliyor.

Bu duyguyu bir kenara itip, her ihtimale karşı kollarımı önüme uzatarak sendeleyerek ilerledim.

O homurdanır ve beni kollarına alır. Beni odanın diğer ucuna taşıırken ruhuma dolan mutluluğu görmezden gelirim.

Araştırmalar, Stockholm sendromunun oluşmasının haftalar sürdüğünü gösteriyor, ama belki de durumun ciddiyetine bağlıdır. Öyleyse, duygularımın altüst olması gayet mantıklı. Kahretsin, burun kanamam sırasında boğulmaktan beni kurtardı, bu yüzden hareket edemememin onun suçu olmasına rağmen, kalbim onu kurtarıcı olarak görüyor.

Bu saçmalık.

Ama başka hangi suçlu çıplak ve savunmasız bir kadınla duş alıp ona tacizde bulunmaz ki?

Beni sandalyeye oturtuyor. O yatağı temizlerken ve mikrodalgayı çalıştırırken, bileklerimdeki ve parmaklarımdaki ağrıyı onun zulmünü hatırlatmak için kullanarak koltuğun kenarlarını sıkıca tutuyorum.

Kız kardeşimin yemeklerinin kokusu havayı doldurduğunda, gözyaşlarım göz bağımın içine sızıyor, ama yine de bunu ağlamak olarak saymıyorum. Kız kardeşimi özlediğim ve onun için endişelendiğim için birkaç dakika üzüntü duymama izin var. Ağzım sulanıyor, bu yüzden

sadece fiziksel bir tepki olarak sayıyorum, tıpkı aşırı aktif tükürük bezlerim gibi.

Bu sabah dairesine gideceğini söylemişti, ama buzdolabının içini kontrol edeceğini beklemiyordum. Muhtemelen bana bıraktığı notu da okumuştur.

İkimiz de birbirimize mesaj atmaktan hoşlanmıyoruz, bu yüzden paylaşacak haberlerimiz olduğunda mutfak tezgahına not bırakma alışkanlığı edindik. Katherine'in orada olmayacağını bildiğimde eve gitmenin en sevdiğim yanı bu.

Ruhumda bir parça şüphe filizleniyor. Kimseye kardeş olduğumuzu söylememeye her zaman dikkat ettik, ama ya notunda bir hata yaptıysa? Ya bizim oda arkadaşından daha fazlası olduğumuzdan şüphelenirse?

Hayır, yapmaz. Mektuplarımızda bir tür şifre geliştirdik. İkimiz de yazdıklarımıza dikkat ediyoruz.

O masaya birkaç kap koyup sistematik olarak açarken, beni eziyet etmeye niyetli mi diye merak ediyorum. Kız kardeşimin sevgisini kattığı yemeği yemesini dinlememe izin vermeden beni oturup izletmek, en büyük zulüm olurdu.

O soda kutusunu açtığında çıkan beklenmedik sese irkilirim.

"Al, biraz şeker al. Şeker seviyeni normale döndür." Ellerimi soğuk kutunun etrafına sarar ve yüzüme kaldırmam için ısrar eder. "*Mia caramellina'nın* bu kadar baharatlı olması için bu kadar tatlıya ihtiyacı olacağını kim düşünürdü?"

Buz gibi, karbonatlı sıvı burun deliklerime girince boğuluyorum ve neredeyse ölüyorum. Burun kanamasından sonra soğuk soda içmek mi?

Kesinlikle tavsiye etmiyorum.

Kutuyu benden alır ve beni sandalyeden kaldırır. Kendime geldiğimde, onun ön kolu sırtımı desteklerken, ben onun bacaklarının üzerinde oturuyorum. Yüzümü peçeteyle siler.

Adrenalinim düşer, enerjim o kadar azalır ki, peçeteyi itmek için kolumu kaldırmak bile çok fazla çaba gerektirir. Birkaç kez nefes alıp vererek, ağrıyan burun deliklerimi test ederim ve sonra iç geçiririm.

Kıkırdaması beni kucağında sarsıyor. Öfkem yükselip bana güç verirken, ağzıma bir kaşık dolusu Bolognese soslu lazanya tıktırıyor.

Kendime onu affetmemem gerektiğini söylüyorum. O bunu hak etmiyor. Benimle bir oyuncakmışım gibi oynuyor. O bir kaçakçı. Bir katil. Bir suçlu.

Ama aynı zamanda midem patlayacak gibi olana kadar beni besliyor. Nedense, en sevdiğim yemekleri biliyor gibi görünüyor ve diğerlerinden daha çok onları ağzıma tıktırıyor.

Karnım doydu ve damak tadım cennete ulaştı, günün yorgunluğu beni yakaladı ve ona yaslandım.

Bilinç ve uyku arasında gidip gelirken, ruhumun derinliklerinden bir düşünce yükseliyor ve tekrar tekrar yankılanıyor.

Beni bırakması gerekiyor. Hemen.

O pis bir suçlu olduğu için değil. Kız kardeşimi korumam gerektiği için de değil. Onunla geçirdiğim her saniye, onun büyüüne daha da kapıldığım için. Sadece iki gün sonra, varlığından bile haberdar olmadığım parçalarımı çaldı.

Ruhumun kadınsı yanlarını uyandırdı. Şımartılmak, tapılmak ve sevilmek isteyen yanlarımı. Tüm kusurlarım ve tutarsızlıklarımın kabul edilmeye ve meydan okunmaya ihtiyaç duyan içimdeki özü.

Geçmişimdeki erkekler kadar acımasız olmayabilir, ama daha tehlikeli.

Beni bırakıp gitmeme izin vermesi gerekiyor.

Hemen.

BÖLÜM 8

Fiero Capito

o hafifçe horladığında, sırtarak bir kaşık daha yemek alıp, gerekenden çok daha fazla kendini beğenmişlikle çiğniyorum.

Gurur göğsümü dolduruyor. Onu duşta tecavüz etmekle *kalmadım*, onu yemek ve tatlılıklarla şımarttıktan sonra kucağında uysal ve yumuşak bir hale getirdim.

Sırtındaki yara izlerini hatırlamak sevincimi gölgeliyor. Açıkça görülen istismar izleri bana sadece sorular getiriyor, cevaplar değil.

Onu bu sorularla sıkıştırmak sadece onu benden uzaklaştırır, bu yüzden kollarımı ona daha sıkı sararım ve bana gösterdiği güvenin tadını çıkarırım.

Yemeğimi bitirip, artıkları paketledikten sonra ayağa kalkmadan önce kolumu dizlerinin altına sokuyorum. Küçük bir şikayet sesi çıkarıyor ve göğsüme daha sıkı sarılıyor. Göz bağı düğümü göğüs kafesimdeki bir çürüğe çarpıyor ve omurgamdan aşağı suçluluk duygusu yayılıyor.

Artık ondan asla uzaklaşamayacağımı bildiğim için, ona yanlış umutlar vermemeliyim, ama göz bağına çıkarmak için henüz çok erken. Özgürlüğe kavuşmak için tek şansını mahvettiğim için beni suçlayacak ve hayatımızın geri kalanında bana kin besleyecektir. Bu oyunu bırakmadan önce onun güvenini kazanmam gerekiyor.

Gömleğimin yakası omzundan kayarak kremi göğüslerinin üst kısmını ortaya çıkarır, ama onu düzeltmeye cesaret edemedim yatağın kendi tarafına yatırırım. Ellerimi onun kıvrımlarına yaklaşırsam, son kontrolümü de kaybederim.

Yatağın kenarına oturup bileklerini bir araya getirdiğimde, kaşlarını çatıp başını bana doğru çevirir. Bileklerini bağlamayı bitirdiğimde, çoktan tekrar uykuya dalmıştır. Onu başlığa bağlamamaya ve yıpranmış ayak bileklerini bağlamamaya karar verip ayağa kalkar, battaniyeleri

sonra artıkları buzdolabına koyup banyo lavabosunda yüzüme soğuk su serpiştirdim. Mesajlarımı kontrol edip telefonumu şarj cihazına taktıktan sonra ışıkları kapattım, battaniyenin üzerine uzandım ve parmaklarımı ensemin arkasında birleştirdim.

Onun sessiz nefes alışığı beni derin ve huzurlu bir uykuya daldırıyor. Uyandığımda, başı göğsümde, bağlı elleri karnımda ve bacağı kalçamın üzerinde, yanıma yapışmış durumda. O bana yaklaşıırken, göğüsleri kaburgalarımın, amcığı kalçama değecek şekilde, cesaret edemiyorum hareket etmeye.

Sıkı ve ıslak sıcaklığına sikimi derinlemesine sokmak çok da zor olmazdı. Bizi sadece benim eşofmanım, onun şortu ve battaniyenin küçük bir köşesi ayırıyor. Ciğerlerimi doldurup, kıvrımlarının bana karşı hareket etmesinden zevk alıyorum. Pantolonum sertleşmiş sikimi zorlukla tutuyor ve taşaklarım arzuyla zonkluyor.

Tırnakları derime batıyor. Bana daha da yaklaşıyor. Ellerimi başımın arkasından çekersem onu tahrip edeceğimi bilerek, parmaklarımı birbirine sıkıca kenetliyorum.

İnlemesi şehvetimi yatıştırıyor. Nefesi kesildiğinde kalbim uzun süre sıkışıyor.

Adını söylüyorum. Cevap vermiyor, ben de tekrar söylüyorum, ama yine tepki vermiyor.

"Uyan, *amore mio*," diye
fısıldarım. Tırnakları derime daha
da derin batıyor.

"Güvendesin, *mia caramellina*. Burada kimse sana zarar vermez."

Ani bir hareketle uyanır, durumunun farkına varır ve uzaklaşmaya çalışır. Kolumu indirip onu sararım, geri çekilmesini engellerim.

"Kabus gördün," diyorum.

"Biliyorum." Titriyor. "Ben iyiyim."

Onu kendime daha sıkı çekip kalçasını sıkıyorum.

"Ben değilim. Bir dakika burada kal."

"Ben savaşa hazır hale gelene kadar 'komik işler' yapmayacağını sanıyordum" — evet, bilekleri bağlı olmasına rağmen parmaklarıyla tırnak işaretleri yapıyor — "değil mi?"

Kıkırdarak gülerim. Göğüs uçları yanıma sertleşir. Ağzım sulanır.

"Hepsi senin yüzünden, *mia caramellina*. Seni yatağın diğer tarafındaki battaniyenin altına soktum. Sen bana geldin."

Alaycı bir şekilde güler ve uzaklaşmaya çalışır, ama onu tekrar bana doğru çekerim.

"İnkâr etmeyi bırak, *amore mio*. Beni ne kadar nefret etsen de vücudun beni istiyor."

"Ben senin sevgilin değilim ve Stockholm sendromu diye bir şey var, bu sendromda esir, temel ihtiyaçları için kaçırın kişiye bağımlı hale geldiğinde ona aşırı bağlanır. Hepsi bu. Sen hayatımdan çıktığın anda bu da geçecek."

Görüşüm kırmızıya boyanır. Bizi ters çevirip dizlerimle onun dizlerini birbirine tutarak sırt üstü yatırırım, göğüslerimiz birbirine yapışır ve kolları başının üstündedir.

"Görünüşe göre savaş formuna geri döndün, değil mi *prenses*?" Bu sevgi dolu sözlerle tüm vücudu titriyor, ama ruhumdaki öfke beni daha da teşvik ediyor. Kulak kepçesini yaladıktan sonra hassas kulak memesini ağzıma alıp, bacaklarının birleştiği yere sikimi sürüyorum.

Nefesini keser, kıvrınır ve bileklerini elimden kurtarmaya çalışır, ama ben tutuşumu sıkılaştırır ve ağırlığımı daha fazla ona veririm. Kulağını ısırırken kalçalarımı birkaç kez daha ileri doğru itekledikten sonra, boğazının yan tarafını yalarım ve köprücük kemiğine fısıldarım.

"Seni tatmanın tadını aldıktan sonra beni ne kadar kolay unutabileceğini görelim."

"Hayır. Bunu istemiyorum."

Sertleşmiş meme uçları ve titremesine rağmen, sesi güçlü ve kararlı çıkıyor. Kıkırdayarak boğazının dibini ısıyorum.

"Seni ara sokakta duvara dayadığımdan beri vücudun bunu istiyor, değil mi?"

Kafasını sallar ama ben göğsünü tutup gömleğinin üzerinden başparmağımla meme ucunu okşarım. Nefesi testislerimde zonklar.

"İşte böyle, *mia caramellina*. Dün sana kaldığımız yerden devam edeceğimizi söylemiştim. Yardım için çığlık atıyormuşsun gibi yüksek sesle inlemeni bekliyorum. Zaten kimse seni duyamaz."

"O zaman neden ağzımı tıkadın?" diye tıslar.

Kıkırdayarak elimi gömleğinin altına sokuyorum, avucumu pürüzsüz teninde gezdirip göğsünün altını kavriyorum.

"Çünkü öfken beni tahrik ediyor," diye

kışkırtıyorum. "Sen hastasın," diye hırslıyor.

Gömleğinin kenarını yukarı çekip sağ göğsünü ortaya çıkarırım ve köprücük kemiğine fısıldarım.

"Ben sert davrandığımda her zaman parladığın için bu seni ne yapar? Biz birbirimize çok yakışıyoruz."

Kafasını sallar ve direnmeye devam eder. İnlerim, göğsünü kaldırıyorum, parmaklarımın etrafında yastık gibi duran etinin tadını çıkarırım ve ağzımı üst kısmıyla doldururum.

Onun öfkeli tepkisi beni daha da teşvik eder. Isırırım ve dudaklarımı ona yapıştırırım, dilimle onu yalarım ve göğsünü yoğurup onunla oynarken meme ucunu çimdiklerim.

Onu daha fazla keşfetmek için çaresizce, bileklerini serbest bırakıyorum, diğer göğsünü ortaya çıkarıyorum ve meme ucu elmas gibi sertleşene kadar çekici tepecikle oynuyorum. Kafama bastırıyor ve saçımı çekiyor, ama ben acıyı zevkle karşılıyorum. Elimi yumuşak, yuvarlak karnında gezdiriyorum ve şortunun üzerinden cinsel organını avuçluyorum.

Onun bağırırları bir dizi küfürlere dönüşür. Parmaklarımı şortumun gevşek kumaşından vajinasına daldırır ve avucumla klitorisini okşarım. Mücadelesiyle göğüsleri sallanır. Isırığımı bırakır ve ağzımı uzamış meme ucuna kapatırım.

Çığlık atıyor, iki elini saçlarıma geçiriyor ve o kadar sert çekiyor ki, kafa derimde bir acı dalgası yayılıyor. Göğüsleri ağzımdan çıkıyor. Hırliyorum ve meme ucunu ısıriyorum, sonra dilimle ısırılan yeri okşuyorum.

Kreması şortumu ıslatır. Kıvrır. Bu çok fazla.

Elimi bel bandının altına sokuyorum ve parmaklarımı onun sıcak ve kaygan amının kıvrımlarına batırırken inliyorum. Hızlıca, aynı anda meme uçlarını emip çimdikleyerek, göğüslerine onları terk etmeden önce geri döneceğime söz veriyorum. Ellerimi ondan zorla çekip şortunun kumaşını tutuyorum. Onu bıraktığım anda yuvarlanıyor ama kumaşı bacaklarından çekip alıyorum ve elimi belinin üzerine koyup onu yatağa sabitliyorum.

Kıçının mükemmelliği kusursuz. Her iki yanağını da tutup birkaç şaplak atıyorum, dolgun kıvrımlarının sallanışını ve giderek öfkelenen çığlıklarını zevkle dinliyorum, sonra onu ters çevirip yatağın ortasına doğru geri getiriyorum. Körü körüne bana tekme atıyor ve şans eseri yaralı koluma isabet ediyor. Hırliyorum, baldırlarını tutup dizlerini kulaklarına doğru bastırıyorum, kollarını karnına doğru sıkıştırıp göğüslerini uyluklarıyla ezip duruyorum.

Terli, kızarmış ve benim merhametime kalmış haliyle muhteşem görünüyor. "*Vaffanculo! Çekil üstümden, testa di cazzo!*"

Şişmiş ve sıırıslıklam amını görünce nefesim kesiliyor. Onu tatmazsam öleceğim.

"Şu anda benim sikimden bahsederken dikkatli ol, *mia caramellina*, yoksa dilim yerine onu kullanabilirim."

"Sakın yapma!"

"Yoksa ne? Seni o kadar derinden ve sertçe sikersem, kendi adını bile unutursan ne yapacaksın? Hala Stockholm sendromunu mu suçlayacaksın?"

"Hayır, *seni* suçlayacağım," dişlerini sıkarak diyor.

Eğilip uyluklarının arkasını ısıyorum.

"Aferin kızım. Beni suçla. Beni hatırla."

Onun amına daha yakın ısıyorum. O homurdanıyor ve direnmeye çalışıyor, ama ben ağırlığımı bacaklarına daha fazla veriyorum ve onu ısırarak azarlıyorum. Acıdan çıkardığı çığlık, sikime sıvı ateş gibi iniyor. Ön sıvım eşofmanımı ıslatıyor.

"Yatağında parçalandığın geceyi hatırla. Vücudundan ne kadar zevk aldığını hatırla. Düşünemeyecek hale gelene kadar seni defalarca orgazm eden yüz­süz adamı hatırla. Seni sikmeden önce ağzıyla mahveden, sonra da nefes almayı unutturacak kadar iyi siken *o stronzo'yu* hatırla."

Burnumu amının dış kıvrımları boyunca gezdirip ciğerlerimi onun lezzetli kokusuyla dolduruyorum.

"Ne zaman yeni biriyle tanışsan, onun ben olup olmadığını merak edeceksin. Beni özleyeceksin. Beni arzulayacaksın."

Dilimi dış dudaklarına hafifçe sürüyorum. O sığıyor, ellerini bacaklarının arasında kıvrandırıyor ve parmaklarıyla saçımı çimdikliyor.

"Kimse benimle kıyaslanamaz. Diğer erkekler seni asla tatmin edemez. Sonunda hep benim olmamı dileyeceksin."

Bir kez daha alaycı bir şekilde yalarım. Tırnaklarını kafamın derisine geçirir.

"Gitsem bile her yerde olacağım. Benden asla kurtulamayacaksın."

Ağzımı tüm cinsel organının üzerine kapatıyorum ve tatlı ve ekşi tadı damak tadımı kapladığında inliyorum. O çığlık atıyor ve sarsılıyor, beni uzaklaştırıyor, ama ben hemen geri dalıyorum ve her santimini keşfediyorum. Labiasını emiyorum, klitorisini okşuyorum, dilimi girişine daldırıyorum ve aç bir adamın ziyafette olduğu gibi onu yalıyorum. O lezzetli ve mükemmel tepki veriyor, amcığı titrerken saçımı çekiyor ve klitorisini ısırırken zevk ve acı içinde çığlık atıyor.

"İşte böyle, *mia caramellina*. Bırak kendini. Bana her şeyini ver. Dilimin üzerinde parçalanırken çığlıklarını duymama izin ver."

Öyle yapıyor. *Mio Dio*, öyle yapıyor. Hıçkırıklarla boğulurken ağzımı boşalmasıyla dolduruyor, ama ben duramıyorum. O tekrar patlayana kadar dönüyor, çırpıyor, yalıyor ve yıkıyorum. Odak noktamı yumuşayan klitorisine yönelttiğimde, nefes alıp verişine rağmen

, o inliyor ve merhamet için kelimelerle ifade edilemeyen bir yalvarışla kıvranıyor.

Benim merhametim yok.

Dizlerinin arkasını daha sıkı kavrır, dişlerimi dudaklarımla kapar ve başımı eğerek klitorisinin iki yanına yerleştiririm.

Kafasını sallar. Göz bağı kayar, terli şakaklarına saçlarını çeker, ama kumaş gözlerinin üzerinde sıkıca kalır.

Klitorisinin ucuna dilimle hafifçe dokunuyorum. O da başını daha sertçe sallıyor ve titriyor. Yavaşça çenemi kapatıp, aşırı hassas sinir demetini dişlerimle sıkıca kavrarken, o üçüncü orgazmının eşiğine yaklaşıyor.

Daha fazlasına ihtiyacım var, bu yüzden ön kolumu her iki dizinin arkasına dayayıp orta parmağımı amına batırıyorum.

İnanılmaz derecede sıkı, şişmiş, ıslak amcığı.

Uzun, dalgalı dalgalar halinde patlar, ben sıkışmış klitorisini dilimle okşarken tüm vücudu titrer ve parmağımı içinde kıvrınca çılgılık atar ve sıçrar, ama ikinci parmağımı da ekleyip acımasız bir ritim oluştururum, klitorisini ve G noktasını çılgınca saldırırım. Yumrukları saçlarımda sıkılaştır.

Parmaklarımin etrafını sıkıca kavrır ve çarşafı ıslatır. Onun benim sikimi boğazlaması düşüncesi kontrolümü paramparça eder. Sıvı ateş sikimin içini yakar ve ucumdan dışarı çıkar, ama irademle orgazmımın tüm dalgasını geri iter ve onun zevkini uzatmaya odaklanırım.

O titrer, nefesini yarıya kadar çeker ve başka bir destansı dalgaya başlar, gördüğüm en muhteşem, en erotik şey haline gelir. Klitorisini son bir kez yaladıktan sonra başımı kaldırır ve içimdeki okşamayı yumuşatırım, ama o son bir titremeyle nefesini verip gevşeyene kadar durmam.

Parmaklarım düzleştirip yavaşça onu içeri ve dışarı sokuyorum, parmaklarımin etrafında titreyen amının hissine bağımlı ve ellerimde tam ve savunmasız bir şekilde uzanmış halinin görüntüsüne büyülenmiş durumdayım.

Bu çok fazla ama yetmiyor.

Parmaklarımini amından çıkarırım, sikimi serbest bırakırım ve ileri kayarak kalçalarımini onun poposunun altına yerleştiririm. O ciyaklar, başını sallar ve bağlı ellerini karnıma doğru iter. Vahşi bir hayvan gibi hırlar ve sikimin altını onun sırlıslık am dudaklarının üzerinde gezdiririm, bilerek klitorisini sikimin kenarıyla dırterim ve onun inlemelerini ve seğirmelerini zevkle izlerim. Hala onun boşalmasıyla ıslak olan avucumu, penisimin üstüne düzleştirip

ve kıvrımları arasında ileri geri ittim. Uç kısmım, bileklerine sarılmış ipe sürtündü.

Taşaklarımdaki magma birikince, ellerini tutup parmaklarını sikimin etrafına kapatıyorum. Parmaklarının sikimin ucunu saran narin ve kadınsı görünümü kalbimi hoplatıyor.

"Eğer bırakırsan, bu sıkı, ıslak amcığın içine batacağım," diye hırlıyorum. O bir hıçkırık atıyor ve kavramasını sıkılaştırıyor.

Başımı geriye atıp inliyorum. Birkaç kez derin nefes aldıktan sonra, kıvrımlarının arasında itmeye devam ediyorum ve gözlerimi ondan ayırmıyorum. O tam bir mükemmellik. Alt dudağımı ısırp, boşalmamı mümkün olduğunca geciktiriyorum, ama çenemi kaplayan ıslaklık, dilimde onun tadını yeniden canlandırıyor. İnleyip üzerine eğiliyorum.

"Tadın harika, *mia caramellina*. Beni tatmak ister misin?"

Kafasını sallar, ama parmakları benim penisimin etrafında seğirir.

"O zaman bir dahaki sefere," diye söz veririm.

Klitoris sertleşir, ucu penisimin hassas alt kısmını okşar.

Kendimi kaybettim. Erimiş lav testislerimden fişkirir ve penisimden aşağı akar. Vahşi bir hırıltıyla, ellerimi onun yumruklarına doladım ve onu istediğim yerde tuttum, karnına, göğüslerine ve hatta çenesine boşaldım, sonra geri çekildim ve ellerini spermimle doldurdum.

Bir başka dalga, uyarı vermeden omurgamın tabanından fişkirir. Geri çekilirim ve amına boşalırım, ucumu klitorisine ve üstündeki tümseğe doğrulturum, sadece inci beyazı sıvının kabarık kıvrımlarından aşağı akışını izlemek için.

Karanlık noktalar görüşümde dans ediyor. Penisimi bırakıp uyluklarının arkasına yaslanıyorum, hayatımın en yoğun anından kurtulmak için bir dakikaya ihtiyacım var.

Elimin tersiyle damlayan çenemi silerim ve ağır göz kapaklarımla onu incelerken lezzetli ikramı yalarım. Yüzümün alt yarısını hala onun salgısı kaplamaktadır, neredeyse çenesinden ve boğazından damlayan inci gibi sıvıyı yansıtmaktadır.

Uyluklarının arkasında diş izleri şeklinde morluklar oluşmaya başlamış. Sıçrayan sıvısı çarşafı, bacaklarımı ve kolumu ıslatmış. Kızarmış ve benim spermimle kaplanmış. Düzensiz nefesleri ve aralık dudakları, sikimi okşayan hava çok yoğun olsa da, beni tekrar başlamak için kışkırtıyor.

Duygular içimi kaplıyor ve kontrolümü kaybederek, gözlerini görmek için başındaki göz bağıyla koparıyorum.

Açık kahverengi gözler benim bakışlarımla buluşuyor. Göz bebekleri küçülüyor.

Terör gözlerini büyütür ve ifadesini boş bir maskeye dönüştürür.

Bir an için o kadar tanıdık gelir ki, onu bir yerde gördüğüme emin olurum, ama ne zaman ve nerede olduğunu hatırlayamayınca, bu düşüncüyü bir kenara bırakıp terli şakaklarından saçlarını geriye doğru tararım.

Gözlerinde kara fırtına bulutları oluşur. Yüzüme tükürür ve sanki ben dünyadaki en aşağılık insanmışım gibi bana öfkeyle bakar.

Etrafımı saran coşku balonu patlar ve ne yaptığımı anlarım. Tek bir hareketle, onun güvenini tamamen yok etmişimdir.

Kalbim göğsümde çarpıyor.

Spermimle kaplı ve birden fazla orgazmdan parıldayan *mia caramellina*, bana güvenmekten her zamankinden daha uzak.

Bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum.

BÖLÜM 9

Emma Lanza

EN YÜKSEK ZİRVEDEN en düşük dibe, eski nişanlımın küçük kardeşi Fiero Capito'nun gözlerine bakarken pişmanlık, korku ve umutsuzluk okyanusunda yüzüyorum.

Gözüne tükürmek refleks bir tepkiydi. Bunu yapmamalıydım, ama bacaklarımı bırakmayı reddettiğinde, diğer gözüne daha da büyük bir tükürük attım.

Hâlâ vücudumda titreyen cinsel tatmin, ruhumu kırılgan bir kabuk haline getiriyor. Onun tohumu soğuyup yapışkan hale geldikçe tüylerim diken diken oluyor. Aşağılanma beni boğmak üzere.

Gözlerimden tükürüğümü sildi, sonra elinin tersiyle yüzünün alt kısmını silip, etinden benim sıvılarımı yaladı. İçimdeki gerginliği görmezden gelip ona alaycı bir şekilde sııttım.

Kız kardeşim için duyduğum korku damarlarımı donduruyor. O benim daireme gitti. Kafamın arkasını yatağa bastırıyorum, çürüklerimin acısını kullanarak kendimi toparlamaya çalışıyorum. Geçmiş hayatlarımızla ilgili fotoğraf veya kanıt saklamıyoruz, bu yüzden Katherine'in benim oda arkadaşım olduğunu düşünebilir, ama elinde kanıt yok ve o, Katherine'in gittiğinden beri eve dönmediğimi fark ettiğinde kaçacaktır.

Diğer tüm duygularımı geride bırakarak öfkeme dalıyorum ve ona en ufak bir zayıflık göstermeden ölmeye yemin ediyorum.

Beni nasıl bulduğunu veya ne tür bir oyun oynadığını bilmiyorum, ama ondan nefret ediyorum.

Onu her zaman nefret edeceğim.

"Sen gerçek bir pislisin, biliyor musun? Öldür beni de bu iş bitsin."

Başparmağıyla çenemdeki spermimi ovuşturur, alt dudağıma ve çene hattıma sürer. Mide bulantısı midemi burkar.

"Üzgünüm, *mia caramellina*," diyor.

Onun spermi ellerimde ezilirken alaycı bir şekilde gülümserim ve yüzümü buruştururum. "Hayır, üzgün değilsin. İğrençsin."

Belki onu kızdırırsam, benimle oynamaktan sıkılır ve beni daha çabuk öldürür. Bu aşağılanmayı tekrar yaşamaktansa ölmeyi tercih ederim.

Çenesindeki bir kas seğirir. Elini boğazıma dolamıştır.

"Haklısın, iğrenç *biriyim*. *Senin için* iğrenç *biriyim*. *Senin için kendimi* tuttum. *Senin için* vücudunun içine değil, üzerine boşaldım, ama karşılığında aldığım teşekkür buysa, o zaman istediğimi alacağım."

Boğazımı daha sıkı kavrar ve kalçalarını indirir. Onun sıcak, ıslak penisinin benim istismar edilmiş kıvrımlarımdan kaymasıyla irkilirim.

"Sen benimsin, *mia caramellina*," diye mırıldanır.

Kalbim sevinçle atıyor ve vücudum onaylayarak titriyor olsa da, inkar ederek dişlerimi sıkıyorum.

Bunu sonuna kadar sürdüreceksin, değil mi? Bana güvenene kadar savunmamı aşındırmayı planlıyor, sonra beni ve kız kardeşimi kardeşine geri verecek.

"Asla senin olmayacağım," diye tıslarım.

O, belirsiz bir notayla mırıldanır, kalçalarını ileri doğru iter ve klitorisim sertleşince sırtarak gülümser. Hain bedenimi lanetlerim ve onun kaşlarını çatması arzumu alevlendirince gözlerimi kapatırım.

O çok yakışıklı. Seppi Capito'nun yakın akrabası olduğu açık olsa da, Fiero'nun keskin çenesi, dolgun dudakları ve delici yeşil gözleri kardeşininkine hiç benzemiyor. Doğal bronz tenini kaplayan dövmeleri, koyu saçları ve bakışlarında gizlenen şehvetli tehdidi de ekleyince, o benim gördüğüm en erotik erkek oluyor.

"Sen her zaman benimsin, Mia Rivera. Sadece henüz bunun farkında değildin."

Öfkem azalır. Belki de sahte ismimi söylerken sesinde alaycı bir ton olmaması ya da hayvani gürültüsündeki özlemdendir, ama cevabındaki bir şey beni nefret dolu döngümden çıkarır ve ruhuma bir şüphe tohumları ekilir.

Kirpiklerimi kaldırıp onun delici bakışlarıyla karşılaşıyorum.

Onun kim olduğunu biliyorum, ama o benim kim olduğumu biliyor mu?

Beni tanımamış olması mümkün—olası değil, ama mümkün. Yıllar önce yaşanan o korkunç gece sonsuza kadar beni rahatsız edecek, ama onun için muhtemelen cennetteki sıradan bir gündü. Hayatım için koşuyordum, kanlı parmaklarım Katherine'in parmaklarına dolanmış, çılgınca koşuyordum.

özgürlüğe doğru fırtına. O birdenbire ortaya çıktığında araba *tam oradaydı*. Ben kaçtım. Katherine kaçmadı.

Elini sadece yarım saniye için bıraktım, ama bu hayatımın en uzun anıydı.

Onu olabildiğince hızlı bir şekilde ondan uzaklaştırdım, ama bir şimşek çaktığında birbirlerinin gözlerine bakan yüzleri aydınlandı.

Bizi kovalamadı. Nedenini sorgulamadım. Önemli olan tek şey özgürlüktü. Kız kardeşimi arabaya ittim ve olabildiğince hızlı sürdüm, Seppi ve adamlarının bizi yakalayıp cehenneme geri sürükleyeceğinden emindim.

Fiero sırtarak kalçalarını ileri doğru itti ve sıcak, sert penisi kıvrımlarımın arasında kayarak klitorisimi ezdiğinde düşüncelerim dağıldı.

Öleceğim. Beni öldürmeye çalışıyor. Onun canavarca penisi benim vücuduma sığmaz. Ne kadar ıslak olduğum ya da beni kaç kez orgazm yaptığı umurumda değil; o şeyi içime sokarsa asla hayatta kalamam.

"İşte böyle, *mia caramellina*. Bana her şeyini ver," diye inliyor.

Gözlerimi kapatıyorum, ona verebileceğimden daha fazlasını vermeyi reddediyorum. Başparmağını şah damarımın üzerinde gezdiriyor ve eğilip kulağımı yalıyor, sonra aramıza uzanıp sikinin başını girişime yerleştiriyor.

O yalarken, ısırırken ve kulağıma fısıldarken, terli sırtımda tüylerim diken diken oluyor.

"Biliyor musun? Yalan söyledim. Üzgün değilim. Göz bağını çıkardığım için mutluyum.

Dediğim gibi, zaten benden asla kurtulamayacaksın."

Onun alaycı sözleri öfkemi daha da artırır. Kafamı çevirip kulağımı yatağa saklarım ve o uzaklaşmadan önce çenesini ısırırım.

O tıslar ve kalçalarını indirir, penisinin ilk yarım santimini vücuduma batırır. O içime daha derine girerken göğsümde bir inilti yükselir, ama ben ona zarar vermek için çaresizce yüzünü daha sert ısırırım.

Bu çok fazla. Mazoşist bedenim zevkli acının tadını çıkarıyor. O, sık girişini durdurup kalçalarını birkaç kez ileri geri hareket ettirerek, ucunu farklı yönlerle çevirerek tepkilerimi test ederken, içimde derin bir baskı oluşuyor. Hassas bir noktaya dokunduğunda, boğazımdan bir çığlık kaçınca gülüyor.

"Çok ıslaksın ve benim için hazırsın, değil mi, *mia caramellina*?"

Dişlerimi sıkıp mücadele ediyorum, ama üstümdeki ağırlığı beni acınası bir kıvranmaya mahkum ediyor. Kıkırdıyor, uyluklarımın arkasını bırakıyor ve bacaklarımı beline doluyor, sonra kıcımlı tutup başımın yanına ön kolunu dayıyor.

Sırtımı kamburlaştırıp, bükülerek, kaçmak için çaresizce yumruklarımı karnına vuruyorum. O, homurdanarak kıcıımı sıkıyor, sonra elini yan tarafıma kaydırıp yapışkan göğüslerimle oynuyor, sert meme uçlarımı parmakları arasında yuvarlayıp, ısırma ile yüzünü yatağa doğru tutmasına rağmen ağır göğüslerimi yoğuruyor.

Küçük, alaycı kalça hareketleriyle amımı uyarırken, saçlarımı alnımdan geriye doğru tarar ve kulağıma fısıldar.

"Yüzünü görmem lazım, *amore mio*. Isırmayı bırak."

Garip açığa rağmen çenemi sıkıyorum, bağlı kollarımı aramızda daha yükseğe sıkıştırıyorum ve bileğini itiyorum.

Göğsümü bırakır, parmaklarını ağzıma geçirir ve çenemi açar, sonra yumruğunu saçlarımla doldurur.

Başım sabitlenmiş, kollarım göğüslerimiz arasında sıkışmış, ağırlığını üzerime bastırırken, penisi amımın içinde, hayatımın en samimi ve korkutucu anında saplanmış ve çevriliyim.

Onun ateşli bakışlarıyla karşılaşıyorum ve içim onun istilasına etrafında zonklarken lanet ediyorum. "*Mio Dio*, sen mükemmel birisin," diye inliyor.

Kalbim, sesindeki hayranlık karşısında sarsılır.

Vahşi bir hamle ile nefesimi keser, tek bir hamlede tüm uzunluğunu içime gömer. Karın bölgemde keskin bir acı hissederim, ama o iki elini saçlarıma geçirir ve sessiz çılgınlıktan yararlanır, daha derin bir tat almazsa ölecekmiş gibi ağzımı yutar.

Geri çekildiğinde, keskin acıyı bekleyerek içimden çekiniyorum, ama o tekrar içime girdiğinde, acı donuk bir ağrıya dönüşüyor.

Acımasız bir ritim belirledi, öpücükleriyle uyumlu olarak amımı sikiyor, beynimi karıştırıyor ve beni o kadar yüksek bir zevke zorluyor ki sesler renklere, şekiller şiire dönüşüyor. İçimde baskı artıyor. Elini vücutlarımızın arasına sokuyor ve dilimi ısırırken klitorisimi okşuyor.

Bu çok fazla ama yetmiyor. Göğsünü tırmalıyorum ve omurgamı kavisliyerek göğüslerimi onun sert göğsüne sürtüyorum. O çok büyük. Çok sert. Çok baskın.

Bana kaç kez girerse girsin, ezici dolgunluk hiç azalmıyor ve beni boşalmanın eşliğinde sıkışıp kalmış halde bırakıyor.

Ta ki o, penisinin açısını değiştirip rahim ağzıma değene kadar. Kör edici bir acı karnımı kaplar.

Parçalanıyorum. Acı verici bir coşku dalgaları içimi kaplıyor. O ağızma tatlı tehditler mırıldanırken ben hıçkırarak ağlıyorum ve titriyorum.

Ritmî bozulur. Alt dudağımı ısırır, sonra saçımı sıkıca kavrar ve klitorisimi çimdikler.

Başka bir korkunç orgazma fırlarım, onun etrafında sıkı sıkı sarılır ve yoğunluk arttıkça dişlerimi sıkarak çığlık atarım.

Aşırı çalışmış klitorisimi bırakır, gövdesini benden kaldırır, iki elini kalçalarımı kavrar ve kuduz bir hayvan gibi bana vurur.

Daha fazlası için çok yorgun ama onun acımasız darbelerine karşı güçsüz olan ben, kollarımı düzeltip karnına bastırıyorum, dövmele vücuduna tohumlarını sürüyorum, ama o homurdanıyor ve dikkatimi istiyor, ben de şehvetle sarhoş bakışlarına karşılık veriyorum. Endorfinler duyularımı keskinleştiriyor, ama o son bir vahşi hamle ile kendini imkansız bir şekilde daha derine gömüyor ve zihnim parçalanıyor.

O benim vücudumun derinliklerinde boşalırken, içimi bir sıcaklık kaplar. Kasları şişkin ve dövmeleri görünür halde, bir erkeğin bir kadını sahiplenebileceği en hayvani şekilde beni sahiplenir.

Beni spermleriyle doldurur.

O çok yakışıklı. Bir an için, zihnim onun beni kaçırın adam olduğuna inanmayı reddediyor. O artık karanlık bir sokakta birini öldüren canavar değil. Artık eski nişanlımın kardeşi değil.

O, bana ilk orgazmımı yaşatan, içimdeki ihtiyaç duyulan, kadınsı tarafımı uyandıran ve bekaretimi alan seksi, dominant bir adam.

Bir anlık delilikle, kirpiklerime gözyaşları birikmesine izin veriyorum, ama gözlerimi kırıp onları düşmemeleri için yalvarıyorum.

Son birkaç dakika ne kadar kafa karıştırıcı, acı verici ve zevkli olursa olsun, onun için ağlarsam kendimi asla affetmem.

O zaten çok şey aldı benden.

O elini uzatıp yanağımı okşarken gerçeklik kafama çöküyor. Onun kocaman penisi içimde hareket edince inliyorum.

O haklı. Ondan asla kurtulamayacağım. Nereye gidersem gideyim, kiminle olursam olayım, bedenimi nasıl fethettiğini hep hatırlayacağım.

Bu da onu daha çok nefret etmeme neden oluyor.

Beni kardeşi gibi dövüp kanlar içinde bırakmadı, ama yaptığı şey çok daha kötü.

Beni bundan zevk almaya zorladı.

Ölene kadar ondan nefret edeceğime yemin ediyorum.

BÖLÜM 10

Fiero Capito

GÖZLERİNDEKİ HASSASLIK, geldiği kadar çabuk kayboldu, ama ben yüzünün yanını avuçladım ve başparmağımla yanağını okşayarak, öfkesini bir kalkan gibi etrafına yayarken bile onu sakinleştirmeye çalıştım.

İlk seferimizde onu bu kadar sert becermek istememiştim, ama o kadar ıslak, hazır ve ateşliyken kendimi tutamadım. Vücuduna boşaldıktan sonra kendimi kontrol edebileceğimi sanmıştım, ama benim spermimle kaplı hali çok güzel görünüyor.

Bağlı bilekleriyle elimi yüzünden uzaklaştırıyor ve bana öfkeyle bakıyor. Ön kollarını yakalayıp ellerini başının üstüne sabitliyorum. Amcığı benim sikimin etrafında titriyor. Omurgamdan aşağı yukarı titreme geçiyor.

O çok mükemmel. Göğüslerini avuçlarım ve kuruyan spermimi pürüzsüz tenine sürüyorum, onu kızdırırken yüzünde beliren duyguların tadını çıkarıyorum ve sıkı vajinası benim sikimi sardığı için vücudunun tepkilerini saklayamıyor.

Bana sert bir bakış attıktan sonra, yüzünü çevirir, gözlerini kapatır ve dişlerini sıkar, sanki beni çok uzun bir süre görmezden gelmeyi planlıyormuş gibi.

Alaycı bir şekilde gülümserim ve ona meydan okumayı düşünürüm, ama ayak parmaklarım karıncalanır, testislerim boşalmış gibi hissederim ve onun iç organlarının benim penisim boyunca yaptığı her küçük hareket omurgamda yıldırımlar çakmasına neden olur.

Sadece bir kez daha tatmam lazım, sonra onu tekrar almadan önce bir iki saat dinlenmesi için zaman vereceğim.

Ona şimdiden bağımlı oldum. Hâlâ onun içindeyim ve tamamen bitkinim, ama onu yine istiyorum.

Onun ifade dolu bakışlarını reddederek, gözlerimi onun kıvrımlarına dikiyorum. İnce boynu benim kavrayışımı istiyor, ama yara izli ve dövme parmaklarımın arasında sertleşen koyu renkli meme uçlarını görmek damarlarıma karanlık bir zevk gönderiyor. Gözlerimi aşağıya indirdiğimde testislerim geriliyor, sikimin etrafında gerilen amını ilk kez görmek için sabırsızlıkla bekliyorum.

Kırmızı renk beni dehşete düşürdü. Suçluluk ve inkâr göğsümde savaşıyor.

Çenesini tutup yüzünü sıkarak dikkatini çekiyorum. Kirpiklerini kaldırıp öfkeli açık kahverengi gözlerini ortaya çıkarıyor, ama dökmeyi reddettiği gözyaşlarında gizlenen umutsuzluk ruhumu paramparça ediyor.

"Sana zarar vermedim," diyorum.

Kaşlarını çatıp bakışlarını kaçırırken kollarını çekiyor. Yüzüne daha sıkı tutunuyorum, ta ki gözlerime tekrar bakana kadar.

"Sana zarar *vermedim*. Değil mi?"

Titreyerek nefes alır ve gözlerini kapatır, ama ben onu azarlamadan önce gözlerini açar.

"Bana zarar *verdin*. Şu anda da bana zarar veriyorsun. Çıkar şunu," dişlerini sıkarak söylüyor.

Kalçalarımı esnetiyorum. O, içini çekerek nefesini tutuyor ve dizlerini yanlarıma bastırıyor, iç organları etrafımda titriyor.

"Acıyor mu?" diye meydan okurum.

O sadece bana öfkeyle bakar. Çenesini nazikçe kavrarım ve parmak uçlarımla bileğinin içini okşarken yüz hatlarını izlerim.

Kızın amı etrafımda titriyor. Homurdanıyorum ve şakağından terini yalıyorum, sonra elimi göğsüne doğru kaydırıyorum.

"Bana yalan söyleme, *mia caramellina*. İnkâr etsen de vücudun bunu istiyordu. Adet dönemin mi başlıyor?"

Kadınımın vücudunda utangaçlık diye bir şey yok. Yanaklarını kızartan utanç duygusuna rağmen bana alaycı bir şekilde gülümser ve başını sallar.

"Hayır, başlamadı."

"Öyleyse şunu açıklığa kavuşturalım. Sana zarar vermedim ve adet dönemin de başlamadı. *Si?*"

Ben başparmağımla sertleşmiş meme ucunu okşarken, o ellerini yumruk yapar. Meme ucunu çimdiklerim ve elimi aşağıya, cinsel organına doğru kaydırırım, parmaklarımdan kayarken meme ucunun yerine oturduğunu izlerim.

"Az önce bekaretini mi aldım, *mia caramellina*? Bu mükemmel küçük amcığ tadına bakan ilk erkek ben miyim?"

Öfkeli bir tıslama ile, o direnir ve dizini aramıza sıkıştırır, ama bu benim klitorisini bulmamı engellemez. O amcığı benim sikimi sıkarken, ben inlerim ve ağırlığımı bağlı bileklerine daha fazla veririm.

"Ben senin ilk sevgilin miyim, *amore mio*?"

"Hayır. Kendini beğenmişlik yapma, seni sikik *stronzo*," diyor ve dizini göğsüme itiyor.

Önce klitorisinin bir tarafını, sonra diğer tarafını okşayarak alay ettim. "Dur! *Vaffanculo*!"

Boğazından çıkan küfürler doğrudan taşaklarıma saplanıyor ve uyarı olmadan, başka bir orgazm omurgamın tabanından aşağıya doğru akıyor. Onun hassas sinir demetini çimdikleyip koparıırken, irademle onu geri tutuyorum, ta ki amının benim sikimin etrafında ritmik bir şekilde atması, onun yine boşalmak üzere olduğunu bana söyleyene kadar.

Her hareketinde belirgin olan yorgunluğuna rağmen, kıvranıyor ve direniyor. Bileklerini serbest bırakıyorum. Ellerini göğsüme koyuyor ve dizleriyle aynı anda itiyor, ama ben kalçalarımı eğip onu doruğa ulaştırıyorum.

Boğazından gelen bir sesle boğulur ve tırnaklarını göğsümün üst kısmına geçirir.

Kontrolümü kaybettiğimde penisim onun içinde titrer. Testislerimi boşalttıktan sonra bu kadar çabuk tekrar boşalabileceğimi hiç düşünmemiştim, ama üçüncü boşalmamı sağlamak için onu ileri geri itip çekmeme bile gerek kalmadı. Vajinası beni boğuyor. Alnımdan bir damla ter damlar ve yüzüne düşer.

Gözlerinden akan ve saçlarını ıslatan gözyaşlarına katılıyor.

Kahretsin. Onu ağlattım. Ağlıyor.

Benim sert, inatçı kadını ağlıyor. Benim yüzümden.

Tabii ki, *sik kafalı*. Lanet olsun, şu anda gezegendeki en iğrenç adam benim.

Yaptığım hatanın büyüklüğünü fark edince, tüm coşkum kayboluyor.

Dikkatlice sikimi içinden çıkarırım, yoğunluğuna inleyerek, ve gövdem onu kaldırırm, ama parıldayan amından sızan tohumumun görüntüsü çok caziptir. Parmaklarım onun girişinde dururken duraksamam.

Ağlamıyor, ama titrek nefesleri onun ıstırabını yansıtıyor. En kötü anında bile pes etmeyi reddediyor.

Hırıldayarak, tohumumu onun ağlayan amına geri sokmadan yataktan yuvarlanırım, çünkü ona tekrar dokunursam durmayacağımı biliyorum.

"Kıpırdama," diyorum ve banyoya giriyorum.

Duğu açıp sıcaklığını kontrol ederken, kendimden tiksınme ve umutsuzluk hissi içimi kaplar. İçimdeki barbarca bir yan, bir orgazm daha onun öfkesini ve güvensizliğini ortadan kaldıracak diye düşünmüştü, ama tek yaptığı onu küçük düşürmek ve benim ne kadar bencil olduğumu kanıtlamaktı.

Sorunu kelimeler yaratmadı, dolayısıyla kelimeler de sorunu çözemez. Kahretsin, özrümü alaycı bir şekilde reddettiğine göre, kelimeler muhtemelen durumu daha da kötüleştirecektir.

Eylemler. Bu durumu kurtarmak için yapabileceğim tek şey, her hareketimle ona benim için ne kadar değerli olduğunu göstermek.

Duğu benim tercih ettiğimden biraz daha sıcak ayarladıktan sonra ana odaya giriyorum ve onun sırtını görünce duruyorum. Burun kanaması geçirdikten sonra onu temizlerken kabarık etleri görmüş olsam da, istismarın izleri kalbimi sıkıştırıyor. Sırtında birkaç pürüzlü yara izi var, ama sağ omuz kemiğinden sol kalçasına kadar uzanan uzun, ince çizgi midemi bulandırıyor. Onu döven kişi merhametli davranmamış.

Vücudunda başka darbe izleri olsaydı, BDSM ile uğraştığını düşünebilirdim, ama izler yıllar önce aynı anda iyileşmiş gibi görünüyor, bu yüzden bunları tek bir korkunç deneyimde kazanmış olmalı. Ama bana söylemezse asla bilemeyeceğim.

Kadınım çok fazla travma yaşadı ve ben de buna katkıda bulundum.

Yatağın etrafında dolaşırken dişlerimi o kadar sıkıyorum ki çenem ağrıyor. Onun sessiz gözyaşları beni paramparça ediyor, ama bakışlarını bana çevirip bana dik dik baktığında, içimde bir parça rahatlama hissediyorum.

Onu kollarımın arasına alıp banyoya taşıyorum. Onu sırtını duvara dayayarak küvete oturtup, duşun suyu bacaklarına ve kalçalarına yağarken, sabunu ellerine veriyorum ama bileklerini çözmüyorum.

"İki dakika sonra gelirim, *mia caramellina*," diye uyarıyorum, duş perdesini kapatıp lavaboya doğru yürürken.

Yüzümü yıkayıp dişlerimi fırçaladıktan sonra -çünkü tadı hala dilimdeyken ona dokunursam onu tekrar tahrip ederim- sırtımdaki ve kolumdaki bandajları çıkarıp aynadaki yansımama yüzümü buruşturuyorum.

Çenemde ısırık izleri, yanağımda kocaman bir çürük ve kurnaz kadının dudaklarımdan kopardığı bir yara ile yüzüm berbat durumda. Onun bu kadar sert savaşmak zorunda kalmasının sebebinin ben olduğumu bilsem de gururla sırtıtıyorum. Göğsümdeki pençe izlerini görünce sikim sertleşiyor, ben de hidrojen peroksit şişesini alıp

peroksit şişesini alıp çiziklerin üzerine döküyorum. Acıdan tıslıyorum ve köpürme durana kadar bekledikten sonra duşa doğru dönüyorum.

Perde onun hareketleriyle dalgalanıyor, ama odadaki en yüksek ses akan suyun sesi. Ona doğru tereddütlü bir adım atıyorum. Perdeye uzanırken kalbim ağırlaşıyor.

Onu yaşadıklarımın sonra, çoğu kadın çığlıklarıyla ve ağlamalarıyla güçlendirilmiş duvarları sarsardı. Onun sessizliği beni tedirgin ediyor.

Perdeyi geri çekiyorum.

Ben küvete girerken bana tehditkar bir bakış bile atmaz. Suyu kesmeme rağmen vücudunu ovmaya devam eder. Kalın beyaz köpükler boynundan dizlerine kadar her yerini kaplamıştır, ama o tatmin olmamıştır.

Duş başlığını çıkarıp onun önünde diz çöküyorum, küvetin dibini kaplayan sabun yüzünden neredeyse iki kez düşüyordum. Bileklerini bağlayan ipleri tutup ellerini vücudundan uzaklaştırdığımda, tıslayarak ayağının tabanını göğsüme dayıyor.

Duş başlığını omzuma asıp, sabunu yumruğundan çıkarırım. Onu bıraktığımda homurdanır ve sabunu geri almaya çalışır, ama ben onun antiklarını görmezden gelip ellerimi köpürttükten sonra bacağına odaklanırım. Ayağı zaten göğsümün üzerinde olduğu için ayak bileğine, baldırına ve dizine rahatça ulaşabiliyorum, ama direnmeyi bırakana kadar bekledikten sonra yumruğumu ayak bileğine doluyorum. Şüpheli gözlerle bana bakıyor, bu yüzden ona tapınma ihtiyacım olmasına rağmen dokunuşumu olabildiğince klinik tutuyorum.

Parmaklarımın arasında, kabarcıklarından kaçınmaya dikkat ederek, ayak parmaklarının arasına kaydırduğımda, zıplar ve tıslar. Onun hassas noktalarından birini daha bulduğumu fark edince sırtıyorum.

Bu bilgiyi daha sonra kullanmak üzere aklımın bir köşesine yazarak, duş başlığını alıp bacağını durulamadan önce ayağının her santimetresinin sabunlu olduğundan emin oluyorum.

Bana bakmaya devam ediyor, ama ayaklarını değiştirip diğer bacağını temizlerken, ihtiyatlı tavrı yavaş yavaş isteksiz bir kabullenmeye dönüşüyor.

Vücudunu iyice ovmuş olsa da, sabun kalmayınca kadar onu durulayıp, çıplak elim ve bir bezle baştan başlıyorum. Ağzım sulanıyor ve penisim hareketleniyor, ama bacaklarını yana düşürmesine izin vererek, amına erişimimi sınırlıyorum. Boğazını, kollarını, göğüslerini ve gövdesini köpürterek, her santimini katalogluyorum. Yumruklu ellerini yüzüme kaldırdığımda, direnmiyor, ama bakışlar öldürebilseydi, bayılırdım.

O muhteşem. Öfkesini ve direncini, bir kraliçenin pelerin ve taç giydiği gibi giyiyor.

Sikimin durmak bilmeyen zonklamasını görmezden gelip ellerimle ona tapınırım, burnu kanadıktan sonra ona gösterdiğim ilginin tek seferlik bir şey olmadığını kanıtlarım.

Hayatının geri kalanında ihtiyacı olan her şeyi ona vereceğim. Son nefesimi verene kadar onu korumak ve şımartmak için tüm varlığımı adayacağım.

Sabun, yumuşak ve yuvarlak karnından aşağı akıp göbek deliğinde birikirken, ona bakmaktan kendimi alıkoymak gerçekten çok zor. Göğüsleri ve amcığı ne kadar lezzetli olsa da, karnındaki hafif şişkinlik, kıvrımlarına içgüdüsel bir gerçeklik katıyor ve ona aşkı ve bağlılığı ilan etmek istiyorum, ama o bu sözlere hazır değil, bu yüzden patlamış dudaklarını ısıtırıp acıyı odaklanmak için kullanıyorum.

Önünü duruladıktan sonra, bezin üzerine yeni sabun ekliyorum, onu çubuğa asıyorum ve ellerimin kaymadığından emin olduktan sonra duş başlığını arkama asıyorum. Kolumu arkasına doladığımda direnir, ama onu öne doğru çekerim ve bacaklarımın arasına oturana kadar bizi döndürürüm. Küvet ortalamadan daha büyük olmasına rağmen, sırtımı duvara dayamış olsam bile bacaklarımı düzeltemem, ama kendimi yarı rahat bir pozisyona sokarım — musluğu olabildiğince kaçınarak — ve onu öne doğru eğdiririm.

Göğsüm sırtına değdiğinde kaskatı kesildi, ama ben el bezi aldığımda biraz gevşedi. Köpüklü bezi sırtında gezdirip parmak uçlarımla yara izlerini takip ettim.

Tepki vermediğinde, parmağımı çenesinin altına sokup yüzünü yana çeviriyorum, böylece profilini görebiliyorum. Beni görmezden gelmeden önce bana epik bir yan bakış atıyor.

Merak etsem de, vücudundaki izleri sormadım.

Bu ateşli kadının bu kadar sevimli bir şekilde somurabileceğini veya sessizliği bu kadar ustaca kullanabileceğini hiç beklemiyordum, ama onu hafife aldığım için ben de tam bir aptalım. O, benim yaramaz alaycılığımla mükemmel bir uyum içinde.

Sırtının her santimini temizlediğimden emin olduğumda, duş başlığını bulup onu duruladıktan sonra omuzlarını kavrayıp kendime doğru çekiyorum. Onun isteksizliği beni tahrik etmemeli, ama ediyor. Ağrıyan penisimi görmezden gelip kalçalarını benden uzaklaştırıyorum.

Onu göğsüme daha aşağıya yatırdığımda, tıslayarak boynunu çevirir ve bana başının arkasındaki düğümü hatırlatır.

"Üzgünüm, *mia caramellina*. Buz torbası için çok mu geç?"

Cevap vermek için ağzını açıyor ama kendini tutuyor ve bana sert bir bakış atıyor.

İç çekiyorum, çenesini yukarı kaldırıyorum ve elimi gözlerine siper ediyorum, sonra suyun başının üstüne akmasını sağlıyorum. Su ikimizin üzerine akarken saçları göğsümde ve karnımda dans ediyor.

Yarasına dikkat ederek saçlarını şampuanlarken, yavaşça bana yaslanarak gevşer ve köpükleri duruladığımda, uyanık olmaktan çok uykuya dalmış haldedir. Ellerimi daha da yumuşatır ve uzun, yatıştırıcı hareketlerle saçlarına saç kremi sürerim. Gerginliği daha da azalır.

Duş, onun yumuşak iç çekişini bastırıyor, ama sanki uzun zamandır ilk kez ciğerlerini tamamen doldururken vücudu bana doğru kayıyor. Mücadelesi azalırken, bana istemeden verdiği güvenin tadını çıkarıyorum. Onu sınırlarının ötesine ittiğimi bilsem de, çıplak ve ıslak bir şekilde kollarımda uyuyor ve bana geleceğimiz için umut veriyor.

Bu boş bir umut olabilir, ama tüm varlığımla ona tutunacağım.
Mia Rivera benim.

Saçındaki saç kremi durulayıp, sabunun son kalıntılarını giderden yıkadıktan sonra suyu kapatıyorum ve havluyu çekince ıslanmaması için duş perdesini biraz açıyorum. Sırtımdaki ve kolumdaki dikişler gerilince tıslıyorum. Mia küçük, sinirli bir homurtu çıkarıyor ama uyanmıyor, ben de ilk havluyu üzerine örtüp saçları için ikinci havluyu alıyorum.

Kafasını sardıktan ve ayağa kalkabilmek için ikimizi de yavaşça kaydırdıktan sonra, onu göğsüme kaldırıp ayağa kalktım. Yüzünde çok seksi bir somurtma ile yarı uyanık haldeydi, ama ben matın üzerine çıkıp gövdesine havluyu sardım, sonra onu tezgahın üzerine koyup köşeye yasladım. O homurdandı ve beni itti, ama ben kollarını yakaladım, bağlarını çözdüm ve bileğinin içini öptüm.

Gözleri açılır ve yüzümü arar, ama ben ellerini kucağına koyar ve yanağını avuçlarım.

"Bir dakika öylece otur, *mia caramellina*. Düşme. *Capisci?*" diye emrediyorum.

Gözlerinin parıltısında hırslı bakışları belirince gülümserim ve alnına hızlıca bir öpücük kondururum, sonra dönüp son havluyla vücudumu kurularım. Çantamı karıştırdıktan sonra iç çekip, kalan tek temiz iç çamaşırımı giyerim ve iç çamaşırımı kadının karşısındaki tezgaha atarım. O kumaşa uzanır, ama ben elini tutup kucağına geri koyduğumda, sinirlenerek iç çeker, gözlerini kapatır ve başını duvara yaslar.

Çantamdan losyonu çıkarmadan önce havlumla kollarını ve bacaklarını kuruluyorum. Avucuma bolca losyon sıkarken, o müstehcen sesle gözlerini aralıyor

avucuma sıkıp ellerimi ovuşturarak ısıtıyorum. Onun bileğini kaldırdığımda, dişlerini sıkıp gözlerini kapatıyor.

Kollarını ve bacaklarını ovarken ona olan saygım artar. O kadar güçlü olamayacak kadar kadınsıdır. Testislerim ağrıyor ve penisim zonklıyor, ama şehvetimi bir kenara bırakıp kadınına hak ettiği şekilde şımartıyorum.

Havlunu açtığımda, bana uyarıcı bir bakış atmak için kirpiklerini yeterince kaldırır, ama uykunun sis perdesi yumuşak, samimi bir unsur ekler ve onun sevimliliğine gülümsemeden edemem.

Dokunuşlarımı olabildiğince platonik tutuyorum ama her dokunuşumla ona tapınıyorum, sözlerle söylememe izin vermeyeceği şeyleri sessizce vaat ediyorum. Vücuduna fazla dokunmadan en temiz gömleğimi kafasından geçirirken, o da kollarını kollara sokmama yardım ediyor ve sonra köşeye yaslanıyor. Etek ucunu kalçalarının etrafına yerleştirip ilk yardım çantasını lavabonun önüne çekiyorum, sonra onun önünde dizlerimin üzerine çöküyorum. Kabarcıklarını inceleyip merhem sürerken, onun tuhaf bir ifadeyle beni izlediğini fark ediyorum. Yüzünde beliren tüm duyguları adlandıramıyorum, ama düşüncelerinin derinliği nefesimi kesiyor.

Hayatımın geri kalanında beni sürekli tetikte tutacak, değil mi?

Sabırsızlanıyorum.

Yatağın başucundaki lambayı açtıktan, onu odadaki tek sandalyeye taşıdıktan ve en sevdiği yemekleri ısıttıktan sonra, parmaklarını çatalına doladım ve ensesini sıktım, sonra çarşafı değiştirdim — yine — ve bir şişe suyu bir dikişte içtim.

Plastiğin kapağını tekrar kapatırken, bana gizlice baktığını fark ettim. Bakışlarındaki isteksiz takdir beni tamamen sertleştirdi, ama doyumsuz sikimi görmezden gelip boş şişeyi çöpe attım.

Yemeği kontrol ettiğimde, neredeyse hiç dokunmadığını fark edince, onu kucağıma alıp sandalyeye otururum ve onu yanlamasına kucağıma oturturum. Elindeki çatalı incelerken yüzündeki ifadeye bakılırsa, beni onunla bıçaklamayı düşünüyor, ama sağduyusu galip gelir ve parmaklarını çatalın üzerinden zorlanmadan çekmeme izin verir.

Sunduğum yemeği kabul ederek bana saygı gösteriyor ve oda arkadaşının ev yapımı yemeğiyle karnını doyururken, göz kapakları sert bakışlarının üzerine düşüyor ve vücudundaki gerginlik azalıyor.

Onun oda arkadaşına duyduğum kıskançlığı, kucağımdaki ağırlığına ve bana yaslanma şekline odaklanarak yatıştırıyorum. Daha zayıf bir erkek bu yiyecekleri buzdolabında çürümeye bıraktırdı, ama onun tadını çıkarmasını izleyebiliyorken bunu israf edemem.

İkimizi de besledikten ve ona reçetesiz ağrı kesici ilaçlar içirmeye ikna ettikten sonra, boş yemek kaplarını lavaboya bırakıp battaniyenin altına yerleşiyorum. Lambayı kapatmak için ona doğru eğildiğimde, o tahta gibi sert bir şekilde yatıyor, ama onu kendime doğru çekip yastığını kolumla değiştiriyorum. Saçlarını okşayıp kollarımı ona doladığımda, o da yumruklarını battaniyeyle dolduruyor.

"Plan yapmayı bırak da uyu, *mia caramellina*. Yoksa benim bir kez daha tatmamı mı bekliyorsun? Gece yarısı atıştırmalıklarına her zaman açım," diye kışkırttım.

Belli bir çaba sarf ederek battaniyeleri bırakır ve kendini rahatlamaya zorlar.

Nefesimi yavaşlatıyorum ve o da bilinçsizce benim ritmime uyduğunda saçlarına gülümsüyorum. Birkaç dakika içinde uykuya dalıyor. Yumuşak horlamaları beni yıllardır uyuduğum en huzurlu uykuya daldırıyor.

Gece yarısı birden irkilir ve mırıldanırsa, ona anlamsız teselli sözleri söyler ve onu bana daha sıkı sararım.

Hayatımızın geri kalanında ait olduğu yer burası. Yatağımda. Kollarımda. Kalbimde.

Mia Rivera benimdir ve günün sonunda tüm dünya bunu bilecek

İstese de istemese de onunla evleneceğim.

BÖLÜM 11

Emma Lanza

HAREKET ETMEK İSTEMİYORUM. Her yerim ağrıyor. Sırtım ağrıyor, ayaklarım zonkluyor ve bacaklarımın arası o kadar acıyor ki, en ufak bir hareketimde bile yüzümü buruşturuyorum.

Farkındalık içimi kapladığında birden uyanıyorum.

Fiero'nun kocaman parmakları alt kıvrımlarımın arasında daha derine giriyor ve aramızda onun büyük beden gömleği olmasaydı, orta parmağının ucu amıma girecekti. Mırıldanıyor ve sırtıma daha sıkı sarılıyor, elini göğsümde esnetiyor ve devasa sikini kıcıma sürüyor.

Bunu yapamam. O gerçekten beni öldürmeye çalışıyor.

Damarlarımda kaynayan şehvet olsa bile, nefret ve kendimden tikslenme midemi bulandırıyor. Seçeneklerimi değerlendirip, içgüdülerimle hareket etmeye karar veriyorum. Tırnaklarımı bileklerine geçirip, o tamamen uyanmadan ellerini benden çekiyorum.

Durumumuzu fark edince tüm vücudu bir anda kaskatı kesildi. Yüzüm yastıklara gömülecek şekilde yuvarlandı, ağırlığıyla beni yere bastırdı ve kaya gibi sert penisi kıcımın arasına sıkıştı.

"Bence bu, gelecekteki kocana günaydın demek için doğru bir yol değil, *mia caramellina*."

Uykudan boğuklaşmış sesi kemiklerime işliyor ve doğrudan hain klitorisime oklar gibi saplanıyor, ama sözleri öfkemi üç katına çıkarıyor.

"Hayır," diye hırıldayarak çarşafına sarılır ve körü körüne bir silah ararım, ama hiçbir şey olmadığını biliyorum.

"Hayır ne, *amore mio*?" diye sordu.

"Sen benim gelecekteki kocam değilsin. Seninle evlenmeyeceğim," diye söz veriyorum.

O gülüyor, ensemini ısırtıyor ve kulağıma gürleyen sesiyle konuşmadan önce aletini kalçalarımın arasına sokuyor.

"Ben rica etmiyordum, *mia caramellina*."

Ellerini yanlarımdan gezdirir ve gömleğimi kaldırarak kıcıımı ortaya çıkarır, sonra altıma uzanıp sıkışmış göğüslerimi kavrar. Ben tıslar ve kıvranırm, ama o sadece kıkırdar ve boğazımın yanını yalar.

Kulağımın kabuğunu ağzına alıp bir elini bacaklarımın arasına soktuğunda, klitorisimden içime doğru elektrik akımı yayılır ve saç köklerime ve tırnak yataklarına kadar yayılırken, ben de bir çığlık atmamak için kendimi zor tutarım.

"*Mio Dio*, benim için çoktan ıslandın, değil mi, *mia caramellina*? Lanet olsun, sen mükemmelsin," diye homurdanır.

Vücudum beni bir kez daha küçük düşürdüğünde, içimdeki bir şey kopar ve içimde biriken tüm korku ve öfke serbest kalır.

"Dün o lanet çatalı sana saplamalıydım. Ya üstümden kalk ya da beni öldür. Ölmeyi tercih ederim..."

O omzumu sertçe ısırınca sözlerim boğuk bir acı çığlığıyla sona erer ve göğsümü morartacak kadar sıkıca kavrarırken, ağrılı amıma üç parmağını soktu. Uyluklarımı birbirine sıkıca kapatıp, orgazm beni sararken akıl sağlığımın sınırında tutunmaya çalıştım.

"Bıçaklamayı ben yapacağım ve kanla bitmeyecek. Yine sikimin üzerine boşalmaya hazır mısın, *mia caramellina*?"

"*Vaffanculo!*" Yastıklara küfrediyorum.

O gülüyor ve ısırık izini yalıyor, sonra parmaklarını amımdan çıkarıyor, kalçalarını kaldırıyor ve sikini bacaklarımın arasına sokuyor. Onun flanşı klitorisime çarptığında tıslıyorum.

Utanç verici derecede ıslak, sert klitorisim.

"Bana karşı çok tatlısın, değil mi *amore mio*?" Onun alaycı sözleri sinirlerimi bozarken, penisi ıslak kıvrımlarımın arasında kayıyor. Sesini komplo kurar gibi alçaltıyor ve başparmağıyla işaret parmağı arasında meme ucumu sıkarken kulağımın kabuğunu ısırıyor. "Asla değişme, benim baharatlı küçük ikramım. Bir kez tattım ve şimdiden bağımlı oldum. *Mio Dio*, aynen böyle kıvrılmaya devam et."

Dizlerini bacaklarımın iki yanındaki yatağa indirir ve uyluklarımı daha sıkı bir şekilde birbirine bastırarak, bacaklarımın arasına penisini sokarken sürtünmeyi artırır. Elini uzatıp parmaklarını klitorisimin üzerinde talepkar bir şekilde titretiyor, ben de elimle aramıza girip onu itmeye çalışıyorum, ama o gülüyor ve ağırlığını sırtıma daha fazla veriyor.

Bir kolum bizim altımızda sıkışmışken, diğer kolumu geriye uzatıp kalçasına tırnaklarımı geçiriyorum.

O, bacaklarımın arasında penisini ileri geri hareket ettirirken ensemini ısıtıp emiyor, girişime hiç dokunmadan her ileri hamlede klitorisimi sıkıştırıyor.

Onun etini yırtıp, kıvraniyorum. Avucunu benim tepecikimin üzerine düzleştiriyor ve iki parmağıyla klitorisimin kaputunu iki taraftan yukarı çekerek hassas sinir demetini ortaya çıkarıyor. Gerginlik karnımın derinliklerinde kıvrılıyor. Islak çarşaf, hassas klitorisime zımpara kağıdı gibi geliyor.

"İyi bir eş gibi sikimin her yerine krem sür," diye kulağıma fısıldıyor.

Sapını bacaklarımın arasına sokar. Kaygan ucu klitorisimi okşar.

Parçalaniyorum, o kadar sert boşalıyorum ki içim sıkışıyor ve ıslaklık içimden fışkırıyor. Çılgılığımı bastırmak için çarşafları ısıtıyorum ve tırnaklarımı onun etine geçiriyorum.

O sarsılır, küfürler eder ve kalçalarını Mach 10 hızında pistonlar gibi hareket ettirerek orgazmımı uzatır. O parmaklarını benimkilerle iç içe geçirip elimi bacaklarımın arasına çekince, ona karşı koyamayacak kadar kasılmış durumdayım.

O, avucumu boşalmasıyla doldururken, ben çaresizce nefes alıp veriyorum ve bir başka kasılmaya kapılıyorum. Onun memnuniyetle çıkardığı düşük homurtular ruhuma işliyor ve beni kadınsı bir gururla dolduruyor. Birkaç titrek nefes boyunca, beklenmedik bir huzur anının tadını çıkarıyorum.

Alnını benim alnımın yanına koyup göğsümü sıktıktan sonra elini altımdan çekip kolunu omzumun yanına dayadığında, savunmamı düşürdüğüm için kendimi azarlıyorum. Üzerime baskı yapan ağırlığı rahatlatıcı değil, sıkıcı olmalı.

"Pençelerin dişlerin kadar keskin, değil mi *mia caramellina*?"

Bir an için, sözleri anlamsız geliyor, ama sonra ellerimi kaplayan yapışkan ıslaklığı fark ediyorum. Bir avucumda onun spermi, diğerinde ise kanı varken, belinin altındaki yaraya tırnaklarımı batırdığımı fark ediyorum.

Suçluluk duygusu kalbime sızmaya çalışıyor, ama o bunu hak ediyor, bu yüzden parmaklarımı yırtık etine daha da derin sokuyorum.

O tıslar ve şakağımı yalar. Kafamı çevirip onu yatakla engellerim.

"Biz birbirimiz için yaratıldık, Mia."

Takma adımı kullandığında kaskatı kesiliyorum. Her geçen an, inancım daha da güçleniyor. Gerçek kimliğimi bildiğini sanmıyorum.

Bunu sonsuza kadar sır olarak saklayamayacağım ve onu beni öldürmesi için ne kadar ikna edici konuşmuş olsam da, ölmek istemiyorum. Hayatımı sonlandırması için bu kadar uzun süre bu kadar çok mücadele etmedim.

"Sana soyadımı vererek seni koruyayım," diye saçlarıma fısıldadı.

"Beni neyden koruyacaksın? En büyük tehlike sensin."

Sesim kısık çıkıyor ve konuşurken çenem ağrıyor, ama ses tonumda şüphecilik açıkça belli oluyor.

"Seni korumak için kaçırdım. Beni sokakta yakaladığında ne gördün?"

Bacaklarımın arasında onun penisi ve elimde onun spermi varken bu konuşmayı yapmak istemiyorum ve hiçbir şey görmediğimi inkar etme kararlılığımdan vazgeçmiyorum, bu yüzden ağzımı kapatıp hiçbir şey söylemiyorum.

O iç geçirir ve saçlarımı avucuna alır, sonra yüzümü kendininkine doğru çevirir.

"O sokakta kimi öldürdüğümü tahmin et, *amore mio*."

Dişlerimi sıkıp gözlerimi kapatıyorum, ama o çenemdeki çürüğü şaşırtıcı bir naziklikle yalıyor.

"O adamı senin için öldürdüm, *mia caramellina*," diye fısıldıyor yanağıma.

İlk başta inkar etmeme rağmen, sesindeki dürüstlük beni kirpiklerimin arasından ona bakmaya ikna eder.

"Onu bıçaklamadan önce senden bahsetti."

Aniden her şeyi anlıyorum ve ellerimi yumruk yapıp, onun tohumunu ezerek yarasını daha da kötüleştiriyorum.

"Dün gece acil servise gelen ve beni silahla tehdit eden çete üyelerinden birini öldürdün, değil mi?"

Vücudumu saran zevk dalgalarına rağmen, kelimelerimi dikkatlice seçerim ve kasıtlı olarak mafya yerine çete kelimesini kullanırım.

Yumruğu saçlarımda sıkılaştır ve kalçalarını esneterek, ucuyla elimi iter.

"Lanet olsun, onu bu kadar çabuk öldürmemeliydim. Ona işkence etmeliydim. Acı çekmesini sağlamalıydim."

"Ne? Neden?"

"Sana silah doğrulttuğundan bahsetmedi. Sana bunu yaşattığı için onu tekrar öldürebilmeyi dilerdim."

"Seninkinden daha mı iyi sanki?"

"Bunun *çok* daha iyi olduğunu biliyorsun, *mia caramellina*. Öyle olmadığını söylemek yalan olur. Benim sayemde hala hayattasın ve benim sayemde hayatta kalmaya devam edeceksin. *Capisci?*"

Bu, bir erkekten aldığım en yakın aşk ilanı. İstemiyorum. Ona güvenmiyorum. O Seppi Capito'nun kardeşi.

"Yine de seninle evlenmeyeceğim," diyorum.

"Seçeneğin yok. Benimle evlenmek, bu odadan tekrar çıkabilmenin tek yolu," diye yanıtlıyor.

Sağduyuma rağmen, "Neden?" diye soruyorum. "Eşler kocalarını ispiyonlayamaz."

Ses tonundan ciddi olup olmadığını anlayamıyorum ve yüz ifadesinden de hiçbir şey anlaşılmıyor. Ona sert bir bakış attığımda, sırtarak alt dudağımı yalıyor ve kalın parmaklarını bileğime doluyor, ama sırtındaki pençelerimi çekmiyor.

"Erkekler eşlerini korur. Onlar dokunulmazdır. Kutsaldır. Benim olduğunda kimse sana dokunmaya cesaret edemez."

Tiksinti ile dudaklarımı kıvrırken, ruhum onun teklif ettiği şeyi arzuluyor. Her zaman kendim ve kardeşim için güçlü olmak zorunda kaldım. Beni besleyip şımarttığında, içimdeki muhtaç, çaresiz kısmı uyandırdı. Ve şimdi o ilgi için yalvarıyor.

Saçımı bırakıp parmak uçlarıyla kafa derimi okşayarak beni düşüncelerimden koparıyor.

"Ama her şeyden öte, benimle evleneceksin çünkü seni istiyorum. Sana bağımlıyım. Sana doyamıyorum."

Sesindeki şiddet, gözlerindeki yoğunlukla eşleşiyor ve onun ilgisinin merkezi olmak içimi titriyor.

"*Buna* bile," elini bileğime sıkıca sararak, yarasındaki tırnaklarımı işaret ediyor, "beni incitip bana meydan okuman. Daha fazlasına ihtiyacım var."

"Sen delisin. Kesinlikle. Bırak beni," dişlerimi sıkarak söylüyorum. "İster inan ister inanma, bana deli diyen ilk kişi sen değilsin, ama senin için

bunu kabul ediyorum. *Öyleyim*. Gerekirse seni tekmeleyip bağırarak mihraba sürüklerim." Dişlerimi sıkıp ona öfkeyle bakarken, tırnaklarımla akıl sağlığımı

korumaya çalışıyorum. Duygularım fırtına gibi içimi kaplıyor. Kontrolümü kaybetmeden önce, içimdeki çatışmaları ayırıp zihnimdeki küçük bölmelere tıktırıyorum

. Onları daha sonra inceleyeceğim. Şu anda önemli olan tek şey bu odadan çıkıp kız kardeşimi uyarmak.

Mafya patronunun tehditlerini hatırlayınca kaslarım gerildi. Gözlerimi kapatıp derin bir nefes aldım, sonra Fiero'nun koyu renk göz bebeklerine derinlemesine baktım.

"Beni almaya geleceğini söyledi. Onu öldürecek misin?"

Çenesindeki bir kas seğirir ve hemen cevap vermediğinde kalbim sertleşir.

"Eninde sonunda."

Onun cesur açıklamalarından sonra beklediğim cevap bu değildi, ama hayal kırıklığımı içime atıp başımı kaldırıyorum.

"Ondan sonra bana ne olacak?" diye soruyorum.

"Sen benimsin, Mia Rivera. Her zaman benim olacaksın. Yaşlanıp saçlarımız ağardığında bile seni böyle altımda tutacağım."

Alaycı bir şekilde gülümserim ve tırnaklarımı yarasına daha da derin batırırım. "Gerçekten o kadar uzun yaşayacağını mı sanıyorsun?"

"*Mio Dio*, umarım öyle olur."

Sesindeki özlem, göğsümün derinliklerinde bir teli çaldı. "Her zaman bir kaçış yolu arayacağım."

Beni ona meydan okumaya iten delilik nedir bilmiyorum, ama sözlerimin ağzımdan çıkmasını engelleyemiyorum.

"Göreceğiz," diye mırıldanıyor, sinir bozucu bir sırıtişla ve gözlerinde şeytani bir parıltıyla.

Çenemi ısırıktan sonra bileğimi yarasından çekip yataktan kalktı. Yanıma döndüm, ama beni tutan eli daha fazla hareket etmemi engelledi.

Penisini şortuna sokar ve beni baştan aşağı incelerken alt dudağını ısırır. Her iki elim de kirle kaplı olduğundan, onun tohumlarını ve kanını bedenime bulaştırmaktansa, gözlerinin üzerimde dolaşmasını tercih ederek kıpırdamam.

O beni kaldırmak için eğildiğinde sinirlenerek tıslar ve geri çekilirim.

"Yürüyebilirim," diye hırlarsın.

Ayaklarıma bakıp başını sallar.

"Yapabileceğini biliyorum, ama kollarımda hissettiğim hissi seviyorum, bu yüzden yalnız kaldığımızda ayaklarının yere değmesini bekleme. *Anladın mı, tatlım?*"

Sinirlenerek homurdanıyorum ve bunun savaşıma değer bir savaş olmadığına karar veriyorum, ama ona öfkeyle bakarak hayal kırıklığımı ifade ediyorum. O gülüyor ve beni kollarına alıyor

kollarının arasına alır ve banyoya doğru yavaşça yürür.

Beni yere indirip lavaboya doğru ittiğinde, dişlerimi sıkıp yansımamızı görmemek için başımı çeviririm.

Fiero Capito ile Mia Rivera olarak evleneceğim, ama o benim Emma Lanza olduğumu fark etmeden ortadan kaybolmam gerek. Katherine ve ben her şeyi geride bırakıp yeni kimliklerle yeniden başlayacağız. Tek yön uçak bileti alacağız — nakit olarak

ve bir daha asla geri dönmeyeceğiz.

Bu çok zor olacak, ama mafya yaşamından kaçabilmemizin tek yolu bu.

Fiero lavaboda ellerimi avuçlarıyla kavrayınca, içimdeki küçük, mantıksız bir parça bu fikre karşı çıkıyor. Sıcak su iç içe geçmiş parmaklarımızdan akarken, şok edici derecede şefkatli bakımıyla kalbimin bir parçasını çalıyor.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve lavaboya bakarken, dövmeli parmakları ellerimi okşuyor, sanki değerli, kırılgan bir oyuncak bebekmişim gibi beni temizliyor.

Bir şekilde, Fiero gerçek kimliğimi keşfetmeden önce kız kardeşimle birlikte Fiero'nun kontrolünden kurtulacağım.

Bu, kalbimin bir parçasını onda bırakmak anlamına gelse bile.

BÖLÜM 12

Fiero Capito

Lavaboda ellerini yıkarken beni izleyen KORUNAN İFADESİ beni belirsizlikle dolduruyor, ama havluya uzanıp penisim onun kıcına değdiğinde zihnim berraklaşıyor.

O benim. Başka hiçbir şeyin önemi yok. Her adımda benimle mücadele edebilir, ama ben onu hayatımızın geri kalanında koruyacak, şımartacak ve mahvedeceğim.

Sessiz yeminim tüm vücudumda yankılanırken, suyu kapatıp ellerimizi kuruluyorum. Bana göre çok minik. Böyle acımasız bir dünyada, özellikle de hemşire olarak nasıl hayatta kaldığını merak ediyorum.

Parmak eklemlerindeki hafif sıyrıkları fark edince, ellerini omzunun üzerine kaldırıp her birine hızlıca bir öpücük konduruyorum, sonra losyonu alıp dirseklerine kadar nemlendiriyorum.

Sadece benim gömleğimi giymiş hali çok baştan çıkarıcı. Bugün yapacak çok işimiz var, onun kıvrımlarını bir kez daha tatmak için fırsat bulamayacağım, bu yüzden onu kalçalarından tutup tezgahın üzerine kaldırıyorum ve kapının kancalarından külotunu ve kot pantolonunu alıyorum — şükürler olsun ki artık kurumuşlar.

Her iki parçayı da bacaklarına geçirip onu bana doğru çekiyorum ve kalçalarının üzerine çekiyorum, büyük beden gömleğimi onun üzerinde tutuyorum ki onu kullanma isteğine kapılmayayım. Uygun şekilde örtündüğünde, ellerimi kalçalarına koyup onu kaldırıyorum, omuzlarımı tutmasını ve bacaklarını kalçalarımın dolmasını sağlıyorum. Büyük beden gömleğimden göğüsleri göğsüme sürtünürken, bir kolumu kalçalarının altına koyup dairede dolaşıyorum, banyoyu topluyorum ve yemeği ısıtıyorum, sonra tek sandalyeye oturup, yarı sertleşmiş sikim onun amına sürtünürken yanaklarında beliren öfkeli, telaşlı kızarıklığın tadını çıkarıyorum.

Yaramdaki yenilenen ağrıya, sırtımda kuruyan kana ve vücudumun diğer çeşitli ağrılarına rağmen, ona ev yapımı yemeğin sonunu yediriyorum, sonra dişlerimle protein barının ambalajını yırtıp, tadı yok denecek kadar tatsız olan şeyi yiyorum.

Neyse. Beslenme, lezzetten daha önemlidir. *Mia caramellina'nın* iyi beslendiğini bildiğim için buna değer.

Ayağa kalkmak için öne eğildiğimde, göğsüme dirsek atıyor ve başka bir yemek yerine geçen bar alıyor. Kaşlarımı kaldırıyorum.

Folyo ambalajı yırtıp, aşırı güçle ikiye böler ve ilk parçayı boğazıma o kadar sert sokar ki boğulurum.

Ben onu tüküremezken, avucuyla dudaklarımı kapatıyor ve şiddetli bir bakışla ruhumu deliyor.

Aşırı tatlı ve masum bir ifade takındığında, hayranlık damarlarımdan akıyor.

"Beni koruyacaksan daha fazla kaloriye ihtiyacın olacak."

O kadar güzel ki göğsüm ağrıyor ve bir anlığına ona bakıp itaatkar bir kukla gibi çiğniyorum. Beynim sonunda çalışmaya başladığında, kollarımı beline doluyorum ve onu bana sıkıca çekiyorum. Penisim kotunun dikişini klitorisine bastırınca o iniltiyi bastırıyor. Ağzım sulanıyor, bu da çiğnememi kolaylaştırıyor, göğüsleri göğsüme yapışıyor ve meme uçları sertleşiyor.

Yemek çubuğunun ikinci yarısını ağzıma tıktırıyor ve omuzlarıma bastırıyor.

Kalkarım, yatağa doğru yürürüm ve onu yatağa bırakır, sonra son temiz çoraplarımı ona fırlatırım.

"Yataktan kalkmak kendi sorumluluğunda," diye uyarıyorum.

Dişlerini gıcırdatıp bana öfkeyle bakar ama kıpırdamaz, ben de banyoya girip kapıyı açık bırakarak yaralarımı temizler ve giyinirim.

Yüzümdeki sakalları keser, en az kirli olan sokak kıyafetlerimi giyer ve saçımı tararım, sonra tarak ve nemli bir bezle yatağa dönerim.

"Arkayı dön," diyorum ona.

O da itaat eder, ama omuzlarının duruşu, ona dokunmamdanse tarağı gözüme saplamayı tercih edeceğini gösterir.

Saçını kafa derisinden uçlarına kadar havluyla ovuşturarak elektriklenmeyi gideriyorum ve en kötü düğümleri parmaklarımla çözdükten sonra saçını avucumda toplayıp uçlarını tarakla tarıyorum. Ne kadar dikkatli olursam olayım, tarak her iki vuruşta bir takılıyor.

"Sadece bağla. Saçım tüm fırçalardan nefret eder, özellikle de kuru olduğunda," diye tıslar.

Duruyorum, saçlarını bırakıyorum, geri çekiliyorum ve dağınıklığı inceliyorum. Saçları çok parlak ve pürüzsüz görünüyor, neden fırçalamak bu kadar zor, anlamıyorum.

Bir kez daha tarama girişimim başarısız olunca, iç çekip onun tavsiyesine uydum. Kollarını göğsünde kavuşturup parmaklarıyla pazılarına vurarak, girişimlerimden hiç etkilenmediğini belli etti, ama sonunda başardım.

Onu kalçalarından döndürüp ayaklarını yere doğru yönlendiriyorum ama kalçasını sıkarak, kalkarken hareket etmemesi için sessizce talimat veriyorum. Ayakkabılarını getirip bağcıklarını gevşetiyorum ve su toplama yerlerine dikkat ederek dikkatlice ayağına giydiriyorum. Ne kadar rahatsız edici olsalar da yüzünü buruşturmuyor.

Ensesini avuçlarım ve onu ayağa kaldırıyorum. Masadaki çantasına bir göz atar ve sonra benimle göz göze gelir.

"Hazır mısın, *mia caramellina*?" diye soruyorum, onun cevabı ne olursa olsun, biz yine de gideceğiz.

"Hayır," diyor.

Kaşlarımı kaldırıp ensesini daha sıkı tutuyorum.

"İki seçeneğin var: işbirliği yap ve kendi ayaklarınla buradan çık ya da benimle kavga et ve geldiğin gibi, bağlı ve omzumda git. Her iki durumda da gideceğimiz yere varacağız," diye meydan okudum.

Seksi dudaklarını çarpık bir gülümsemeyle kaldırır ve gözlerini devirir — kelimenin tam anlamıyla gözlerini devirir — sonra bakışlarıyla karşılaşır.

"Benim demek istediğim o değil. Sütyene ihtiyacım var," diyor.

Alaycı bir şekilde güldüm ve kasıtlı olarak kaslı karın kaslarımı göğsüne sürttüm, sertleşmiş meme uçlarının bana dokunmasından zevk aldım.

"Hayır, ihtiyacın yok. Sen böyle, savunmasız ve yumuşak halinle mükemmelsin. Kolay erişilebilir olmanı seviyorum."

Beni itiyor, ama ben ensesini sıkıp gömleğinin üzerinden göğüslerini avuçluyorum.

"Ayrıca, sütyen sadece ayak bağı olur. Şimdi seç, *mia caramellina*. Omzumun üzerinden mi, yoksa kendi ayakların üzerinde mi?"

"Peki. Eğer *herkesin* göğüslerimi görmesine aldırmıyorsan, seni durdurmak için yapabileceğim bir şey yok, değil mi?"

Damarlarımda saf öfke dolaşırken kaskatı kesiliyorum. Diğer erkeklerin ona sarkıntılık ettiği düşüncesi beni kıskançlıkla boğuyor, ama günün programını gözden geçirince sağduyum geri geliyor.

Neredeyse kazanıyordu, ama tam olarak değil.

Elimi ensesinden kaydırıp at kuyruğunun dibini tutup başını geriye doğru çektim.

"Ben paylaşmam," diye hırıldadım.

Karşılık vermek için ağzını açar, ama dudaklarını dudaklarımla yakalar ve başımı kaldırdığımda ikimiz de nefes nefese kalacak kadar derin bir öpücük veririm.

"Bu son cevabın mı, *mia caramellina*?"

Beyni durumu kavrayana kadar, donuk gözlerle bana bakıyor.

"Ayaklarım," diyor.

Parmak uçlarını omuzlarımla omuzlarıma batırır, basınç noktalarını vurmaya yetmeyecek ama ısırik izlerinden yüzümdeki zonklamayı yeniden uyandırmaya yetecek kadar. Onun intikam biçimine gülümseyerek, onu bırakırım.

Kollarım onsuz boş hissediyor.

Acınası düşüncelerimi bir kenara itip çantasını omzuma asıyorum, sonra yatağın başucundaki masadan telefonumu alıp onu ve cüzdanımı kot pantolonumun cebine tikiştiriyorum.

Onun alaycı sözleri hâlâ aklımda, ceketimi omuzlarına örterim, sonra kolumu arkasına dolayarak onu yanıma çekerim. Direnmez ama onu koridora çıkarırken temkinli tavrını da gizlemez. Kapının arkamızdan kilitlendiğinden emin olduktan sonra onu asansöre götürürüm ve yeni gelenlerden korumak için en arka köşeye yerleştiririm.

Binadan sorunsuz bir şekilde çıkıyoruz ve sanki şehirde sıradan bir günmüş gibi caddede dolaşıyoruz. Geçtiğimiz her sokak tabelasını incelediğinde, onu yanıma daha sıkı çekerek dikkatini bana vermesini istiyorum.

Onaylayarak başımı salladığımda gözleri fal taşı gibi açılır. Kaşlarını çatıp bana deliymişim gibi bakar.

"Apartman numarasını gördün mü?" diye soruyorum, caddenin gürültüsünün içinde beni duyabileceği kadar yüksek sesle.

İsteksizce başını sallar.

"Güzel. Orası güvenli bir ev. Varlığını sadece üç kişi biliyor. Telefonuna uygulamayı yükledim bile. Uygulama sayesinde kapıyı açıp termostatu kontrol edebilirsin. Bir şey olursa oraya saklan. *Anladın mı?*"

Omuzlarını silkiyor. Düşünceleri içe dönüyor. Yaya geçidindeki bir sonraki tabelayı okumadığında, onu dürtüp çenemi o tarafa doğru eğiyorum. Yutkunuyor ve dikkatini yeniden topluyor.

Butik kapısını ittiğimde başımın üstünde bir zil çalar. Mağaza küçük olsa da, mobilyalar lüks ve raflarda asılı kıyafetler en kaliteli markalardan. Giorgio'nun Aurora'yı götürmeyi tercih ettiği büyük mağazalar gibi olmayabilir, ama bugün benim ihtiyaçlarım için mükemmel ve çalışanlar da beni tanıyor. Mağaza sahibi beni selamlar ve sorgusuz sualsiz bizi arkaya götürür.

Mia, ayakları omuz genişliğinde açık ve kolları göğsünde kavuşturulmuş şekilde duruyor. Onun inatçılığı, omurgamın dibinde bir arzu birikmesine neden oluyor.

İki raf dolusu yarı resmi kıyafetleri (biri erkek, diğeri kadın) getirip, dükkan sahibi hafifçe eğilip selam verdikten sonra, çıkarken perdeyi kapatıyor.

Hiç önsöz yapmadan ceketini omuzlarından çekerim ve gömleğini başından çıkarırım. O çılgık atar ve saçlarını tutar.

Geç de olsa kafasının arkasındaki şişliği hatırlayınca midem bulanır. İki elimle kafatasının tabanını kavrar ve o yüzünü buruşturup küfür etmeyi bırakana kadar kalbim ağzımda beklerim.

"Bu çok acıttı," diye homurdanır.

"Özür dilerim, *mia caramellina*,"
derim.

Gözlerini bana dikip isyankar bir ifadeyle bakması, beni affetmediğini gösteriyor, ama duygularını bastırma ihtiyacını hissederek öfkesine kapılmasını izin veriyorum.

Eminim ki, birkaç belge imzalamak için mahkemeye hızlıca gidip geleceğimizi düşünmüştü, ama ona bunu yapamam. Evliliğimize kirli kot pantolonlarla başlamayacağız.

Bana inanmayabilir, ama ben sonsuza kadar evleniyorum. Kaçsak bile, ona elimden gelen her şeyi vereceğim.

Elimden kurtulmaya çalıştığında, alnına hızlıca bir öpücük konduruyorum, yarasını daha da kötüleştirdiğim için gerçekten üzgünüm, ve onu elbise rafına doğru yönlendiriyorum. Kollarını göğsünde kavuşturuyor, mükemmel göğüslerini görmemi engelliyor ve kıyafetlere bakıyor.

Hiçbir şeye uzanmayınca, göğsümü sırtına dayayıp kot pantolonunun düğmelerini açtım.

"Seni eğip, burada, şu anda arkadan almadan önce bir şey seç," diye kulağına fısıldarım.

En yakınındaki şeyi kapar. Kıkırdar ve şakağını yalarım.

"Bu işe yaramaz, *mia caramellina*. Giymek istediğin bir elbise seç, yoksa sana her kıyafeti denettiririm ve her seferinde vücudunun kıvrımlarını tatmak için fırsat ararım

."

O iç geçirip askıyı metalik bir sesle askıya geri asar. "Yıllardır elbise giymedim. Bu çok aptalca. Hadi şunu yapalım..."

Parmaklarımı beline sokup kot pantolonunu kalçalarından aşağı indiriyorum.

Öfkeyle homurdanarak dirseğini yaralı pazıma vurur ve öne doğru adım atar. Omuzlarımı silker ve manzarayı keyifle izlerken elimi esnetirim. Seçim yaparken göğüsleri sallanır.

"Yapacak işin yok mu?"

Sinirli sesi testislerimi sıkıştırıyor. Alt dudağımı dilimle yalayıp onun güzelliğini hafızama kazıyorum, sonra dikkatimi diğer elbise rafına çeviriyorum.

Giysilerimi çıkarıp uzun kollu, dar kesim bir gömlek, takım elbise pantolonu, siyah çoraplar, parlak derbi ayakkabılar, şık bir kemer ve kol düğmeleri giydim.

Arkamı döndüğümde, yeni kıyafetlerimin üzerine neredeyse salya akıtiyordum.

Duvara yaslanmış bankta oturan *mia caramellina*, o kadar öne eğilmiş ki, geniş göğüsleri elbisesinin düşük kesimli kare yakasından neredeyse dışarı çıkacak. Babetinin topuğunu düzeltip ayağa kalkarken, eteğinin kenarı dizinin hemen üstünde duruyor. Bel kısmında büzgülü, dar bir korse ve dantelli, dökümlü kolları olan elbisesiyle, kıvrımlarını vurgularken ona şık ve cilveli bir hava katıyor.

"Bitti. Gidelim," diye mırıldanarak perdeye doğru yönelir.

Öne doğru atılıyorum, parmaklarımı arkadan boğazına doluyorum ve odadan çıkmadan onu durduruyorum, ama vücudumuz arasında bir santim boşluk bırakıyorum, böylece sikimi kışına sürtmüyorum.

"Tabureye otur. Şuraya. Makyaj masasının yanına." Beni mahvetti. Tam cümleler kurmak çok zor.

Penisim daha da sertleşir.

O, pin-up kızlarından daha seksi, kraliçelerden daha klas. Benim kraliçem.

Bu düşünce, ona "*prenses*" denildiğinde verdiği tepkiyi hatırlatınca içimi bir tedirginlik kaplar. Bu bilgi önemli, ama nedenini bilmiyorum.

Tabureye oturdu. Perdeyi açtım, makyöz ve kuaförü odaya çağırdım ve duvara yaslanarak gösteriyi izlemeye başladım.

Kadınları bir süre izledikten sonra, Mia yüzünü eliyle ovuşturur ve onların ilgisini kabul eder, ama onlar uzmanlıklarını sergilemeye başladıklarında, onları nazik davranmaya ikna eder. Yüzüne hafif bir makyaj

ve saçlarını basit, zarif bir topuzla toplayarak onlara teşekkür eder ve tabureden kalkar.

Nefesim boğazımda düğümlenir. İki saatten az bir süre önce boşalmış olmama rağmen, onunla tekrar yalnız kaldığımda mavi toplara sahip olmaktan korkuyorum. Hiç bu kadar azgın olduğumu hatırlamıyorum, gençlik yıllarımda bile.

Mükemmel kaşlarını kaldırır ve bariz bir sabırsızlıkla kapıyı işaret eder.

Onu kollarımın arasına alıp aşırı hevesli olduğu için alay etmek istiyorum ama kontrolümün ne kadar zayıfladığının farkındayım. Yerdeki çantasını alıp kimliğini ve telefonunu çıkarıyorum ve duvardan yeni bir çanta seçmesini işaret ediyorum. O da homurdanarak sergiye doğru yürür. Ben de onunla tartışmaya hazır olarak bekliyorum ama o kaşlarını kaldırıp seçeneklerini değerlendirmiş gibi yapar ve istediğini seçer.

Her şeyi kişisel kartımla ödüyorum, Vivaldi ailesini korumakla geçimimi sağladığım için maliyeti umursamıyorum. Ayrıca, hayatımın geri kalanında yatırımlarımdan geçinebilecek kadar büyük bir portföy oluşturdum. Aslında, Mia'yı ve birkaç çocuğu da kolaylıkla geçindirebilirim, ama bunu söylemek onu daha da kızdırıp şüpheli hale getirecektir. Ayrıca Mia Rivera, bütün gün oturup duran türden bir kadın değil. Acil serviste onu gözlemlediğim kadarıyla, işiyle büyük gurur duyuyor. Ondan işi bırakmasını istemek, yapabileceğim en aptalca şey olurdu.

Bana doğru sert adımlarla yürüdü, avucunu bana doğru uzattı ve telefonuna keskin bir bakış attı.

Elini avucumla kavrayıp, telefonunu, kimliğini ve kredi kartımı avucuna koyuyorum ve o itiraz etmeden parmaklarını etraflarına doluyorum. Onları çantasına koyup ön kapıya doğru dönüyor.

Onu yanıma alıp, geri kalan eşyalarımızı Mia'nın dairesine teslim etmelerini rica ediyorum. Adresini bakmadan söylediğimde çenesindeki kaslar seğiriyor.

Birkaç blok sonra yürüyüşü değişir, ben de adımlarımı kısaltıp ayaklarına bakarım. Ayakları iyi görünüyor ama gözlerinin kenarındaki çizgiler acı çektiğini gösteriyor.

"Ben iyiyim. Eğer beni kalabalık kaldırımın ortasında kaldırırsan, parmağımı boğazıma sokup üstüne kusacağım."

Tanrım, kadını çok acımasız. Onu başka türlü istemezdim.

Tehlikeli bir tehdit olmasa da, etkili bir tehdit. Onu kalabalık bir caddede taşımaktansa, benim öfkemi kazanmayı ve güzel bir tören yapma çabalarımı mahvetmeyi tercih ediyor.

yoğun bir caddede taşımamı tercih ediyor.

Onu yanıma daha sıkı çekerek, telefonlarına bakarak hızlıca yürüyen birkaç kişiden koruyorum ve yoğun saat trafiğinde onu korumaya devam ediyorum.

Onu bir kuyumcuya götürdüğümde sessizleşir ve gururum bana en büyük taşı almamı söylese de, basit bir çift yüzük seti satın alırım. Tezgâhın arkasındaki bayan parmaklarımızı ölçer ve siparişimi getirir ve on dakikadan az bir sürede, tek bir yüzük bile denemeden mağazadan çıkarız.

Bir iş merkezinin kapısını açtığımda, Mia bana şüpheli bir bakış attı, ama onu asansörlere ve koridordan geçerek Giorgio ve Aurora'nın birleşmeleri için tüm yasal işlemleri yürüten avukat Bayan Tamsin'in ofisine götürdüm.

Kapıdan içeri girdikten birkaç dakika sonra, gerekli belgeleri imzalamayı bitirip pencereli duvarın önünde durarak yüzüklerimizi takas ettik. Basit altın yüzüğü parmağına takarken, elinin benim elimde ne kadar narin görüldüğüne hayran kaldım.

"Bunu asla çıkarma. *Capisci, mia caramellina?*" diye soruyorum. Yutkunup gözlerini kırıştırdıktan sonra bakışlarımla karşılaşır.

"Ve eğer yeni bir meslek bulursan, sana daha büyük bir yüzük alırım. Göz alıcı bir şey. New York'taki en büyük taş. Ne istersen." Gözleri parıldıyor, ama kirpiklerinde gözyaşı oluşmuyor. Bir an alt dudağını ısırtıyor, sonra derin bir nefes alıyor. Hayretle izliyorum hayranlıkla izlerken, o yine kendini savunmaya başlar.

"Bu yüzüğü, bana asla çıkarmamamı söyleyebilmek için seçtin, değil mi? Sen çok kontrolcü bir pisliksin, bunu biliyor musun?" diyor.

Onun lezzetli dudağı titrerken, ben sırtıp iniltiyi geri tutarım.

Yüzüğümü parmağımdan çıkarır, altın rengi dövmelemlerimle keskin bir kontrast oluşturur ve ben onun dudaklarını yalamayı bitirdiğimde, Bayan Tamsin evlilik cüzdanımızla geri döner.

Yasal evlilikle isimlerimiz birbirine bağlanmış ve hayatlarımız sonsuza kadar iç içe geçmişken, kolumu omuzlarına doluyorum ve onu ofisten dışarı çıkarıyorum. Narciso ile bu sorunu hallettikten sonra, karımı patronuma, patronun karısına ve onun küçük kardeşine tanıştıracam. O zamana kadar henüz aşık olmamışsa, güvenilir bir aileye hizmet etmeyi seçtiğimi gördüğünde bana aşık olacak.

güvenilir bir aileye hizmet etmeyi seçtiğimi gördüğünde bana aşık olacak.

Sonra da düzgün bir düğün töreni yapacağız. Onu tüm dünyaya göstereceğim. Herkes onun bana ait olduğunu bilecek.

Beyaz gelinlik içindeki kıvrımlarını görmek için sabırsızlanıyorum. Kumaşı üzerinden çıkarmak daha da eğlenceli olacak.

Ağzım sulanıyor. Mia kollarını göğsünde kavuşturuyor ve ben kolumu omuzlarına doladığım ve yan yana yürüdüğümüz halde bana bakmıyor, ama profili bile beni tahrik ediyor.

Bu ateşli, inatçı kadın kalbimi çaldı. Ve başka türlüünü istemezdim.

O, benim yaşam tarzımın doğasında var olan tehlikelerden kurtulabilecek kadar güçlü tek kadın. Ne olursa olsun, hayatımızın geri kalanında onu korumaya, sevmeye ve şımartmaya yemin ediyorum.

BÖLÜM 13

Emma Lanza

FIERO CAPITO ya dünyadaki en yetenekli aktör, kadınların bildiği en büyük manipülatör ya da var olan en tatlı haydut olmalı, ama hangisinin doğru olduğunu bilmiyorum.

Onun iyi bir insan olabileceğine inanmak istemiyorum, ama beni kaçırıp hemen bana şiddet uygulamadığı için, zihnim bilinçaltında onun ahlaki değerlere sahip olduğuna dair işaretler aramaya devam ediyor. Onun galaksideki en kötü adam olduğunu düşündüğüm anda, kendi inançlarına sadık kalarak benim varsayımlarımı alt üst ediyor.

Ya bu, Katherine seyahatinden döndüğünde bizi Seppi'ye geri götürebilmek için beni kendisine bağlamak için bir taktikse?

Bu bir olasılık olsa da, kalbim bu fikri hemen reddediyor.

Seppi, kardeşi bana bu kadar saygılı davranmasına *asla* izin vermez, bu benim ölümümle sonuçlansa bile.

Fiero ve Katherine'in asla karşılaşmamalarını sağlamalıyım. Karşılaşırlarsa, birbirlerini tanıyacakları kesin.

Kız kardeşime gitmesini söylemeliyim, ama onu tek başına dünyaya salıveremem. Ben kalırken ondan gitmesini isteyemem, özellikle de nihayet yerleşip gelecek planları yapmaya başladığı bir zamanda. Onun umudunu çalıp, bensiz iyi olmasını bekleyemem.

Onsuz ben iyi olamam.

Fiero beni tekrar dürterek düşüncelerimden koparır. Sokak tabelasını kontrol ederim ve başparmağımı bu sabah yeniden açtığım yaradan birkaç santim uzağa, belinin alt kısmına bastırırım.

"Hemşireler zarar vermeme yemini ederlerdi, öyle bir şey değil miydi?" der, acıdan sıkı bir gülümsemeyle.

Gözlerindeki yaramaz ışıltı, onun kışkırtmasını görmezden gelmem gerektiğini söylüyor, ama elimde değil. Bugün çok kafa karıştırıcı bir gün oldu.

"Bu hastalar için geçerli, kocalar için değil."

Koca kelimesi dudaklarımdan çıktığı anda, yerçekimi üç katına çıkar. Mia Rivera bir takma ad olsa da, yedi yıldır benim kimliğimdir. Onun olmak için kendimi sıfırdan yarattım. O, olmak istediğim kişidir.

Fiero Capito onun yasal kocası. Bir mafya üyesiyle evlendi.

Ben eski nişanlımın küçük kardeşiyle evlendim.

Yine de, o benimle yan yana sokakta yürürken, içimi bir güvenlik hissi kaplıyor. Bu aptalca. O, etrafta gördüğüm en tehlikeli adam, ama ondan uzaklaşmıyorum.

Onun sağladığı koruma kalkanı içinde kalıyorum.

Tanıdığın düşman, tanımadığın düşmandan iyidir, değil mi? "Tekrar söyle, *mia moglie*," diyor.

Beni İtalyanca olarak karısı olarak çağırdığında kalbim hızla çarpar ve göğsüm zonklar. Gözlerine bakarım ve toplayabildiğim kadar küçümsemeyle kaşlarımı kaldırır, bir çocuğu azarlar gibi cevap veririm.

"Hayır."

Bakışları dudaklarıma düşer. Göğüs uçlarım sertleşir. Göğsüme bakar ve sırıtarak gülümser. Gözlerini takip ederim.

Lanet olsun ona. Lanet olsun

bu elbiseye. Sütyene

ihtiyacım var.

Kolunu bana daha sıkı sarar ve parmaklarını kolumun iç kısmında gezdirir, göğsümün dış kısmına değecek kadar *yakındır*.

Yeni bir sokağa döndüğümüzde, bir rüzgar esintisi yüzümüze çarptı. Eteğim rüzgara kapıldığında ciyakladım.

Fiero'nun refleksleri benimkinden daha hızlı. Önümüze uzanıp eteğimi aşağı indiriyor, böylece tüm şehre teşhir olmamış oluyorum, ama elini cinsel organımın üzerine koyması bana utanç ve ihtiyaç hissi uyandırıyor. Sendeleyerek duruyorum ve gözlerine bakıyorum.

Kalabalık bize yol açar ve bize geniş bir alan bırakır, bir iki kişi bize ikinci kez bakar. Onları suçlayamam. Fiero, bilgili gözleri, keskin giysileri ve dövmeleriyle ölümcül bir hava yayar.

Parmaklarını bacaklarımdan arasına daha derine soktuğunda, tırnaklarımı yarasına yaklaştırıp ifademi sertleştiriyorum.

"Elini çek."

Kötü bir zevk dudaklarını yukarı doğru çekince, yanlış kelimeleri seçtiğimi anlıyorum.

Parmak eklemleriyle meme ucumu sıkıştırır ve orta parmağının ucunu amıma sokar, külotumu ve eteğimi içine sıkıştırır. Titrerim ve tehlikeli bir şekilde orgazma yaklaşırken bileğini tutarım. Pamuklu kumaş klitorisimi sıkıca sarar. Elini çektiğinde görünür bir ıslaklık izi kalacağından endişelenirim.

"Dur. Bırak beni," diyorum, ama sesim nefes nefese çıkıyor.

Bir rüzgâr daha esiyor. Saçlarımdan bir tutam kaçıyor ve onun yüzüne düşüyor.

O, meme ucumu bırakır, parmak eklemiyle çenemi yukarı kaldırır ve ağzıma girer. Dilinin ıslak, sıcak kayışı, talepkar dudakları ve kaşıntılı sakallarıyla birleşince, çok fazla duygu katmanı yaratır.

Ben boşalmanın eşiğindeyim. Başını kaldırır ve gözleriyle kötü vaatlerde bulunurken eteğimin kenarını uyluklarıma üzerine çeker. Külotum girişimin hemen içinde kalır, ama onu düzeltmek için hareket ettiğimde bileğimi yakaladı, parmak eklemlerimi öptü ve parmaklarını benimkilerle iç içe geçirdi. Bir elim belinde, diğer elim ise belimde sıkışmış halde, yürürken kumaşın yavaşça içimden kayıp gitmesine izin vermekten başka seçeneğim yoktu. Beni sokaklarda yönlendirirken attığı ateşli bakışlar, şehvetimi düşük bir seviyede tuttu, bu yüzden nihayet kendime geldiğimde, içimde bir ihtiyat duygusu belirdi. O beni apartmanımın ön kapısına yönlendirirken, ben omurgamı düzelterip parmaklarımı onun parmaklarına sıkıca kenetledim.

Adrenalin damarlarımdan akarken duyularım keskinleşir. Beni asansörün arka köşesine sıkıştırır ve tereddüt etmeden beni koridordan daireme götürür. Etrafı gözden geçirip endişemi yutarım, Katherine'in erken eve gelmemiş olmasını dilerim.

Sanki milyonlarca kez yapmış gibi kapımın kilidini açar ve kapıyı açar, ama ben içeri girmeden önce beni kucaklar ve eşikten geçirir. Gömleğinin ön kısmına tutunur ve inanamadan çenesine bakarım. Bu acımasız mafya canavarı eski batıl inançlara inanıyor olamaz. Beni sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi kaldırıp dairesine girerken göğsüne yaslamadı.

Topuğuyla kapıyı kapatır, ayakkabılarını paspasın üzerine çıkarır ve beni mutfak tezgahının üzerine koyar. Soğuk eteğime sızarken titrerim. Diz çöker, bale ayakkabılarımı çıkarır ve kendi ayakkabıları için yer açmak üzere yeniden düzenlemeden önce ayakkabı rafına koyar. Tezgahın kenarını tutar ve kendi ayakkabılarını doğru bir şekilde ayırt ettiğini fark edince parmaklarım ağrıyacak kadar sıkıca sıkarım.

rafına koyar ve kendi ayakkabılarına yer açmak için yeniden düzenler. Tezgahın kenarını tutar ve parmaklarım ağrıyana kadar sıkıca sıkarım, çünkü hangi ayakkabıların benim, hangilerinin kız kardeşimin olduğunu doğru bir şekilde ayırt ettiğini fark ederim.

Ama Katherine ve benim stilimiz her zaman farklı olmuştur. Daha doğrusu, onun bir stili var, benim yok.

Tezgahtan atlayamadan, dizlerimi ayırıyor, kalçalarını aralarına sıkıştırıyor ve kıcımlı öne doğru çekiyor. Kocaman elleriyle kıcımlı yoğururken, sert sikini kıyafetlerimizin üzerinden amıma sürüyor ve içimden yükselen arzuyla iniltiyi geri tutuyorum.

Uyluklarım titriyor ve kollarım ağrıyor, avuçlarımı göğsüne dayayıp itiyorum.

"Odam şurada," diyorum başımı sallayarak.

Ortak alanlarda seks yapmak istemiyorum. Çok riskli ve kız kardeşime böyle saygısızlık etmek istemiyorum.

"Biliyorum, *mia caramellina*. Yatağında çok zaman geçireceğiz, ama önce,"
eğilip tezgahın köşesindeki notu alır, "bu ne?"

Gerginlik içimi kaplar, sonra kaslarımı gevşetmeye zorlarım. Onun bakışlarına karşılık veririm ve sanki o bir aptalmış gibi cevap veririm.

"Bu bir not," diye meydan okurum.

Uzun parmaklarını boğazıma dolayarak yüzümü kendine doğru çekiyor ve eğiliyor.

"Onunla yattın mı?"

Gözlerimi kırıştırıp sözlerinin anlamını anlamaya çalışıyorum. "O seninle yattı mı?"

Tekrar gözlerimi kırpıyorum. Bir kez daha.

Anladığımda, göğsümden kahkaha patlar.

"Oda arkadaşımı kışkırtıyor musun? Onun bir kadın olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Parmak uçlarını boğazıma batırır ve bana daha sert bir şekilde sürtünürken homurdanır.

"Cinsiyet önemli değil. Benim olan şeye dokunursa, onu öldürürüm.

Anladın mı?"

Omurgamdan aşağı akan heyecanı görmezden gelip kolundaki yarayı çimdikliyorum. "Vay canına, bu kadar güvensiz misin?"

Gözleri kararır. Korku tenimi kaplar. Arzu içimde birikir.

Sanki bademciklerimin tadını almadan ölecekmiş gibi ağzımı yutar. Külotumu kenara çekip üç parmağını amıma soktuğunda sarsılıp çılgılık atarım.

Acıyor. Daha fazlasına ihtiyacım var.

Çıglıklarımı yutuyor ve acımasız bir ritim belirliyor, her içeri itişinde parmaklarını kıvrıyor ve başparmağıyla klitorisime saldırıyor.

Patlamadan milisaniyeler önce, beni sırt üstü yatırır, boğazımdan tutar ve bacaklarımı omuzlarına atar. Parmakları okşamaya devam ederken, dilinin kıvrımlarım üzerinde ıslak kayışı fazla gelir.

Orgazm beni sararken bacaklarımı açıyorum. Beni daha sert, daha hızlı çalıştırıyor. Nefes alamıyorum.

Başparmağıyla klitorisimin derisini geri çekiyor ve dilinin ucuyla açığa çıkan sinir demetimin üzerinde hafifçe vuruyor.

O, acımasızca vücudumu ikinci bir orgazma zorlarken, çıglığım tavandan ve duvarlardan yankılanır.

Terli ve sersemlemiş bir halde, bacaklarımı kafasının etrafından açtım ve saçlarını yumruklayarak yüzünü uzaklaştırmaya çalıştım. Vücuduma bakıp sırttı.

"Güvensiz olacağım bir şey olduğunu sanmıyorum, *mia caramellina*," diye ıslak amıma fısıldadı.

Karın bölgemde artçı sarsıntılar hissediyorum, ama ona öfkeyle bakıyorum. Burnunu klitorisime sürtüyor ve parmaklarımın etrafında dolaşırken, parmaklarının etrafını yalıyor.

"Ama ne olur ne olmaz..."

"Ne?" diye soruyorum, beynim yetişemedi.

Ayağa kalkar ve parmaklarını amımdan çıkarır. Benim sıvılarım çenesini kaplar ve parmaklarında parlar, o da pantolonunu açar.

"Kız arkadaşın sana bunu veremez, değil mi?"

O beni vahşi, ezici bir itişle doldururken, ben küçük parçacıklara ayrılıp stratosfere yükseliyorum. Titreyerek ve nefes nefese, gözlerimden yaşları silip onun genişlemiş göz bebeklerine bakıyorum.

"Veremez, değil mi?" diye sorar.

Kafamı sallıyorum, cevap vermekten çok kafam karıştığı için. Neyi tartıştığımızı hatırlamıyorum.

Bana sertçe giriyor, her itişinde içimdeki aynı hassas noktaya vuruyor. Tekrar boşalmak çok acıtıyor, ama çok yaklaştım. Çok yakınım. Fazla yakınım.

Elini enseme kaydırıyor ve beni göğsüne çekiyor. İçgüdüsel olarak kollarımı omuzlarına doluyorum ve bacaklarımı beline sarıyorum. Kocaman penisi içimde hareket ediyor, yeni organlara çarpıyor ve beynimi karıştırıyor.

Tezgahın etrafında dolaşıyor ve beni kanepenin koluna yatırıyor. Kalçalarım omuzlarımdan daha yüksekteyken, penisinin ucu rahim ağzıma çarpıyor. Çılgık atıyorum ve dizlerimi göğsüne getirip onu uzaklaştırmaya çalışıyorum, ama kalçalarımı kavrayan elleri beni tam istediği yerde tutuyor.

"Oda arkadaşın seni böyle sikebiliyor mu?"

Sözleri hiç mantıklı değil. Oda arkadaşım benim öz kardeşim. Ben lezbiyen değilim. O benim bekaretimi aldı.

Dizlerimi ona doğru itiyorum. O da homurdanarak bana o kadar sert bir şekilde giriyor ki göğüslerim elbiseden neredeyse fırlayacak. Yastıkları tutup onun acımasız saldırılarından kurtulmaya çalışıyorum ama o kalçalarımı daha sıkı kavrayıp hızını artırıyor.

Sağ meme ucum yakamdan dışarı çıkıyor. Etin ete çarpmasının müstehcen sesi kulaklarımda çınlıyor.

"Cevap ver, Mia. Başka biri seni bu kadar iyi becerebilir mi?"

Çılgın bir an için, gerçek adımlı söylemesini istiyorum, ama o kışımı daha yukarı çekip imkansız bir şekilde daha derine giriyor.

Bu çok fazla.

"Hayır! Sadece sen. Sen teksin," diye hıçkırım. "Kime aitsin?" diye sorar.

"Sana," diyorum, rahmimdeki baskı felaket boyutlarına ulaşırken.

"Adımı söyle, Mia."

Kafamı sallıyorum. Yapamıyorum.

Ön kolunu kanepenin arkasına dayar, saçımı yumruklar ve bileğini çevirerek dikkatimi çeker.

"Hadi ama, *mia caramellina*. Adımı bildiğini biliyorum. Söyle."

Arzu fırtınasının ortasında, küçük, dehşete kapılmış bir ses inkar ederek haykırıyor. Bu mu? Tuzağını böyle mi ortaya çıkarıyor? Beni parçalara ayırıp kırık bir kabuk haline getirmek için bu anı mı bekliyor?

Çenemi yalıyor, alt dudağımı ısıırıyor ve kalçalarını itmeye devam ediyor, yeni aç da eskisi kadar yoğun.

"Evlilik cüzdanımızı okuduğunu biliyorum. Adımı söyle, Mia. Bana ait olduğunu söyle," diye fısıldadı şakağıma.

Yılların öfkesi içimden yükselir. Eski sevgilimin kardeşinin adını söyleyemem, beni bu kadar yükseklere çıkaran tek kişi o olsa bile. Bana yalan söylemiyor olsa bile. Benim tek koruyucum olsa bile.

Gözlerimi incelemek için geri çekildi.

"Mio Dio, sen çok güzelsin," diye homurdanır.

Vahşi bir hayvan gibi, ağzımı yalıyor ve vücudumu ele geçiriyor, o kadar sert bir şekilde içime giriyor ki kanepede kayıyoruz. Saçlarım bağdan kurtulup omuzlarımın altına takılıyor.

Boynum geriye doğru eğildiğinde, saçlarım gerilip çenemi kaldırsa da durmuyor.

Acı veren ısırmalarla boğazımı aşağı doğru iner ve ön kolunu kışımın altına dayayarak diğer elini serbest bırakır ve göğüslerimi üstümden çıkarır. Acınası bir inilti sesi havayı doldurur. Boğazım ağrıyor. Kalçalarını eğip ucunu G noktamın üzerinde gezdirir ve her itişinde rahim ağzıma çarpar.

Patlıyorum.

O yavaşlamıyor. Durmuyor.

Ayak parmaklarım kramp giriyor, ama bu, içimdeki kasılmaya kıyasla hiçbir şey. Nefes alamıyorum. Her şey daha da sıkılaşıyor ve beni harika ve korkunç bir zevk-acı dünyasına gönderiyor.

"Benim," diye homurdanıyor.

Üç şiddetli itişle, kendini imkansız bir şekilde daha derine gömer ve boşalır. Penisi içimde titriyor. Sıcaklık merkezimi dolduruyor. Başka bir orgazmı sarsıyorum.

Ter gözlerimi yakıyor. Ağzım talaşla doluyor. Kafam pamukla doluyor. Asit ciğerlerimi yakıyor.

Sonunda içim rahatladığında, hıçkırarak ağlayıp özgürlük için mücadele ediyorum. Kelimelerle ifade edilemeyen bir panik beni sarıyor, son birkaç gün tüm gücüyle üzerime çöküyor.

Kollarımı ve bacaklarımı bağlayan ipler ya da gözlerimi kapatan göz bağı olmadan, kız kardeşimle paylaştığım dairede, onun kaba talepleri bana çok ağır geliyor. Parmağımdaki yüzüğü ve gözlerindeki sahiplenici bakışlar çok gerçek.

Çıkmam lazım. Hemen.

İki elimle yüzünü itip göğsüne tekme atıyorum. O homurdanıp geriye doğru sendeliyor, hala fişkıran penisi vajinamdan çıkıyor. Kanepeden yuvarlanıp kapıya doğru koşuyorum, ayaklarımın üzerinde durmak için sehpayı kullanıp ileri atıyorum.

Mutfığa ulaşmadan beni yakaladı. Havada dönerek düşüşümüzün şiddetini üstüne aldı ve bar taburesine o kadar sert çarptı ki, tabure bizden uzaklaşmak yerine bize doğru düştü. Korunmasız karnımın üzerine bacak düştüğünde inledim, Fiero'nun kalın kolları benimkileri göğsüme sıkıştırdı. Küfretti ve bizi yan çevirdi, devasa vücuduyla beni koruyup hapsetti.

Kırılıyorum. Hıçkırıklar göğsümü parçalıyor. Kavgayı bırakamıyorum. Topuklarımı onun bacaklarına vururken o homurdanıyor. Kollarını tırmalıyor, kıvranıyor ve bükülüyorum, ama onun tutuşu hiç sarsılmıyor.

O yerinden kıpırdamayınca, boşuna çabalamış olduğumun farkına varıyorum ve yere yığılıyorum, uzuvlarım bez bebek gibi sallanıyor. Dengesiz nefesler alıp, mantığımın geri gelmesini bekliyorum, ama odada oksijen yok. Başparmağını kolumun üzerinde gezdiriyor, beni kendine daha sıkı çekiyor ve çenesini başımın üstüne koyuyor, beni kaya gibi sert kaslarıyla sarıyor.

Yavaş yavaş kendime gelirken, yaralarımın derinliğini fark ediyorum. Bir daha asla eski halime dönemeyeceğim. Arkamdaki canavar, parçalarımı sonsuza kadar yumruğunda tutacak. Onun onları ezmesini bekleyeceğim.

On yıl gibi gelen bir sürenin ardından ilk kez tam bir nefes alırken, bedenim yeniden bana aitmiş gibi hissedene kadar savunmamı tuğla tuğla yeniden inşa ediyorum. Zaman geçiyor, ama ne kadar süre kıyafetlerimiz dağınık ve onun büyük, sert bedeni benimkini sarmış halde yerde yattığımızı bilmiyorum. Sonunda kendime geldiğimde, onun beni kavramasından zevk aldığım için içimdeki ses beni azarlıyor.

Onun tutuşunun boğucu olduğunu söylüyorum kendime, ama bedenim hareket etmeyi reddediyor. Koruyucu kalkanımı toplarken dakikalar geçiyor.

Düzensiz bir nefes aldıktan sonra, tırnaklarımı avuç içlerime batırıp omurgamı sertleştiriyorum.

"Neden böyle yaptığımı bilmiyorum. Bir daha olmayacak. Bırak beni," diyorum.

Bir kolunu belime daha sıkı sarar ve parmak eklemleriyle çenemi yukarı kaldırır. Kafasını biraz geri çekip yüzünü benimkine doğru eğdiğinde yutkunurum. İçim erir.

"Mia, sen..."

"Ben iyiyim," diye sözünü kesiyorum, onun tohumu benim amımdan damlarken konuşmak istemiyorum.

"Hayır, değilsin, ve bu sorun değil, ama beni dinle, *mia caramellina*."

Onu uzaklaştırmaya çalıştığımda, çenemi çimdikleyip beni kendine daha sıkı çekiyor.

"Hayatının her alanına nüfuz etmek istiyorum, ama bu çok hızlı oldu. Özür dilerim. Sen hazır olana kadar bir daha oturma odasında seninle sevişmeyeceğim."

Bunun benim zihinsel çöküşümün katalizörü olduğunu nasıl bildi? "Ama senden uzun süre uzak duramam. Seni işe götürüp getireceğim ve gün içinde sana mümkün olan her özgürlüğü vereceğim, ama her gece benim yatağında olacaksın. *Anladın mı?*"

Bir parçam ona inanmak istiyor, ama alaycı bir şekilde başımı sallıyorum, onu olabildiğince uzaklaştırmam gerekiyor.

"Gerçekten özgürlük kelimesini mi kullandın? Bu senden çıkması çok komik."

O iç çeker ve çenemi bırakır. Birkaç yumuşak hareketle kendini geri çeker, kıyafetlerimi düzeltir ve beni yerden kaldırır. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuştururum, ona dokunmayı reddederim ve beni tekrar tezgahın üzerine oturtunca kaşlarımı çatarım.

İçimde tiksinti ve sapkın bir zevk savaşıyor. Eteğim, külotumun ne kadar ıslak olduğunu gizlemeye yetmiyor. İğrenç. Tezgahın hemen temizlenmesi gerekiyor.

Ama bu duruma bir de tartışma eklemeye hazır değilim, bu yüzden kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup yüzümü asarak oturuyorum.

Bir bardak su doldurup bana uzatıyor, sonra telefonunu çıkarıp kalçasını dizimin yanına dayıyor. Vücudumun ona doğru eğilmek istemesini görmezden gelip suyu içmeye odaklanıyorum.

Kapının çalınması beni ürkütüyor, ama gözetleme deliğinden kontrol ettikten sonra Fiero kapıyı açıyor ve kuryeden çantamı alıyor. Keskin bir bakışla, çantayı yatak odama götürürken tezgahta kalmamı istiyor. Yutkunuyorum ve ön kapıya bakıyorum. Beni sınıyor.

Boş bardağı avuçlarımla arasında yuvarlar ve o geri dönene kadar kapı koluna bakarım. Bardağı alır, yeniden doldurur ve tek kelime etmeden bana geri verir.

Birkaç dakika sonra, yemek servisi kapıyı çalar. Fiero ödemeyi yapıp teslimatçıyı asansöre kadar geçirdikten sonra giriş kapısını açık bırakmasına rağmen kıpırdamam. Onun samimi tavırları midemi burkuyor. Bardağı bırakıp tezgahın kenarını tutuyorum ve bacaklarımla arasındaki karışıklık sıçradığında laminatı beyaz parmaklarımla sıkıca kavriyorum.

Ben soğuk yüzeye otururken, o bir kalçasını tezgaha dayayarak bana yemek yedirir, sonra yemeği kutuya koyar, buzdolabına kapatır ve beni göğsüne alır. Dışlerimi sıkarım, baş ağrım şiddetlenir, o beni banyoda ayağa kaldırır ve çıplak bırakır. Duşu açıp sıcaklığını kontrol ettikten sonra, beni içeriye yönlendirir, ama perdeyi ve kapıyı açık bırakarak koridorda dolaşmaya başlar. İç çekip düşün altına giriyorum.

Normal duş rutinimi yaparken zihnim kapanıyor ve bir an için hepsinin bir rüya olduğunu hayal ediyorum, ama devasa, tehlikeli bir mafya adamı banyo kapısını kararttığında, bu illüzyon paramparça oluyor.

Elimden geldiğince onu görmezden geliyorum, duşa girdiğinde bile. Alanı dolduruyor, ben de işimi bitirip köşeye çekiliyorum. Yapacak başka bir şeyim olmadığı için, kendini temizlerken onu izlemekten kendimi alamıyorum. Çok seksi. Bu kadar çekici olduğu için ondan nefret ediyorum.

Suyu kapatıyor ve beni baştan aşağı kuruluyor, sonra aynı havluyu kendisi için kullanıyor. O dikkatini başka yere verirken ben vücuduma losyon sürüyorum ve o beni durduramadan odamdan getirdiği kıyafetleri giyiyorum. Bakışlarındaki hayal kırıklığı beni özlemle dolduruyor, ama fırçamı alıp ıslak saçlarımı taramaya başlıyorum.

İç çamaşırını kalçalarına çekiyor ama diğer kıyafetlerini koluna asıyor ve beni odama götürüyor. Telefonumu şarj etmek için fişe takarken, kapıyı kapatıyor ve pantolonunu ve gömleğini benim tekerlekli elbise askıma asıyor.

Beni yatağa yatırdığında ona sert bir bakış atmaktan başka bir şey yapmıyorum, ama o sırt üstü yatıyor, beni yanına çekiyor ve kısa bir sözle uyumamı istiyor.

Yatağında tek başıma ve kafam karışık bir şekilde uyanıyorum. Lezzetli kokular beni mutfığa çekiyor, ama çarşafırlara takılıp yere düşüyorum.

Erkeksi bir küfür ve ağır ayak sesleri beynimdeki sisin dağılmasını sağlar. Fiero'nun geniş omuzları kapıyı dolduruyor.

Göğsünü saran gömleği ve belini saran kot pantolonunu daha önce hiç görmemiştim. Ne kadar aptal görüldüğümü fark edince utanç duyuyorum. Çömeliplerini yüzüme koyuyor.

"İyi misin?" diye sorar.

"Sanırım," diye cevap veririm.

İçimde ve dışımda ağrılar var, ama ona söylemek sadece egosunu okşayacak, bu yüzden oturur pozisyona geçip ellerini itiyorum. Sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi beni kaldırıp yatağa oturtuyor. Kalkmadan önce elini omzumla koyuyor.

Mesanemin sıkışması *artık* dikkatimi çekiyor, bu yüzden homurdanıp banyoyu işaret ediyorum. Beni birkaç adım taşıyor ve kapıyı aralık bırakıyor.

Onun nezaketine nasıl karşılık vereceğimi bilemediğimden, işimi halledip odama geri dönüyorum. Yıllarca süren uykusuz geceler ve bitmek bilmeyen vardiyalardan sonra bile, hiç bu kadar gergin hissettiğimi hatırlamıyorum.

Giysi askımda benimkilerin yanında birkaç takım erkek kıyafeti asılı. Yatağımın başucundaki masada benimkinin yanında ikinci bir şarj aleti duruyor. Dört yastık daha

yatağı dolduruyor.

Ben uyurken taşınmış. Gözlerimi kırıp, koridorda bana doğru yürüyen ona dönüyorum. Elindeki tepsi — daha önce hiç görmediğim — neredeyse pancake, taze meyve, sosıs ve pastırma ile dolup taşıyor.

"Yemek mi yaptın?"

Sesim sanki birkaç on yıl boyunca sigara içmişim gibi çıkıyor, bu yüzden boğazımı temizleyip onun önünden çekiliyorum.

"On altı saat uyudun, ama buna ihtiyacın olduğunu düşündüm, bu yüzden seni uyandırmadım. Hadi, *mia caramellina*, seni işe göndermeden önce sana yemek yedireyim," diyor ve tepsiyi komodinin üzerine koyuyor.

Telefonumdan saati ve tarihi kontrol ediyorum ve tabii ki, saat salı sabahı on bir, yani dün akşam altı civarında beni yatağa yatırmış. Yüzümü ovuşturuyorum ve Katherine'den gelen mesajları kaçırmadığımdan emin oluyorum, sonra o beni yatağın üzerine, kucağına çekiyor.

Onu itecek kadar kendimde değilim, yeni sabah rutininde beni beslemesine ve şımartmasına izin veriyorum, ustaca parmaklarıyla saçlarımı ördüğünde ve ayaklarıma yeni yara bandı yapıştırdığında bile itiraz etmiyorum. Ben yatakta otururken ayakkabılarımı ayağıma geçirip bağladığında, onun saçmalığına iç çekiyorum ve beni kollarının arasına alıp ön kapıya taşıdığına kaderimi kabul ediyorum.

"Bekle. Oda arkadaşşıma cevap yazmam lazım," dedim.

Ayaklarımı yere indirmeden önce tereddüt ediyor. Yazarken parmaklarım titriyor, ama birkaç duygusal kelime yazdıktan sonra, birkaç çizim ekliyorum ve en alta her zamankinden çok daha tatlı bir sevgi sözcüğüyle imzalıyorum. Fiero'nun gözleri kararır. Kalbim gırtlığıma kadar çıkar, ama o ensemini tutup ağzımı yutarcasına öptüğünde, bunun kıskançlıktan olduğunu ve kız kardeşime gönderdiğim gizli mesajı çözdüğü için olmadığını anlıyorum.

Küfür ederek benden uzaklaşır ve beni kapıdan dışarı çıkarır.

Kolunu omuzlarıma atıp parmaklarımızı birbirine doladığında, alyansımız benimkine çarpar.

Beni acil servisin cam kapılarına kadar yanına yapıştırır, sonra vardiyam bittikten sonra eve gitmeden önce onu beklememi ister, beni öper ve uzaklaşır, beni nefes nefese ve muhtaç bırakır.

Dönüp, hayatımda hiçbir şey eskisi gibi olmasa da, sayısız kez yaptığım gibi işe giriyorum.

Vardiyam boyunca gergin olursam, bunun Fiero'nun yanımda olmadığı için değil, tedavi ettiğim mafya üyesinin bana geri dönmeyi planladığını bildiğim için olduğunu kendime söylüyorum.

Kocamı özlemiyorum ya da ona hasret duymuyorum. Hiç de bile. Ben çok kötü bir yalancıyım.

BÖLÜM 14

Fiero Capito

SUÇLULUK DUYGUSU GÖĞSÜMÜ SIKIYOR. Kadının etkileyici bir kararlılıkla işine dalmış olsa da, dün gece kapıya doğru koşmadan önce bana bakışını tekrar tekrar gözümün önüne getiriyorum. Yüzündeki panik benim hatamdı. Onu köşeye sıkıştırdım, tekrar tekrar, ta ki kırılanda kadar.

Onu bir daha böyle bir duruma sokmak istemiyorum, ama sokmayacağımı garanti edemem. Onu istiyorum ve ona ihtiyacım var.

Benim onun için en büyük tehdit olduğumu söylerken haklıydı, ama diğer tüm tehlikeleri ortadan kaldıracığım, böylece sadece bana odaklanabilecektir.

Son kez acil servisi gözetlediğimde sadece birkaç dakika kaldığım bir bistro seçtim ve köşedeki masaya oturup hafif bir yemek ve özel kahve sipariş ettim. Ön camdan görüşüm sınırlı, ama yan kapıları net bir şekilde görebiliyorum ve Mia her yeni hastayı arkaya götürdüğünde, örgülü saçlarına hayranlıkla bakıyorum.

Ameliyat önlüğüyle de gelinlik giydiği kadar güzel. Belki de yapmacıksızlığıyla daha da güzel.

Normalden çok daha uzun bir süre bekleme odasına dönmediğinde, endişem artıyor. Paket kahve alıp, çıkarken masaya birkaç ekstra banknot bırakıyorum.

Yolu geçmek için ayağımı kaldırdığım anda, o da dinlenme odasından farklı renkli bir önlük giymiş ve saçlarını at kuyruğu yapmış olarak çıkar. Sert ışıktaki solgun ve içine kapanık görünür, ama saatine bakar, resepsiyon masasına göz atar ve bir sonraki hastayı çağırır.

Yolu geçmemeye karar verip, birkaç dükkan ilerideki sigara içenlerin yanına katılıyorum. Bu nokta, triyaj

ve resepsiyon alanını daha iyi görebiliyordum.

Hiçbiri bana çakmak vermez. Tuğla duvara yaslanıp cebimden çakmağımı çıkarırım ve birkaç gündür ilk kez ciğerlerimi nikotinle doldururken, bu kadar uzun süre nasıl nikotinsiz kaldığımı merak ederim.

Karım geri döner ve sorumun cevabını verir.

Sigara içmeye ihtiyacım yoktu çünkü o vardı. Artık benim ana bağımlılığım o.

Masadaki hemşireye bir şey söylüyor. Diğer kadın dinlenme odasına doğru yürürken, ikisi başlarını sallayarak selamlaşıyorlar. Mia bekleme odasını gözden geçirip sandalyeye oturuyor ve saatine bakıyor.

Cebimden telefonumu çıkarırım. Saat başı geldiğinde, karım telefonu alır ve konuşur. Arama yapmamıştır, yani bir aramayı cevaplamıştır. Dudaklarında hafif bir gülümseme belirir, sonra tekrar etrafına bakar ve başını eğerek yüzünü tezgahın arkasına saklar.

Kıskançlık ve şüphe içimi kaplarken dişlerimi sıkıyorum. Bana hiç böyle gülümsememişti, ama onun tüm mutlu anlarına sahip olmak istiyorum.

Telefon görüşmesi sadece birkaç dakika sürer, ama geçen her saniye şüphelerimi ve öfkemi artırır.

Tristan'dan çok daha küçük bir çocuk annesinden uzaklaşır ve arkamdaki sokakta kaybolan tekir kedinin peşinden koşar. Sigaramı tuğla binaya söndürür ve yanımdan koşarak geçen çocuğu yakalarım.

Onun dört adım gerisinde olan annesi, oğlunun adını bağırarak kayarak durur. Milyonlarca kez özür diledikten sonra, kadın bana teşekkür eder ve kızgın küçük çocuğu kalçasına oturtur, sonra da ayaklarını yere vurarak uzaklaşır. Yüksek sesle yaptığı uyarılar diğer yayaların ona ters bakmasına neden olur, ama o sanki onlar yokmuş gibi oğlunu düzeltmeye devam eder.

Onlara aldırış etmemesi bana Mia'yı hatırlatıyor.

Mia'nın da bu kadının yaptığı şeyi yaptığını hayal edebiliyorum.

Özlem ruhumu kaplar. Ailemi terk edip New York'a geldiğimden beri, etrafımı saran tehlikeler bir kadına yakınlaşmayı çok riskli hale getirmişti, ama şimdi Mia Rivera benim korumama güveniyor ve ben istememem gereken şeyleri istemekten kendimi alamıyorum. Hamile hali çok çekici olurdu. Kalçaları zaten çok çekici, ama karnında büyüyen bebeğimle karnı daha da yuvarlaklaşıp kalçaları daha da genişleyecek, bu da beni her gün, bütün gün sertleşmiş halde dolaşmaya zorlayacak.

Yanımda sigara içen adam, oğlunu azarlayan anne hakkında müstehcen bir yorum yapınca, ona uyarıcı bir bakış attım ve kaldırımdan aşağı doğru yürümeye başladım.

Narciso'nun saklandığı yeri kontrol etmem gerekse de bölgeden ayrılamıyorum, yan dükkana girip bir süre rafları karıştırıyorum, dikkat çekmeden acil servisi mümkün olduğunca gözümün önünde tutuyorum. Bir paket sakız aldıktan sonra, güneş batana kadar sokaktaki kadını gözetlemeye devam ediyorum. Etrafta dolaşan insan sayısı azaldığında, gölgelerin arasına kaybolup hastaneden uzaklaşıyorum, ama göğsümde bir korku hissi uyandırıyor.

Duyularımı tetikte tutarak yolu geçip acil servise doğru geri dönüyorum. Ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

Kalabalıkta Narciso'nun tanıdık silüetini görüyorum, ama iki kişinin arasından geçip gidiyor ve onu kaybediyorum. Sivil giysiler giymiş olsa da, onu her yerde tanırım.

Kadınımı zarar vermek için geri gelmişti. Birkaç gün daha saklandığı yerde kalacağını sanmıştım, ama yaraları umduğum kadar ağır olmamış olmalı.

İlerlerim ve Narciso'yu yolun diğer tarafına geçerken bulurum. Arkasına gizlice bakar, gözlerinde tanıma vardır, ama bana doğru değil.

Onun bakışını takip ettim ve buz damarlarıma işlerken içimden küfrettim.

Bir daha asla görmeyeceğimi sandığım bir adam, acil servisin yan girişinin yanındaki sokakta gizleniyor. Görünüşünü saklamıyor, bu da kimsenin onu tanımasını beklemediğini düşündürüyor.

Bir an için beni nasıl bulduğunu merak ediyorum, ama sonra Mia'nın ambulansı karşılamak için koşarken gözlerinin ondan hiç ayrılmadığını fark ediyorum.

Kardeşimin en iyi üçüncü askeri olan Destin, çakmağını havaya atıp yakaladı, acil servisin girişine yasadışı bir şekilde yakın olmasına rağmen sigara içmeyi düşünüyor gibiydi.

Hasta kalp krizi geçirirken, Mia'nın sesi şehrin gürültüsüne rağmen net bir şekilde duyuluyor. Sedyenin üzerine atlayarak, kendisinin üç katı büyüklüğündeki adama göğüs kompresyonu yapmaya başlıyor.

Dikkatimi ondan ayırıp Destin'in takıntısını anlamaya çalışıyorum. Narciso, taksiye binmeden önce Destin'e taksi tavanından bakarken, her şey yerine oturuyor.

Ya Narciso'nun kendisi ya da saldırılarının arkasındaki beyin, kardeşimin adamını buraya yönlendirdi. Narciso, çok geç olmadan takip edildiğini fark etmedi ve şimdi küçük, dört saatlik acil serviste çalışan bir hemşireye ilgi gösterdiği için

Dört saatlik acil serviste çalışan bir hemşireye ilgi gösterdiği için, Destin Mia'nın bilmemesi gereken bilgilere sahip olduğuna inanıyor.

Narciso'nun kardeşimle nasıl ve neden ilgisi olduğunu öğrenmem gerekiyor ve bunu hemen öğrenmem gerekiyor. Bu gece. Destin daha büyük bir karışıklık yaratmadan önce.

Yolu geçip gölgelerin içine daha da girerek Destin'in bir sonraki hamlesini anlamaya çalışıyorum. Daha önce uğradığım sigara içme alanına doğru yavaşça yürürken ve hastane kapılarını kontrol etmeye devam ederken, öfke vücudumun her hücresinde dolaşır.

Karıma zarar vermeyi planlıyor.

Mia neredeyse yirmi dakika erken çıkıyor, ama benim mesajımı beklerken tezgahın arkasında iş arkadaşıyla sohbet etmeye devam ediyor. Onun itaatinin zorunluluktan kaynaklandığını bilsem de — en son karanlıkta tek başına eve giderken onu kaçırdım ve şimdi benden daha acımasız birinin bir yerlerde pusuda olduğunu biliyor — omurgamdan aşağı bir zevk okları geçiyor.

Destin gölgelerin içine dalar ve bir grup sarhoşun peşinden gider, ama dikkati Mia'dan hiç ayrılmaz. Ona mesajla talimatlarımı gönderirim ve okuduktan sonra, tezgahın arkasındaki hemşireye veda eder ve çantasını omzuna asar.

Çift cam kapıdan geçer ve ona söylediğim yöne döner, bu yön onun evinden uzak olsa da. Sokakta aceleyle yürürken omuzlarındaki gerginlik öfkemi üç katına çıkarır, ama ona parmağını bile sürmeyeceğine yemin ederim. İnsanlığımı kapatıp acımasız katil kişiliğime bürünür ve sokaklarda Destin'i takip ederim.

Bir blok dolaştıktan sonra, Mia'nın arkasında olduğumdan habersiz, Mia geçmeden önce kendini sokağın ağzına yerleştirir. Beklerim. Vücudu beklenti içinde gerilir. Mia'nın yeni ayakkabısının burnu binanın köşesindeki kaldırıma basar. O öne eğilir.

Aramızdaki mesafeyi kapatıp kolumla boğazını sıkıştırırım. Boğazını sıkıştırdığımda, aptal adam kafasına kan gitmesini engelleyip onu bayılttığımda neredeyse hiç tepki vermez. Onu yere itip kafasının betona çarpmasının sesinden zevk alırım ve ağzına yutamayacağı kadar büyük bir çöp parçası tikiştirip cebimden bir ip çıkararak yüzüne bağlarım. Kafasının üstüne plastik bir alışveriş torbası geçirip burnunun yanına küçük bir delik bırakıyorum ve üstüne bir ip daha bağlayarak sabitliyorum. İlk önce Mia'yı kontrol etme içgüdüsüne rağmen, ayak bileklerini kelepçeliyorum, kollarını arkasına çekip bilek kelepçelerini ayak bilek zincirine geçirerek onu etkili bir şekilde bağlayıp hareketsiz hale getiriyorum.

Karanlıktan yükselip kadınıma doğru yürüdüm. Sokak lambasının altında durmayacak kadar akıllı olan kadın, sokağın ağzının diğer tarafındaki gölgelerde duruyordu. Arkamı kontrol ederken gözlerindeki sert parıltı, uzun ve yorucu çalışma saatlerine rağmen savaşılmaya hazır olduğunu gösteriyor, ama onu tatmak için çok uzun süre bekledim, bu yüzden elimi saçlarına geçirip onu kendime çekiyorum ve bir öpücük çalıyorum. İlk başta direnmesine rağmen, ağzını yalarken o da karşılık veriyor, dilini benimkiyle okşuyor ve beni ısırtıyor. Alnımı alnına dayayıp kalçalarını daha sıkı tutuyorum.

"Doğruca eve git. Beni bekleme, ama sen işe gitmeden önce döneceğim. *Anladın mı, tatlım?*"

O, başını sallamadan önce gözlerimin içine bakar. Ne aradığını bilmiyorum, ama kaşları karışıklıkla çatılmıştır.

Adam sokakta kıpırdanıyor, ama kısıtlı ayak sesleri çöpü karıştıran bir fare gibi geliyor.

Mia'nın elinden telefonunu aldım — polisi aramadan çıkarmakla akıllılık etmişti — sohbetimizi açtım, bir nokta yazdım ve ona geri verdim.

"O senin tedavi ettiğin adam değil, bu yüzden tetikte ol. Acil bir durum olursa gönder tuşuna bas. Eve güvenle vardığında bana mesaj at, sonra telefonunu bu ekranda, göndermeye hazır tek karakterli bir mesajla uyu. *Anladın mı?*"

O, yüzümü daha derin bir yoğunlukla incelerken başını sallar. Elimi saçlarına geçirip onu binaya doğru bastırırım.

"Yeterli değil. Ciddi olduğunu göster, Mia."

Titreyen nefesi dudaklarımı okşadı.

"Talimatları anladım, sadece..."

Sözünü bitirmeden, öpücükten şişmiş dudakları çok cazip geliyor. Alt dudağını ısırtıp yalıyorum.

"Ne?" diye soruyorum, dilimi dişlerinin arasına sokmadan önce.

"Önemli değil. Yapman gereken ne varsa yap," diye emreder.

Saçlarından başını geriye doğru çekip çenesine dişlerimi geçiriyorum, sonra dudaklarımı boğazına doğru kaydırıyorum.

"Önemli. Sen önemlisin. Neyin var söyle bana."

Göğsüme doğru itiyor ama ben kıpırdamıyorum. Sinirli bir iç çekişle gözlerini devirip, "Bir şey yok ama bu çok aptalca. Uyanık ve gürültü yapıyor. Beni bırak da buradan gideyim," diyor.

Öfkesi onu sarmışken, o dünyadaki en güzel yaratık. Boynunun ve omzunun birleştiği yeri ısırtıyorum ve o parmaklarını saçlarıma doladığında mırıldanıyorum.

O, acı veren bir ağrı ile kafatasımı aydınlatan şiddetli bir çekişle tepki veriyor. Ben gülümsüyorum ve omzunu tekrar ısıtıyorum, sonra boğazının yanını yalıyorum.

"Gitmeden önce seni daha iyi tatmam lazım. Açıl bana, *mia caramellina*," diye talep ediyorum.

Parmaklarını saçlarıma geçirir, ama elimle başını geriye doğru zorladığım için, tüm bastırılmış öfkemi onun ağzına boşaltırken o güçsüzdür. Bu sabah kendime hakim oldum ve bütün gece ona zevk vermeyi dört gözle bekliyordum, ama sokakta bağlanmış olan *stronzo* planlarımı mahvetti. Geri çekildiğimde, birkaç saniye boyunca donuk gözlerle bana bakar, sonra aniden kendine gelir.

"Memnun musun?" diye alaycı bir şekilde soruyor.

"Hayır. Hiç de değil. Senden asla doyamam," diye itiraf ediyorum.

Göz bebekleri küçülmesine ve meme uçları göğsüme yapışmasına rağmen, yüzünde sinirli bir ifade belirir. Onu duvardan çekip doğru yöne çevirir, sonra kışını tutarım.

"Dikkatli ol, *mia caramellina*."

O da çantasının omuz askısını düzelterek ve benden uzaklaşarak yanıt veriyor. Kot pantolonunun içinde sallanan kalçaları sikimi sertleştiriyor. O köşeyi dönene kadar gösterinin tadını çıkarıyorum, sonra kendimi toparlayıp Destin'e dönerek yüzümü buruşturuyorum. Soğuk bir öfke şehvetimin yerini alıyor. Ona doğru yürüdüm ve onu tekrar boğazlayarak çöp konteynerinin arkasına sürükledim.

Otuz dakikadan az bir süre sonra, birkaç kez daha boğazını sıkarak - ki bu daha çok benim eğlencem içindi ama aynı zamanda onun kafasını karıştırmak içindi - ve bagajımda kısa bir yolculuktan sonra, onu şehrin dışındaki terk edilmiş bir depoya sürüklerim ve birkaç saatlik işkenceye hazırlanırım.

Metal sandalyenin arka basamağını çekerek, onu beton zemine sabitleyen cıvataları test ettim ve sandalye yerinden kıpırdamayınca memnuniyetle homurdandım. Destin, onun geçici maskesinin üst yarısını keserken birden uyandı. Yüzünün alt yarısındaki plastik ve ipi bırakıyorum. Oda içinde korku dolu gözlerle etrafına bakındıktan sonra, bakışlarını yüzüme çeviriyor. Bir anlık şaşkınlığın ardından, isyankar bir ifade yüz hatlarını bozuyor. Kendisi de yetenekli bir işkenceci olan Destin, alanı yeni bir yoğunlukla inceliyor, her şeyi değerlendiriyor ve açıkça benim yetersiz olduğumu düşünüyor.

İç çekip etrafında yavaşça daireler çizerek, terk edilmiş depoyu gözlerimle tararken, onun köşeye sıkışmış bir av gibi hissetmesini sağlarım.

Evet, mekan çok klişe, ama işimi görüyorsa umurumda değil.

Onun önünde durup belimden eğilip yüzümü onun yüzüne yaklaştırıyorum. "Beni hatırladın mı?" diye soruyorum.

Gözleri nefretle parıldıyor ve ağzındaki tıkaçtan mırıldanıyor. "Üzgünüm, eski dostum. Henüz senin saçmalıklarını dinlemeye hazır değilim."

Bu bir yalan. Onun çığlıklarını duymaktan başka bir şey istemiyorum, ama acele etmek bu deneyimi değersizleştirecektir.

Masadan paslı bir pense alıp eğilip gözlerim onun gözleriyle aynı hizaya gelene kadar eğildim.

"Sözlerimi tutmam gerek, değil mi?"

Göz bebekleri küçülür. Sırıtarak, listemdeki ilk görevi sistematik olarak tamamlarken, onun sarsılmalarını ve çırpınmalarını görmezden gelerek on parmağının tırnaklarını koparıyorum. Ağız tıkaçının arkasında öğürür, ama umurunda bile değildir. Masaya geri döner, penseyi yere atar ve bahçe makasını alırım.

Ona döndüğümde, hala bana öfkeyle bakıyor, bu yüzden San Francisco'da kardeşimden ayrılmadan önce verdiğim sözü yerine getiriyorum.

Makas çok keskin ve sandalyenin kolları onun ellerini yumruk yapmasını engellediği için, on parmağını nispeten kolaylıkla kesiyorum. O çığlık atıyor ve debeleniyor. Kan her yere sıcıyor. Tiksintiyle hırıldarım ve birkaç adım arkasında duran yakma varilinden küreği kaldırırım. Isınmış metali kesiklerine bastırdığımda eti cızırdar. Koterizasyon tam olarak tamamlanmamıştır, ama kanamasını yavaşlatmak ve onu birkaç saat daha hayatta tutmak için yeterlidir.

"Birbirimizi tekrar görürsek ne olacağını herkese uyardım. Sen güldün, değil mi?" sanki bu karışıklığın suçlusu oymuş gibi söylüyorum. Acı gözlerini bulanıklaştırırken ve ter solgun yüzünden damlarken, bakışlarımla karşılaşır ve başını sallıyor.

Ayaklarından botlarını ve çoraplarını çekip çıkarırım ve kötü hijyenine yüzümü buruştururum. "Biliyor musun, tüm o büyük laflarına rağmen berbat görünüyorsun, Destin," diye alay ederim.

O daha şiddetli bir şekilde başını sallar. Ben iç geçirip makası onun ayak başparmağına yerleştiririm.

"Hala cinayetler işleyerek yükselmeye devam ediyor musun, yoksa kardeşim seni yatıştırmak için *yeni girişiminde* sana bir yer mi teklif etti?"

Cevap beklemiyorum. Cevaba ihtiyacım yok. Vereceği herhangi bir cevap beni daha da öfkeli edecektir.

Makasları kapatırım. Kesilen ayak parmağı betonun üzerinde yuvarlanır. Kesilecek küçük parmaklar bitene kadar bu işlemi tekrarlarım.

"Uzun bir süre boyunca seni kesmeye devam edeceğimi biliyorsun, değil mi?" derim ve kürekle kömürleri tekrar karıştırırım.

O ılık atmayı ve rmeyi bitirene kadar beklerim.

"Ve bunu sona erdirmek için tek bir yol var, bu yüzden ben bu ağızlığı çıkardığımda konuşmaya hazır olsan iyi olur, aksi takdirde *yaratıcı* olmaya ihtiyaç duyabilirim."

Kürekleri yakma variline atıp, uzun, ince elik yapı pimini ateşten çıkarırım. Onun yüzünün önünde salladığımda parıldııyor.

"*Anladın mı?*"

Başını sallarken bile bana öfkeyle bakıyor.

Güzel. Meydan okumayı kullanabilirim. Ağılayan, acınası bir dağınlıklığı kullanamam.

Soğuk bir sırtışıla, pimin ucunu gözünden bir santim bile uzak olmayan yanağına sürerim. Eti cızırdar. Sarsılır ve ağız tıkcacının içine küfürler savurur.

Pimin sapını yakma varilinin üzerine asıp, masadaki tırtıklı bıçağı kullanarak yüzünün alt kısmını saran ipi kesiyorum. O yana doğru eğiliyor, p tükürüyor ve kesik parmaklarının üzerine kusmuk kusuyor.

Cevaplara bir adım daha yaklaştığım anlamına gelmeseydi, bu koku dayanılmaz olurdu.

Tırtıklı bıçağı yakasına sokup gömleğini nden yırtıyorum.

"Evinden çok uzaktasın, Destin. New York'ta ne halt ediyorsun?"

"Keşif yapıyorum," diye tükürdü.

Kardeşimin seks kaçakçılığı etesi için Mia'yı hedef aldığı düşüncesi dayanılmaz. Sol meme ucunu imdikleyp kesiyorum, öfke ve tiksinti beni daha fazla şiddet uygulamaya itiyor.

"Hemşireyi mi, Narciso Vivaldi'yi mi keşfediyorsun?" diye hırladım, ama o cevap veremedi sağ meme ucunu kestim. Kan gğsnden sızıp kucağına akarken, bahçe makasını aldım ve bel bandını keserken kasıtlı olarak kalçasını kestim.

Dengesiz kahkahası, onun sonraki sözlerini beğenmeyeceğimi söylüyor, ama ben onun bakışlarına kafa tutuyorum.

"O sürtüğün tanıdık geldiğini biliyordum. Onu bunca zamandır saklıyor muydun? Onun için her şeyden vazgeçtiğine göre altın bir amcığı olmalı."

Makasla uyluğundan bir parça kas kopardım. Kırmızı bir kan gl oluşıp betona yağmaya başıladı.

Aynı anda hem çığlık atıyor hem de gülüyor.

"Bana ne yaparsan yap, onu artık kurtaramazsın, bunu biliyorsun, değil mi, *stronzo?*"

ılgınca kıkırdamaya başlar. Makası fırlatır, inşaat pimini kapar ve onu boğazından yakalarım.

"Neden öyle, Destin?"

"Narciso Vivaldi'nin Seppi Capito'nun istediği bir şeye sahip olduğunu mu düşünüyorsun? Bu havuzdaki en küçük balığı takip ediyorum, ama sen o kadar korkmuşsun ki, acınası bir haldesin."

Pimin ucunu omzuna batırıyorum. Başını geriye atıyor ve kahkahalar arasında küfrediyor.

"Narciso'yu kim destekliyor?" diye soruyorum.

Kafasını sallar ve "Değersiz fahişeyi terk edip New York'tan ayrılmazsan, kesinlikle öleceksin" der.

İğneyi omzundan çekip boğazına saplarım. Hala eti kızartacak ve kanamasını yavaşlatacak kadar sıcaktır. Birkaç kez çevirdikten sonra bağırsaklarına birkaç kez saplarım. Organların ezilme sesi beni hep rahatsız edecek, ama o benim verebileceğim en korkunç ölümü hak ediyor.

Pimi karnında bırakıp masaya doğru birkaç adım attım. Arkanı dönüp ona parlak baltayı gösterdiğimde, boğazından sesler çıkardı ve başını salladı.

"Narciso en küçük oyuncuysa, o zaman seninle zamanımı boşa harcıyorum demektir. Hiçbir şey bilmiyorsun, değil mi? Seppi havlarsa, sen de havlarsın. Bu çok acınası bir durum."

Gözleri yüzümle baltanın arasında gidip geliyor. Gözlerinden pişmanlık ve nefret parlıyor.

"Senin gibi vahşi köpekler erkek olarak adlandırılmayı hak etmiyorlar," diye hırlıyorum.

Baltayı iki elimle başımın üzerine kaldırıp kasıklarına saplarım. Sapı koltuğun üzerinden dışarı çıkarken, kalçamı masaya dayayıp bir sigara yakarım. Yaralarının ciddiyetine rağmen, pislik birkaç dakika direnir ve sonra ruhunu teslim eder.

Dağınıklığı temizlerken, ondan isimleri öğrenemediğim için sinirlenerek sözlerini tekrar tekrar kafamda canlandırıyorum. Narciso, Seppi'nin dikkatini New York'a çekmediyse, kim çekti? Vivaldi ailesinden daha güçlü çok az insan var ve beş kurucu mafya ailesinden en az ikisini eleyebilirim, bu yüzden seçeneklerim, kardeşimin olaya karıştığını öğrenmeden önceki kadar belirsiz.

Yolun aşağısındaki bir domuz çiftliği cesedi ortadan kaldıracak, ama küçük parçaları ağıllara atmak her zaman en iyisidir, bu yüzden ağır işi terk edilmiş depoda yapıyorum.

Kara plastik torbaya yarısı girmiş kesik bir uzuvla duruyorum.

Bu *stronzo* Mia'yı tanıyormuş gibi davranıyordu, ama o San Francisco'ya hiç gitmemişti. Aurora onun New York'ta doğup büyüdüğünü doğruladı.

Kafası karışmış olmalı. Parmaksız kolunu torbaya sokup homurdanıyorum, ama yine duruyorum.

Ben de onun tanıdık geldiğini düşünmüştüm.

Yeni bir şüphe ortaya çıkıyor. Şüphemi inkar etmek istiyorum, ama o genellikle beklediğim şekilde tepki vermiyor.

Kendim için kurduğum tüm hayatı mahvedebileceğini fark edince tüylerim diken diken oldu. Narciso ve onunla çalışanlar Mia Rivera'yı hedeflerine koyduysa, o zaman Giorgio, Aurora ve Tristan için en büyük tehdit o olur.

Kanla çevrili ve kökenlerimi hatırlatarak, ona olan duygularımı artık inkar edemeyeceğim için, sevgimi küçük bir kutuya koyup kapatıyorum.

Ne pahasına olursa olsun, karımdan gerçeği öğreneceğim.

BÖLÜM 15

Emma Lanza

İç çekip yastığımı ters çevirdikten sonra duvara yaklaşıp battaniyemi üzerime örttüm.

Katherine seyahatinden döndü, uyudu ve ben isteyken derslerine gitti, bu yüzden notlarımız ve dün öğleden sonra yaptığımız tek telefon görüşmesi dışında onunla konuşmadım. Onu o kadar çok özleyorum ki göğsüm ağrıyor, ama duygularımın bu kadar dengesiz olduğu bir durumda, henüz onun yüzünü görmemiş olmam muhtemelen en iyisi. Onu kucakladığımda muhtemelen tüm kontrolümü kaybederim.

Acil serviste on iki saat boyunca durmaksızın koşturmaktan yorgun olmama rağmen, uykuya dalamıyorum. Daire çok boş geliyor. Komşulardan gelen her gıcirtı veya boğuk ses, duyularımı yüksek alarm durumuna geçiriyor. Bıçağımı daha sıkı tutuyorum ve göğsüme daha sert bastırıyorum.

Endişe beni kemiriyor. Fiero'nun yakaladığı adamın kimliğini tespit etmeye çalışmalıydım, ama kendimi bakmaya zorlayamadım. Kocamın beni korumak için öldürdüğü adamın yüzünü hatırlamak istemiyorum, o adam bir suçlu olsa bile.

Narciso hala şehirde serbest ve Fiero meşgul olduğu için ben kolay bir avım. Kapımın kilidi Narciso gibi birini durduramaz, binanın güvenlik kameraları ve alarmları da öyle. Komşularımı tanımıyorum, bu yüzden çılgılık attığımda polisi arayacaklarına güvenemem.

Fiero beni yabancı bir odada bağlayıp, gözlerimi bağlayıp, ağzımı tıkadığında olduğu kadar yalnızım.

Onun yaydığı güvenlik hissini özleyorum, ki bu çok aptalca çünkü kendisi tam bir tehlike kaynağı.

Bacaklarımın arasındaki ağrı ve içimdeki donuk zonklama, onu her hücreimle korkmam ve nefret etmem için yeterli bir kanıt olmalı.

vücudum, ama o canavar benim bilmediğim birçok yönümü ortaya çıkardı.

İç çekiyorum, yastığımı tekrar çeviriyorum ve bıçağımı diğer elime almadan önce birkaç kez yumrukluyorum.

Küçük mutfak bıçağı tecrübeli bir katile karşı pek işe yaramaz, ama belki sürpriz unsuru yeterli olur.

Birkaç saniye nispeten sessiz geçer. Buzdolabı uğuldar. Rüzgâr kapalı pencereden ılık çalar. Oturma odasındaki saat tik tak eder.

Birkaç kez uyanıp sarsıldıktan sonra, zihnime bir süreliğine kapanmasını rica ediyorum. İş yerinde düzgün çalışabilmek için en azından birkaç dakika dinlendirici bir uykuya ihtiyacım var.

Yorgunluk sonunda galip gelir ve vücudumdaki gerginliği giderir, karanlık bir dünyada süzülürüm. Geçici bir huzur beni sarar. Uykumda iç geçiririm. Yumuşak ayak sesleri koridorda duyulur. Yatak odasının kapısı kapanır.

Sonunda ağır göz kapaklarımı kaldırdığımda, Fiero'nun devasa vücudu üzerimde belirirken, yatağın ortasında sırt üstü yatıyorum. Yüzlerce erkeğin bulunduğu bir odada olsa bile, geniş omuzlarından onu tanıyabilirdim. Ceketini çıkarıp bir kenara atıyor ve bu basit hareketle benim şehvetimi yeniden uyandırıyor. Gömleğini başından çıkarıp ceketinin yanına attığında damarlarımdan sıcaklık yayılır. Eğilip avuçlarını yanlarıma dayadığında meme uçlarım sertleşir ve klitorisim zonklar.

Başını eğerek yüzünü benimkine yaklaştırır ve yoğun kahverengi gözleriyle ruhumu deler.

"*Mio Dio*, sen bu kadar yakışıklıken bunu nasıl yapmam gerekiyor?"

Sözleri hiç mantıklı gelmiyor. Kaşlarımı çatıp ağır elimi kaldırarak çenesindeki sakallara dokunuyorum. Çenesindeki bir kas seğiriyor. Gözlerini kapatıp avucuma burnunu sürtüyor.

Kalbim hızla atıyor ve hala uykulu haldeyim, bu samimi anın tadını çıkarıyorum.

Bileğimi yakaladı, battaniyeyi kalçalarımın kadar indirdi ve bıçağı elimden çekip aldı, yere attı ve ellerimi başımın üstüne sabitledi.

Nefes nefese uyanıp direnirim, ama çok geç. Ağır vücudu beni yatağa bastırır.

"Tüm sırlarını öğrenmem gerek, *mia caramellina*," diye fısıldar boynumun damarına.

Korku kalbimi donduracak kadar sertleşir. Kafamı sallayıp kalçalarımı çeviririm.

"Benden bir şey mi saklıyorsun, Mia?"

Sahte ismimi kullanması, neyin tehlikede olduğunu hatırlatır bana. Kız kardeşimin yaşadığı onca şeyden sonra onu tehlikeye atamam.

"Sen ne diyorsun be? Kafana bir şey mi çarptı?" diye alaycı bir şekilde soruyorum.

O gülüyor ve boynumun yanını yalıyor.

"Ah, benim baharatlı küçük karamelim tekrar savaş moduna geçti, değil mi? *Buono*. Sana yapacaklarım var. Kötü, lezzetli şeyler," diye söz verir ve köprücük kemiğimi ısırır.

İçim eriyip, kasıklarımından bir ihtiyaç dalgası geçse de, ona küfredip uyluğuna dizimi vurmaya çalışıyorum, ama o kalçalarını bacaklarımın arasına sıkıştırıp, penisini benim cinsel organıma sürtüyor. O aşağı kayıp kaburgaları bacaklarımı imkansız bir şekilde daha da açarken ve kaslı göğsü şortumun üzerinden vajinama bastırırken, kaslarımı gevşetip derin bir nefes alıyorum.

Parmaklarımı bileklerimin etrafında büküyor ve onları yastığa daha derine bastırıyor.

İnce tişörtüm, yüzünü göğüslerimin arasına gömdüğünde hissettiğim duyguları pek hafifletmiyor. Sakalları tenimi çiziyor ve nefesinin sıcaklığı kumaşın üzerinden cildime ulaşıyor. O, yatağa uzanıp penisini düzeltirken, parmak uçlarını tişörtümün altına sokup belimin üstündeki tenimi okşarken, uyluklarım titriyor.

"Bana bak, *amore mio*," diyor.

Yutkunuyorum, yumruklarımı açıp kapatıyorum ve vücuduma bakarak onun gözlerine bakıyorum. Başının göğüslerimin arasına gömülmüş olması ve erkeksi vücudunun kadınsı kıvrımlarımı bastırması, içimde bir ateş fırtınası yaratıyor.

"Bu gece sadece tadına bakmayacağım, *mia caramellina*," diye söz veriyor.

Başımı sallıyorum, daha çok içgüdüsel olarak değil, inkar etmek için, ama ön kapının açılma sesi vücudumdaki her kasımı gerginleştiriyor.

Kız kardeşim kapıyı kapatır, ayakkabılarını çıkarır ve her zamanki gibi çantasını mutfak tezgahına atar. Buzdolabını açıp kendine bir bardak su doldurduğunda, sessizce odasına kilitlenmesini ya da daireyi terk etmesini rica ederim, ama yapmayacağını biliyorum.

Ayrıntıları bilmiyor, ama notumda ve telefon görüşmemizde ona bir süre ortalarda görünmemesi gerektiğini söyledim. Bu sabah,

yeni erkek arkadaşının evinin yakınında başka bir part-time iş bulduğunu, bu yüzden sadece ara sıra uğrayacağını söyleyen bir not yazacak.

Buna hazır değilim. Oturma odasında seks yapmak çok fazlaydı ve Katherine henüz şehre dönmemişti bile. Kız kardeşim *orada olduğunu* bilerek nasıl başa çıkacağım?

Fiero gömleğimin üzerinden göğüslerimi emiyor ve elini kumaşın altındaki çıplak yanıma kaydırıyor. Sıçrayıp ona öfkeyle bakıyorum.

Katherine biraz hareket ettikten sonra kanepeye oturur ve televizyonu açar. Birçok kez izlediğimiz bir diziyi başlatır, sesi makul bir seviyede tutar ama çoğu sesi bastıracak kadar yüksek olur.

Saatin kaç olduğunu bilmiyorum. Karartma perdelerim odayı sürekli karanlık tutuyor ve telefonumdan başka alarm saatim yok.

Fiero, uzun parmaklarıyla gömleğimin altından göğsümü kavrar ve kaldırır, yüzünü örtülü tepenin üzerinde ileri geri sürter, dudaklarını ve sakallarını meme ucumun üzerinde acı verici bir yavaşlıkla gezdirir. Tişört, sürtünmeyi artırır. Boğazımdan bir inilti çıkar.

"Sessiz ol, *principessa*. Kız arkadaşının kıskanmasını istemeyiz, değil mi?"

Buz göğsümde birleşiyor ve öfke damarlarımdan kükreyen şehvetle birlikte akıyor, anılar zihnimi dolduruyor ve bana eşi görülmemiş bir güç veriyor. Bir bileğimi onun elinden çekiyorum, ama diğer kolumu çekmeden yumruğunu kapatıyor. Diğer bileğimi uyarmak için parmaklarını sıkarken saçını tutuyorum.

"Bunu yapma. Lütfen," dişlerimi sıkarak söylüyorum.

"Ne yapmayayım? Karımı memnun etmek mi? Esirimi işkence etmek mi? Gece atıştırmalığımı tatmak mı? Yoksa eski sevgilisi birkaç metre ötede otururken karımı sikmek mi?"

"O benim oda arkadaşım, sevgilim değil, seni aptal, o yüzden kıskanç mağara adamı tavırlarını bırak ve benden çekil. Bu çok tuhaf ve hoşuma gitmiyor, o yüzden kes şunu."

O, belirsiz bir notayla mırıldanır ve gömleğimin üzerinden dişlerini meme ucuma sürter. Yıldırım gibi bir his içimi kapladığında, bir çığlık atmamak için kendimi zor tutarım.

"Vücudun aksini söylüyor, *mia caramellina*. Her *santimini* tatmamı istiyor, değil mi?"

Tartışmak için dudaklarımı aralıyorum, ama o ağzını göğsüme kapatıp meme ucumu yalıyor. Boğuk sesimle, birleşmiş ellerimizi ağzıma götürüyor ve avucumu dudaklarımın üzerine bastırıyor, sonra elini çekiyor. Dilini uzatılmış meme ucumun etrafında gezdiriyor, sonra ağzını tüm meme başımın üzerine emiyor ve başını geri çekiyor. Ben ciyaklayarak saçlarını ve

yüzümün alt yarısını sıkıyorum. Göğüslerimdeki acı veren zevk, ıstıraba dönüşmek üzereyken, emmeyi bırakıyor ve bana sırtıyor.

Uyluklarımı beline sıkıca sararım, ama o serbest elini aramıza sokar, bel bandımın altına kayar ve parmak uçlarıyla klitorisimin birkaç santim yukarısındaki etli tümseği okşar.

"Ne sırları saklıyorsun Mia?" diye sorar ve dikkatini diğer göğsüme çevirir.

Başımı sallayıp, yüzü hassas meme ucumun üzerindeyken elimden geldiğince ona sert bir bakış atarım.

"Narciso ile tanışman gerçekten bir tesadüf müydü?"

diye soruyor. Elimi yüzümden çekip saçını çekiyorum.

"Tabii ki öyleydi. Bak, beni nereye getirdi. Önceden hayatım mükemmeldi..."

O göğsüme şehvetle saldırırken ben nefes nefese kalır ve kıvranırm. Tükürüğü gömleğimi ıslatır ve bu duyguya inkar edilemez bir erotizm katar.

"Sessiz ol, *principessa*, oda arkadaşın seni kontrol etmeye gelmeden," diye homurdanır, dudakları meme ucumu okşarken.

Beni kışkırttığını fark etsem de, öfke içimi kaplar. "Bana öyle deme, *testa di cazzo*," diye tıslar ve direnirim.

O gülümser, hassas tepeciğimi ısıtır ve iki parmağını amıma sokar. Patlayıcı bir orgazmın eşiğindeyim.

"Neden *prendes* olarak çağrılmaktan nefret ediyorsun, Mia?"

"*Vaffanculo!*"

Zayıf bir cevap, ama nefretim her zerresini bu küfre döküyorum. Klitorisime bir dokunuşla orgazm olacağım.

Beni susturur ve göğsümü bırakıp elimi ağzıma geri götürür, sonra gömleğimi köprücük kemiğime kadar yukarı çeker.

"İtalyanca'yı nerede öğrendin, bebeğim?"

Onun aç gözleri göğüslerimde dolaşırken ve boğuk sesi damarlarımda yankılanırken, amım parmaklarının etrafında titriyor.

"*Mio Dio*, sen etten kemikten bir ıslak rüyasın. Neden sana tanıdık geldiğini düşünmeye devam ediyorum? Senin kadar çekici birini tanıştığımı unutmam imkansız."

Başını eğip dilini doğrudan meme ucuma değdirdi.

Elimi ağzıma kapatıyorum ve zihnimi uzaklaştırmaya çalışıyorum. Vücudumu saran şehvet çok fazla.

Parmaklarını içimde kıvrıyor.

Zevk içimi kaplar, ama o çekilir ve ayağa kalkar, orgazmımı çok erken sonlandırır. Tek bir akıcı hareketle şortumu ve külotumu çıkarır, sonra yüzünü bacaklarımın arasına yerleştirir ve bacaklarımı omuzlarına dolanır. Kafamı sallar ve elimi alnına bastırırım.

Kabarık göz kapaklarıyla amımı incelerkenki bakışı, içimdeki ateşi daha da körükler. Ellerini uyluklarımın etrafına dolayarak beni istediği yerde tutar.

"Cevap ver bana, *amore mio*. *Mia moglie suo marito*'dan ne saklıyor?"

Aynı anda başını cinsel organıma yaklaştırıp göğüslerimi tutmak için uzandığında, sırtımı kamburlaştırıp ağzımı sıkıca kapatıyorum ve kolumu uzatarak onu cinsel organımdan uzak tutuyorum.

Dilini uzatır ve ıslak kıvrımlarımın arasında gezdirir. Zevk çatlakları sinirlerimi elektriklendirirken, uyluklarım onun başının etrafında titrer.

"Siktir, bu kadar lezzetliken seni nasıl sorgulayabilirim ki?"

Kafamı sallıyorum ama çok geç. O homurdanıyor, öne eğiliyor, ağzını tüm cinsel organımın üzerine yapıştırıyor ve bir sonraki yalamadan ölecekmiş gibi beni yalıyor.

Dalga dalga gelen zevk içimi sarsıyor ve ağzını dolduruyor. Ter şakaklarımdan damlıyor ve boğazımdan anlamsız sesler çıkıyor, ama elimle sesimi bastırıyorum.

Nipelimi çimdikleyip dudaklarıyla kaplı dişleriyle klitorisimi ısırduğunda, ikinci bir orgazm yaşıyorum. Çok yoğun. Yumruklarımı onun ipeksi saçlarıyla doldurup parmaklarımı saç tellerinde kıvrıyorum, ona elimden geldiğince acı çektirmek istiyorum.

Göğsümü bırakır ve yüzümün alt yarısını nasırlı eliyle kaplar.

Banyo kapısı kapanır. Kız kardeşim koridordan oturma odasına doğru sürünerek gider.

İki ardışık orgazmın ardından gelen sarsıntılarla titrerken ruhum inkar içinde çılgılık atıyor.

Fiero, gözlerime bakarken parıldayan çenesini gösterecek kadar başını kaldırır. Kaşlarını kaldırır ve elini ağzımdan çeker.

"Şimdi söyleyecek misin, *mia caramellina*, yoksa baştan mı başlamalıyım?" "Söyleyecek bir şey yok."

Titrek, boğuk sesim benim sesim gibi gelmiyor, ama nefes almaya çalışırken göğsüm ağrıyor.

Başını eğiyor.

Aşırı bir dünyaya dalıyorum. *Aşırı* zevk. *Aşırı* acı.

Çok fazla o.

Saatler sürmüş gibi gelen bir süre boyunca, dişleri, dili ve elleriyle bana işkence ediyor, bazen beni binlerce yıl orada tutmak için uçurumun eşiğine getiriyor, bazen de bitmek bilmeyen orgazmlarla beni alt ediyor.

Onun bedenimi kontrol etmesinin ötesinde hiçbir şey yok. Ruhumu hakimiyeti altında tutuyor. Beni kendisine bağlayarak, bu bağı koparmamın hiçbir yolu kalmıyor. Zihnim ve kalbim bir daha asla tamamen bana ait olmayacak. O her zaman benim bir parçama sahip olacak. Her zaman onun parmaklarından damlayacağım. Her zaman yüzünü kaplayacağım. Her zaman sadece onun için parçalanacağım.

Sonunda vücuduma tırmanıp penisinin başını girişime yerleştirdiğinde, ona yapışırım, yatağa eriyip sonsuza kadar kaybolmaktan korkarım ve o içime girerken lezzetli gerginlikten inlerim.

Onu zaten içime çekiyorum, bu yüzden ağzımı ağızıyla ele geçirdiğinde, acımasız istilasına karşı hiçbir savunmam kalmaz.

Kalçalarını her itişinde, bana kendinden daha fazlasını veriyor. Penisinden daha fazlasını. Kalbinden daha fazlasını. Sadakatinden daha fazlasını.

Çok sert. Çok yoğun. Asla durmasını istemiyorum.

Acele etmeden, acı verecek kadar derine giriyor, sonra neredeyse tamamen çıkıp tekrar içeri giriyor. Kocaman elleri şakaklarımı okşuyor, boğazımı okşuyor ve taleplerle tapınma karışımı bir şekilde kalçalarımı kavırıyor, beynimin kalan parçalarını karıştırıyor ve onsuz nasıl hayatta kaldığımı merak ediyorum.

Ona ihtiyacım var, ve sadece korunmak için değil. Tüm savunmamdan arındığımda, onu diğer yarım olarak görüyorum. Benim berbat geçmişimle başa çıkabilecek tek kişi o - tabii gerçeği öğrendiğinde beni öldürmezse.

Kontrolünü kaybeder ve içimde derin bir şekilde boşalır. O anın tadını çıkarırken, yorgunluktan yarı uykulu bir hale geçerim. Kollarım sırtından kayar ve yatağa düşer. Hareket etmek çok zordur. Nefes almak abartılmıştır.

Düşünmek acı verir.

Onun ağırlığı kaybolduğunda uyanırım, ama o beni susturur ve üzerimi çarşafı örter.

"Seni temizleyeyim, sonra ikinci tura geçelim," diye kulağıma fısıldadı, sonra pantolonunu giyip kapıyı açtı.

Ortamdaki ani değişiklik yorgunluğumu giderir. Battaniyeleri göğsüme sıkıca sarar ve otururum.

Ondan yayılan gerginlik beni korkutuyor. Öne eğilip donakalıyorum, Katherine'in koridorda onunla bakıştığı sırada yüzündeki dehşet ifadesinin zihnime kazındığını görüyorum.

Gözleri benimkilere kayar.

Fiero'nun elleri yanlarında yumruk haline gelir.

Onu tanıyor. Tepkisi için başka bir neden olamaz.

Katherine kaçır. Fiero küfürler savurur ve ileri atılır. Onların peşinden koşarım, yüzüstü düşerim ve çarşaf lar bacaklarıma dolanınca koridorun ortasında kalırım.

"Ona zarar verme!" diye bağı rıyorum, yerden kalkıp duvarı kullanarak ayağa kalkarken koridorda koşuyorum.

Oturma odasına vardığımda, artık çok geç. Fiero, Katherine'in beline kolunu dolamış ve parmaklarını ön kapının kolundan ayırıyor. Katherine, Fiero onu oturma odasından geçirirken çığlık atıyor ve tekmeliyor. Ben ikisini de yakalayamadan Fiero beni itiyor. Saatlerce süren şehvetli işkenceden dolayı çıplak ve güçsüz olan ben, sehpanın kenarına takılıp kanepenin koluna düşüyorum.

Adrenalin acımı dindirir. Dizlerimin üzerine çöküp kanepeyi destek alarak ayağa kalkarım. O, Katherine'in yatak odasının kapısını çarparak kilitler ve onu içeride hapseder. Katherine'in sırt çantasını, çantasını ve telefonunu sehpay a bırakır ve bana doğru yürür.

Duvara çarp ana kadar geriye doğru kaç arım.

Katherine kapıyı yumruklar ve benim adı mı haykırır. Gerçek adı mı.

Kocam elini boğazıma doladığında kalbim titrer.

O artık birkaç dakika önce beni taparcasına seven ve mahveden adam değil. O, evlenmem gereken adamın kardeşi, acı masız, kalpsiz bir katil. Ruhsuz bir canavar.

Onun spermi iç bacağımdan aşağı sızıyor.

Kalbim kız kardeşime uzanıyor. En acı masız mafya adamını onun kapısına kadar götürdüm. Onu korumayı başaramadım.

Tıpkı kalbimi Fiero'nun acı masız taleplerinden koruyamadığım gibi.

Tamamen boku yedim.

BÖLÜM 16

Fiero Capito

YUTKUNURKEN BOĞAZININ NARIN KOLONU hareket eder. Damarları şişer ve yüzünün tamamı kırmızı bir renk alır, ben de parmaklarımı zorla gevşetirim.

Bu kadına saatlerce her şeyimi verdim. Onun aldatmacasının derinliğini fark ettiğimde öfke içimi kaplar. Kim olduğumu ve nereden geldiğimi biliyor. Son yedi yılda kurduğum her şeyi mahvedebilir. Yeni hayatımı. Yeni ailemi.

Yatak odasının kapısını yumruklayan kadın, Katherine Lanza, kardeşimi ihbar etmeden önce gördüğüm son kadındı. Artık Mia'yı daha önce nerede gördüğümü biliyorum.

Hayır, Mia değil. Emma. Emma Lanza. Kardeşimin evlenmesi gereken mafya prensesi.

Korku dolu gözlerine bakmak bana çok ağır geliyor, bu yüzden eğilip kulağına fısıldıyorum.

"Polisler kapıyı çaldığında en çok kim acı çekecek sence? Ona susmasını söyle."

O başını sallayınca, tutuşumu daha da gevşetip derin bir nefes alıp kendimi topluyorum, ama cildinden yayılan seks kokusu girişimimi bozuyor.

Geriye yaslanıp, boğazını bırakmadan ondan olabildiğince uzaklaşıyorum.

Mio Dio, her şeyi mahvedebileceğini bilsem de, onun çıplak vücut hatlarına karşı şehvet duymaktan kendimi alamıyorum. Şortum, onun üzerimde yarattığı etkiyi gizlemeye yetmiyor.

Gözlerini kapatıp yutkunuyor, sonra kirpiklerini kaldırıp düşmanca kahverengi gözlerini bana diyor.

"Katherine, sorun yok. Biz iyiyiz. Sakin ol."

İlk konuştuğunda sesinin titremesi dışında, sesi kararlı ve emredici çıkıyor. Kız kardeşi cevap verirken gözlerime bakmaya devam ediyor.

"Biz iyi *değiliz*. O Fiero Capito! Bizim..." "Yapamayız.

Artık yapamayız. Üzgünüm."

Elimi yanımda yumruk haline getirip, o benimle göz teması kurarken kontrolümü kaybetmemek için mücadele ediyorum. Onun sessiz meydan okuması, aşık olduğum kadından kaynaklanıyor, ama kalbim onu affetmemi istese de, Giorgio Vivaldi'ye verdiğim sözler sadık kalıyorum.

Hayatımın yedi yılını köpek gibi çalışarak geçirmedim ki, her şeyi bir yalancıya ve potansiyel bir dolandırıcıya teslim edeyim. Tek yapması gereken, kardeşimi bir kez aramak ve benim kendim için yarattığım nispeten huzurlu hayatı mahvetmek.

Katherine'in çaresiz sesi beni düşüncelerimden çıkarır.

"Hayır! Yakalandığınızı söyleme. Hala yapabiliriz..."

"Bu yeterli olmaz. Artık bundan kaçamayız. Sakin ol. Hemen," diyor Emma.

Konuşurken boğazı avucumda titriyor. Katherine hıçkırarak ağlıyor ve kapıyı tekmeliyor.

"Sana ne yaptı? Neden karşı koymuyorsun?"

"Benimle evlendi. O benim kocam. Fiero Capito *mio marito*."

Görüşüm onun yüzüne daralır. Dünya kaybolur. Kız kardeşinin öfkeli sesi kulaklarımdaki pamuktan sızarken, ruhuma bakan güzel, dirençli kadından başka hiçbir şey yoktur.

Cesaretini toplayıp elini bileğime uzatır. Tırnaklarını etime batırdığında, birden patlarım.

Ağzımı onun ağzıyla kapattığımda nefesini keser. Bu fırsatı değerlendirip ağzının karanlık derinliklerine giriyorum. Beni aldattığı için onu cezalandırıyorum, bu kadar lezzetli olduğu için onu yutuyorum ve bizi bu berbat duruma düşüren tüm berbat kararları için intikam alacağıma söz veriyorum. O da beni öpmeyi reddettiğinde, yüzümü onunkinden ayırıyorum ve diğer elimi saçlarına geçirirken hırlıyorum. Kafasını geriye doğru çektiğimde tıslıyor.

"Seni kardeşim mi gönderdi? Hepsi bir oyun muydu?"

diye hırlıyorum. Gözlerinde acı parlıyor ama bunu meydan okurcasına gizliyor.

"*Neyin* numarası? *Beni* kaçırdın. Bana zorla sahip oldun. Benimle evlendin. Bana başka seçenek bırakmadın!"

Parmaklarımı saçlarına geçirip göğsümü göğsüne yapıştırıyorum, göğüslerini karın kaslarıma bastırıp giyinik penisimi onun yumuşaklığına sürüyorum.

karın.

"Bana yalan söyledin, *Emma Lanza*," diye hırlıyorum.

Göz bebekleri küçülür. Tırnaklarını bileğime daha da derin sokar ama ben vücudunun geri kalanını kontrol altına aldığımda direnmez.

"Başka seçeneğim yoktu! Beni bırakmadın."

Sesindeki ihanet tonu, ruhumdaki şüphe tohumlarını besliyor.

"Haklısın, *mia caramellina*; o zaman gitmene izin vermedim, şimdi de vermeyeceğim. Asla gitmene izin vermeyeceğim. Sen benimsin."

Diğer kolunu da kaldırır ve bileğimi saran parmaklarından oluşan bileziği tamamlar.

"Sen bir canavarsın," diye tıslar.

"Kesinlikle. Ben senin canavarınıam."

Dişlerini sıkar ve bana öyle yoğun bir bakış atar ki, onu kışkırtma dürtüsüne karşı koyamam. Onun öfkesine daha çok ihtiyacım var. Bağımlıyım.

Onun sert meme uçları karın kaslarıma batarken, boynunu daha da geriye doğru çekip konuşurken tepkisini inceliyorum.

"Ve şimdi ben, sana tapınmak mı yoksa işkence etmek mi gerektiğine karar vermesi gereken canavarım. Sen benim karım mısın, yoksa oyuncağım mı? Düşmanım mısın, yoksa müttefikim mi?"

Tırnakları, ne kadar kısa kesmiş olsa da, bileğimi deliyor. Kan kollarımızdan aşağı akıyor ve köprücük kemiğinde birikiyor. Ağzını açtığında çenesindeki kas seğiriyor ve dudağı titriyor.

Hiç bu kadar öfkeli ama aynı zamanda bu kadar çarpıcı birini görmemiştim.

"İki gün önce senin tutsağınım. Dün senin karınım. Dün gece senin oyuncağınım. Bugün senin düşmanınıam. Yarın?" Alaycı bir şekilde gülümsüyor. "Benim yarınım yok. Hiçbir zaman yarınım olmadı."

Öfkesinin ardında gizlenen sefil ıstırap karşısında göğsümün arkasında buzlar oluşur.

"Yedi yıl önce kardeşin hayatımı mahvetti, şimdi de sen. Öyleyse, benim senin için ne olduğumu söyle, çünkü tek istediğim şey özgür olmaktır."

Saçını daha sert çekerim ama boğazını tutan elimi gevşetir ve yanıt verirken başparmağımı şah damarına sürerim.

"Özgürlük, senin ya da benim gibi insanların sahip olabileceği bir şey değil, *principessa*." "Bana öyle deme!"

Göğsü o kadar sertçe inip kalkıyor ki, tüm vücudum bu hareketle sarsılıyor.

"Neden? Papà'nı özletiyor mu?" Dişlerimi gıcırdatarak, başparmağımla hassas kulak memesini okşuyorum.

Yanağıma kocaman bir tükürük topak atıyor. Onun ağzını daha iyi bir şekilde kullanma isteği ile sikim zonklıyor, ama saçlarını bırakıp yüzümdeki tükürüğü silerken, sözlerinin şoku sikimi ağzına sokma düşüncesini silip süpürüyor.

"Hayır, seni lanet olası *stronzo*. Kardeşin beni onlarca erkeğin önünde soyup dövdüğünde ve beni mükemmel küçük kölesi yapacağına yemin ederken bana böyle seslendi."

Yüzünü tutup daha yakından incelemek için ona yaklaşıyorum. "Ne? Ciro Lanza asla izin vermezdi..."

"Babam oradaydı! Kardeşinin ona ne yaptığını bilmiyorum, ama babam orada oturup Seppi..."

"Kollarımda çıplakken kardeşimin adını anma, Emma. Kalan azıcık kontrolümü kaybetmemi istemiyorsan tabii," diye hırlıyorum. "Bana acı çektiriyorsun."

Başka herhangi bir kadın, erkeğinin öfkesini yatıştırmak için korkarak ya da acınası bir şekilde davranırdı, ama *mia caramellina* bana sadece hor görerek suçlamada bulunuyor. O muhteşem. Onu istiyorum.

Ama mantıklı davranmıyor.

"Bana durmam için bir neden ver, *mia moglie*. Kardeşim neden seninle evlenip babanın servetini miras almıyor?"

O, tırnaklarıyla bileğime yeni çizikler atarken, kolumdan keskin bir acı yayılıyor. Ellerim boğazını ve çenesini sıkıca kavrarken bile, alaycı bir şekilde kaşlarını kaldırıyor.

"Kardeşini tanıyor musun? Onun amacı sadece kazanmak değil, her zaman rakibini yok etmek."

Onun sözlerini yalanlayamam, ama bir mafya prensesini toplumsal seks kölesi yapmak, kardeşim için bile çok aşırı görünüyor. Finansal olarak da pek mantıklı değil.

"Kardeşim sana zarar vermekten ne kazanacak?"

Ellerini ovuşturarak bileğimin derisini parçaladı, ama ben ağrıyan sikimi onun yumuşaklığına sürterek bana yalan söylemeye cesaret etmesini bekledim.

"Ciro Lanza'nın inatçı, açık sözlü kızından daha iyi bir köle kim olabilir ki?" Alaycı sırıtışı kalbimi küçük parçalara ayırıyor. "Beni her hareketinde korkutursa, kimse onun yeteneklerinden şüphe etmez." Gözlerinden saf nefret parlıyor, şüphesiz kardeşimin acımasızlığını hatırlıyor. "Bir Lanza kızı ayaklarının dibinde diz çökmüş, diğeri ise kolunda

, ülke çapındaki erkeklerin ona saygı duymasını ve seks kölesi olarak ona akın etmesini sağlamak için ihtiyaç duyduğu tüm nüfuza sahip olurdu."

Elimle ağzını kapatıp alnımı şakağının yanındaki duvara dayadım, öfkemi kontrol altına almak için bir an zamana ihtiyaım vardı. Başka bir adamın elinde acı çektiği düşüncesi bile bana çok ağır geliyordu. Buna bir de kardeşimin ayaklarına diz çökmüş halini ekleyince, ülke çapında bir cinayet serisine başlamaya ramak kalmıştı.

Sırtındaki yaralar zihnimde canlanıyor. Boğazıma safra yükseliyor. Onları ona kardeşim yaptı.

Daha da kötü bir gerçeklik içimi delip geçiyor. Seppi'nin özel zindanındaki duvarlara ve zemine sıçrayan kan, onu son gören kişinin kanıydı. Parlak ışıklı odada, düzinelerce erkeğin ona sarkıntılık ettiği yerde, kardeşim onu aşağılayıp incitirken, o cehennemiyadı.

Bunun için bir uçak almak ya da kardeşimle buluşmak için kırk saatten fazla araba sürmek gerekse bile, ona yaptıkları için onu dövüp, canlı canlı derisini yüzüp paralayacağım. Bir daha ona asla dokunamayacak.

O benim kadını. Karım. Benim.

şüphelerim tamamen ortadan kalktıa, ona olan takıntım katlanarak artıyor.

fkem içime doğru kayıyor. Ona şüphe duymak mantıklı olsa da aptalcaydı. Narciso'nun adamını öldürdükten sonra, özellikle bir ara sokakta tekrar karşılaşma ihtimalimiz astronomik olarak o kadar düşük ki gülünç, ama işte buradayız. Onu tanıyamamış olmam da eklenince, durum ironik bir komiklik kazanıyor.

Alaycı glşm, kendimden tiksindiğim bir kıkırdamaya dönüşüyor. Kafamı duvardan kaldırıp parmaklarımı boğazına ve yüzüne doluyorum, hakimiyetimi gösterirken gözlerinin parlamasından zevk alıyorum.

"Kardeşim sana bir daha asla dokunmayacak, *mia caramellina*." O, açıkça inanamıyormuş gibi gözlerini kısıyor.

"Sen benimsin, Emma."

Gözlerinde şehvet ve zlem parıldııyor, ama öfkesiyle bunları gizliyor. Benim tutuşumun izin verdiği kadar başını sallıyor.

"Mia Rivera ya da Emma Lanza, adının ne olduğu umurumda değil. Sen benimsin, *amore mio*. Sadece benim," diye hırıldadım.

Dişlerini sıkar, çenemi tutan elim altında çenesini hareket ettirir. Onun direnişi beni onu daha da zorlamak ister hale getirir.

"Peki. Mia Rivera bana yetmiyor. Yarın ilk iş Emma Lanza ile evleneceğim."

Tırnaklarını etime geçirir ve başını şiddetle çevirerek yüzünü elimden kurtarır.

"Hayır! Bu şimdiye kadar söylediğin en aptalca şey. Kafama kocaman kırmızı bir X mi çizmeye çalışıyorsun? Tabii, kardeşin beni öldürürse, beni ortadan kaldırmak için endişelenmene gerek kalmaz, değil mi? Artık Katherine'i bulduğuna göre, bana katlanmak zorunda kalmazsın..."

Onun tiradını, ağzını şiddetli bir öpücükle keserek sonlandırdım. Geri çekildiğimde, odadaki tüm oksijen bitmişti, ama ona ihtiyacım yoktu. Ona ihtiyacım vardı.

Kafasını çevirmeye çalışıyor ama ben onun şah damarını sıkıştırıp tekrar ağzına dalıyorum. Dilimi ısırduğunda, dişlerimi sıkıp çenesini gevşetene kadar boğazını sıkıyorum.

Kan tadı damağımı kaplar. Yüzümü buruştururum ve iki elimle yüzünü çerçevelerim, tüm vücudumu onun üzerine kaydırarak çaresizliğini vurgularım. Sertleşmiş meme uçları karın kaslarımda pürüzlü çizgiler çizerken, elleri kanı yanlarıma ve kollarıma bulaştırır. Saçlarını şakaklarından uzaklaştırır ve parmak uçlarımla kulak memesini okşarım.

"Her şeyi yanlış anladın, *mia caramellina*. Senin benim olduğunu söylediğimde, benim için tek kişi olduğunu kastediyorum. Bana mahkum oldun. Daha önce de söylediğim gibi, seni asla bırakmayacağım. Asla. Kardeşim bile beni senden uzaklaştıramaz."

Gözleri arkamda, kız kardeşini engelleyen kapıya kayınca, gerçek endişesi netleşir. Elimi boğazına kaydırıp parmaklarımı kulaklarının arkasına kısıtırım, en az çabayla yüzünü ve boğazını en fazla kontrol altına alırım.

"Senin olan artık benimdir, *mia caramellina*, kız kardeşin de dahil.

Seni koruduğum kadar onu da şiddetle koruyacağım." Gözlerinde öfke parlar.

"Korumak mı? Sen *buna* beni korumak mı diyorsun?"

"Dün gece kardeşimin adamının seni kaçırmasını engelledim, değil mi?"

Hareketsiz kalır ve yüzümdeki ifadeyi inceler.

"San Francisco'dan mıydı?" diye sorar.

Onun kanlı sonunu hatırlayarak sırtıyorum.

"Evet. O, kardeşimin en sevdiği kişilerden biriydi. Onun son nefesini vermesini sağlamak benim için bir zevkti."

Katherine kapıyı yumruklar ve kolu çekerek bariyerin arkasından bağırır.

"O zaman gitmeliyiz! Seppi bizi bulursa..."

"Bulmadı," diye sözünü keserim. "Destin senin için buraya gelmemiştı, ama Emma'yı tanıdı, ben de kimseye söylemeden onu öldürdüm."

"Peki Seppi'ye rapor vermediğinde ne olacak? O zaman ne olacak?" diye sorar Emma. Omuz silkiyorum.

"O New York'ta, San Francisco'da değil, ve iyi niyetli de değil. Kardeşim Narciso'nun onu öldürdüğünü düşünürse bu bizim için yararlı olabilir."

Emma titrer ve omuzlarıma bastırır.

"Artık bunu yapamıyorum. Çıplakken bu adamlar hakkında konuşamam. Çekil üstümden. Giysilerime ihtiyacım var."

Onu tekrar becermek istemekle aynı duygudan muzdarip olmak arasında sıkışıp kalmış olarak, homurdanırım, onu omzuma atarım ve onu koridorda taşırken kalçalarını ve uyluklarını okşarım. O tıslar ve omuzlarını kaldırırken dirseklerini kaburgalarıma dayayarak destek alır. Ağır göğüsleri sırtıma sürtünür.

Parmaklarımla uyluklarının arasındaki ıslaklığa daldırıyorum ve onun ipeksi pürüzsüzlüğüne karşı iniltiyi geri tutuyorum. Hayal kırıklığı ve öfkeyle titriyor ama kız kardeşine güven verici sözler söylüyor.

Onu yatağa atıyorum ve sallanıp zıplamasının tadını çıkarıyorum, sonra yerden gömleğimi alıp kucağına atıyorum. Kollarını kollara sokup başından geçirirken bana öfkeyle bakıyor. Siyah kumaş göğüslerini kaplıyor ve kasıklarının hemen altında duruyor. Başka bir zaman olsaydı, benim gömleğimden başka bir şey giymeden dairede dolaşmasını izlemek için canımı verirdim, ama yaklaşan ağır konuşma ve kız kardeşinin varlığı çok fazla konsantrasyon gerektiriyor, bu yüzden çarşafı dolanmış şortunu bulup onu salladıktan sonra bacaklarına geçirip onu ayağa kaldırıyorum. Bel bandını kalçalarının üzerine çekip etrafımdan dolaşmaya çalışıyor, ama ben kolunu tutup kapıya ulaşmadan onu durduruyorum.

Dikkatli ve öfkeli gözlerini bana kaldırır.

"Söylediğim her şeyde ciddiydim, Emma. Sen benimisin. Bana aitsin. Dolayısıyla kız kardeşin de öyle," diyorum.

Omuzları gerginleşir. Elimi kolundan iter ve bana yaklaşırken kanlı parmağını göğsüme batırır.

"Bir daha ona dokunmaya cüret etme," diye bağırır.

Tüm kanım penise hücum eder. Başım döner. Onu kapı çerçevesine sıkıştırır ve tüm tutkumu ona aktararak öperim. Bir an direnir, sonra benim hayal kırıklığımı on katıyla geri verir. Alt dudağını ısırırım, daha önce ısırıldığı için dilimde hissettiğim zonklayan acıyı ona ödünç veririm ve parmaklarımı başının yanlarına yayarak tüm dikkatini bana vermesini sağlarım.

"Bana ona tekrar dokunmak zorunda bırakma. Başka sırların varsa, şimdi söyle," diye talep ediyorum.

Sarsılmaz bir kesinlikle gözlerimin içine bakarak cevap veriyor.

"Kız kardeşimle ortadan kaybolmak için yeterince kaynağım var. Ona zarar verirsen, gideriz. Bizi asla bulamazsın."

Omurgamdan bir ürperti geçer. Ciddi.

"Neden kalıyorsun?"

Sözler ağzımdan çıkmadan önce farkına varıyorum. Sormam gereken soru bu değil, ama onun zengin kahverengi gözlerinden parlayan ıstırap dilimi tutuyor.

"Bir kez yeniden başladık. Yedi yıl sonra kız kardeşim nihayet yeniden yaşamaya izin veriyor kendine. Bunu ondan alamam ve gitmek güvenliğimizi garanti etmez, o yüzden... bunu mahvetme."

Başparmağımla çenesini okşuyorum, onu sakinleştirmek istiyorum ama bunun mümkün olmadığını biliyorum. Sadece zaman ve tutarlılık güvenilir olduğumu kanıtlayabilir. Bugünkü tartışma, durum çok daha kötü sonuçlanabilirdi ama onun gözünde bana hiçbir fayda sağlamayacak.

"Ben kardeşim değilim, Emma. Onun evinde beni gördüğün gece, onu son gördüğüm geceydi. Bana seks ticaretine gireceğini söylediğinde, tüm bağlarımı kopardım ve ayrıldım."

Elini göğsüme vurup beni itti.

"Katherine'in bunu duyması gerekiyor," diyor.

İç çekip kalçalarımı hareket ettirerek içinde bulunduğum zor durumu vurguluyorum. Keskin bir nefes alırken sertleşmiş meme uçları göğsüme batıyor.

"Katherine'in de bunu duyması mı gerekiyor?"

diye soruyorum. Yutkunuyor ve tırnaklarını pazıma geçiriyor.

Ateşli gözlerini bana diktiğinde, ben bittim. Tamamen bağımlı oldum. Tamamen aşık oldum.

Mia Rivera benim karım. Emma Lanza benim kadını.

Adı önemli değil. Bu güzel, dirençli yaratık benim. Onu korumak ve ona tapmak için her şeyi yaparım.

Her şeyi.

BÖLÜM 17

Emma Lanza

HAYAT, GERÇEK DIŞI BİR RUTİNE DÖNÜŞÜR. Yönetmeliklerin izin verdiği kadar fazla mesai yapıyorum. Her vardiyanın sonunda, Fiero gölgelerde beni eve götürmek için bekliyor. Uzun çalışma saatlerim hakkında asla tartışmıyor. Asla azaltmamı söylemiyor. Neden kendimi bu kadar zorladığımı asla sormuyor.

Nedenini ben bile bilmiyorum. Belki de mesleğimde hiçbir garanti olmamasına rağmen kontrolü elinde tutma ihtiyacımı hissediyor.

Ben çalışırken o ne yapıyor bilmiyorum ve asla sormayacağım. Bazı geceler, gözlerinde gizlenen korkunç şeyler rüyalarımına giriyor, ama uyandığımda onları asla hatırlamıyorum. O her zaman yatağında, büyük, sert vücuduyla onları korkutup kaçırıyor, böylece hiç kalmıyorlar.

Hayatımın her alanına giriyor. Yemek yiyoruz, uyuyoruz ve çalışmadığım her anı birlikte geçiriyoruz. Duş almak, diş fırçalamak, saç taramak, tırnak kesmek. Çamaşır yıkamak, yemek pişirmek, temizlik yapmak... Eskiden tek başıma geçirdiğim tüm anlar artık sessizce değer verdiğim bir samimiyet barındırıyor.

Katherine derslerine gidiyor ve part-time işinde çalışıyor, ama ben eve döndüğümde neredeyse her zaman dairede oluyor. Onu hiç olmadığı kadar sık görüyorum, ama yorgunluk, stres ve endişenin sis perdesi, bunu gerektiği kadar keyifle yaşamamı engelliyor.

Fiero onu korumaya söz verdiğinde ne demek istediğini anlamamıştım, ama Katherine ona işe giderken üç adamın onu takip edip etmediğini sorduğunda ve o da başını salladığında omuzlarımdan bir yük kalktı. Katherine ona, kendisine atayacağı tüm adamların isimlerini ve fotoğraflarını istediğinde ve o da bu bilgileri isteyerek verdiğinde, kendimi hangi alternatif gerçekliğe düştüğümü merak ettim.

Hangi acımasız, güçlü mafya adamı böyle bir şey yapar ki?

Savunmamda bir başka çatlak oluşur, ama bunu kabul etmeyi reddederim. Tek bir yanlış adımla tüm dünyanın etrafımızda çökebileceğini düşünmeden edemem. Narciso'nun acil bir tehdit olması ve Seppi'nin mutluluğumuzu engelleyen, uğursuz bir figür olması nedeniyle, gardımı düşüremeyeceğim.

Fiero ve Katherine'in ilk yüz yüze karşılaşmalarından neredeyse dört hafta sonra, kız kardeşimle birlikte kanepede kıvrılıp bir TV programı izliyorum, ama sonra kocaman kollar beni sert bir göğse doğru kaldırırken uyanıyorum. Şikayet edip Katherine'e uzanıyorum, ama derin, rahatlatıcı bir ses beni tekrar uykuya daldırıyor. Bilinçaltımda bu adama her yönden güveniyorum, ama alarmım beni uyandırdığında, ihtiyatlı davranmaya başlıyorum ve bacaklarımı onunkilerden ayırıyorum.

Fiero'nun kaslı kolu karnımı sarar ve beni kendine doğru çeker.

"Sadece birkaç dakika daha," diye saçlarıma mırıldanır.

Onu itmemi söylüyorum kendime, ama yapamıyorum. Kalın penisi kıcıma baskı yapıyor. İhtiyacım karnımın altında dönüyor.

Parmaklarını külotuma sokmuyor ya da göğüslerimi elleriyle tutmuyor.

Bu iyi bir şey, çünkü iki gece önceki şiddetli sevişmenin ardından bacaklarımın arasında bir ağrı hissediyorum. Hareket ettiğimde, karnımdaki ağırlık ve göğüslerimdeki tanıdık ağrı, adet dönemimin başladığını gösteriyor. İşle kendimi oyalasam da, endişe düşünceleri zihnime giriyor. Döngülerim her zaman düzenli ve şükürler olsun ki hafif geçiyor, bu yüzden doğum kontrol hapları konusunda hiç endişelenmedim, ama Fiero, Seppi'nin adamını öldürdüğünden beri her gece yatağымda.

Onunla seks asla aynı değil. Sert ve hızlı. Yavaş ve ateşli.

Sert. Sevgi dolu. Ondan ne bekleyeceğimi asla bilemiyorum.

Şu anki sarılmaları hem libidomu engelliyor hem de ruhumdaki özlemi gideriyor.

İkinci alarmım çalmadan önce iç çekip uykuya dalıyorum.

Sabah rutinim bulanık bir şekilde geçer, ama iş yerinde nadiren tuvalete gittiğimde külotumda lekeler fark ettiğimde, dalgın bir şekilde tarihi not alıp işimi halledip acil servisin kaosa geri dönerim.

Fiero'ya adet döngümün başladığını söylediğimde, yüzü bir an boşalır, sonra beyni tekrar çalışmaya başlar. Gözlerinde hayal kırıklığı belirir, ama tuvaletin kapı çerçevesine yaslanır ve yüzünde bir sırıtişla beni kollarına alır.

Zayıf bir anımda, karşı koymadım. Kalbim ağırlaşmıştı. Yorgunluk uzuvlarımı ağırlaştırıyordu. Zihinsel yorgunluk düşüncelerimi karıştırıyordu. Bunun hormonlardan kaynaklandığını ve başka bir şey olmadığını düşündüm, ama bir parçam onun gösterdiği hayal kırıklığına takılıp kalmıştı.

Çocuk istemiyorum. Çocukken anne olmayı hayal ederdim, ama büyüdükçe ve erkeklerin acımasızlığını gördükçe, dünyaya kırılğan bir yeni hayat getirmek için duyduğum özlemi kaybettim. Bu güvenli değil. Bu riski alamam ve bu sorumluluğu üstlenemem.

Ama bir yerlerde, bu aptal adam kalbimi çaldı ve kafamı karıştırdı. Şimdi ne istediğimi bilmiyorum.

"Sorun değil, *mia caramellina*. Senden istediğimi elde etmenin birçok yolu var."

O bunu kanıtıyor. Tekrar tekrar. Her gece. Ve bunu o kadar iyi yapıyor ki, adet dönemimin erken bittiğini itiraf edemiyorum. Hayatıma bu kadar sorunsuz bir şekilde girmesinden dolayı ondan nefret etmem gerekirdi, ama o bir bağımlılık haline geliyor ve birdenbire onun saçma sapan beyanını anlıyorum. İnsanlar uyuşturucu ya da alkol değildir, ama ona bağımlı hale gelme şeklim benzer.

Kendimi işe boğarak üç hafta daha geçer. Sorunlarımı görmezden gelmenin hiçbir şeyi çözmeyeceğini bilsem de, acil servisi bir kalkan olarak kullanırım. Günlük rutinim ne kadar mükemmel olursa olsun, yine de kız kardeşimi mafya şemsiyesi altında yaşamaya zorladım. O güvende değil. Büyüdüğümüz tehlikelerden kaçmayı başaramadım.

Oturduğum her seferinde sürekli uykuya daldığımda, sonunda pes edip fazla mesailerimi azalttım. Hafif mide bulantısı her gün beni rahatsız ediyor. Normal enerjim yok ve nereye gidersem gideyim başımın üzerinde kara bir bulut dolaşıyor. Depresyon belirtilerini fark ediyorum ama bunlarla ilgilenmeyi reddediyorum.

Beni kaçırmısından neredeyse sekiz hafta sonra, Fiero beni yataktan sürükleyerek ve düğün kıyafetlerimizi aldığımız butiğe geri götürerek depresyonumdan kurtarıyor. Beni soyunma odasına götürürken onu ihtiyatla izliyorum.

Gözlerinde bir anlık bir rahatlama beliriyor ve o kadar hızlı geçiyor ki, ona sertçe baktığımda bunu hayal mi ettim diye merak ediyorum. O, bu ifadeyi kendini beğenmiş bir ifadeyle değiştiriyor ve beni kendine daha sıkı çekiyor.

"Başka bir düğün için burada olmamalıyız," diyorum

sertçe. "Ya öyleyse?" diye meydan okuyor.

"Hayır. Seninle bir daha evlenmeyeceğim," diyorum.

Emma Lanza ile evlenmenin güvenli olduğunu düşünüyorsa, kafayı yemiş demektir. Seppi Capito hayatta olduğu sürece, Emma saklanmaya devam etmelidir. Fiero, kardeşinin eski nişanlısıyla yasal olarak evlendiği anda, o acımasız piç kurusu başımıza bela olacak. Cehennem yeryüzüne inecek.

Gitmek için dönerim, ama Fiero ayaklarımın altından süpürür ve beni kucağına alıp kanepeye oturur. Öfkeyle dolup taşarken, mide bulantısı ve baş dönmesini görmezden gelip göğsüne dirsek atarım, ama o dizlerimi ayırıp bacaklarımı kalçalarına dolayarak enseme ve kıçımı yakalar. Yarı sert penisi klitorisimi ezip göğsü göğüslerimi düzleştirirken, kaçma girişimim sadece acınası bir kıpırdanmayla sonuçlanır. Sürtünme kontrolümü tehdit eder, bu yüzden yumruklarımı saçlarıyla doldurur ve yakışıklı yüzüne sert bir bakış atarım.

"İşte benim baharatlı *karamellinam*. Bu kıvılcımı özlemişim. Son zamanlarda kocanı ihmal ediyordun, değil mi?"

Alaycı bir şekilde başımı çevirip öpücüğünü kaçındım.

"Hayır, ihmal etmedim. Her gece yatağımdasın. Daha dün gece sen..."

Elini ensemden yukarı kaydırıyor, kafatasımın tabanını avuçluyor ve yüzümü kendine doğru çekerek ateşli bir öpücük veriyor. Zevk, doğrudan kalbimin derinliklerine saplanıyor. Bacaklarımın arasında bir ihtiyaç dalgası yükseliyor. Haftalarca süren acımasız taleplerinden sonra, bunun beni bu kadar etkilememesi gerekirdi, ama vajinamdaki ağrı, vücudumun mazoşist eğilimlerini besliyor.

Beynim lapa gibi olur ve ayak parmaklarımdan dışarı akar. Sonunda geri çekildiğinde, boğazımdan bir inilti kaçır. Başparmaklarıyla çenemi ve kalçamı okşar. Aç gözlerindeki hayranlık ve zevk kemiklerimi eritir.

"Söylediklerine dikkat et, *mia caramellina*, yoksa dün gece yaptığımız şeyi burada, giyinme odasında tekrar yapabilirim."

Utançımı öfkemin altında gömüyorum.

"Biz zaten evliyiz. Yapamaz mısın..."

"Hayır. Bugün bu düğüne gideceğiz. Benimle tartışmak için başka bir şey bul," diye emreder.

Onun küçümseyen tavrı beni daha da öfkeliendirir. Dişlerimi sıkırmam ve farklı kıyafetleri denerken, sanki o yokmuş gibi davranmakla ona dik dik bakmak arasında gidip gelirim. Seçenekleri incelerken şüphelerim artar. Gelinlik gibi görünmüyorlar, ama Fiero beni şehvetli gözlerle izliyor ve onun önünde sadece külotla dururken dikkatimi dağıtır.

Beşinci elbiseyi de reddettiğinde, sinirlenerek homurdanıp gözlerimi deviriyorum. İçkisiyle sırtışını gizlemeye çalışıyor, ama ben görüyorum ve şikayetlerim listesine ekliyorum.

Uzun zamandır ilk kez, gün içinde kendimi canlı hissediyorum.

Şüpheli bir bakışla, soluk yeşil elbiseyi giyip kalçalarımın üzerinden geçiriyorum ve eteğin uzunluğunu kontrol etmeden önce kollarımı kollara sokuyorum. Düşündüğümde daha uzun ve dar kesimli korsaj belimi sıkıştırıyor ve cildimi çimdiklemeden veya kazımadan göğüslerimi kaldırıyor.

Tam boy aynada profilimi kontrol etmek için döndüğümde, elbiseye biraz aşık oluyorum. Geçmişte, depresyonum her zaman kilo vermeme neden oluyordu, ama kız kardeşimin yemekleri ve Fiero'nun dikkatli bakışları sayesinde, her zamanki gibi kıvrımlıyım. Elbisenin rengi ve kesimi, gözlerimin etrafındaki yorgun çizgilere rağmen beni canlı gösteriyor.

Fiero onaylıyor ve ayakkabılarımı seçiyor, sonra beni saç ve makyaj sanatçılarının bulunduğu makyaj masasının önündeki tabureye oturtuyor.

Aynadan ona gizlice bakarken bile içim kaynıyor. Bir takım elbise seçiyor ve saçını ağız sulandıran bir ustalıkla şekillendiriyor. Hijyen rutinlerimizi yaparken onu sayısız kez izlemiş olsam da, dönüp aynada gözlerimle buluştuğunda kalbim bir an duruyor.

O çok seksi ve bunun farkında. Dudaklarını kıvrıran sinsi sırtışı iç çamaşırlarımı ıslatıyor. Gözlerimi kaçırıp yansıma inceleyen kendimi topluyorum.

Ne kadar güzel görünürsem görünsem, Seppi'nin artık bir tehdit olmadığını ne kadar çok istesem de, Emma Lanza olarak Fiero ile evlenemem. Katherine ve ben, kaçınılmaz olarak çıkacak savaştan sağ çıkamayız.

Fiero tek kelime etmeden resepsiyonda ödemeyi yapar ve beni kaldırıma çıkarır. Sanki camdan yapılmışım gibi yolcu koltuğuna oturamam bana yardım ederken, ona sert bir bakış atarım. Kapıyı kapatıp direksiyona geçmeden önce alnımdan bir öpücük çalar.

Beş dakikadan az bir süre sonra, bir otoparka girer ve beni dört asansörün bulunduğu cam bir odaya götürür. Birinci kata çıkarız ve takım elbiseli erkeklerle dolu bir koridora çıkarız.

Korku omurgamı donduruyor. Fiero bir eliyle belimi tutarak beni gorillerin arasından geçirirken, ben de el çantamı sıkıca tutuyor ve dişlerimi sıkıyorum. Önümüzdeki çift kapıdan düzinelerce adam geçince, Fiero'nun yüzüne belirsiz bir bakış atıyorum, ama ifadesinden hiçbir şey anlayamıyorum. Ne aşırı dikkatli ne de rahat davranıyor, bu yüzden davranışlarından ne yaptığımızı anlamak mümkün değil.

ne yaptığımızı ima etmiyor.

Güzel bir kapalı ormana adım attığımızda, gözlerim şaşkınlıkla açılrsa da, tepkimi gizleyemiyorum. Sanki bir portaldan başka bir dünyaya düşmüş gibiyim. New York'ta halka açık parklar olabilir, ama ben onları ziyaret etmek için kendimi hiç güvende hissetmedim. Bu ana kadar doğadan ne kadar mahrum olduğumu fark etmemiştim. Ben hep bir şehir kızı oldum. Burası daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor.

Cam duvarlar bu alanı kalabalık şehir sokaklarından ayırıyor, ancak katmanlar halinde uzanan kanopiler ve farklı bitki örtüsü, gerçeklikten kilometrelerce uzakta gibi görünüyor.

Fiero beni bir merdivenden aşağıya götürüyor. Basit bir sunak görünce kalbim güm güm atıyor, ama suyun çınlayan sesi dikkatimi sağa çekiyor. Binanın ortasında, banklarla çevrili zarif bir çeşme var.

Fiero güçlü parmaklarını kolumun arkasına dolayarak beni sunaklara doğru çeker. Ayakkabılarımın kayışları ayağımı kesene kadar topuklarımı kaldırıma gömerim. Çocukça davranışımın işe yaramadığını anlayınca ona sert bir bakış atar ve isteksizce onu takip ederim.

O, sunaktan geçip devam eder ve iri yarı bir adam ona yaklaşırken beni yanına alır.

"Güvendeyiz, consigliere," der Fiero'ya.

Yüzümden tüm kan çekilir.

Consigliere. İkinci komutan. Kocam. Fiero Capito. Kimin?

Çift kapı açılır ve uzun boylu, zayıf bir kadın içeri girer, ardından hamile bir kadın ve onun partneri — Fiero'nun boyuna rakip olan bir adam — onu takip eder. Adamın takım elbisesinden görünen dövme ve gözlerindeki ölümcül uyanıklığa bakılırsa, şüphesiz mafya üyesidir. Yutkunup Fiero ile yaşlı adam arasında bakışlarımı gezdiriyorum, acaba bu onun patronu mu diye merak ediyorum, çünkü sadece duruşuna bakılırsa, merdivenlerin tepesindeki adam kesinlikle bir mafya babası.

Yabancı, hamile kadını merdivenlerin tepesinde kucaklayarak kaldırdığında, alarm vererek ileri atıldım ve yıllardır gördüğüm yaralı hastalar gözümün önünden geçerek ona durmasını söylemeye hazırlandım. Acil serviste çalışmak, insan vücudunun ne kadar kırılgan olduğunu bana fark ettiriyor ve kadını kucağında merdivenlerde tökezlerse, çok korkunç sonuçlar doğabilir.

Fiero beni yanına çekip, uzattığım kolumu yakaladı, bileğimi yüzüne kaldırdı ve avucumun içini ısırarak beni uyardı.

şok içinde ona bakarken, o elimi yalayıp ısıyor ve nefes alamayacağım kadar çok erojen bölgeye dokunuyor.

Elimi bıraktığında, mafya babası hamile kadını merdivenlerin dibinde ayağa kaldırır. Kadın, sanki o onun dünyasının merkeziymiş gibi ona gülümser.

Kalbim sıkışır ve adamın korkutucu dış görünüşünün ötesine bakmaya çalışırım, onu yanlış mı yorumladım diye merak ederim, ama kafasını karısından kaldırdığında - elindeki taş, yörüngedeki bir astronotu kör edebilir - gözleri de geri kalanı kadar tehditkar hale gelir. Beni ona bakarken yakalamadan önce gözlerimi kaçırırım, ama bir korkak gibi Fiero'ya yaslanmayı reddederim.

Model güzelliğindeki uzun boylu kadın merdivenleri geçip çeşmenin arka köşesine doğru yürüdü. Zarif hareketlerine rağmen, travma belirtileri açıkça görülüyordu.

İş yerinde o kadar çok zaman geçirdiğimi fark edince gözlerimi kırıp başka yere bakıyorum, çünkü karşılaştığım herkesi hastalarımış gibi analiz ediyorum.

Bir çocuk merdivenlerin tepesinden Fiero'nun adını haykırıyor. Fiero beni geride bırakıp çocuğu yakalamak için koşarken, içimi tuhaf bir terk edilmişlik hissi kaplıyor.

—yaklaşık sekiz ya da dokuz, belki on yaşında gibi görünüyor— merdivenlerin ortasında. Gevşek bir saç telini kulağımın arkasına sıkıştırıp, merdivenlerin tepesinde başka bir acımasız görünümlü adam belirirken arka plana karışmaya çalışıyorum.

Fiero ve çocuk karşılıklı atışırken içimi belirsizlik kaplar. Kocamın bana hiç bahsetmediği bir oğlu mu var?

Onlar merdivenin başına ulaştıklarında, bu fikri kafamdan silip atıyorum. Birbirlerine hiç benzemiyorlar. Ama çocuk üçüncü adama da benzemiyor.

Kulaklarımdan buhar çıkmadan önce, dağınık düşüncelerimi zihnimin arkasına itip, alan kalabalıklaştıkça uzaklaşmaya çalışıyorum. Topuğum bir kaldırım taşının kenarına takılıyor. Çılgılık atıp, dengemi bulmaya çalışırken dönüp duruyorum.

Fiero'nun sert yüz hatları görüş alanımı doldurur. Beni ayağa kaldırır, göğüslerimizi birbirine yapıştırır ve kollarını bana dolandır.

"Seni tuttum, *mia caramellina*. İyi misin?" diye sorar.

Kalbimi yutarken ve baş dönmesini engellerken, tüm yabancıların gözlerinin bizi izlediğini hissediyorum. Utanç beni kaplıyor.

"İyiym. Bırak beni," diyorum.

O sırtarak saçımı kulağımın arkasına koyar, sonra dudaklarını şakağıma indirir ve "Kaç kez söylemem gerek? Seni asla bırakmayacağım" diye fısıldar.

İçim titriyor. Onu tırmalayamama neden olan kalın kumaştan yapılmış takım elbisesini lanetliyorum ve yüzüme mide bulandırıcı, alaycı bir gülümseme takınıyorum.

"En az bir kez daha, *consigliere*."

Onun aldatmacasından hâlâ sarsılmış halde, unvanına olabildiğince alaycı bir ton katıyorum. Bu, bir yalan olmasa da, yine de bir yalandı. Hayatımın her alanına girmesine rağmen, bana kendisi hakkında hiçbir şey anlatmamıştı.

Sırıltışı içimdeki ateşi körükledi, ama gözlerinde sertlik vardı.

"Ne olursa olsun, ben de *consigliere* olmak istemedim, ama bazı şeyler korunmaya değer."

O kadar yoğun konuşuyor ki, zihnim onun sözlerini işlemek için birkaç saniye daha zamana ihtiyaç duyuyor ve ben onu yakalayana kadar, beni döndürüp kolunu omzuma atıyor ve beni yanına sıkıştırıyor. Başım endişe verici bir hızla dönüyor, bu yüzden gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum ve sonra ona dik dik bakıyorum. Kaşlarını kaldırıyor, sonra bir adım öne çıkıp beni merdivenlerden inen son adama tanıtıyor.

"Giorgio Vivaldi, karım Mia ile tanış."

Giorgio ellerini cebinde tutarken, ben de onun değerlendirici bakışlarına karşılık verip, parmaklarımı çantamın sapından gevşetmeye zorluyorum. Giorgio da zayıflıklarını asla göstermek istemeyeceğin bir adam, ama çocuk kolunu çekince, ona bakarken gözlerinde yumuşaklık belirliyor.

"*Zio Fiero*'nun amcanı kovaladığını sanıyordum, evlenmediğini."

Çocuk konuşurken bana kötü bir bakış atar ve içimdeki kindar taraf ona dilimi çıkarmak ve onun değerli gangsterini evlenmek istemediğimi söylemek ister, ama bu ne *Fiero*'nun kirli çamaşırlarını ortaya dökmek için uygun bir zaman ne de uygun bir yer ve bir çocukla tartışmak çok alçaltıcı olur.

"Tristan, biri kız kardeşine hakaret ederse ne olur?"

Fiero'nun buz gibi sesi, birkaç saniye önce çocuğu selamladığı ses tonunun tam tersiydi. Birkaç saniye düşündükten sonra, Tristan omurgasını düzelterip omuzlarını benim omuzlarımla aynı hizaya getirerek yaşının ötesinde bir bilgelik gösterdi.

"Affet beni, *Zia Mia*. Benim adım Tristan ve *Zio Fiero* en sevdiğim amcam. Paylaşmak istemiyorum, ama *Narciso*'yu yakaladıktan sonra bana ders vermeye devam ederse, sana karşı nazik olmaya çalışacağım."

Giorgio omzuna hafifçe vurur ve ona o kadar uyarıcı bir bakış atar ki, çocuğun güvenliği için kalbim korkudan bir an durur. Ama Tristan, düzeltmeyi kabul etmenin ötesinde, travma veya istismar belirtisi göstermez. Tehlikeli mafya adamları tarafından çevrili olmasına rağmen, normal, yaramaz ve kaotik bir çocuk gibi görünür.

Bu hiç mantıklı değil. Babam bizi disipline ederken her zaman ruhumuzu kırardı, bu yüzden biz de yolundan çekilmeyi öğrendik, ama Tristan sanki kimse ona hiç vurmamış gibi duygularını açıkça ortaya koyuyor.

Tristan özür dileyip hafifçe eğilirken, Giorgio ve Fiero'ya bakıyorum. Bir ömür boyu süren istismar bir günde yok olmaz, ama Fiero'yu birkaç haftadır tanıyorum ve o, babam veya Seppi'nin yaptığı gibi bana hiç zarar vermedi. Savunmamın büyük bir kısmı ortadan kalktığı için kendimi savunmasız ve açık hissediyorum.

"Zio Fiero seni sevdiği için olsa bile sana iyi davranacağım," diye mırıldanır Tristan.

Giorgio elini çocuğun omzuna koyar ama sıkmaz. "O artık aileden biri, Tristan," der.

Bu açıklama beni o kadar derinden etkiler ki, Fiero'nun kolu beni tutmasaydı sendeleyecektim. Özlem göğsümü sıkıştırır ve nefes almamı zorlaştırır.

Bir an düşünceleriyle boğuşan Tristan, iç geçirip omuzlarını geriye atar ve bana hüzünlü bir bakış atar.

"Gitmeden önce bana telefon numaranı ver, Zia. Şu anda küçük olabilirim, ama büyüdüğümde seni ve kız kardeşimi koruyacağım."

Boğazımda bir yumru oluşur. Nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum. Küçük bedeninin her zerresiyle bunu içtenlikle söylüyor.

Fiero elini omzumdan belime kaydırır ve beni güven verici bir şekilde sıkar. Boğazımı temizlerim ve duygusal saçmalıkları kafamdan atarım, sonra Fiero'ya dirsek atar ve Tristan'a teşekkür ederim.

Fiero beni açıklığın karşısındaki insanlarla tanıştırdığında, parçaları birleştiriyorum. Camilla ve Serenity, Giorgio'nun kız kardeşleri. Fiero'nun benimle evlenmesini izlemek için burada değiller; Giorgio ve yeni karısını desteklemek için buradalar.

Tanıştırma biter bitmez Fiero'ya sert bir bakış attım. O aptal, birkaç basit kelimeyle bunun başkasının düğünü olduğunu açıklayabilecekken, bana bizim düğünümüz olduğunu düşündürdü.

Yaşlı bir adam Giorgio'yu selamlayıp sunak arkasına geçtikten sonra, bahçeye sessizlik çöküyor. Yapraklar başımızın üzerinde hışırdıyor. Güneş batıya doğru

batıya doğru batan güneşin arkasına batar.

Tristan, Fiero'nun diğer tarafına yanaşır.

"Özür dilerim, *Zio Fiero*. *Zia Mia*'yı aşağılamamalıydım," diye fısıldadı.

Fiero'nun dudaklarında hafif bir gülümseme belirir, ama sert sesi tartışmaya yer bırakmaz.

"Bir dahaki sefere seni affetmeyeceğim, mini patron. O benim için önemli.

Anladın mı?"

Duygularım içimi kaplarken Tristan'ın cevabını kaçırıyorum. Kapı açılıyor.

Çarpıcı bir kadın merdivenlerden aşağı inmeye başlar. Mutlulukla parıldıyor ve gözleri sadece Giorgio'yu görüyor. Aşağıya varmadan birkaç adım önce, ayağı takılır ve buketini fırlatır. Ben kaçırım, ama Fiero belime sıkıca tutunarak beni uçan çiçeklerin yoluna doğru yönlendirir, bu yüzden ya buketi yakalamak ya da yüzüme çarpmasını beklemek dışında başka seçeneğim yoktur.

Yere düşen birkaç yaprak dışında, buketi kurtarıyorum ve aranjmanı düzeltirken Fiero'ya öfkeyle bakıyorum.

Buketi geline uzattığımda, o başını sallar ve bana buketi almamı işaret eder.

"Artık ona ihtiyacım yok ve sen onu adil bir şekilde yakaladın, artık senin," diyor.

Tartışmak için ağzımı açtım ama Fiero kolumu tuttu, ben de dişlerimi sıkıp omzumun üzerinden ona ters ters bakarken o beni geriye doğru çekti. Kalçamı kavrayıp beni yanına çektiğinde çiçekler göğüslerime değdi. Altarın arkasındaki adam töreni başlatınca ve onur konluğu çift masalsı bir aşkla birbirlerine bakarken ben de güzel bukete bakmaya başladım.

Çiçekler benimle alay ediyor. Fiero başparmağıyla kalçamı okşuyor. Dikkatinin yüzüme kaydığını hissediyorum, ama gözlerimi buketten ayıramıyorum.

Sokak ağzında durduğumdan beri ilk kez, korku ve öfkemi bir kenara bırakıp yenilgiyi kabul ediyorum.

Fiero'ya güveniyorum. Onu istiyorum. Ona ihtiyacım var.

Tıpkı bu çiçeklerin kafama uçarak gelmesi gibi, Fiero Capito da hayatıma girip her şeyi ezip geçti. Her zaman istediğini alır, ama asla acımasız değildir, defalarca kez kardeşine benzemediğini kanıtlar ve ben istemeden bile kız kardeşimi korur.

Emma Lanza olarak onunla evlenmem için hiçbir engel tanımıyor ve ben bunu asla itiraf etmem, ama ben de bunu istiyorum.

Ona her şeyi vermek istiyorum.

Fiero Capito, eski nişanlımın küçük kardeşi ve New York'un en ölümcül mafya üyesi, kalbimi çaldı.

Kocama aşığım. Siktir.

BÖLÜM 18

Fiero Capito

Sinirimi boşaltmak için gereğinden fazla güçle sigaramı topuğumla ezdim. İki aydan fazla bir süredir Narciso'nun her hareketini takip ediyorum, ama klinik otoparkında Giorgio ve Aurora'ya saldırdığı zamanki kadar onun finansörünü bulmaya yaklaşmadım.

Benim uyanıklığım sayesinde, Seppi'nin iki adamı ve komşu çetelerden bir avuç asker artık hayatta değiller, ama bu yeterli değil. Çeşitli yöntemler kullanarak hepsini çökerttim, ama hepsi de çıkmaza girdi. Vivaldi ve New York'taki diğer mafya ailelerini tehdit edenin kim olduğunu öğrenene kadar patronumun yanında günlük hayatıma dönemem. Aurora ve Tristan'ı tekrar tehlikeye atan kişi ben olamam.

Ama bunun bedeli ne olacak? Emma ve kız kardeşi, onlarla çok fazla zaman geçirdiğim için vücutlarının her yerine büyük kırmızı hedefler yapıştırılmış halde yaşıyorlar. Donum için kirli işleri yaparken Narciso'nun saklandığı yerleri ziyaret etmek tek başıma yapmam gereken bir görevdi, ama Emma'nın başına felaket geldiğinde onu terk edemedim.

Karımı ve kız kardeşini korumak için elimden geleni yaptım, ama Giorgio'nun ayırabileceği adam sayısı sınırlı ve görevimi yarıda bırakamam.

Ağırlığımı diğer bacağıma verip, seçeneklerimi düşünürken bir sigara daha yakıyorum.

Emma, onun için bir bitiş tarihi belirlemezsem işinden ayrılmayacak ya da uzun bir tatile çıkmayacak. İlk başta, onun alışkanlıklarından dolayı işkolik olduğunu düşündüm - kardeşimden kaçtıktan sonra zor zamanlar geçirmiş olmalıydı - ama haftalar geçip de o hız kesmediğinde, sonunda kafamı kıcımdan çıkardım ve onun kendi şeytanlarıyla bildiği tek yolla savaştığını fark ettim.

Ancak onun kazandığından emin değilim ve ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum. Ona alan tanımak bir seçenek değil; ona çok bağımlıyım. Onu kemikleri kırılana kadar sikmek onu daha da yoruyor. Onu şımartmak ise onu kabuğuna daha da çekiyor.

Ciğerlerimi dumanla doldurup nikotinin verdiği hazzı çıkarıyorum.

Arka koridordan hala önlüğünü giymiş ve elinde bir klips tahtası ile çıktığında, saatime bakıp bir nefes daha alıyorum. Vardiyası beş dakika sonra bitiyor, ama yerine gelecek kişiyi henüz görmedim, bu yüzden muhtemelen bir süre daha çıkmayacaktır. Damarlarımda kaynayan hayal kırıklığı artıyor.

Cebimdeki telefonum titriyor. Sokağın ağzının karşısındaki gölgelere doğru ilerleyip tuğla binaya yaslanarak telefonumu çıkarıp arayanı kontrol ediyorum. Arayan Alessio; Narciso'nun şu anki saklandığı yeri gözetleyen adam, böylece karımı eve götürebiliyorum.

Acil bir durum olmadıkça aramazdı. Küfür edip sigaramı duvara söndürdükten sonra telefonu açtım.

Bir dakikadan az bir süre sonra, aramayı sonlandırıp Emma'ya hastaneden benimle birlikte çıkmaması konusunda uyarıcı bir mesaj gönderir ve caddeye çıkarken Giorgio'yu ararım.

"Hareket ediyor. Patron hanımdan yeni haber var mı?"

diye soruyorum. "Şu anda kontrol ediyor," diyor.

Blokun sonuna gelene kadar hat sessiz kalır. Yolu geçmek için caddeye adım atarım. Ensemdeki tüyler diken diken olur.

Karanlıktan bir motosiklet çıkar, farları kapalı olarak doğrudan bana doğru gelir. Zıplar ve yuvarlanarak kenara çekilirim, ama egzoz borusu ayağıma çarpar. Bacağımdan şiddetli bir acı geçer, bir kez daha yuvarlanarak ikinci motosikletin bana doğru sapmasını kıl payı kaçırırım.

Bulutların arasından gecenin karanlığını aydınlatan bir ışıkla telefonum asfaltta parıldıyor. Hızla ayağa kalkıp telefonumu alıyorum ve acil servise doğru koşuyorum. Her adımda bacağımdan keskin bir acı geçiyor ama korku beni ileriye itiyor. Emma'ya ulaşmalıyım. Bu bir tesadüf olamaz. Hedef ben değilim. O.

Giorgio'nun zayıf ve tiz sesi aramamızı hatırlatıyor, ben de telefonu kulağıma götürüyorum.

"Bir şey var mı?" diye soruyorum.

Arka planda Aurora'nın sesi duyulur ve Tristan'ı sakinleştirmeye çalıştığını fark edince içim burkulur.

"Hiçbir şey. Narciso'nun dairesindeki ve çevresindeki tüm cihazları kontrol etti.

Hiçbir şey yok," diye yanıtladı Giorgio.

Küfür edip yolun karşısındaki ambulans girişine doğru koşuyorum. "Patron hanımdan bir iyilik istiyorum," diye acı içinde homurdanıyorum.

Giorgio, dramatik davranmayı bırakıp ne istediğimi söylememi söyler, sonra da isteğimi kabul eder ve telefonu kapatır. Çift camlı sürgülü kapılara ulaşmadan hemen önce, Aurora elektriği kesince tüm bina karanlığa gömülür. Vücudumu yana çevirip kısmen açık olan kapılardan içeri sığar ve arkamdan kapıları kilitlerim.

Panik halindeki hastaların çığlıkları, birbirlerine seslenen telaşlı personel ve acil durum jeneratörleri devreye girerken tıbbi ekipmanların çıkardığı bip sesleri kulaklarımı bombardımana tutar.

Koridora doğru dönerken tabancamı kılıfından ve bıçağımı kınından çıkarırım. Emma'nın yerine geçmesi gereken hemşire, ambulans girişinin yanındaki hemşire odasının arkasından küçük bir el feneri ve bir yığın malzemeyle koşarak çıkar.

Tamamen siyah giyinmiş üç adam, koridorun diğer ucundaki nöbetçi ve dinlenme odasına doğru köşeyi dönüyor.

Hemşirenin el feneri, en yakın odaya koşarken Narciso'nun profilini aydınlatır.

Binanın önünden kadınsı bir çığlık duyulur, ama bunun bekleme odasından mı yoksa dinlenme odasına giden koridordan mı geldiğinden emin olamıyorum.

İleri atılıyorum ve ayak bileğimden geçen acı ile dişlerimi sıkıyorum, daha hızlı hareket etmek için kendimi zorlarken nefesim ciğerlerime girip çıkıyor.

Bir hasta önümdeki odadan çıktığında, onu omzumla iterek geriye doğru düşürür ve hızla ilerlerim. Adam, elimdeki silahları görünce bağırır. Onu görmezden gelip köşeyi dönerek yan koridora bakarım.

Bir kadın yerde yüzüstü yatıyor, ama kırmızı acil durum ışıkları onun hamile karnını ortaya çıkarıyor ve onun Emma olmadığını anlıyorum. Bir anlık rahatlamanın ardından suçluluk duygusu beni sarar, bu yüzden onun yanından topallayarak geçmek yerine diz çöküp nefes alıp almadığını kontrol eder ve onu yan çevirip ayağa kalkarım.

Omzumda beyaz sıcak bir acı hissediyorum. Silah sesinden kulaklarım çınlıyor. Sendeleyip duvara çarpıyorum, ancak irademle ayakta kalmayı başarıyorum.

Narciso'nun adamları üzerime koşuyor. Birinin dizine, diğerinin kalçasına ateş ediyorum, ama üçüncü kez tetiği çekmeye çalışırken beni yere indiriyorlar.

Soldaki adam üzerime ölü ağırlık gibi düşer, yaralı omzumu yere çarparak başından fişkırarak kanla beni kaplar. Arkadaşı bıçağını savurur, ama ben yuvarlanırken üzerimdeki ölü adamı çekip çekerim. Bıçağı insan kalkanımın içine batarken inlerim.

"Kıpırdama," diye hırlar Narciso.

Ayakkabıları görüş alanımı kaplıyor. Gözlerimi onun vücudunda gezdirip yüzüne bakarken aramızdaki mesafeyi ölçüyorum. Elindeki tabancayı gözlerimin tam ortasına doğrultmuş, bana ulaşamayacağı kadar uzakta duruyor.

"Yeğenimin senden neden hoşlandığını anlıyorum. Sen lanet bir hamamböceğisin, değil mi? Hep koşturup duruyorsun ve ölmeyi reddediyorsun."

Suç ortağı, ölü adamdan bıçağını çekmeye çalışırken başarısız olunca, Narciso alaycı bir şekilde sırtıyor. Duygusuz gözlerle, Narciso silahının namlusunu gorilin şakağına doğrultuyor ve tetiği çekiyor. Beyin parçaları duvara sıçrarken, silahını tekrar kafama doğrultuyor. Adam üstüme yığılıyor ve sıkışmış kollarımın yükünü daha da artırıyor.

"Yine de, itiraf etmeliyim ki, kadın zevkin harika. O seksi fahişe hemşire nerede?"

"Buradayım, gerizekalı!"

Emma, hemşire odasının arkasından, iki eliyle başının üzerinde bir tekerlekli sandalye tutarak çıkar. Tamamen görünmeden önce sandalyeyi fırlatır.

Narciso'nun silahı ateş eder. Ben bağırırım. Umutsuzluk dalgası bana yirmi adamın gücünü verir. Üzerimdeki cesetleri itip kalkarım.

Hayatımın en korkunç anında, Narciso ile Emma'nın arasına atlarım, ama o çok hızlıdır, uzattığım elimi kaçmak için dönerek Narciso'nun her iki uyluğuna da kocaman bir iğne saplar. Pistonları bastırır, sonra sandalyeyi kapar ve onu defalarca Narciso'nun üzerine vurur.

Durmayınca, tabancamı kılıfına, bıçağımı kınına koyup, arkadan kucaklayarak onu yerden kaldırıyorum. Çığlık atar ve topuklarını bacaklarıma vurur, ta ki sesim sonunda onun çılgınlığını kırıncaya kadar.

"Bir şeyin yok, *mia caramellina*. O öldü. Sakin ol," diye fısıldadım kafasının üstüne.

O gevşer ve hıçkırarak ağlar. "Özür dilerim! Ben..."

Midesini tuttu. Üzerimize kusmasını önlemek için onu tam zamanında öne eğdim. Kollarımda titreyip kusarken, sırtını okşayıp anlamsız sözler mırıldandım, elimden geldiğince onu teselli ettim.

Kendini kontrol altına almadan ve hemşire odasından aldığım mendilleri kabul etmeden önce kuru kusar.

"Ne yapacağız..."

Gözleri büyür ve hamile kadını fark edince sorusunu yarıda keser.

Bir saniyeden kısa bir sürede, ilk kez cinayet işleyen birinden ilk müdahale eden kişiye dönüşür.

Onun hamile kadına koşmasına izin verip, topallayarak arkasından giderken telefonumu çıkarırım. Birkaç kelime sonra, polis gelmeden adamlarımın her şeyi halledeceğini biliyorum.

Hamile kadın uyanır ve başını tutar. "Hayır, oturma.

Sadece nefes al," der Emma.

"Gitme zamanı, *mia caramellina*," diyorum.

Bana isyankar gözlerle bakar, ama yüzündeki ifade endişeye dönüşür. "Bu kanın hepsi senin olamaz. Nerenden yaralandın?"

İçimde zonklayan acıya rağmen, bana tüm dikkatini verdiği için penisim sertleşir. Onu kendime doğru çekerim ve onu öpme dürtüsüyle savaşıyorum, çünkü denersen muhtemelen dilimi ısırp koparacağını bilirim.

"Ciddi bir şey değil. Gitmeliyiz," diyorum.

Beni itip kolumdan kurtulur. Kolumdan yukarı aşağı yayılan acıdan inlerim.

"Peki. Birkaç şey alayım, sonra gidebiliriz."

Ona uzanıyorum ama o malzeme dolabının içine girip kayboluyor. Görüşüm ikiye bölünüyor. Kafamı sallamak bir hata oluyor. Kendimi toparlayıp dolaba doğru adım atıyorum.

İki çanta dolusu malzemeye geri döner.

Şaşkınlıkla onu izlerken, parmaklarını benimkine geçirip beni kapıya doğru çeker. Hemşire odasının bölmesine eğilir ve masadan açık bir şişe alır.

"Bunu iç. Hemen."

Mümkün olduğunu sanmıyordum, ama o, kurtarılması gereken büyük kötü mafya adamları hakkında küfürler mırıldanırken, ona daha da aşık oluyorum.

Bütün şişeyi bir dikişte içtikten sonra, onu kolumun altına alıyorum ve topallamama rağmen ona ağırlığımı yüklememeye çalışıyorum, ta ki o sinirlenip diğer tarafıma geçene kadar.

"Bana yaslan, *stronzo*, yoksa eve asla varamayız," diye homurdanır.

Şu anda evim çok cazip geliyor, bu yüzden onun aşağılayıcı tavrını affedip yardımını kabul ediyorum. Ön kapıdan çıkıp kaldırıma adımımızı atıyoruz. Ağrımı ve baş dönmesini bir kenara itip duyularımı keskinleştiriyorum. Sokakta saldırıya uğrarsak karımın güvenliğini tehlikeye atmak istemiyorum.

Apartmanımızın ön kapısından içeri girdiğimizde, ikimizin de terden sıırıslılam olduğumuzu ve efordan dolayı nefesimizin düzensiz ve kesik kesik olduğunu fark ettim. Ayakkabılarımı çıkarmak için oturmamı engelledi ve beni koridordan geçerek banyoya götürdü. Kapıyı kapatıp kilitledikten sonra, beni yaşlı bir adammışım gibi kapalı tuvalet koltuğuna oturttu. Onun ilgisini kıskanarak ona uyum sağladım.

Duşu açıp sıcaklığı ayarladıktan sonra bana dönüp ceketimi omuzlarımdan çıkarır. Tecrübeli bir rahatlıkla tabancalarımı kılıflarından çıkarır ve bir tanesi hariç hepsini boşaltır. Dolu tabancayı duşa en yakın rafa bırakır, böylece odanın neresinde olursak olalım kolayca ulaşabiliriz.

Göğüs kemerimi çözdüğünde, alnına hızlıca bir öpücük konduruyorum.

Hareketsiz kalır ve gözlerime

bakar. "Üzgünüm, Fiero,"

der.

Gözlerini inceledikten sonra "Neden?" diye soruyorum.

"Sen ondan istediğini almadan Narciso'yu öldürdüm," diyor.

İç çekip parmaklarımı ensesine doladım.

"Bu senin hatan değil, ama kendini daha iyi hissedeceksen, kime ait olduğunu hariç her şeyi unutana kadar seni cezalandırabilirim."

Belki şaka olarak söylemek istemiştım, ama sesimdeki açlık beni ele veriyor. Gözlerinde ilgi parıldadığında ve nefesi kesildiğinde, sırtarak başparmağımı alt dudağına sürtüyorum.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum," diyorum.

O itiraz etmediğinde, ahlaksız hayaller zihnimi doldurur, ama o avucunu dudaklarımdın üzerine koyar ve öpücüğümü engeller.

"Önce duş ve tedavi. Kocamın kan kaybından ölmesini istemem. *Anladın mı?*" der, kaşlarını kaldırarak.

Sinsi bir gülümseme dudaklarımı kaldırır. Avucunu yalarım ve şehvetin gözlerini sulandırmasıyla keskin nefesini zevkle izlerim.

Kızgın bir ifadeyle elini aşağı indirip parmaklarını çenemin etrafına geçirir.

Penisim o kadar hızlı sertleşir ki başım döner. Beni sertçe davranmasına izin vereceğim tek kişi odur ve benim misillememi göğüslemeye hazır olması beni o kadar tahrik eder ki nefes almakta zorlanırım.

"Uslu dur, *mio marito*, yoksa bandajlamayı bitirdiğimde tehdidini yerine getirecek kadar yorgun olacaksın."

Gözlerindeki vahşi parıltıdan, ciddi olduğunu anlıyorum, bu yüzden o beni soyarken, onun gerçek boyutlu bebeği gibi sessizce oturuyorum. Göğüs kemerimi kapının yanındaki boş kancaya astıktan sonra, gömleğimi başımdan çıkarır ve kolumdaki yeni yarayı incelerken kaşlarını çatıyor.

"Dövmelerinin altında saklı olan koleksiyonuna eklenecek bir yara izi daha. Neden böyle yaşıyorsun, Fiero?" diye sordu.

"Çünkü bazı şeyler acıya değer, *mia caramellina*," diye tereddüt etmeden cevap veriyorum.

Göz bebekleri küçülüp yutkunduğunda, mesajımı açık ve net bir şekilde anladığını anlıyorum.

O buna değer. Onu korumak için yapmayacağım hiçbir şey yok ve bu geceden sonra, onun da benim için aynı şeyi hissedip hissetmediğini merak ediyorum. Kalıcı terör midemi bulandırır da, o sandalyeyi fırlatıp Narciso'ya saldırırken muhteşem görüldüğünü düşünmeden edemiyorum.

Benim için. Beni korumak için onu öldürdü.

Parmağıyla kolumdaki kanayan yarayı okşarken kalbim bir an duruyor. İkimizi de soyup beni duşa götürürken her zorlu çekişinde, tüm vücudumu temizlerken her şehvetli dokunuşunda, beni kurularken her dikkatli hamlesinde ve yaralarımı tedavi edip bandajlarken her ustaca dokunuşunda, sessizce beni sevmeye ve hayatımızın geri kalanında beni sınamaya yemin ediyor.

Ve gece yarısı beni uyandırıp ilk kez seks yapmaya başladığında, onu bir tanrıça gibi tapıyorum.

O benim dünyamı yönetiyor. Ruhuma sahip. Geleceğimi kontrol ediyor.

O olmadan ben bir hiçim. O benim. Karım. Ruh ikizim. *Mia caramellina*.

Ve ben de onunum. Sonsuza kadar.

BÖLÜM 19

Emma Lanza

Uzun zamandır ilk kez ZİHNİM BERRAK VE UYANIK bir şekilde uyandım, bu yüzden otururken mide bulantısı hissettiğimde, Fiero'nun iri vücudunun üzerinden atlayarak mide içeriğimi kaybetmeden tuvalete ulaştım. Narciso'nun son anlarının hatıraları zihnimde canlanırken, midemdeki sıkışma daha da arttı.

Birini öldürdüm. Bu, bir hastayı kaybetmekle aynı şey değil. Artık, yıllardır kaçmak için o kadar uğraştığım diğer suçlulardan daha iyi değilim.

Ancak Fiero saçlarımı avucuna alıp omzumu okşadığında pişmanlığım yok oluyor.

Ben Seppi Capito ya da babam gibi değilim. Kocam da öyle.

Fiero'nun hayatında korkunç şeyler yapmadığını söyleyerek kendimi kandırmayacağım, ama onun amacı onu diğerlerinden ayırıyor. Kendi ahlak kuralları var. Tristan'ın onun yanında normal bir çocuk gibi davranması bile, onun kardeşi gibi bir canavar olmadığını kanıtlıyor.

Tükürüyorum, ağzımı tuvalet kağıdıyla siliyorum ve Fiero'nun lavaboya kadar yardımını kabul ediyorum. Ağzımı çalkalayıp diş fırçama diş macunu sürdükten sonra, yansımalarımızdan kocamanın gözlerine bakıyorum. Yüzündeki endişe, karnımda kelebekler uyanmasına neden oluyor.

Kaşlarımı çatıp ona iyi olduğumu söylerim ve diş fırçama ağzıma sokup dişlerimi ve dilimi aşırı bir gayretle fırçalarım.

Bana çarpık bir gülümsemeyle bakıp başımın üstüne bir öpücük konduruyor ve sonra arkamdan uzanıp dişlerini de fırçalamaya başlıyor.

Duygular beni sarar. Hepsine isim veremem ama gözlerim yaşlarla dolar. Ağzımı çalkalarken yüzümü lavaboya saklarım. Duygularım

daha da yoğunlaşınca, diş fırçamı körü körüne tutacağına geri koyup yüzüme su serpiyorum.

Her sabah diş fırçasını benimkinin yanında görmek istiyorum. Her gece yatağında ona ihtiyacım var. Bana yemek yedirmeden akşam yemeği hayal edemiyorum. Omuzlarımı koruyan kolları olmadan şehir sokaklarında yürümek istemiyorum.

Fiero Capito'yu seviyorum.

Bu farkındalık beni korkutmalı, ama korkutmuyor.

Sonunda suyu kapattığımda bana havluyu uzatıyor. Beni kalçalarımın çevirip lavaboya yasladığında ciyaklarım. Göz açıp kapayınca kadar beni çevreliyor ve ezip geçiyor. Havluyu, havlu kumaşın üzerinden ona bakacak kadar indiriyorum.

Kaşlarını kaldırır. Ben de kaşlarımı çatıp, havluyla onun yaralanmamış koluna vururum.

"Sen tam bir pisliksin. Az önce ciğerlerimi kusarken sen beni bir top gibi döndürüyorsun? Çok nazıksın, mafya adamı," niyetimden çok daha az öfkeyle homurdanırım.

O yemi yutmaz. "İyi misin?" diye sorar.

Gözlerinde endişe parıldıyor, yüzümdeki ifadeyi inceliyor.

"Sabah bulantısı mı?"

Sert görünüşünün arkasına saklamaya çalıştığı umut, onu alay edip tokatlamak için verdiğim ilk tepkiyi yok eder. Kafamı sallarken kalbim acıyor. Depresyonun kimyasal dengesizliği bazı garip yan etkilere neden oluyor, ama adet dönemim hala düzenli. Muhtemelen bir iki gün içinde kanamam başlayacak. Ona söylediğimde yüzündeki ifadeyi görmekten korkuyorum.

"Emin misin?"

Başımı sallıyorum.

"O zaman neden kustun?"

Omuz silkiyorum.

"Bu yeterli değil, *mia caramellina*. Kelimelerini kullan."

Gözlerimi devirip omuzlarını itiyorum, ama o kıpırdamıyor. Bir santim bile.

"Ölüm benim için yeni bir şey değil, ama birini öldürmek öyle, o yüzden bana biraz zaman ver," diye hırlıyorum.

Gözleri dudaklarıma kayar, sonra enseme tutup beni kendine daha sıkı çeker.

"Viking tanrıçası gibi görünüyordun, Emma. Tek istediğim yüzümü bacaklarının arasına gömmek ve senin beni ölümüne sürmen."

"Ama bu, tüm amacımızı boşa çıkarırdı."

Nefesimin fayanslardan yankılandığını duyunca utançtan yanaklarım kızardı.

"Yani, onu benim için öldürdüğünü kabul ediyorsun?"

Gözlerinden yansıyan yoğunluk beni yerden kesiyor. Başımı sallıyorum.

"*Mio Dio*, dudaklarından daha fazlasını tatmaya karar vermeden önce beni öp," diye hırlar.

Ağzımız arasındaki mesafeyi kapatmama rağmen, dudaklarımız değdiği anda kontrolü ele geçirir, zaman kadar eski bir ritimle yalar ve okşar, beni o kadar tamamen domine eder ki beynim ayak parmaklarımdan dışarı akar. Geri çekildiğinde, sağ tarafındaki koyu mor çürüğü kaçınarak omuzlarını tutar ve parmak uçlarımda yükselirim.

"Sen bir kez tatmakla yetinebilirsin, ama ben yetinmem," diye fısıldıyorum dudaklarına, sonra dizlerimin üzerine çöküp şortunu aşağı çekiyorum. Kocaman penisi serbest kalıyor ve alnıma çarpıyor. Onu kalçalarından geri itiyorum ve yumruğumu penisinin tabanına doluyorum.

O homurdanır, kafatasımın tabanını avuçlar, askıdan havlularımızı alır ve yere atar, üzerlerine diz çökmemi ister. Hayranlık ve şaşkınlık içimi kaplar ve havluları bacaklarımdan altına koyar koymaz, onun flanşına alaycı bir öpücükle teşekkür ederim. Uylukları kasılır ve eli saçlarımla sıkıca kavrar.

Gözlerine bakıp, sadece tepkisini görmek için kapalı dudaklarımla hassas ucuna dokunuyorum. Erimiş arzu, zengin kahverengi gözlerinden parıldarken, penisi elimde titriyor. Sırıtip diğer elimi de penisinin tabanına koyuyorum, sonra geri çekilip nefesimin üzerinde dolaşmasını sağlıyorum.

"Bırak beni," diye fısıldarım.

Yüzü kararır, ama normalde verdiği "*asla*" cevabını veremedi, başımı eğip saçlarımdaki elini işaret ederim ve sahip olduğum tüm kötü düşünceler ve arzularla dolu bir bakış atarım.

"Dikişlerinin açılmasını istemeyiz, değil mi?" diyorum. Ben kaşlarımla anlamlı bir şekilde kaldırırken, gözleri büyür.

Yarı kapalı gözlerle benim şehvetli bakışımı karşılıyor ve sırtıttığında, erimiş lav karınımanın derinliklerinde nabız gibi atıyor. Bileğini çevirip saçımı çekiyor ve başparmağıyla çenemi okşuyor.

"Beni kızdırma, *mia caramellina*, bütün gün dilimde kıvranmak istemiyorsan."

Hayatımın en cesur, en seksi hareketiyle, dilimin düz kısmını onun penisinin alt kısmı boyunca gezdiriyorum, sonra dilimi onun yarık kısmına sokup tuzlu, misk kokulu tadına hayranlıkla mırıldanıyorum. Başını geriye atıp küfrediyor.

"Siktir, Emma, bana ne yapıyorsun? Daha fazla ver, *amore mio*. Bana her şeyi ver." Dilimi onun flanşının etrafında döndürdüm. "*Mio Dio, daha fazla,*" diye talep etti.

Onu saran gerginliğe rağmen, birkaç dakika boyunca onun penisini okşamama ve keşfetmeme izin veriyor, ama onu ağzıma alıp yutduğumda, hırlıyor ve kontrolünü kaybediyor. Yumruklarımı üst üste koyuyorum, ama o yine de her itişinde beni boğuyor.

Onun çözülmesini zevkle izliyorum. Beni anlaşılmış ve sevilen hissettiriyor. Dizlerimin üzerinde, penisi ağzımda, sadece kurguda var olabileceğini düşündüğüm bir güç yaşıyorum.

Gömleğim sert meme uçlarımı sürtüyor ve o ritmini kaybedip boğazımın arkasına boşalırken, sıvı arzusu külotumu ıslatıyor. Her damlayı yutuyorum ve uyluklarımı birbirine sürtüyorum, klitorisimde daha fazla sürtünme için çaresizce.

Kocam saçlarımı nazikçe okşuyor ve parmaklarını kafa derimde gezdiriyor, ben de dilimi onun penisinin alt kısmına doluyorum. O tıslayarak kalçalarını geri çekiyor, sonra eğilip beni omzuna atıyor. Sert kasları karnıma batınca çığlık atıyorum. Gözlerimin kenarlarında yıldızlar patlıyor. Acıyor. Boğuk sesimi duyunca beni omzundan indirip göğsüne yatırıyor.

Kıpırdanarak bandajlarında kan izi olup olmadığını kontrol ediyorum, ama o dudaklarını şakağıma indirip özür dilercesine mırıldanıyor, penisini şortuna sokup banyo kapısını açıyor.

Katherine, omzuna temiz giysiler asmış, bir elinde telefonu, diğer elinde seyahat hijyen çantası ile koridorun sonunda gözleri fal taşı gibi açılmış duruyor. O benim yüzümü incelerken utanç dilimi bağlar.

Ellerini kulaklarına kapatıp gözlerini sıkıca kapatıyor.

"*Dannazione*, ben bir yetişkinim, biliyorum, ama ben buradayken apartmanda seks maceralarını sergilemeyi bırakır mısın? Mutlu olmana sevindim, ama lanet olsun, yarı çıplak olarak attığın kişi *benim kız kardeşim*," diyor.

Cevap beklemeden, topuklarını döndürür ve odasına doğru geri döner, ama kapısını kapatırken dudaklarında beliren küçük gülümseme, ruhumdaki kargaşayı yatıştırır. Kızgın değil. Aksine, rahatlamış ve mutlu.

Fiero yatak odamıza girer, kapıyı tekmeler ve kilitler, sonra beni yatağın üzerine yatırır.

"Eğer akıllıysa, kulaklık takacaktır, çünkü şu anda seni tatmak için beni hiçbir şey durduramaz," diye dudaklarıma fısıldıyor.

Şakacı bir şekilde nazik ve acı verici bir şekilde sert arasında gidip gelirken, ağzını ve ellerini kullanarak beni sayısını bile unuttuğum kadar çok kez orgazma ulaştırır ve sonunda penisini amıma soktuğunda, mükemmel gerginlikten hıçkırarak ağlarım ve o tam olarak yerleşmeden önce uçup giderim.

Alarmım çaldığında, hiç tereddüt etmeden görmezden gel düğmesine basar. Tekrar orgazm olurum.

O çok seksi. Çok güçlü. Çok güvenilir.

Bir süre birbirimizin kollarında yatıyoruz, ama ben derin bir uykuya dalmadan önce beni uyandırıyor. Homurdanıyorum ama onu duşa kadar takip ediyorum.

Hızlı bir duş alıp temiz kıyafetler giydikten sonra, işe geç kaldığımı fark ediyorum, ama Fiero kahvaltıyı atlamama izin vermiyor.

Beni tanıdığından beri ne kadar dakik olduğumu hatırlatınca, pes edip resepsiyonu arıyorum. Nöbetçi hemşire beni affediyor ve bana kızmadan ya da soru sormadan programı yeniden düzenliyor. Oraya vardığımda kimse bana kızmıyor.

İşime daldığımda bile - iş arkadaşlarım dün geceki elektrik kesintisi hakkında dedikodu yapmaya devam ettikleri için işler her zamankinden daha kaotik - şüpheler beni rahatsız ediyor. Mide bulantım hiç geçmiyor ve depresyonun sisinden kurtulamadığım için, Fiero'nun sabah bulantısı hakkında sorduğunda umut dolu ifadesini zihnimden silemiyorum. Umutlu bir düşünce mi yoksa haklı bir şüphe mi bilmiyorum, ama semptomlarımın sandığımdan daha fazlası olup olmadığını merak etmeye devam ediyorum.

Günün ortasında, kafamdaki düşüncelere daha fazla dayanamıyorum ve hamilelik testi satın almak Fiero'nun şüphelerini uyandıracığından, kadın bir iş arkadaşımdan ultrason makinesini benim üzerimde denemesini rica ediyorum.

Karnımı açıkta bırakarak uzanırken kalbim güm güm atıyor. Soğuk bir sıvıyı alt karın bölgeme sıkıyor ve probunu karnıma indiriyor. Aniden beni saran endişeyle kaçmak isteyerek neredeyse elini itiyordum, ama parmaklarımı kıvrılmış gömleğime sıkıca geçirip monitöre bakıyorum.

Kadın, karaciğerimi, safra kesemi ve böbreklerimi tespit etmek için etrafıma bastırıyor, sonra yumurtalıklarımı buluyor ve hafifçe rahmime doğru kayıyor.

Ben şok içinde bakarken o sessizleşir. Birkaç saniye boyunca ikimiz de kıpırdamayız. O, öne eğilip Doppler'ı açarak sessizliği bozar. Bebeğimin hızlı kalp atışları beni sersemliğimden çıkarır. Ağlarım. Gözyaşları şakaklarımdan akar, ama gözlerimi ekrandan ayıramam.

Ağlayacak bir an varsa, o da şimdidir. İçimdeki ses cesaretini toplayamıyor. Şu anda ağlamaya hakkım var.

Mide bulantım sadece stresten kaynaklanmıyordu. Yorgunluğumun tek nedeni iş değildi. Adet döngüsü sandığım şey, erken gebelik kanamasıydı, bu yüzden şiddeti ve süresi çok hafifti.

Yaklaşık dokuz haftalık hamileyim. Ekrandaki fasulye titriyor ve minik uzuvlarını sallıyor, ama ben bu hareketi hissetmiyorum. Henüz.

Kahretsin, çıldırmam gerekirdi, ama yapamıyorum. Sevinç, hayret ve sevgi içimi kaplıyor.

Fiero Capito'nun bebeğini taşıyorum.

İş arkadaşşıma gözyaşlarımdan mutluluk gözyaşları olduğunu söyledikten sonra, ultrason görüntülerini yazdırmasını ve karnımdaki yapışkan maddeyi sildikten sonra cebime koymasını rica ediyorum. Bana birkaç dakika yalnız kalmam için izin veriyor. Ona teşekkür edip kabul ediyorum.

Lavaboya eğilip yüzüme su serpiyorum, karton gibi kağıt havlularla kuruluyorum ve metal backsplash'teki yansıma bakıyorum.

Kalbim güm güm atarken, telefonumu çıkarıp rehberimi açtım. Parmağım Fiero'nun isminin üzerinde dururken durakladım.

Onun birkaç mesajına cevap vermek dışında, ona hiç ulaşmadım. Hiç konuşma başlatmadım. Hiç aramadım.

Düğmeye basıp telefonu kulağıma götürdüm. İlk zil sesi bitmeden cevap verdi. "Ne oldu, *mia caramellina*? Neredesin?"

"Bir şey yok. Hâlâ isteyim, ama sana yüz yüze bir şey söylemem gerekiyor. Beni almaya gelebilir misin?"

"Tabii ki, *amore mio*. Bana on dakika ver. Hiçbir yere gitme."

Kabul edip telefonu kapatıyorum. Odada birkaç tur attıktan sonra, onu beklerken işime geri dönmeye karar veriyorum, ama kapı koluna parmaklarımı doladığım anda telefonum titriyor.

Bilinmeyen bir numara bana mesaj gönderir. Mesajı açtığımda kanım donar. Üç küçük nokta, şimdiye kadar okuduğum en yıkıcı beş kelimenin önünde dans eder.

Yalnız gel. Kimseye söyleme.

Kafamı kapıya yaslayıp nefesimi düzenlemeye çalışıyorum, en kötü kabusum gerçek oluyor.

Seppi Capito bizi bulmuştu. Fotoğrafta, Katherine metroya inerken birkaç metre uzağında duruyordu. Arka plandaki sokak tabelaları bana onun yerini gösteriyordu.

Boğazım düğümlenmiş, görüşüm bulanıklaşmış halde kapı kolunu çevirip hemşire odasına koşuyorum.

"Hey, acil bir ailevi durumum var ve hemen gitmem gerekiyor," diyorum.

Dr. Taylor benimle tartışmak istercesine öne çıkıyor, ama onu görmezden gelip yapışkan not defterini ve kalemi alıyorum. Elimden geldiğince hızlı yazıp, mümkün olduğunca çok yapışkan nota not yazıyorum ve kalemi masaya atarken notları yırtıp alıyorum.

"Sormuyorum. Kocam beni aramaya gelirse, ona bunu verin," derim ve ultrasonumu yapan hemşirenin eline en üstteki notu sıkıştırırım. Onların Fiero'yu hiç tanımadıklarını geç fark ederek, kapıdan dışarı koşarken omzumun üzerinden seslenirim. "İri yarı. Bir sürü dövmesi var. Yakışıklı. Ölümcül. Onu gördüğünüzde tanıyacaksınız."

Net bir planım olmadan, hala önlüğümle, boynumda stetoskopum, cebimde ultrason filmleri, bir elimde yapışkan notlar, diğer elimde telefonumla (Seppi'nin bir şekilde öğrenip Katherine'e zarar vermesinden korktuğum için kullanmayı reddediyorum) her bir yapışkan notu buruşturup Fiero'nun normalde saklandığı yerlere sistematik olarak bırakıyorum.

Ciğerlerim yanıyor ve sokaktaki birkaç kişi bana deliymişim gibi bakıyor, ama kız kardeşimin fotoğrafta olduğu yere ulaşana kadar koşabildiğim kadar hızlı koşuyorum. Telefonum başka bir resimle çalışıyor.

Gün boyunca biriktirdiğim ıvır zıvırların arasında bir kağıt parçası veya işe yarar bir şey bulmak umuduyla önlüğümün ceplerini ararken, yazabileceğim tek şeyin ultrason fotoğrafları olduğunu fark ettim. Fazladan kalemleri ve daha büyük eşyaları kalça ceplerime, daha küçük eşyaları ise — bir saç tokası, birkaç çengelli iğne ve bir kuruş — göğüs cebime tıktırdıktan sonra, arka cebimden hamilelik fotoğraflarımı çıkardım.

Her nefeste Seppi'yi lanetleyerek, etrafı tarayıp kimsenin izlemediğinden emin olduktan sonra, şeridin ilk resmini yırtıp kalemimi tıklatarak

arkasına Katherine'in yeni adresini yazdım.

En yakın çöp kutusunun çubuklarına kağıdı sıkıştırırken kalbim sızlıyor. Stetoskopumu kenarına asıyorum, umarım bu Fiero'nun dikkatini çekmeye yeter. Kocamın ipuçlarımı bulduğunu hayal ederken pişmanlık ve üzüntü beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyor, ama Katherine'in hatırı için kendimi toparlayıp merdivenlerden aşağı inmeye başlıyorum.

Omzuma bakmanın bir anlamı yok. Geriye bakamam, yoksa tereddüt ederim.

Kız kardeşimin bana ihtiyacı var.

Onu hayal kırıklığına uğratamam.

Ve Fiero'ya ihtiyacım var.

Onun beni bulup korumasına hiçbir şeyin engel olamayacağından emin olmak, metroya daha da derinlere inmek için bana güç veriyor.

BÖLÜM 20

Fiero Capito

Sokakları geçerken ^{buruşuk sarı kareyi} kaldırıma ^{atıyorum}, birinin kaldırımın ortasına çöpünü bırakmasına sinirlenerek, normalde Emma'yı beklediğim sigara içme alanına doğru yürüyorum. Onun hemşire odasının arkasında olmasını bekleyerek, binanın köşesine yaslanıp çakmağımı birkaç kez açıp kapatıyorum. Sigaramı almak için uzanırken, topuğumun yanındaki sarı yapışkan not dikkatimi çekiyor.

Son bir iki blokta da benzerlerini gördüğümü hatırlayınca ensemdeki tüyler diken diken oldu, sanki biri benim takılabileceğim yerlerin yakınlarına iz bırakmış gibi. İçgüdüsel olarak eğilip kağıt parçasını aldım, gözlerimi bölgeden ayırmadan etrafı taradım.

Kenarlarında sevimli çizimler olmasa da, hatta sayfada mürekkep olmasa da , bu izleri Emma'nın dağınık el yazısı olarak tanıdım. Sokak lambasına yaklaştım ve kağıdı daha iyi okuyabilmek için eğdim.

Kalbim durdu.

Dört kelimeyle, insanlığımı geri plana atacak kadar korkunç bir mesaj iletiyor. Kardeşimin ilk adını, kız kardeşinin kısaltılmış adını ve bir metro istasyonu numarasını okuduğumda ne olduğunu tam olarak anlıyorum. Küfredip kağıdı avucumda sıkıca tutup harekete geçiyorum. Aylardır hiç koşmadığım kadar hızlı koşuyorum, kaldırımda sprint yapıyorum, bloğun sonuna geldiğimde hızımı kesmiyorum, acil durum hattını hızlıca ararken kendimi daha da zorluyorum.

Arama bağlanır. Üç kişi — patron, patronun eşi ve en iyi askerimiz — dinliyor, ama Giorgio cevap veriyor.

"Konuş."

Onun kısa emri, paniğimi gidermek için tek ihtiyacım olan şey.

Katherine ve Emma'nın kim olduğunu öğrenir öğrenmez, Giorgio'ya itiraf ettim, çünkü onun yardımı olmadan Narciso'yu gözetlerken hem karımı hem de kız kardeşini koruyamayacağımı biliyordum. Patronun kadını burnunu soktuğu için o benim kim olduğumu zaten biliyordu.

Beni önyargısız bir şekilde ailelerine kabul edeceklerini bilmeliydim. Sonuçta, onların biyolojik aileleri de benimki kadar berbat durumdaydı.

"Kardeşim New York'ta. Katherine'i buldu ve Emma'yla iletişime geçti. O benden önde. Yalnız." Konumu bildirip köşeyi dönerek son bloğu koşarak geçiyorum.

Güneşin doğuşuyla gökyüzü aydınlanıyor ve neredeyse boş bir cadde ortaya çıkıyor, ama metro merdivenlerinin ilk basamağına ayağımı koyduğumda, çöp tenekesinin dışındaki beyaz bir dikdörtgen rüzgarda dalgalanıyor ve dikkatimi çekiyor.

Üzerinde bir stetoskop asılı.

Kağıdı incelemek için eğildim.

El yazısı Emma'nın. Çöp tenekesinin aralıklarından kağıdı alıp Giorgio'ya bir sonraki konumu iletmek için ağzımı açtım, ama laminasyonlu kağıdı çevirdiğimde korku sesimi kesiyor.

O hamile. Karım benim çocuğumu taşıyor.

Emma, benim bebeğime hamile olduğunu biliyor ve Seppi'nin tuzağına doğru koşuyor.

Onu suçlayamam, kız kardeşi ile ne kadar derin bir bağa sahip olduğunu bildiğim için, özellikle de ailem olarak gördüğüm insanlar için ben de aynısını yapacağım için.

Bir rüzgâr esintisi ultrasonu benden almaya çalışıyor ve beni şokumdan çıkarır. Giorgio'ya bir sonraki konumu okurum ve kağıdı arka cebime sokarım, merdivenleri dört basamak birden atlayarak inerim.

Trenin içinde arama kesiliyor, ama perona çıktığımda tekrar arıyorum.

Duvar reklamının kenarına sıkıştırılmış başka bir ultrason bulduğumda, kalbim ayak parmaklarıma kadar iner.

"Onu nereye götürdüğünü biliyorum," diye homurdanırım.

Korku ve endişem, tek bir amaca odaklanarak bir sonraki trene atladığımda kaybolur.

Onu en yakın özel havaalanına götürüyor, bu da karımı, çocuğumu ve baldızımı San Francisco'ya götürmek için uçağını hazırladığını anlamına geliyor.

Bu asla olmayacak.

Bir tuzağa doğru yürüdüğümü bilsem de, hala görüşme halinde olan telefonumu göğüs cebime koyup, platformun sahibiymişim gibi trenden iniyorum.

Aurora ışıkları kesiyor ve tüm tüneli yanıp sönen kırmızı acil durum ışıklarıyla dolduruyor.

Üç el ateş ediyorum, platformda beni bekleyen üç gorili de yere seriyorum ve kıvranan bedenlerinin yanından geçerken her birinin kafasına birer kurşun daha sıkıyorum. Ben merdiven boşluğuna doğru köşeyi dönerken, onlar son nefeslerini vererek yatıyorlar.

İki adam sağdaki korkuluğa yaslanmış. Ayağım en alt basamağa basar basmaz, mermileri başımın üzerindeki tavana yağar. En yakınimdaki adamın kasıklarına nişan alıp tetiği çekerim.

Yüzüme ve omuzlarıma enkaz yağar, ama merdivenleri hızla tırmanırım ve düşen yaralı adamdan kaçarım.

Kemerimden bıçağımı çekip kalan adamın karnına saplıyorum, sonra namluyu alnına dayıyorum. Gözleri fal taşı gibi açılmış şaşkınlığı, beyni üst merdivenlere sıçrayana kadar yüzünde kalıcı bir iz bırakıyor.

Onu iterek merdivenlerin dibinde arkadaşının yanına gönderip, şehre doğru ilerlemeden önce silahımı yeniden dolduruyorum.

Adamları sokaklarda ateş açarken, Seppi'nin çaresizliğini hissediyorum. Kendi bölgesinin çok uzağında ve sırtını korumaya çalışmasından, peşimde olduğumu bildiğini anlıyorum.

Kalçama bir kurşun saplanıyor ama acıyı hissetmiyorum. Suçluyu boğazından vuruyorum ve kanın sıçradığı yerde ilerliyorum.

Giorgio'ya Nico Russo'nun benim onun bölgesinde olduğumu bilip bilmediğini sormadan, bir düzine siyah SUV hızla ortaya çıkar.

Öndeki araç önümde durup arka kapı açıldığında tanıdık yüzler görünüyor, ben de içeri atlayıp kapıyı kapatıyorum. Sürücü tek kelime etmeden hızla kalkış pistine doğru yola çıkıyor.

Zincirli çitin kapısı, biz oraya varmadan açılır. Pistte göz gezdiririm, ama kardeşimin uçağını bulamadan, yolcu seslenir ve en yakın pistin sonunu gösterir.

Yanılıyor. Kalkışa hazırlanan uçak kardeşimin uçağı değil, ama yükselen güneş her yüzeye yansıyor ve görmeyi zorlaştırıyor.

İkinci pistin yanlış ucunda bir uçak duruyor. Işıklar kapalı ama pervaneler dönüyor, açık kapıya bir merdiven dayalı ve altında bir grup insan var, bunun kardeşiminki olduğunu anlıyorum.

SUV ters yöne dönerken, kapımı açıp dışarı atlıyorum, çarpmanın etkisini azaltmak için yuvarlanıyorum ve karanlık uçağa doğru koşmaya başlamadan önce ayağa kalkıyorum.

Telefonum cebimden kayıp yola düşer ve çimlere yuvarlanır. Onu bırakırım. Emma ve Katherine'i kurtarmak tek endişemdir.

Uçağın motorunun gürültüsü, pilotun kalkışa hazır olduğunu gösteriyor. Bir kadın, şekilsiz bir figür merdivenlerden çıkmaya başlamadan milisaniyeler önce çığlık atıyor.

Onun kardeşimin adamlarından biri olduğunu ve Emma'yı omzunda taşıdığını fark ettiğimde, duygularımı sıkı bir şekilde kontrol altına alıp, kardeşimin her zaman olmamı istediği kalpsiz suikastçıya dönüşüyorum, ancak onun için çalışmak yerine, onun en kötü kabusu oluyorum.

Beş adam kardeşimle birlikte merdivenlerin altında duruyor. Katherine ona karşı direniyor, ama kardeşim ona tokat atıp kollarının arasına çekince, onun gücüyle karşılaştırıldığında Katherine'in gücü hiçbir şey ifade etmiyor.

Merdivenlerin ortasında, Emma tırabzana tutunur ve o kadar sert bir şekilde direnir ki adam dengesini kaybeder. Topukları başının üzerine düşer ve bilekleri ve ayak bilekleri bağlı halde havada kontrolsüz bir ters takla atarkenki görüntüsü hayatımın en kalp durduran anıdır, ama korkuluğa tutunmaya devam eder. Merdivenin yan tarafına çarparak ayakları asfaltın üzerinde sallanırken, goril merdivenlerden yuvarlanır ve diğer üçünü bowling pinleri gibi devirir.

Sol elimdeki bıçağı, insan bowling topundan en uzak olan askere fırlatıyorum ve Emma'nın parmakları basamaktan kayarken onun altına atlıyorum. Onu yakaladığımda, korku dolu çığlığı bir homurtuyla son buluyor. Yaralarımın gelen keskin acı beni rahatsız etmiyor, onu kollarımda döndürüp merdivenin altına doğru bastırıyorum.

Onun parmaklarını silahımın kabzasına doladım, sonra kemer kılıfımdan bıçağı çekip, kaçması gerekirse diye ayak bileklerindeki ipleri kestim.

Adamlar bowling salonu numaralarından kurtulurken, SUV'ler gelip grubu çevreler. Emma'nın bileklerindeki ipleri kesmek için tutunurum ama Seppi'nin sesi gürültünün üstüne çıkınca donakalırım.

"Bir adım daha yaklaşırsanız, *la puttana* ölür. Sen, *mio fratello* ve beni aldattığın değersiz *figa* hariç. Siz ikiniz, silahlarınızı bir kenara atın ve diğer taraftan çıkın."

Emma yutkunur ve parmaklarını silahımın etrafında sıkılaştırır. Nabızı şah damarında atıyor. Gözlerindeki dehşet ve kararlılık, benim bakışlarımla karşılaştığında ruhumu eritmekle tehdit ediyor. İplerini kesip bıçağı bir kenara atarım. Bıçak asfaltta kayarken, yüzünü avuçlarım ve kuru yanağını başparmağımla okşayarak, sessizce ona güçlü kalması için cesaret veririm ve bu kadar dirençli olduğu için onu övürüm.

Silahımın namlusunu avucumun içinde sıkıca tutuyorum. Emma isteksizce elini açıyor. Şarjörü çıkarıp mermi yatağını boşaltıyorum, sonra da bıçağımın yanına atıyorum. Karım ve çocuğum bu kadar yakinken dolu bir silahı atmak istemiyorum.

"Ben *stronzo* değilim. Bütün silahlarını ver, *mio fratello*," diye talep etti Seppi.

Ceketimi çıkarır ve göğüs kemerimin tokasına uzanırım. Silahlarla dolu kemeri vücudumdan çıkarırken, Emma uzanır ve narin ama güçlü elleriyle yüzümü çerçeveler.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Kemerleri fırlatıp, ensesini tutup, ölmek üzere olan bir adamın çaresizliğiyle onu öpüyorum, ama Seppi sabrını kaybetmeden geri çekiliyorum.

"Pes etme, *mia caramellina*," diye hırıliyorum.

O, belimdeki kılıftan tabancayı çıkarır ve konuşurken mermileri boşaltır.

"Vazgeçmiyorum, ama sana söylemeden bir saniye daha geçmesine izin veremezdim. O sözleri söylemeden oraya çıkmaya cesaret edemedim." Tabancayı atar ve dizlerinin üzerine çöker. Arzular damarlarımdan fışkırır, ama ben ön kollarımı merdivenlerin arkasına dayar ve o benim ayak bileğimdeki bıçakları çıkarıp büyüyen yığına atarken kendimi kontrol edebilmek için dua ederim.

"Sen de söyle, *mio marito*."

Sert ses tonuna rağmen, bana yalvaran gözlerle bakar. Onu ayağa kaldırır ve kollarıma sararım.

"Seni seviyorum ve karnının büyümesini izlemek için sabırsızlanıyorum, bu yüzden artık çılgın numaralar yapma. *Capisci?*" Dudaklarına fısıldarım.

Ağzı benimkine doğru kayarken sırtıyor, ama alt dudağı titriyor.

Hızlıca, güven verici bir öpücük konduruyorum, sonra ters yöne doğru adım atıyorum, attığım silahları ve Emma'yı arkamda çekerek, bedenimle onu koruyorum.

Yedi yıl önce, benden sekiz yaş büyük ağabeyim Seppi Capito, karanlık yüz hatları ve kötü planlarıyla durdurulamaz bir güç gibi görünüyordu, ama kaşlarını çevreleyen stres çizgileri ve gözlerinden parlayan acı, onu son birkaç haftadır işkence ettiğim aptallardan daha iyi göstermiyor. Onunla bir odada yalnız kalsaydım, onu çökertirdim.

Ama odada yalnız değiliz. Katherine'in yüzü, Seppi silahının namlusunu şakağına daha sert bastırdıkça acı ve dehşetle buruşuyor. Emma arkamda kaskatı kesiliyor. Öfkesi her yerden yayılıyor. Elini sıkıyorum.

Nico Russo ve Giorgio Vivaldi'nin adamlarından oluşan düzinelerce kişi, uçağın etrafında bir daire oluşturur. Silahlarını hazırlayarak araçlarının veya araba kapılarının arkasında dururlar, ama Seppi'nin yaydığı çılgınlık karşısında kimse kıpırdamaya cesaret edemez.

"Buraya gel," diye bağırır kardeşim.

İleri adım atarım. Adamlarının çemberine girene kadar bekler ve sonra durmamı söyler.

"Ellerini görebileceğim bir yere kaldır ve uçağa dön," diye emreder.

Emma'nın elini bırakmaya kendimi zorlayamıyorum, bu yüzden birbirine dolanmış parmaklarımızı kaldırıp uçağın yan tarafına dönmemizi sağlıyorum.

Katherine nefes nefese kalıp öne doğru sürünürken, Emma parmaklarını elimde o kadar sıkı sıkı ki, parmak eklemleri beyazlaşır. Acıyı kabul ederim, bana ihtiyacı varsa çok daha fazlasını da göze alırım.

Seppi arkasını dönüp merdivenleri geriye doğru tırmanır, burnunu hala Katherine'in şakağına dayamış halde onu boğazından yukarı çeker.

Emma ve Katherine'in gözleri buluşur ve ben göğsümde kaynayan öfkeyi bastırmak için uğraşırım.

Seppi, Katherine'in ayak parmakları eşikte kalana kadar uçak kapısından geçmeye devam ederken, Emma'nın düzensiz nefes alışı beni endişelendirir. Bakışları korkusunu yansıtır.

Eğer kapıyı kapatırsa, Katherine'i bir daha canlı göremeyeceğiz. "Sıra sende, değersiz *figa*. Buraya gel," diye Seppi Emma'ya seslenir.

Emma ilerlemeye başlar. Elini sıkıca tutarım.

"Sen değil, *mio fratello*," der Seppi.

Seppi, elini Katherine'in boğazına doladığında Katherine yüzünü buruşturur.

"Fark etmedin mi, Seppi?" Herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle bağırıyorum. "Artık biz bir paketiz." Bileğimi çevirerek, birbirine kenetlenmiş parmaklarımızdaki eşleşen alyansları vurguluyorum ve devam ediyorum, "Ayrıca, seninle benim

bitmemiş bir işimiz var. Senin buradaki ahmaklarının senin *yine* rezil olduğunu görmesini istemeyiz, değil mi?"

Onu kızdırmak en akıllıca karar olmayabilir, ama onu en son gördüğümde - beni tutmaya çalışmasına rağmen onu kınayıp uzaklaştığımda - onu beni oyalamaya ikna etmenin tek kesin yolu budur.

"*Stai zitto!* Onun bileklerini arkadan kelepçele ve ağzını tık. Eğer direnirse, kadınına tokat at. İkisini de uçağa getir." Bana en yakın olan adam tereddüt edince, Seppi öfkeyle "*Sbrigati!*" diyerek daha hızlı hareket etmesini ister ve Katherine'i uçağın içine doğru çeker.

Karımın elini bırakıp bileklerimi sırtıma doğru çekerim, ama sözde kaçırıma attığım bakış onu titretir. O, yedi yıl önce katletmediğim birkaç kişiden biridir ve görünüşe göre katliamım onda kalıcı bir izlenim bırakmıştır.

Seppi'nin en korkulan askeri ve danışmanı Terrance, gorili yumruklar ve bana kelepçe takarken değersiz solucanlar hakkında mırıldanır. Acımasız elleriyle, parmaklarım kan dolaşımının kesilmesinden dolayı karıncalanana kadar metali sıkılaştırır, ama ben acıyı görmezden gelir ve karıma odaklanırım. Vücudu merdivene doğru eğilmiş olan Emma, Terrance iki mendil çıkararak birini ağzıma tıkıştırıp ikincisini ilk mendilin üzerine ve başımın arkasına bağlarken, uçak kapısı ile benim aramda bakışlarını gezdiriyor.

Ağırlığımı kaydırarak, onun Emma'ya yaklaşmasını engelliyorum. Silahının horozunu geri çekiyor ve namluyu kafatasımın tabanına bastırıyor.

"Onu duydun, *puttana*. Yukarı çık. Hemen," diye homurdanır.

Emma merdivenlere doğru ilerlerken gözlerinde beliren korku ve öfke beni gururlandırır.

İlk başta korkuluklara tutunduğunda elleri titriyor, ama merdivenlerin tepesine ulaştığında artık titremeyi bırakmış. Onu takip ederek kapıdan içeri girip, onun sıcaklığı önüme sızacak kadar yakın duruyorum, tavan çok alçak olduğu için tam boyuma uzanamıyorum. Terrance'ın burnu belimin alt kısmına batıyor.

Seppi, Katherine'i Emma'nın ulaşamayacağı kokpit kapısında rehin tutuyor.

"*Mio fratello* masanın onur koltuğuna oturur. Onu bağla, *cagna*." Emma beni şık oturma alanından geçerek belirlenen koltuğa götürür.

Uçaktaki her şey zenginlik haykırıyor, ama kardeşimin kirli ellerinden tek bir kuruş bile almam.

Koltuğa oturuyorum. Emma, üç noktalı emniyet kemerini takmak için üzerime eğiliyor. At kuyruğundan kaçan saçları öne düşüyor ve göğsümü ve omuzlarımı okşuyor. Kemerini uzatırken, parmaklarını önlüğünün göğüs cebine sokuyor ve bir saç tokası çıkarıyor.

Gözlerime bakıyor. Hafifçe başımı sallıyorum. Dudakları titriyor ve bana hafif bir gülümseme atıyor.

Tokayı takmaya çalışırken, elini arkamdan gizlice uzatır. Saç tokasını parmaklarımla sıkıştırır ve o elini çekene kadar beklerim. O tokayı takarken, saç tokasını anahtar deliğine sokmuşumdur bile. O ayağa kalkıp Seppi'ye dönerken, Terrance kapı kolunu tutar.

Yerdeki adamlar terk edildiklerini anlarlar.

Onların bağırışları ve kapının kapanmasının ağır sesi altında, kelepçelerimin açılmasının sesini gizliyorum. Terrance iğrenç bir sırıtışla silahını beline takıyor ve uçağın ortasından Emma'ya doğru büyük adımlarla ilerliyor.

Terrance'ın parmakları Emma'nın kolunu kavramadan saniyeler önce Seppi, "Ona henüz dokunma," der.

Gözlerinde isyan parlar, ama Terrance uzattığı elini yumruk yapar ve patronuna itaat ederken alaycı bir gülümseme atar. Benim karşımdaki masaya oturmadan önce Emma'yı gözleriyle sikerek kendini teselli eder.

Kadınıma baktığı için onu parçalayacağım, ama Seppi şu anda harekete geçmem için çok uzakta. Aceleci davranırsam Katherine'e zarar verecek.

"Şanslısın, *stronzo*. Bunlar uçaktaki en iyi koltuklar. En sevdiğim şovun ön sırası," der Terrance, masanın üstüne vurarak.

Soğuk bir öfke içimi yakıyor. Ona sert bir bakış atıp ağzımdaki tıkaçla dişlerimi sıkıyorum, bu kaba önerisi için onu parça parça edeceğime yemin ediyorum.

Karımı ve baldızımı kimseye dokunduramazlar.

Seppi kıkırdar ve Katherine'i koridorda iter. Silahını Katherine'in başının arkasına doğrultmuş halde tutar, ama ellerini ona sürmeden Katherine'in bize doğru sendeleyerek yürüdüğünü izlemekten açıkça zevk alır. Emma gerginlikten titrer, ama kıpırdamaz.

"Sanırım yıllar önce seni bırakmak o kadar da kötü bir şey değildi, *mio fratello*," diyor Seppi.

Ben alaycı bir şekilde gülerim. O beni bırakmadı. Kapıdan çıkarken arkamda bir dizi ceset bıraktım. Gözleri öfkeyle parlar.

"Sonuçta," diye devam eder, "beni bu kaçak fahişelere götürdün."

Gerginleşiyorum. Omuzlarımı gerginleştirdiğimde emniyet kemeri sonuna kadar geriliyor. Çocuk emniyet mekanizması devreye girince klik sesi geliyor.

"Doğru, *aptal*, New York'ta olmam senin suçun." Katherine'i daha da yaklaştırır. Emma'ya neredeyse uzanabileceği mesafededir. "Adamlarım kaybolmaya başladığında, araştırmak zorunda kaldım. Meğer sadece Narciso'nun metresini takip edenler kayboluyormuş." Katherine'i Terrance'a iter. Terrance, Katherine'in ensesini yakalar ve sandalyesinden kalkmadan onu masanın üzerine eğirir. Bana bakarken sessizce döktüğü gözyaşları sonsuza kadar aklımdan çıkmayacak. Emma'nın gözlerindeki kargaşa içimdeki canavarı öfkelenendirir. Açık manşeti yumruğumla kapatarak doğaçlama bir muşta yaparım ve emniyet kemerime daha sertçe yaslanarak, serbest elimi tokama doğru yavaşça ilerletirken bağlarımla mücadele ediyormuş gibi yaparım.

Seppi, Emma'nın saçlarını yumruklayarak başını geriye doğru çeker. Emma tıslar ve sarsılır, ancak Seppi burnunu Emma'nın şakağına bastırırken dirseğini Seppi'nin göğsüne vurmaktan kaçınır.

"Ona bizden bahsettin mi, Emma? Eğer bu kadar aptal bir *puttana* olmasaydın, ne kadar mutlu olabileceğimizi biliyor mu?"

İlk tepkisini yutar ve duygularını göğsünün derinliklerine gömerek kalpsiz bir sürtük tavrı takınır ve nefesimi keser.

"Tabii ki söyledim. Aramızdakinin iyi olduğunu düşündüğüne inanamıyorum. O, senin hayal bile edemeyeceğin kadar iyi bir kırbaç ustası. Sence neden onunla evlendim?"

Yapabileceği en aptalca hareketi yaparak, öfkeli bir hırıltıyla onu Katherine'in yanına itip, burnunu sırtına bastırarak onu yerinde sabitler ve kemerine uzanır.

Tek bir akıcı hareketle kemerimi çözüp yukarı doğru sıçrayarak silahını kapar ve tavana doğru fırlatırken, pirinç muşta ile karnına yumruk atarım. Kulaklarım çınlar ve Emma ile Katherine'in üzerine enkaz yağar, ama namlusunu Terrance'a doğru çevirip karnına tekrar yumruk atarak tetiği çekmesini sağlarım.

Terrance'ın kafasının arkasından kırmızı bir sıvı fışkırır. Öne eğilip belindeki tabancaya uzanırken, geriye doğru savrulur ve ben ona üç kurşun daha sıkarken etrafı kırmızıya boyar.

Öfkeyle dolu bir güçle Seppi'nin kolunu büküp namlusunu alnının ortasına bastırıyorum. Metal eti yakarken çığlık atıyor.

Ağzım hala tıkanmış durumda olduğundan konuşamıyorum, ama kardeşimin bakışlarıyla karşılaştığımda konuşmama gerek kalmıyor.

Onun lanet olası pisliğini yedi yıl önce öldürmeliydim.

Parmağımı onun parmağının üzerine koyup tetiği çekiyorum ve beyni pembe bir sis haline gelirken soğukkanlılıkla zevkle izliyorum.

Dünya kanlı bir karmaşaya dönüşürken, ağızımdaki tıkaçları çıkarır ve ekşi kokulu kumaşı tükürürüm, sonra Emma'ya dönerim. Katherine'in üzerine yüzüstü uzanmış, kız kardeşini masaya sabitleyip vücuduyla onu koruyor.

Çocuğumuzu tehlikeye attığı için ona öfkelenmeme rağmen, ona olan saygım imkansız boyutlara ulaşır.

O da aynı vahşetle çocuklarımızı koruyacaktır. Kahretsin, Tristan kan bağı olmasa bile onun için de aynısını yapacağına eminim. Her ne kadar onun sadakatini bu şekilde kanıtlaması gerekmeyeceğini umsam da, bir yanım onun Vivaldi-Achilles ailesine karşı sahiplenici bir tavır sergilemesini arzuluyor.

Uçak ileri doğru sarsılır. *Mia caramellina'yı* kollarıma alabilmeyi dileyerek homurdanır ve kokpite doğru yürürüm, ama uçağı durdurmak en önemli şeydir.

Hafif kapıyı açıp silahı pilotun yüzüne doğrultarak motorları kapatmasını istediğimde, aceleyle itaat etmek için kekeliyor. Gürültü azalırken, onu koltuğundan çekip tekerlek frenlerini devreye sokuyorum ve sonra onu ensesinden tutup kapıya doğru itiyorum.

"Aç şunu," diye bağıryorum.

Emma'dan uzak kaldığım her saniye işkence gibi. Onu kollarımda istiyorum. Dilimde. Vücudumun altında.

Kapıyı açmaya çalışırken eline düşüyor. Onu arıyorum, en yakın koltuğa itiyorum ve kemerini takmasını bekliyorum, sonra kapı çerçevesini tutup dışarıya eğiliyorum.

Pistin dörtte birini geçtikten sonra, merdivene henüz yaklaşmamış olsak da, Seppi'nin adamlarının asfaltta yüzüstü yatışlarını görebilecek kadar yaklaştık. Karavana el salladığımda, bir alkış yükselir ve birkaç SUV doğrudan bana doğru gelirken, diğerleri haberleri yaymak ve merdivenleri taşımak için bir çekici getirmek üzere dağılır.

Pilotun, bu kadar değerli bir yük varken uçağı bir santim bile hareket ettireceğine güvenmiyorum.

"Parmağını bile kıpırdatırsan, onların sonuna sen de uğrarsın. *Capisci?*" Adamın üzerine bağıryorum. Geniş gözleri ve coşkulu baş sallaması, olduğu yerde kalacağından emin olmam için yeterli.

Kusma sesi dikkatimi masaya çeker. Emma, Seppi ve Terrance'ın cesetlerinin görüntüsü ve kokusundan kusarken Katherine'in saçlarını tutar.

Onlara doğru yürüdüm. Katherine durduğu anda onu kaldırıp kokpite taşıdım. Emma gömleğimin arkasını tuttu ve tek kelime etmeden peşimden geldi.

İki kadın da kan gölünden uzaklaştırılmış ve tehdit ortadan kaldırılmışken, on yıllardır ilk kez tam bir nefes almış gibi hissediyorum ve Emma'nın kız kardeşini kontrol etmesine izin veriyorum, sonra onu kollarımın arasına alıyorum.

"O öldü," diye göğsüme fısıldadı.

Onu daha sıkı kucaklarım, hala bileğimde olan kelepçelerin sırtına batmamasına dikkat ederek, başının üstünü okşarım. Tüm vücudu titreyerek, kollarını bana dolayarak sıkıca sarılır.

"Üzgünüm, Fiero."

O, ruhunu parçalayan hıçkırıklara boğulduğunda, tarif edilemez bir panik dalgası beni kaplar. Onun ensesini okşarım ve çenesinin altına parmağımı koyarak yüzünü benimkine doğru çeviririm.

"Özür dileyecek hiçbir şeyin yok, *mia caramellina*."

"Oh, ama var. Çok şey var, ama en çok sana hamile olduğumu söylediğim için."

Katherine nefesini tutar. "*Ne dedin?*"

"Hamile. Dokuz haftalık. Sağlıklı," derim ve arka cebimden ultrason fotoğraflarını çıkarıp ona veririm. "Tebrikler, *Zia Katherine*."

Fotoğraflara bakarken şaşkın bir sessizlik içine dalması, benim o mükemmelliğe ilk tepkimle aynıydı. Emma parmaklarını gömleğime geçirip beni sinirli bir şekilde salladı.

"Durumu daha da kötüleştiriyorsun! Bebek, herkesin mutlu ve heyecanlı olduğu bir partide gülümseyerek ve pasta yerken duyurulması gereken bir şey, travma sırasında açıklanacak bir şey değil," diye ağlar.

Yara izleri ve dövmelemlerle kaplı ellerimle onun narin yüzünü çerçevelerim ve başparmaklarımla yanaklarını ıslatan gözyaşlarını silerim.

"Ağlarken bile nasıl bu kadar güzel olabiliyorsun, *mia caramellina*?" O başını sallamaya çalışıyor, ama ben onu bırakmıyorum.

"Bana karşı gelme, *amore mio*. Ne olursa olsun, sen her zaman benim güzel karım olacaksın ve bebeğimiz her zaman benim gururum ve mutluluğum olacak. *Anladın mı?*"

Gözlerinden taze gözyaşları süzülürken gözlerimin içine bakar, sanki içindeki bir baraj kırılmış ve yılların duyguları yanaklarından akıp gitmiş gibi.

"Neden?" diye sorar.

Alnımı alnına dayayıp, kesin bir şekilde cevap veriyorum.

"Seni seviyorum, *mia caramellina*."

Kollarımı sırtına doladım ve onu kendime doğru çektim, bir elimi ensesine koyarak onu istediğim yerde tutmak için göğüsleri göğsüme yaslandı.

"Sana daha önce de söyledim, yine söyleyeceğim. Kim olduğun umurumda değil, Mia Rivera ya da Emma Lanza, sen benimsin ve ben de seninim. Sonsuza kadar."

Gömleğimi bırakıp uzanır ve tırnaklarını yakamın altındaki ete batırır.

"Ben de seni seviyorum, Fiero."

Dünyam düzelir ve tüm tutkum, endişem ve içimi kaplayan kesinliğimle *Mia Caramellina*'nın dudaklarını öperim. Uçağın arkasından bir gürültü duyulunca geri çekilirim. Emma'nın sert meme uçları giysilerimizin üzerinden göğüs kaslarıma sürtünür ve düzensiz nefesleri yakamı ısıtırken bana parlak bir gülümseme sunar.

Katherine, hayranlık ve şaşkınlıkla dudaklarını kıvrır, sessizce burnunu çeker ve sanki hala inanamıyormuş gibi bizimle ultrason arasında bakışlarını gezdirir.

"Güzel. O zaman karar verildi. Haftaya tekrar evleneceğiz," diyorum.

Emma sulu bir kahkaha atar ve alnını göğüs kafesime dayar.

"Sen iflah olmazsın," diye mırıldanır.

"Senin için mi? Her zaman," diye saçlarına fısıldarım.

Tanıdık olmayan sesler merdivenin geldiğini duyururken, kokpit kapısının çerçevesine canlı bir kalkan gibi yapışırım, karımı, çocuğumu ve baldızımı korumak için dünyaya karşı koymaya hazırım.

Zamanımı ve becerilerimi her zaman Giorgio, Aurora ve Tristan'a adayacağım. Onlar benim ailem. Karım şüphesiz onları kanatları altına alacak, ancak onlara kalbini açması biraz zaman alabilir.

Ama Emma *benim*. Onu taparcasına sevmek, ona meydan okumak ve ona hayran olmak benim hakkım. Onu sevmek ve korumak benim hakkım.

Karım. Sevgilim. Geleceğim.

Mia caramellina.

Benim.
Her
zaman.

EPILOG

Emma Lanza

BOĞAZIMDAKİ TOPLAĞI ne kadar yutsam da geçmiyor, ama hamileliğimi öğrendiğimden beri son iki haftada hayatım boyunca ağladığımdan daha fazla ağladım, bu yüzden tekrar yutkunup yolun kenarında duruyorum, güzel manzarayı içime çekmek için birkaç dakika yalnız kalmaya ihtiyacım var. Şehir bu kadar uzaktan çok temiz ve ışıltılı görünüyor, metal binalar ile yemyeşil çimlerin kontrastı göz kamaştırıcı.

Tepenin bir tarafındaki parkın halka açık bölümünde, aileler güneşli günün tadını çıkarırken çocuklar çığlık atıyor ve köpekler havlıyor. Diğer tarafta, şehir arka planında, küçük bir platform, bir sunak ve beyaz katlanır sandalyeler sade ama çarpıcı bir düğün mekanı oluşturuyor.

On bir haftalık hamile olduğum için kıvrımlarımla neredeyse hiç fark edilmeyen hafifçe şişkin karnıma bakıp gülümsüyorum.

Kader, Fiero ve beni birçok yönden birbirimize bağladı. Mafya yaşam tarzından kaçmak için bu kadar uzun süre ve bu kadar çok koştüğüm halde, sonunda New York'un en acımasız ve güvenilir danışmanını sevip ona ihtiyaç duymaya başlamam ne kadar ironik. O olmasaydı, hala öfke, korku ve suçluluk duygusuyla dolu bir hayat sürüyordum, ama şimdi umudum, sevincim ve hayal edebileceğimden çok daha güçlü bir destek sistemim var.

Onun sayesinde bir ailem var.

Aurora beni fark eder ve düğün koordinatörüyle sohbetini bitirir. Giorgio'nun gözlerine bakıp ondan bir onay aldıktan sonra, tepeye doğru bana doğru koşar.

Beni kucakladığında, boğazımın dibinde oluşan lanet olası, yok edilemez yumruyu yutuyorum ve gözlerimi kapatarak, hem onun dostluk gösterisini hem de benimkine yaslanan ince ama güçlü vücudunu tadını çıkarıyorum.

beni sakinleştirmek için fiziksel temasa ihtiyaım olduğunu nereden biliyor, ama kollarımı kaldırıp ona minnettarlıkla sarılırım.

Tristan'ın öfkeli sesi o anı bozar.

"Ari, *Zia* Emma'yı ağlatmamalısın," diye uyarır.

Gözyaşlı kahkaham, inkarımın ardındaki gerçeği ele veriyor. Birbirimizden uzaklaşırken, Aurora ve ben yanaklarımızdaki gözyaşlarını siliyoruz.

O, *tsk diye ses çıkarır* ve parmaklarındaki sıvıyı silkeler.

"Bu kadar erken makyaj yapmanın aptalca olduğunu biliyordum, ama elimde değildi." İlk kez kıyafetlerimi fark eder ve sırtarak, "Fiero haklıymış. Ameliyat önlüğüyle gelmişsin," der.

Omuz silkiyorum ve ayaklarımın yanındaki spor çantayı işaret ediyorum.

"Yerime geç gelen vardı, bu yüzden sokak kıyafetleriyle zaman kaybetmek istemedim, ama fazla hazırlık zamanına ihtiyaım yok. Hala iki saatimiz var," diyorum.

Gözlerini devirip kolunu koluma takar. "Katherine nerede?" diye sorar.

"Arabada bir şey unutmuş, onu beklerken manzaranın tadını çıkarmak için durdum," diyorum.

"İlk tanışmamız benim kapalı bahçe düğünümdeydi, değil mi?" diye düşünür Aurora.

Başımı sallayıp "Senin buketini yakaladım" diyorum.

"Yani batıl inanç değru mu? Bu çok korkutucu." Tristan'dan çantamı taşımasını istemeden önce sahte bir korkuyla titrer. Ben çantayı almadan önce onu alır ve kulübeye değru koşar, ama birkaç metre ötede durur, geri döner ve bana yarı sarılır.

Bir tarafımda Aurora, diğer tarafımda Tristan varken, bu iki kardeşi kucaklarım ve bu kadar harika insanların bu kadar korkunç ebeveynlerden nasıl çıkabildiğini merak ederim.

"*Zio* Fiero'nun okulla meşgul olduğum zamanlarda sana sahip olmasına seviniyorum ve ilk tanıştığımızda sana iyi davranmadığım için özür dilerim. Evlendiğimde düğünüme gelip gelinimi desteklemeni istiyorum. *Anladın mı, Zia* Emma?"

Duygular boğazımı tıkıyor. Başımı sallıyorum.

"Gelini ağlatmamak ne demekti?" Aurora gülüyor.

Benim arkamda saçlarını karıştıır ve benim adıma ona teşekkür eder, sonra onu önümüze değru iter.

Gözyaşlarımla mücadele ederken, o düğün hazırlıklarını inceler ve Giorgio'nun dikkatli bakışlarıyla karşılaşır. Fiero'nun bana attığı bakışla aynıdır. Hayranlık ve bağlılıkla dolu gözleri sadece Aurora'yı görür. Çok güzeldir.

Yakında çökeceğimi hissedenden Aurora konuyu değiştirir.

"Manzara muhteşem, ama buraya gelmek çok zordu. Neden burayı seçtin ki?"

Elimle yüzümü silerek gözyaşlarımı silerim ve cevap vermeden önce boğazımı temizlerim.

"Fiero seçti. İkimizin de New York'ta doğmadığını, ama bu şehrin hayatımızda çok önemli bir rol oynadığını söyledi. Eskiden sadece buradaydık, ama şimdi bu şehrin bir parçasıyız. Muhtemelen mantıklı gelmiyor, ama..."

"Hayır, anlıyorum," diye sözümü keser Aurora. "Çok mantıklı. Bu şehirde doğup büyümüş biri olarak, duvarların ötesindeki dünyayı gözden kaçırmak çok kolay." Gözlerinde anılar canlanırken yüzü hüzünlenir. "Ama bir noktada, duvarların içindeki şeyler dünyadan daha önemli hale gelir, bu yüzden düğün fotoğrafının arka planında şehir manzarası olması... korkunç derecede romantik."

Hırıltılı bir öksürük çıkararak kolumu onun koluna daha sıkı sararım.

"Bizi duvarlarının içine kabul ettiğin için teşekkürler, Aurora. Katherine ve ben birbirimize destek olmaktan mutluyduk, ama..."

Omuz silkiyorum. O yavaşça kulübeye doğru yürümeye başlıyor. Benim düşüncelerimi benden daha iyi kelimelere döktüğü için adım adım ona eşlik ediyorum.

"Yalıtılmış ve korkmuştun. Bazen birisi için güçlü olmak çok zordur, ama başka seçeneğin olmadığında, sadece ilerlemeye devam edersin." Tristan'ın kulübeye girip kaybolmasını izlerken gözlerindeki ışıltıdan, bunu kişisel deneyimlerinden söylediğini anlıyorum. "Ama dürüst olmak gerekirse, seni duvarlarımın içine almadım. Giorgio benim duvarlarımı yıkıp, kendisini ve ailesini içine sığdırmak için yeniden inşa etti. Tıpkı Fiero'nun seni kabul edebilmen için duvarlarını yıkması gibi. Mafya olabilirler, ama iyi kocalar ve babalardır. Tanıdığım en güvenilir adamlardır."

Başımı sallıyorum.

İlişkimiz, onun bir adamı bir ara sokakta öldürürken yakaladıktan sonra beni kaçırmayla başlamış olabilir, ama ona yürekten katılıyorum. Fiero'ya güveniyorum.

"Tamam, bu kadar duygusal saçmalık yeter. Damat seni ameliyat önlüğüyle koridorda sürüklemeyi önce gelinliğini giy."

Gülüyorum ve o kapıyı açtığında kulübeye giriyorum.

İş yerinde sekiz saatten fazla ayakta durmuş olmama rağmen, göğsümde biriken gerginlik ve heyecanla yorgunluğum kaybolur.

İlk düğünümüze giden yolda her adımda mücadele ettim, ama bu düğünü sabırsızlıkla bekliyorum.

Aurora ve Katherine, seyirci olmadan elbiseyi giyebilmem için giyinme odasından çıkınca, aynanın önüne geçip yansıمامı inceledim. İç çamaşışımı bir haftadan az bir süre önce almış olsam da, alt karnımdaki yağlar belimi genişletiyordu ve açıkçası, bu beni rahatsız etmiyordu.

Aslında, çok seviyorum. Elimi minik bebek karnımın üzerine koyup yan dönerek profilimi inceliyorum.

Kapı açılıp kapanıyor. Çok hızlı dönüp dengemi kaybediyorum.

Fiero'nun devasa elleri belimi kavrar ve beni kendine doğru çeker. Dövmeleri, üç parçalı takım elbisesinin yakasından ve manşetlerinden görünür. Sadece bu görsel zevk bile külotumu ıslatır. Buna onun lezzetli kolonyası, kaya gibi sert kasları ve bedenimi ele geçirdiği tüm anların hatırası da eklenince, meme uçlarım sertleşir ve klitorisim zonklar.

Basit topuzumu bozmamaya dikkat ederek başımın arkasını avuçlar ve yüzümü daha iyi inceleyebilmek için beni geriye doğru eğirir.

"Kötü bir tutsak gibi kaçmayı mı düşünüyorsun?"

Alçak, boğuk sesi ve alaycı tonu doğrudan kalbimin derinliklerine işliyor. Kaşlarımı kaldırıp sırtımı kamburlaştırıyorum, bakışları dekolteme indiğinde, var olmayan bir puan kartında kendi adıma bir galibiyet ekliyorum.

"Bu sefer nasıl ödeşmeyi planladığımı sormalı değil misin?" diye meydan okurum.

Onun sırtışı bacaklarımdaki gücü çalıyor. Ellerimi ensesine doluyorum ve tırnaklarımı yakasının altına geçiriyorum.

O homurdanır, ikimizi de döndürür ve sırtını aynaya dayayarak dizlerinin üzerine çöker, ellerini kalçama koyar. Bacağımı omzuna atıp beni kendine doğru çekerken, iniltiyi bastırırım, bir elimi aynaya dayar, diğeri elimle saçlarını tutarım, o da iç uyluklarımı öper.

"Çok uzun zaman oldu, *mia caramellina*. Tadına bakmam lazım. Aynada kendini izle ve dilimde parçalanırken ne kadar muhteşem olduğunu gör."

Külotumu kenara çekip dilinin düz kısmıyla tüm cinsel organımı yalar. Labiyalarımı ve klitorisimi parmaklarıyla okşayıp döndürdükçe inler ve titrerim.

Vücuduma bakıp, yansıمامı değil, ona bakan gözlerimi gördüğünde, hırıldıyor ve bacağımanın altındaki koluyla kalçama uzanıyor ve elini sütyenimin kupasına sokuyor. Göğsümü dışarı çıkardığında nefesim kesiliyor. Parmakları ve başparmağıyla meme ucumu sıkıştırıyor, ta ki acı içime işleyene kadar.

"Hmm, benim için çoktan ıslandın, değil mi, benim muhtaç küçük karıcığım? İyi bir *karamellina* ol ve yüzüme boşalırken aynaya bak. *Capisci*?"

Beynim, onun seksi, açgözlü gürültüsünün ötesinde sözlerini filtrelemeyi reddediyor, ama göğsümü bırakıp boğazımı kavradığında, farkındalık bana geri dönüyor. Kapının altından sızan sesler, yakınlarda insanlar olduğunu hatırlatıyor. Alt dudağımı ısıyorum ve boğazımda yükselen iniltiyi yutuyorum. Kocaman eli, şah damarımı sıkarken çenemi yukarı doğru zorluyor.

"Bizi izle," diyor.

Düşünmeden başımı sallıyorum ve yüzünü bacaklarımın arasına gömdüğünde nefesimi tutuyorum. Sanki ağzında orgazm olmazsam ölecekmiş gibi amımı yalıyor, emiyor ve ısıyor. Patlamadan bir milisaniye önce, elini boğazımdan dudaklarıma kaydırıyor ve acımasızca beni doruğa çıkarırken inlememi bastırıyor.

Yüzüm ve göğsüm kızarmış, gelinlik iç çamaşırdan sarkan göğüslerim onun istismarından kızarmış, dizim onun geniş omzuna takılmış, başı bacaklarımın arasında, aynadaki yansımamız çoğu pornodan daha erotik. İçim boşluğa sıkışırken, inleyip parmaklarımı saçlarına geçirip saç stilini bozuyorum ve dalga dalga gelen zevk beni sararken nefes almayı unutuyorum.

"*Mio Dio*, sen mükemmelsin." Ayaklarım yere basmadan ve o kalkarken elimi saçlarından çekmeden önce, amıma veda öpücüğü veriyor.

Titriyorum ve oksijen için mücadele ediyorum. Arkama geçiyor, diğer elimi aynaya dayıyor ve külotumu uyluklarımdan aşağı itiyor. Onu ayak bileklerime doğru kaydırmak için hareket ettiğimde, homurdanıyor ve kıcıma şaplak atıyor. Acı, saf mükemmellik. İnliyorum ve başımı öne eğiyorum.

Kalçalarımı geriye doğru çekip penisinin başını girişime yerleştirirken omzumu öper. Külotum dizlerimi birbirine bastırırken, onun yavaş ve acımasız girişi her zamankinden daha büyük görünür.

Tıslayarak geriye uzanıp onun içeri girmesini engellemeye çalışıyorum, ama o bileğimi tutup belimin alt kısmına sabitliyor.

"Al beni, *mia caramellina*. Beni tamamen al," diye saçlarıma doğru homurdanıyor.

Ben de öyle yapıyorum. Nasıl olduğunu bilmiyorum ama onun penisinin her santimini amıma alıyorum, içimdeki hassas noktaya çarptığında yüzümü buruşturuyorum ve korkunç bir orgazmın eşiğinde dolaşıyorum. En ufak bir hareketle parçalanacağımdan korkarak, nefes nefese kalıyorum, parmaklarımı aynaya kısıyorum ve mümkün olduğunca hareketsiz duruyorum.

Fiero'nun gözlerine bakınca tüm çabalarım boşa gider. Koyu kahverengi gözlerinden yayılan kötücül açlık ve boyun eğmez bağlılık beni çözüyor.

Küfür ederek, avucuyla ağzımı kapatır ve içime girer, orgazmımı uzatır ve birkaç sert itişten sonra kendi boşalmasını sağlar.

Bileğimi bırakıp kolunu belime doladıktan sonra bizi öne doğru sürükledi ve çok daha büyük olan koluyla ön kolumu aynaya sabitledi. Şakaklarıma burnunu sürttü, sonra yüzlerimizin yanlarını birbirine bastırdı ve parmaklarını kalçama gömdü.

"Teşekkürler, Emma."

Kafam karışır. Beklediğim sözler bunlar değildi. "Ne? Neden sen..."

"Bana güvendiğin için teşekkür ederim. Benimle evlendiğin için teşekkür ederim. Bu kadar güçlü olduğun için teşekkür ederim. Kendi ailem olmasının çok tehlikeli olduğunu hep düşünmüşümdür, ama sen onların annesi olduğun için, kimsenin çocuklarımızı incitemeyeceğini biliyorum. Onları benim kadar şiddetle koruyacaksın."

Lanet olası yumru geri gelir ve yutmayı zorlaştırır.

"Sen benimsin, Emma. Seni asla bırakmayacağım," diye yemin eder.

Elimi geriye uzatıp yumruğumu saçlarına gömüyorum. Penisi içimde derinlere gömülü, bebeği rahmimde büyüyor ve kalplerimiz birbirine dolanmışken, ben de kendi sözümü veriyorum.

"Her şeyi yanlış anladın, *mio marito*. Sen benimsin. Tamamen benim." O, şakağımı yalarken içimde inleyip titriyor.

"*Mio Dio*, beni öldürmeye çalışıyorsun, değil mi?"

Kapının çalınması, etrafımızı saran samimiyet balonunu parçaladı. Derin bir nefes aldıktan sonra, Fiero içimden çıktı ve arkamda diz çöktü.

Aurora koridordan adımı çağırır. Fiero kıcımlı yoğurur ve daha iyi görebilmek için kalçalarımı ayırır, tohumları amımdan sızarken.

"Ona cevap versen iyi olur, *mia caramellina*," diye mırıldanır.

Nefesi uyluklarımın arkasına geçiyor. Ellerimi aynada yumruk yapıp Aurora'ya kekeleyerek cevap veriyorum.

Fiero tezgâhtaki kutudan birkaç kağıt mendil alır, en kötü kısmı siler ve külotumu yerine çekip, kendini temizleyip pantolonuna geri girer.

Mendilleri banyodaki büyük çöp kutusuna attıktan sonra, sütyenimi düzeltir, beni göğsüne doğru çeker ve yavaş,

uyuşturucu gibi bir öpücükle kafamı karıştırır.

"Mihrapta görüşürüz, *mia caramellina*."

Başımı sallarım.

O pişmanlık duymadan kapıyı açıp Aurora'nın yanından geçerek koridora doğru yürüdüğünde, onun etrafımda ördüğü trans halinden çıkıp, beni duyabileceği kadar yüksek sesle ona lanet okudum. Omzunun üzerinden lezzetli bir şekilde kötücül bir bakış atarak, köşeyi dönüp gözden kaybolmadan önce intikam alacağına söz verdi.

Aurora odaya girip kapıyı kapatır.

Gözlerini devirip gülerek odanın diğer ucundaki elbise mankenine doğru yürüdü. "Merak etme, Giorgio da benim tüm dğnlerimde aynıydı.

En azından seni gelinliğin içinde görmedi, değil mi?"

"*Dannazione*, seni seviyorum," diye bağırırım ve gözyaşlarına boğulurum.

Beni sakinleştirir, gelinliğimi giymeme yardım eder ve ben zihinsel olarak kendimi hazırlarken geri kalan hazırlıklarımı koordine eder. Katherine, birkaç kadın iş arkadaşım ve mafya çevresinden birkaç kadın, ben koridordan yürümek üzereyken odama gelip beni selamlamak ve tebrik etmek için dolaşırken, onun sessiz uyanıklığı duygularımı kontrol altında tutmama yardımcı olur.

Fiero'ya ya da yeni geniş aileme hiç şüphem yok, ama resim gibi mükemmel bir düğün yapabileceğimi hiç düşünmemiştim, ama işte buradayım, ülkenin en kalabalık şehrinde, söz konusu şehir manzarasını arka planımda, ülkenin en ölümcül damadına doğru yürümeye hazırlanıyorum.

Küçük cemaatimizin arkasında durup Fiero'nun beni sunakta beklediğini gördüğümde, sevinç dudaklarımı bir gülümsemeye çekiyor. Sağdıcı Giorgio, beni koridorda yürümek için kolunu uzatıyor. Ben kolunu kabul ederken, Aurora gözündeki yaşı siler ve tesadüfen Katherine'e bir mendil uzatır; ikisi gelinin tarafında omuz omuza durmaktadırlar. Tristan, Fiero'nun arkasında dururken ağırlığını bir ayağından diğerine aktarır.

Nico Russo — Aurora'nın düğününde açıklığın karşısından gördüğüm adam —karnı büyümüş karısı Serenity'ye kolunu dolayarak oturuyor. Her an doğuracak gibi görünüyor, ama gözlerinden parlayan sevgi ve heyecan, güneşin altında otururken olabildiğince rahat olduğunu bana gösteriyor. Tanıdık diğer yüzler de bana gülümsüyor, ama Fiero'nun gözlerine baktığımda dünya kayboluyor.

Tren bulanık bir şekilde geçiyor, ama ilk evliliğimizi kıyan aynı avukat, damadın gelini pebileceğini duyurduğunda, her şey netleşiyor. Fiero'nun ensesini tutup onu

zorlu bir öpücük için aşağı çekiyorum. Ağzıma inleyerek, bir an benim açlığımın tadını çıkarıyor, sonra kontrolü ele alıyor. Sonunda geri çekildiğinde, nefes almanın abartıldığını düşünerek onu tekrar aşağı çekiyorum.

Kutlamanın geri kalanı sorunsuz devam eder ve Fiero beni veda koridorundan geçirip arabaya bindirdiğinde, herkes bize pirinç atmak yerine balon tabancalarıyla selam verirken, tüm vücudum yorgunluktan titriyor.

Fiero kapımı kapatır, kaputun etrafından dolaşarak sürücü koltuğuna geçer ve park yerinden çıkarken herkese el sallayabilmemiz için camları indirir.

Elini tutmak için uzandığımda, bileğimi tutup yüzüğümü öper ve sonra elimi kucağıma koyar. Acı içimi delip geçer, ama o arka koltuğa uzanıp bir torba atıştırmalık çıkarır çıkarmaz acı geçer.

"Bu kadar insanın arasında fazla yiyemeyeceğini biliyordum, o yüzden hazırlıklı geldim," diyor.

"Sadece hamile karını şişmanlatmaya çalışıyorsun," diye şaka yapıyorum.

Elimi çalar ve parmak eklemlerimi öper, gözlerini yoldan neredeyse hiç ayırmadan cevap verir, "Biliyorsun. Ne kadar büyük, o kadar tatlı."

Birkaç dakika boyunca ikimize de atıştırmalık yedirip, bir şişe suyu açarak onunla paylaşıyorum. Atıştırmalığımı bitirdiğimde, şehrin dışına çıkmışız.

Fiero'nun omuzları gerginleşir. Hızını keser ve pencere ile ön cam arasında birkaç kez bakışlarını gezdirir, sonra içinden küfür eder.

"Ne oldu?" diye soruyorum.

"O Ermanno Mancini, Nico Russo'nun danışmanı. İkimizin de bölgelerinden çok uzaktayız, ama o..."

Silah sesleri binalardan yankılanır. Fiero tekrar küfür eder ve direksiyonu kırıp gaza basarken başımı aşağıya doğru iter. On saniye geçmeden frenlere basar ve vites kolunu park konumuna getirir.

"Arabada kal, *mia caramellina*."

Kısa ve keskin emri havada asılı kalırken, arabadan çıkar, kilit düğmesine basar ve arkasından kapıyı çarpar. Otururken mide bulantısıyla mücadele ederim. Ermanno ve Fiero'nun blok çevresinde koşuşturup gözden kaybolduklarını görünce midem sıkışır.

Omzundan ve uyluğundan kan fışkıran bir adam, bloğun ortasındaki polikliniğin önündeki kaldırıma sendeleyerek çıkar. İkinci ve üçüncü kurban da sokağa sendeleyerek çıktığında, hemşire moduna geçerim ve emniyet kemerimi çözerim. Kapıyı açıp kaldırıma adımımı attığımda,

911'i arar ve gönder tuşuna basarım, tabelanın önünden geçerken sokak isimlerini söylerim. Hattı kapatmam ve kurbanların bulunduğu yere ulaştığımda durumu bildiririm.

İki kurşun yarası olan adamın durumu en ciddi, bu yüzden onu sırt üstü yatırıp uyluğundaki yaraya baskı uyguluyorum, ama bu yeterli olmuyor. Kanamayı durdurmak için etrafa bakınıyorum ve ağırlığımı daha fazla ona veriyorum. Adam çığlık atıyor. Özür diliyorum ama baskıyı azaltmıyorum.

Elleri ve yüzü kanla kaplı bir kadın klinikten koşarak çıkar. Kazakını çıkarır ve ikinci en kritik durumdaki kurbanı koşar.

Hastam ellerimi itiyor ve solgunluğu kül rengine dönerken inliyor. Kolları betona düşüp bayıldığında küfrediyorum, elbisenin altından iki şerit kumaş koparıyorum, en küçüğünü top haline getirip uyluk yarasına sıkıştırıyorum, sonra ikinci şeridi bandajın etrafına sıkıca bağlıyorum.

Ambulans sirenleri uzaktan çalmaya başlar, ben de eteğimden daha fazla kumaş koparır ve adamın omzuna baskı uygulayım. Fiero ve Ermanno görünür.

Fiero'nun öfkeli bakışları daha zayıf bir kadını korkutabilir, ama ben ona kaldırımda oturan adama yardım etmesi için talimatlar veriyorum. Kocam takım elbisesini çıkarıp adamın sırtındaki yaraya bastırırken, durumuma rağmen ağzım sulanıyor.

Ermanno'nun buz gibi bakışları, yardım etmek için klinikten koşarak çıkan kadına kilitlenir. Gözlerinde korku parlar ve kadın, farlara bakmış geyik gibi donakalır. Bir an için kaçmaya hazır gibi görünür, ama sonra yanağında bir yara izi olan genç kadın, ikisinin birbirini görmesini engeller ve başını sallar, sonra eğilerek kurbanını şaşırtıcı derecede sakin bir sesle sakinleştirir.

İki ambulans ve bir sürü polis arabası gelir. Ne Fiero ne de Ermanno onların gelişinden çok endişeli görünmüyor, ama yaşlı bir polis memuru Ermanno'nun yanına gelip eski dostlar gibi elini sıkıncaya kadar endişe omurgamdan aşağıya doğru kayar.

Hastamı ilk müdahale ekiplerine teslim ettikten sonra diğer kurbanların yanına gidip yaralanmalarının ciddiyetine göre onları gruplandırıyorum, böylece sağlık görevlilerinin işini olabildiğince kolaylaştırmayı umuyorum.

Yarım saatten az bir süre sonra, olay yeri şeridinin altından geçip, ağır adımlarla Fiero'nun arabasına doğru ilerliyorum. Adrenalin düşüşleri berbat bir şey. Yorgun, kanlı, aç ve hamileyim, ki bu korkunç bir kombinasyon. Kanın bakır kokusu midemi bulandırıyor.

"Hey! Affedersiniz!"

Dönüyorum. Yardımcı olan kadın bana doğru koşuyor.

"İstersen kliniğe gelip yıkanabilirsin," diyor. Kafamı sallıyorum.

"O zaman bunları al." Bana bir paket ıslak mendil uzatıyor ve geri çekiliyor.
"Elbisen için üzgünüm. Neredesin..."

Cümlesini yarıda kesince, mendillerden başımı kaldırıyorum. Fiero öfkeli gözlerle bana doğru yaklaşırken tüm vücudum elektrikleniyor. Omurgamdan aşağı akan korku, damarlarımda ani bir şehvet dalgası yaratıyor. Belimden tutup beni güçlü kollarına çekiyor.

"Sana arabada kalmanı söylemiştim," diye hırlar.

Ben alaycı bir şekilde gülerim ve iç çamaşırının üzerinden tırnaklarımı onun yan tarafına geçiririm. Mendil paketi elimde buruşur.

"O zaman yaralı kurbanları görebileceğim bir yere park etmemeliydin. Benim hemşire olduğumu biliyorsun, değil mi?" Onun gözlerindeki duygu parıltısını görmek için alaycı bir şekilde söylüyorum.

O homurdanır ve beni ateşli bir öpücükle öper. Çaresizliğim arttıkça ona daha sıkı sarılırım. O geri çekilir ve alnını alnıma dayar.

"*Mio Dio*, korkusuz bir kadınla evlenirken ne düşünüyordum ki? Seni kanlar içinde gördüğümde kalp krizi geçirip neredeyse ölecektim," diye dudaklarına fısıldadı.

"Yalan söyleme, *amore mio*; böyle çok seksi göründüğümü düşünüyorsun, değil mi?"

Taş gibi sertleşmişsin."

Kalçalarımı kıvrarak, kalın penisinin pantolonunun dikişlerini zorladığını vurguluyorum.

O homurdanır ve başımı daha da geriye doğru eğirir.

"Haklısın. Savaşçı gelinimin yırtık ve kanlı elbisesiyle bana köpeğiymişim gibi emirler yağdırırken ne kadar muhteşem görüldüğünü hayal edeceğim. Şimdi siktir git arabaya bin, yoksa seni sokakta yiyip bitiririm," diye hırlar.

Sıvı arzu külotumu doldururken ciğerlerim çalışmayı reddeder.

"Neden açıkta duruyorsun? Burası güvenli değil, *mia caramellina*," diyor.

Onu yeni silah arkadaşım ile tanıştırmak için dönerim, ama o gitmiştir. Puf. Görünürde yok. Ama ıslak mendiller onun burada olduğunu kanıtlıyor. Değil mi?

"Arabaya geri dönüyordum, ama diğer hemşire durdu ve klinikte yıkanmamı teklif etti. Yemin ederim, tam buradaydı. Onu görmedin mi?"

Kaşlarını çatması, sadece bana baktığını kanıtlıyor.

"Adı neydi?" Ermanno birkaç metre öteden soruyor.

Fiero, benim irkilmem üzerine küfür ediyor. İkimiz de onun yaklaştığını duymadık, bu yüzden kesinlikle bu kadar açıkta durmamalıydık.

"Sormadım, o da söylemedi. Belki ambulans görevlilerine veya polise söylemiştir?" diyorum.

Ermanno'nun dudakları aşağı doğru kıvrılır. Cebinden bir paket sakız çıkarır, bir parça ağzına atar ve kutuyu Fiero'ya uzatır. Fiero bana kaşlarını kaldırır. Ağzımdaki ekşi tadı gidermek için başımı sallarım.

"Beni koruduğun için teşekkürler," der Ermanno, Fiero'dan sakız paketini geri alırken.

Başka bir şey söylemeden uzaklaşır.

Fiero beni kucaklar ve arabaya taşır. Beni yolcu koltuğuna oturtup kemerimi bağlarken, yüzü benimkinden bir santim bile uzaklaşmadan durur.

"Şansın varken sakızın tadını çıkar, *mia caramellina*. Eve dönmeden önce onu çalacağım."

İçim eriyor, beklenti ve ihtiyaçla titriyorum.

Sürücü koltuğuna oturduktan sonra, elimi tutar ve parmaklarımızı orta konsolun üzerinde birbirine geçirir. Tırnaklarımızın altında ve eklemelerimizi kaplayan kan, şık kıyafetlerimizle tezat oluşturur, ama bu kontrast hayatlarımızı mükemmel bir şekilde yansıtmaktadır.

İkimiz de ellerimizi kirletmekten korkmuyoruz. İkimiz de tehlikeli alanlarda uzun ve yorucu saatler çalışıyoruz. O acımasız bir mafya danışmanı. Ben ise inatçı bir acil servis hemşiresiyim.

Birbirimizi ve büyüyen ailemizi korumak için ne gerekiyorsa yapacağız.

Onunla hayatımı paylaşmak için sabırsızlanıyorum.

Ben onunum, o da benim.

Sonsuza kadar.

Serinin bir sonraki kitabı: [*Brutal Vows \(Vicious Mafia Kings Kitap 4\)*](#).

Web sitemden doğrudan satın alın ve HER KİTAPTA 1 DOLAR İNDİRİM kazanın. Daha az ödersiniz.

*Ben daha
fazla
kazanırım.*

<https://vtbonds.com/product/brutal-vows>

(Bu indirim, büyük perakendecilerin benden kitap başına aldıkları miktara yaklaşık olarak eşittir, bu nedenle web sitemden satın aldığınızda daha az ödersiniz, ancak ben daha fazla kazanırım.)

Fiero ve Emma'nın yeni bebeklerini dünyaya getirdikleri [ATEŞLİ BONUS SAHNE için BURAYA TIKLAYIN](#). O, onu asla bırakmayacağına söz verdi, bu yüzden o da ona daha fazla tutunacak bir şey verdi. Erkek mi kız mı olacak?

Sonra geri dönün ve Ermanno ve Loretta'nın birbirlerine olan çekicilikleriyle değil, aynı zamanda geçmişlerinden gelen canavarlarla da mücadele ederken yaşadıkları acımasız çekişmeyi Vicious Mafia Kings serisinin bir sonraki çifti olarak izleyin.

Ya da V.T. Bonds'un kitaplarının tam listesi için <https://vtbonds.com> adresini ziyaret edin.

Yorum bırakmayı unutmayın! Diğer okuyuculara iyi yazılar yazdığımı bildirirken en kolay yolu budur. Ayrıca bana dürüst geri bildirimde bulunmanın en iyi yoludur.

Beni daha fazla takip etmek, ancak sadece ücretsiz ürünler, indirimler ve yeni çıkan ürünlerle ilgilenmek mi istiyorsunuz?

[Beni Bookbub'da takip edin.](#)

Ücretsiz ürünler, indirimler, yeni çıkan ürünler ile ilgileniyor ve sürekli olarak meraklandırılmak mı istiyorsunuz? (Sadece kitap içeriği, evcil hayvanlar, çocuklar veya hayatımla ilgili güncellemeler yok — üzgünüm, üzgün değilim, ben buraya pislikler için geldim.)

[Gelen kutunuza girmeye izin verin. Haber bültenime katılın.](#)

BRUTAL VOWS (ÖN İZLEME)

Loretta Giordana

AĞRI YANAKLARIMI SARAR ve devin ters vuruşuyla başım yana doğru savrulurken maskem yüzümden uçar, ama ameliyat masasının kenarına tutunur ve plazma torbalarını göğsüme sıkıca bastırarak yere düşüp kullanılamaz hale gelmelerini önlerim, sonra da korkunç canavara sert bir bakış atarım.

"Kan yok, *shlyukha*. Sen vermiyorsun," diye hırlıyor.

Ağır Rus aksanı ve yüzüme yayılan ateşli sıcaklık onu anlamamı zorlaştırıyor, ama onun gibi canavarlar her türlü acı belirtisini zayıflık olarak görürler, bu yüzden ben de onun bakışına kendi bakışımla karşılık verip ona hırıldayarak cevap veriyorum.

"Bu plazma. Ona lazım. Sen. Çekil. Orada."

Parmağımı göğsüne doğrultup odanın köşesini işaret ettim. Gözleri eğlenceyle parladı ve kaşından ağzının köşesine uzanan kalın yara izi yüz hatlarını korkunç bir maskeye dönüştürdü. Midem bulandı ve omurgamdan bir ürperti geçti.

Elini uzatır, başparmağı ve işaret parmağıyla çenemi sıkıştırır ve yüzümü kaldırır. Ben çekinmeyince, sırtışı genişler. Eğilir ve başparmağıyla çenemi ovuşturur, yüzüme pisliğini bulaştırır.

"Dikkatli ol, *suka*, yoksa seni de yanımda götürürüm," diye alaycı bir şekilde gülümser.

Kaşımı kaldırıp diğer elinde sallanan silaha bakarım, sonra dikkatimi ameliyat masasından taşan devasa adama çeviririm. Vücudunun yarısını kaplayan çok sayıda kurşun yarası ve yanıklarla kaplı, is ve kanla kaplı bu adamın hayatta kalma olasılığı düşüktür. Bu da yaralı canavarın tehdidini daha da korkutucu hale getirir.

"Arkadaşın ölmeden önce mi, sonra mı?" diye alay ediyorum.

Cerrah, benim ikiz kardeşim ve benden üç dakika on dokuz saniye küçük kardeşim, bir uyarıda bulunur. Masanın başındaki makine bip sesi çıkarır. Mağara adamını omuzlarımla iterek geçerim, beni bırakınca rahatlarım ve hastanın durumunu monitörden kontrol ettikten sonra boş kan torbasını dolu bir plazma torbasıyla değiştiririm.

Kız kardeşim ve asistanları masadaki adamı kurtarmak için acele ederken, ben de damar içi ilaçlarının akışını yeniden hesaplayıp ayarlarım ve odada gerginlik artar.

Hayatlarımız buna bağlı. New York şehrinin dışındaki küçük bir poliklinik olsak da, bu tür acil durumlar için uygun ekipman ve personelimiz olmasa da, Rus haydutlar kapıyı kırıp girip silah zoruyla liderlerini kurtarmamızı talep ettiklerinde, denemekten başka seçeneğimiz yok.

Bu cehenneme nasıl düştüğümüzü bilmiyorum, ama bir kurtarıcıya ihtiyacımız var. Parlak zırhlı bir şövalyeye.

Benim şansım, yerel bir çete, yozlaşmış polisler veya... Beynim, aklımdan geçen en kötü senaryo yüzünden birden duruyor.

Bu adamlar mafya ile bağlantılıysa, boku yedik demektir. Kim olduğumuzu anlarılarsa, kardeşim ve ben hayatta kalamayız.

Kapı gürültüyle açılınca irkildim.

[Brutal Vows \(Vicious Mafia Kings Book 4\) okumaya devam edin.](#)

Web sitemden doğrudan satın alın ve HER KİTAPTA 1 DOLAR İNDİRİM kazanın. Daha az ödersiniz.

*Ben daha
fazla
kazanırım.*

<https://vtbonds.com/product/brutal-vows>

(Bu indirim, büyük perakendecilerin benden kitap başına aldıkları miktara yaklaşık olarak eşittir, bu nedenle siz daha az öderseniz bile, web sitemden satın aldığınızda ben daha fazla kazanırım.

THE ULTIMATE ELITES

Karanlık Omegaverse Romantizm Paketi

Bir box setten daha iyi ne olabilir? Süper asker insanlardan uzaylı buz devlerine, su samurlarına, kaya canavarlarına, sırtlanlara ve çok daha fazlasına kadar uzanan, birbiriyle bağlantılı iki seriyi kapsayan 17 e-kitaptan oluşan bir paket! Tabii ki hepsi düğümlü.

The ULTIMATE Elites – A Dark Omegaverse Romance Bundle'ı kapın ve saatlerce süren karanlık ve kirli müstehcenliğin tadını çıkarın. Sadece vtbonnds.com'da.

<https://vtbonnds.com/product/the-ultimate-elites-a-dark-omegaverse-romance/>

Okumak istemiyor, ama yine de kitaplarımda bulunan karanlık, lezzetli kaygıyı mı istiyorsunuz? Web sitemde [EXCLUSIVE Warrior Elite Series Audiobook Bundle - 10 Dark and Steamy Fated-Mates Alien Romance Audiobooks'u](#) kontrol edin ve 60 saatten fazla süren hırçın alfa seksiliğinin tadını çıkarın.

Ya da her şeyin başladığı ÜCRETSİZ kitap *Unknown Omega (Alpha Elite Serisi Kitap 1)* 'e göz atmak için kaydırmaya devam edin.

UNKNOWN OMEGA (ÖN İZLEME)

Seeck

Koyu kahverengi bukleler bir sokak ağzından hızla geçer.

Hızla geçen silueti, sanki hayatı için koşuyormuş gibi bir izlenim bırakıyor.

Sonra kokusu burnuma çarpar. Zengin, güzel ve yanlış. Eksikliğin kafa karıştırıcı bir karışımı. Beta olması gerekirken, omega kokuyor.

Ve kan. Metalik kokuyu alıyorum ve vücudumun tepki vermesini engelleyemiyorum. İçgüdülerim onu korumamı gerektirirken, penisim sertleşiyor.

Onun kanının belirgin kokusu var, güzellik ve acının bir karışımı ve ona yapışan bir erkeğin misk kokusu. Onun kanı, hassas ve özel bir kokuyla karışıyor ve vücudum kendi kendine hareket ediyor. Onun kırılmış masumiyetinin kokusu, tüm bilinçli düşüncelerimi benden alıyor.

Yıkık binanın duvarına tırmanıp kendimi çatıya fırlatıyorum. Koşarak aramızdaki mesafeyi azaltıyorum ve çökmekte olan yapının üzerinde koşuyorum.

Kendimi kenardan aşağı atıyorum ve kum, inişimi yumuşatıyor. Herhangi bir Rut'tan daha şiddetli bir ihtiyaç beni ele geçiriyor, o kadar güçlü ki kontrolümü kaybetmemi umursamıyorum.

Sokağın önüne ulaştığımda, kolumu uzatıp çarpışmaya hazırlanıyorum.

O doğrudan bana doğru koşuyor, ama o kadar küçük ki çarpışmayı neredeyse hissetmiyorum.

Onu havadan yakaladım, kollarımla sardım ve göğsüme bastırdım.

Nefesini toplayamadan, onu dar geçidin derinliklerine sürüklerim. Elim ağzını ve çenesini kapatır.

Onu bu kadar yakınımnda tutmak, gerçeklikle olan bağımlı koparıyor. Çılgın saçlarını görmek, düşüncelerimi kısa devre yaptırıyor. Kollarımın içindeki vücudunun ve acısının kokusu

içimde bir ihtiyaç kaynağı patlamasına neden oluyor.

Onu duvara doğru itiyorum ve onun acı ve korku dolu çılgılığı benim ihtiyacımı biraz azaltıyor. Gözlerine bakıyorum ve dünya değişiyor.

Her şey anlam kazanır. O benimdir. Benimdir. Benim diğer yarım. Benim Omega'm. Benim zayıflığım.

[Unknown Omega \(Alpha Elite Serisi Kitap 1\) kitabını](#) tüm perakendecilerde ÜCRETSİZ olarak okuyun.

Web sitemden doğrudan satın alın ve HER KİTAPTA 1 DOLAR İNDİRİM kazanın. Daha az ödersiniz.

*Ben daha
fazla
kazanırım.*

<https://vtbonds.com/product/unknownomega/>

(Bu indirim, büyük perakendecilerin benden kitap başına aldıkları miktara yaklaşık olarak eşittir, bu nedenle siz daha az öderseniz bile, web sitemden satın aldığınızda ben daha fazla kazanırım.

KURTARILAN VE MAHVOLAN (ÖN İZLEME)

Craize

Tozun içinden çirkin kahverengi gözler belirir, bir erkek bana meydan okurcasına cılız dişlerini gösterir. Koyu renkli giysileri vücudunun çoğunu gizler, ancak bir üçgen, sivri uçlu penisini ortaya çıkarır, ucundan keskin kokulu bir sıvı fışkırır.

Korkudan gözleri fal taşı gibi açılmış olmasına rağmen yumruğunu sallarken, ben de başının iki yanını tutup alnımı onun alnına vuruyorum.

Gore aramızda ezilirken, alnımdaki kısa boynuzlar kafatasına saplanır, sivri uçları kemiklerini tereyağı gibi keser. Onun erkekliğinden sızan kokuşmuş sıvıyı önlerim, ama onun can damarını akıtmaktan zevk duyarım, başımı geriye atar ve yüzünün kıpkırmızıya boyandığını izlerim.

Bacakları çökmeye başlasa da yumruğu yan tarafıma vurmaya devam ediyor. Boynunu tutup sıkıyorum, diğer elimi de ekleyip nefes borusunu büküyorum.

Yere düşer, boynu garip bir açıyla bükülür ve gözleri bulanıklaşır.

Hareketler ve mücadele sesleri tatmin olmuş bakışlarımı bozar ve göğsümdeki acı beni odanın içine doğru çeker.

Küçük bir beden kirli bir şilte üzerinde kıvrılıyor, beyaz teni şiddetli sarsıntılara rağmen çevresiyle uyum sağlıyor.

Yaklaşıyorum, duyularım o şekle odaklanıyor, göğsümün arkasındaki çekim ona ulaşmamı istiyor.

Sıkı göğüsleri sallanıyor ve düzgün bacakları, şimdiye kadar gördüğüm en çekici vücudu oluşturuyor ve kaçırılmış zihnimde vicdanım çılgık atsa da, temel ihtiyaçlarım onu almamı, sahiplenmemi, sahip olmamı istiyor.

İleri doğru adım atıyorum ve ince bir ayak bileğini yatağa sabitliyorum.

Parlak yeşil irisler gözlerimi deliyor, kelimelerle tarif edilemeyecek kadar narin bir yüzden sefil bir ıstırap parlıyor.

Benim burada olmamın sebebi o. Beni o çağırdı.

Bir şekilde ruhuma ulaştı ve beni cehennemin derinliklerine çağırdı.

O benim.

[Rescued and Ruined \(Warrior Elite Serisi Kitap 1\) kitabını](#) tüm perakendecilerde ÜCRETSİZ olarak okumaya devam edin!

Web sitemden doğrudan satın alın ve HER KİTAPTA 1 DOLAR İNDİRİM kazanın. Daha az ödersiniz.

Ben daha fazla kazanırım.

<https://vtbonds.com/product/rescuedandruined/>

(Bu indirim, büyük perakendecilerin benden kitap başına aldıkları miktara yaklaşık olarak eşittir, bu nedenle web sitemden satın aldığınızda daha az ödersiniz, ancak ben daha fazla kazanırım.

THE KNOTTIVERSE: SU DÜNYASININ ALFALARI

Tam Seri Paketi

Hikayesi hafif, baharatı ağır olan bu "hızlı okunan" karanlık, distopik, insan omegaverse romanlarına dalın ve sahiplenici alfaları, isteksiz omegaları ve Mutlu Sonla biten lezzetli irade savaşları gibi tetikleyici içerikler bulacağınızı bilin.

Kaydet zaman(ve paradan Satın tüm 8 e-kitabı
satın tek satın alabilirsiniz.
Sadece vtbonnds.com'da.

[Tam Seri: Su Dünyasının Alfası E-kitap Paketi](#)

Okurken elinize alabileceğiniz bir şey mi arıyorsunuz? Üzerinde parmak izlerim olan ölü bir şey nasıl olur? Ya da daha önce benim kirli ellerimde bulunmuş sekiz ölü şey? [The Complete Series: Alphas of the Waterworld İmzalı Ciltli Kitap Paketi'ni](#) deneyin. Tabii ki sadece benim web sitemde.

Ya da, *Taken by the Tanker (The Knottiverse: Alphas of the Waterworld Book 1)* kitabından bir alıntı ile serinin tanıtımını okumak için sayfayı aşağı kaydırmaya devam edin.

TAKEN BY THE TANKER (ÖN İZLEME)

Char

Yara izli parmak eklemleri çelik çubukları kavrar.

Çılgılık atmaya korkarak, porthole'dan uzanıp paslanmış gövdede en yakın çukuru bulurum ve başımı ve omuzlarımı içeri sokarım.

Canavar çıplak elleriyle hücremin parmaklıklarını bükünce metal gıcırıyor.

Göğüslerim porthole'dan tırmanmamı engellediği için gelişmekte olan kıvrımlarımı lanetliyorum, ama ayak parmaklarımla iç duvarda bir tutunma yeri bulduktan sonra kendimi içeri itiyorum. Acı parçaları göğsümü delip geçiyor, ama dönüp gövdede ikinci bir tutunma yeri buluyorum ve dirseklerimi geminin çukurlu demirine bastırıyorum. Kaçmak için tüm gücümü kullanıyorum, ama kalçalarım sığmıyor.

Kalın parmaklar uyluklarımı kavrar, şortumun ince kumaşı aracılığıyla etimi yakar ve beni dehşete boğar.

Soğuk, tuzlu rüzgar ve parlak, sıcak güneş ışığı korkumu hafifletmiyor. Erkeğin kocaman ellerinin cildimi yakmasını engelleyen hiçbir şey yok. Beni acımasız bir alfanın merhametine terk eden hiçbir şey yok.

Çılgılık atıp daha sert mücadele ediyorum, kurtulabilmeyi, dondurucu suyun ve öfkeli dalgaların sert ısırığını diliyorum. Bu alfanın benim için planladığı her neyse, ona katlanmaktansa boğularak ölmeyi tercih ederim. Boğulmak daha hızlı ve daha az aşağılayıcı olur.

Uyluklarımı çekerek beni arka tarafa doğru pencereden kaydırıyor. Tekmeliyor ve çırpınıyorum, dirseklerimi sıyrıyor ve gövdeyi kanımla lekeliyorum. Kalçalarımın ve korkunç şişkinliğinin üzerinden kayarak, kocaman elleri belimi sarıyor. Beni kolayca ezebilecek olmasına rağmen, göğüslerimin alt kısmı pencereye takılana kadar nazikçe

beni kendine doğru çekiyor, ta ki göğüslerimin alt kısmı porthole'a takılana kadar. Tıslayıp tekmeliyorum, ama onun düşük gürültüsü kemiklerime işliyor ve gücümü çalıyor.

"Geri gel, küçük omega."

Gövdeye tutunurken parmaklarım ağrıyor. Rüzgar saçlarımı çekiyor ve gözyaşlarıyla ıslanmış yüzümü aşındırıyor.

Ölmek istemiyorum, ama bu alfanın öfkesine katlanmak yerine dalgalar çok cazip geliyor.

Uzun parmaklarını karnımın her yerine yayıyor, sıkışmış göğüslerimin alt kısmına gömüyor ve kalça kemiklerime bastırıyor.

Düşündüğümünden daha büyük. Alpha Trik'ten çok daha büyük.

Tuzakta yakalanan bir fare gibi, nefes almakta zorlanıyorum. Ellerinden vücuduma yayılan sıcaklık, derimin hemen altında rahatsız edici bir kaşıntıya neden oluyor.

Hareket etmediğimde, canavar ellerini sağ kalçamı kavrayacak şekilde kaydırıyor ve diğer elini pelvisimin hemen üzerine koyuyor, hiç kimsenin dokunmadığı bir yere kaymaya hazır.

"Geri gel yoksa seni hemen burada, hazır olsan da olmasan da bağlarım."

Kemiklerim parçalanacak diye korkacak kadar titriyorum, gevşiyorum, itaat ettiğimi göstermeye çalışıyorum. Göğüslerim bu şekilde sıkışmışken delikten geçemem, ama ona nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum. Porthole'un keskin kenarı etimi delmekle tehdit ediyor, giysilerim beni korumaya yetmiyor.

Gergin bir an geçer. Kemiklerim titrerken, elimden geldiğince gevşek kalırım. Nazik denemeyecek kadar etkili hareketlerle beni öne doğru iter sonra beni delikten korkunç bir santim santim geriye doğru yönlendiriyor. Gözlerimden yaşlar akıyor ve dirseklerimden sızan kanla birleşiyor, o beni duvardan aşağı kaydırıyor ve iri cüssesiyle beni yerinde sabitliyor. Parmaklarını saçlarıma geçirip başımı geriye çekiyor, omzumun üzerinden bakıp onun somurtkan yüzüne bakmamı zorluyor.

Keskin hatlarla çevrili kahverengi gözler ve koyu kahverengi saçlar görüş alanımı doldurur.

Hiçbir şey söylemez, ama göğsünden bir titreşim gelir. Korkum, zihnimin kenarlarında dolanmaya başlar, hala aktiftir, ama düşüncelerimi kontrol edemez. Ellerinin yarattığı aynı kaşıntılı sıcaklık, derimin altına gömülür ve daha derine iner, organlarımı etkiler, ta ki ben rahatlamayı arzulayana kadar.

Dudakları alaycı bir gülümsemeye kıvrılır.

Gözlerine ulaşmaz.

Okumaya devam et [*Taken by the Tanker \(The Knottiverse: Alphas of the Waterworld Kitap 1\)*](#).

Web sitemden doğrudan satın alın ve HER KİTAPTA 1 DOLAR İNDİRİM kazanın. Daha az ödersiniz.

*Ben daha
fazla
kazanırım.*

<https://vtbonds.com/product/taken-by-the-tanker/>

(Bu indirim, büyük perakendecilerin benden kitap başına aldıkları miktara yaklaşık olarak eşittir, bu nedenle web sitemden satın aldığınızda daha az ödersiniz, ancak ben daha fazla kazanırım.)

GÖLGELER VE IŞIKLAR (ÖN İZLEME)

Jennifer

Sert, gölgeli parmaklar boğazımı sarar ve saçlarıma dolanır, bakışlarımı aynaya çevirir. İki çift ürkütücü gözün bana bakışını dehşetle izlerim, gözlerinden tehdit ve şehvet yayılır.

Omuzları o kadar geniş ki, başımın üstündeki ışıkları engelliyorlar.

Parlak mor gözler benim seviyeme iner, yanımdaki yaratık eğilerek yüzünün yanını benimkine bastırır. Yansımalarımıza bakarken, sırtışı genişler ve benim bakışlarımla karşılaşmadan önce kedi kulaklarına bakar.

"Şu haline bak, küçük kedicik. Minik ve zayıf. Korkmuş ve savunmasız. Narin. Seni parçalamaktan zevk alacağız. Seni sikmekten. Seni bağlamaktan."

Derin gürültüsü, zihnimde korku ve kafa karışıklığı dolaşsa da, içimde bir cehennem ateşi yakıyor. Göğsünden gelen gürültülü ses, barda duyduğum daha derin, daha sert hırıltıdan çok farklı geliyor, ama duyularım onu şeker gibi yutuyor ve damarlarımdan hemen bir şeker akışı başlıyor. Bundan nefret ediyorum.

Vücudum daha fazlasını istiyor.

Yüzümü ve saçımı sıkıca tutarken inliyorum.

Tek vücut gibi hareket ederek beni lavabodan çekip dizlerimin üzerine çöktürüyorlar. Direniyorum, ama yüzümü, saçımı ve bileklerimi sıkıca tutan onların gücüyle benim gücüm boy ölçüşemez. Mor gözlü erkek hayalet gibi ayağıyla bacaklarımı ayırırken kirli fayanslar dizlerimi morartıyor.

"Pis küçük omega dizlerinin üzerinde iyi görünüyor, değil mi kardeşim?" diyor saçımdan başımı sallarken.

"O omega değil. Henüz değil."

Kırmızı gözlü canavarın acımasız ses tonu içimi burkuyor.

"Bunu düzeltebiliriz," diyor ilk yaratık, yüzümü bırakıp önüme geçerek bir ayağını dizlerimin arasına koyuyor ve sağ bacağını daha da yana itiyor.

Diğer canavar bileklerimi ayırınca omuzlarımdaki baskı azalır, ama rahatlama kısa sürer. Kollarımı başımın üzerine çeker ve bir eliyle bileklerimi tekrar yakalar, ayağını da dizlerimin arasına kaydırır, neredeyse kardeşinin duruşunun aynısı.

Bana tepeden bakıyorlar, neon gözlerinden şehvet parıldıyor. Mor gözler beni ateşle doldururken, ürkütücü kırmızı irisler ruhumu dehşetle dolduruyor. Omuz omuza durarak sırtlıyorlar ve bacaklarının arasından çıkıntı yapan devasa sapları kavıyorlar.

Hayır. Bu olamaz.

Kirli banyo zeminden yükselen soğuk, ıslak labiyama yapışan külotumu daha da belirgin hale getiriyor. Düşünemeyecek kadar korkmuşum, gözlerimi sıkıca kapatıp dişlerimi sıkarak mücadele ediyor ve ağlıyorum.

Aklımı kaçırıyorum. Bu sadece bir halüsinasyon. Bana uyuşturucu falan vermişler. Kalkıp tuvaletten çıkacağım. Hemen şimdi.

Kırmızı gözlü canavar kıkırdıyor ve kollarımı daha yukarı çekerek beni dizlerimin üzerine kalkmaya zorluyor. Boğazımdan bir inilti kaçıyor ve mor gözlü canavardan bir inilti koparıyor. Kafamı o kadar geriye çekiyor ki çenem neredeyse tavana bakıyor.

"Uslu bir fahişe ol ve ağzını aç."

[Shadows and Shafts \(The Knottiverse: Halloween Monsters Book 1\)](#)
okumaya devam et.

Güçlü nehir gibi perakendeci tarafından YASAKLANDI. Serinin ilk kitabını web sitemden SADECE 99 SENT'E satın alın!

<https://vtbonds.com/product/shadows-and-shafts-the-knottiverse-halloween/>

RED'İ KURTARMAK (ÖN İZLEME)

Blaide

"O bir omega. Onun gibi yeterince var. Neden bir anlaşma yapmıyoruz? Bir tane daha fark etmez."

Kırmızı bir sis Blaide'in görüşünü engellemeye çalıştı, ama o bunu uzaklaştırdı. Sakin. Soğukkanlı.

Küçük Red'i kurtarmak için kafasının açık olması gerekiyordu. Bu pislikler tüm alfalara korkunç bir ün kazandırmıştı. Onlarda onur yoktu. Blaide, onlara hak ettikleri acıyı ve aşağılanmayı yaşatmaktan zevk alacaktı.

"Sen onu koklamaya bile layık değilsin ve ben ikinci bir şans verme havasında değilim. Her birinizi yok etmeden önce onu bırakın."

Onlar alay ettiler. Blaide iç geçirdi ve omuzlarını silkti. Uzun zamandır düzgün bir kavgaya yapmamıştı. Bir yanı bu kavgayı dört gözle beklerken, diğer yanı bu küçük kadının ne kadar tehlikeli bir durumda olduğunu biliyordu.

"Bunu yapmak istediğinden emin misin?" diye sordu. Sarışın, bu soruya alınarak kaşlarını çatı. Blaide kendini ileriye attı.

[Rescuing Red \(Bilim Kurgu Masal Füzyonları Kitap 1\)](#) okumaya devam edin.

Web sitemden doğrudan satın alın ve HER KİTAPTA 1 DOLAR İNDİRİM kazanın. Daha az ödersiniz.

Ben daha fazla kazanırım.

<https://vtbonds.com/product/rescuing-red/>

(Bu indirim, büyük perakendecilerin benden kitap başına aldıkları miktara yaklaşık olarak eşittir, bu nedenle siz daha az öderseniz bile, web sitemden satın aldığınızda ben daha fazla kazanırım.

Şeytan, cadı kurbanını evcil kurt adamıyla paylaşırsa ne olurdu hiç merak ettiniz mi? Bir sürü lezzetli pislik olurdu, işte bu olurdu. [*The Last Sacrifice \(Depraved Monsters and Decadent Myths Book 1\)* kitabını](#) TÜM PERAKENDECİLERDE ÜCRETSİZ olarak okuyun.

Çağdaş BDSM'ye dalmaya ne dersiniz? [*Sneaking In: Skylar's Story Part 1 \(Deviant Doms Book 1\)*](#) ile ateşli ve yoğun bir deneyim yaşayın. Bu karanlık kısa öykü, dubcon, zorla giriş ve bolca müstehcen konuşma içeriyor.

Kaçak bir melek omega, onu kovalayan bir şerif elf ve intikam ile küçük meleği korumak arasında kalan bir motorcu iblisin yer aldığı tatil temalı erotik bir hikaye mi? Yılın hangi zamanı olursa olsun, bu epik neden seçmelisin omegaverse romantizmini kaçırmak istemezsiniz. [*Knotting the Christmas Angel \(The Knottiverse: Holiday Alphas Book 1\)*](#) kitabını hemen okuyun!

V.T. BONDS'U TAKİP EDİN

Haber Bültenim:

<https://vtbonds.com/newslettersubscriber/>

Web sitem:

<https://vtbonds.com/>

Beni takip edin:

bookbub.com/vtbonds
goodreads.com/vtbonds
facebook.com/vtbonds

İçindekiler

[Tanıtım](#)

[Yazısı](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20 Epilog](#)

[Acımasız Yeminler](#)

[\(Önizleme\) ULTIMATE](#)

[Elitleri](#)

[Bilinmeyen Omega \(Önizleme\)](#)

[Kurtarıldı ve Mahvoldu](#)

[\(Önizleme\)](#)

[Knottiverse: Su Dünyasının Alfası Tanker](#)

[Tarafından Kaçırıldı \(Önizleme\)](#)

[Gölgeler ve Şaftlar \(Önizleme\)](#)

[Kırmızıyı Kurtarmak](#)

[\(Önizleme\)](#)

[V.T. Bonds'u takip edin](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

